

Giới thiệu Vồng du chi ngã bất phổi Convert

Giới thiệu:

Lăng Dương bỏ 500 đồng mua một acc nữ, nào ngờ acc này còn được khuyến mãi thêm một đức lang quân mua-rồi-miễn-trả-lại, tiếc rẻ 500 đồng, Lăng Dương đành chấp nhận người chồng mới này, dần thân vào kiếp nhân yêu có chồng đầy sóng gió. Hay nói cách khác đây là cuộc sống đầy náo nhiệt và nhộn nhịp của các chàng sinh viên trong một làng đại học, thích spam trong box Homosexual của trường ~~~

Nội dung nhân: vui mừng oan gia khế ước tình nhân thi đấu thể thao âm soa dương thác

Tìm tòi then chốt tự: vai chính: Lăng Dương (Linh Đặng Nhi / Tiểu Linh Dương), Diệp Lăng (Dạ Lang) | phối hợp diễn: Mạnh Hổ, Bạch Lung, Từ Hiền, Vệ Thi, Đường Tư Văn, Thích Phong, Hạ Gia Uy, hồ lê | cái khác: bàn phím vồng du, trường cao đẳng sinh, mền giấy phích

Bạn đang đọc truyện *Vồng du chi ngã bất phổi Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương1: Trải nghiệm ban sơ cuộc sống ở chung

Chapter.01 Trải nghiệm ban sơ cuộc sống ở chung

Lăng Dương rốt cục được dọn khỏi phòng ngủ như ý nguyện.

Điều này có nghĩa là tương lai về sau cậu không cần phải nhẫn nhịn cái mạng trường chậm đến phát điên thỉnh thoảng còn động kinh này nữa, cũng không cần phải giành giật từng giây từng phút để tắt máy logout trước mười hai giờ nếu không sẽ có nguy cơ bị người cường chế cắt điện làm cháy CPU.

Có một lần cậu cùng người khác đánh cược PK, P được một nửa thì bạn cùng phòng mở PPLIVE xem phim, làm cậu bị lag mất máu liên tục, mãi đến khi chỉ còn 30 điểm máu thì hình mới bắt đầu động, kết quả khỏi cần nói, dĩ nhiên là thua trận.

Nếu là thua thông thường thì cứ thua, nhưng trùng hợp lần ấy cậu đánh cược mạo hiểm lớn, thua sẽ tỏ tình với người anh em tốt nhất của mình, sau đó... Chuyện về sau không cần đề cập, tóm lại là từ sau hôm đó cậu quyết định phải dọn ra ngoài.

Hồi trước Lăng Dương không ra ngoài thuê phòng là có nguyên do, ở trọ một mình tiền thuê quá đắt, cậu lại chưa tìm được đối tượng ở chung thích hợp.

Nhưng ông trời chiều cố, ngay vào lúc cậu có nhu cầu thuê phòng mãnh liệt chưa đến vài ngày thì trường học xảy ra đại sự, chuyện này đã ảnh hưởng trực tiếp đến sinh hoạt ngày sau.

Kể đến thì phải bắt đầu từ lịch sử của ngôi trường cậu đang học.

Đại học Yên Sơn là một ngôi trường cổ có trăm năm lịch sử... (bỏ bớt 10000 chữ)

Một ngôi trường có lịch sử lâu đời như thế, nhất định có chứa rất nhiều lắng đọng đầy phẩm chất, một trong số đó chính là tính bao dung quảng đại.

Không tin bạn có thể đi khảo sát thực địa bất kỳ một trường học nào có trăm năm xưa cũ, cái tính bao dung biển nạp trăm sông này luôn cho người ta cảm giác không gì không có, bất kể là bán sách cũ, bán đĩa rác (đĩa đục lỗ, đây là các đĩa CD bị cty bên Mỹ tiêu hủy, không được phép bán ra thị trường nên đục một lỗ nhỏ trên đĩa để làm ký hiệu, sau đó các đĩa này được nhập vào TQ với danh nghĩa hàng phế thải, được bán với giá rẻ và dĩ nhiên vẫn nghe được), bán phim đen, hay là bán bánh rán trái cây, ở trong đây đều có thể tìm được một chỗ.

Điều này đương nhiên cũng được thể hiện trên diễn đàn trường học.

Diễn đàn của đại học Yên Sơn là một BBS (bulletin board system) có quy mô vô cùng lớn, trong này có rất nhiều box con, lưu lượng người lớn, đề tài rộng mở, người bên ngoài cũng thích vào đây spam (nguyên văn là rót nước, là thích post nhảm nhí trong diễn đàn), về sau admin quyết định thương lượng với vài admin BBS khác của các trường cao đẳng trong làng đại học, làm thành một diễn đàn liên hợp.

Trong diễn đàn có một khu tình cảm, trong khu có một box SEX, tên tiếng Trung là quan hệ lưỡng tính. Còn có một khu sức khỏe, trong khu có một box SEX-HEALTH, tên tiếng Trung là sức khỏe giới tính và tâm lý giới tính, trong đây có cả nghiên cứu sinh hệ y học và hệ tâm lý tọa trấn.

Bằng nhiều đây có thể thấy được đôi nét về mức độ phóng khoáng của diễn đàn.

Lăng Dương biết có một đám người vào box điều hành xin được mở box mới đã rất lâu, nhưng admin chậm chạp không phê chuẩn, chuyện này làm đến mức âm ỉ xôn xao, toàn bộ mọi người đều biết, còn muốn kí tên liên hợp.

Một diễn đàn ngay cả box SEX cũng dám mở thì vì đâu lại kiêng dè như thế?

Bởi vì lần này bọn họ xin mở một box tên là HOMOSEXUAL, thế giới đồng chí.

Lăng Dương ôm thái độ bàng quan đứng ngoài quan sát toàn bộ quá trình, nhưng trước sau không tham gia vào đó, nói thật cậu chẳng tin tưởng mấy vào việc box này được xin thành công.

Cho nên khi diễn đàn đưa thông báo mở box mới thì cậu hết cả hồn.

Không hổ là trường cổ trăm năm, biển nạp trăm sông, bao dung rộng lượng...

Lăng Dương thật sự tự hào vì mình có thể thi đậu vào một trường đại học vĩ đại như thế.

Đúng vậy, Lăng Dương là GAY trời sinh, không chỉ thuần GAY, mà còn thuần 0.

Đấu tranh những ngày thành lập box cậu không tham gia không có nghĩa là sau khi lập box cậu cũng chỉ làm khán giả.

Bản thân là một người dùng hoạt động mạnh trên BBS trường, có ID nổi tiếng, một con sứa (nguyên văn là thủy mẫu, như giải thích ở trên, spam là rớt thủy thì thủy mẫu có thể hiểu là trùm spam) thâm niên như Lăng Dương đã nhanh chóng spam ra thành tựu ở box HOMO, còn tham dự buổi offline đầu tiên do mod tổ chức, quen biết không ít đồng loại.

Từ Hiền là một trong số đó.

Lăng Dương và Từ Hiền bình thường ở trong box cũng rất hay tán gẫu, đến khi gặp mặt thì chỉ hận đã quen nhau quá trễ, ngay tại chỗ kết làm chí giao.

Từ Hiền cũng có chủ ý dọn ra ngoài từ lâu, khổ nỗi không tìm được bạn cùng phòng chia sẻ tiền điện nước, hai người ăn ý với nhau, lập tức bắt đầu tìm kiếm phòng cho thuê.

Muốn nói đến lý do Từ Hiền không muốn ở túc xá, cũng là một trong những lý do Lăng Dương không muốn ở túc xá, đồng thời cũng là lý do chính yếu quảng đại nam đồng chí không muốn ở túc xá, thì phải bắt đầu từ lịch sử trăm năm của trường học...

Bởi vì đại học Yên Sơn thật sự có lịch sử rất rất lâu, ký túc xá mới nhất cũng đã xây từ mười hai năm trước, đừng nói đến nhà vệ sinh độc lập, một tầng lầu cũng chỉ có hai nhà vệ sinh công cộng, muốn tắm rửa cũng phải ra nhà tắm công cộng ngoài ký túc xá.

Nhà tắm công cộng đối với những người thuần GAY như bọn họ mà nói, quả thực là thiên đường và địa ngục kết hợp, nơi hướng về và trốn tránh.

Chỉ cần mỗi điểm ấy thôi, bọn họ không dọn ra ngoài không được.

Dựa theo yêu cầu ít tiêu chuẩn thấp của hai người, bọn họ nhanh chóng chọn được một căn hộ hai phòng, phòng ở mặc dù cũ nhưng được cái lấy sáng tốt, chính đốn khá sạch sẽ, khó nhất chính là vị trí đẹp, ngay trong trường học, đến cả cửa trường cũng không cần bước ra.

Vì sao ở trong trường lại có phòng ở cho thuê, bởi vì đây là một trường học cổ đã có trăm năm lịch sử...

Không tin bạn có thể đi khảo sát thực địa một lần nữa, bất kỳ một trường cao đẳng nào có vài năm tuổi thì đều sẽ có rất nhiều công trình vừa không phải trường học vừa không phải ký túc xá như thế này, nguyên bản là để cho công nhân viên ở, bây giờ công nhân viên đa phần có tiền, đều mua nhà bên ngoài, chỗ cũ bên cho sinh viên thuê.

Sống trong trường học có rất nhiều chỗ tốt, vừa không cần phải tuân thủ quy định ký túc xá, vừa được hưởng phúc lợi khuôn viên trường, vô luận đi căn tin hay kêu com ngoài đều rất tiện, biết thầy cô muốn điểm danh cũng có thể chạy tới kịp thời.

Tươi đẹp hơn nữa là, trong tòa nhà của bọn họ có gắn băng thông rộng, nhưng vẫn bảo lưu cổng mạng của sân trường, muốn chơi game thì kết nối băng thông rộng, muốn lên BBS thì nối mạng sân trường, song tuyến tác nghiệp đến quên trời quên đất.

Chọn một ngày lành tháng tốt, dưới sự trợ giúp của anh Gấu, bạn cùng phòng với Lăng Dương, dọn chút đồ đạc con con của Lăng Dương từ cửa Bắc trường học đến cửa Đông trường học, hai người đã bắt đầu cuộc sống ở chung như thế đấy.

Đương nhiên là quan hệ nam nam ở chung thuần khiết.

Bạn hỏi vì sao hai người không ghép thành một đôi? Nguyên nhân rất đơn giản.

Hai công gặp nhau có thể có một thụ, hai thụ gặp nhau cũng chỉ có thuê chung nhà.

À, còn có thể trở thành khuê mật tốt.

Cùng đồng loại ở chung, chỗ tốt nhất chính là không cần tìm mọi biện pháp giấu diếm bí mật của mình, có đôi khi còn có thể chia sẻ ít tài nguyên như hình trai cơ bắp, GV và vân vân.

Về lâu về dài, cho dù mang đàn ông về nhà qua đêm cũng sẽ không khiến đối phương thấy kinh khủng.

Nhìn từ mọi phương diện, Từ Hiền đều là một bạn cùng phòng không tồi, cậu ấy (nói) biết nấu cơm, lại còn (nói) thích quét dọn phòng, quan trọng nhất là, cậu ấy (nói) không biết dùng PPLIVE để xem phim.

Điểm ấy quả thực rất quan trọng.

Lăng Dương ráp xong máy tính, gắn dây mạng, chuyện đầu tiên là vào trang web ngầm chuyên mua bán tài khoản phi chính thức trứ danh —— 3715.com

Tất cả tài khoản game không rõ lai lịch đều có thể treo giá bán tại đây, an toàn tự lo, nguy cơ tự chịu, có bị người khác lừa cũng không ai lấy lại công bằng cho.

Nhưng việc làm ăn ở nơi này vẫn phát đạt, bởi vì so với sân giao dịch chính thức nó có hai ưu điểm rõ rệt: một là rẻ, không thu phí trung gian; hai là nhanh, không cần đi làm thủ tục chuyển nhượng linh tinh.

Chỉ cần gặp được cái thích hợp là có thể liên lạc với người bán trong ngày hoàn thành giao dịch.

Lăng Dương trước giờ luôn chơi một trò game online tên là “Hồn Đạm OL”, trò chơi này thiết kế không tồi, vô luận PVE (player vs environment) hay PVP, hệ thống đều thiết kế rất hợp lý.

“Hồn Đạm OL” cùng đại bộ phận game online trong nước giống nhau, là phân chia server theo khu vực, ở khu bọn họ có hai server, một cái là server cũ được mở từ thời Open Beta, server Đại Sơn, một cái là tân server mới mở được hơn nửa năm, server Lâm Sơn.

Lăng Dương lúc trước chơi ở server cũ, theo thời gian trôi qua, một phần người chơi AFK (away from keyboard), một phần người chơi chuyển sang server mới, người ở server cũ ngày càng ít, thường xuyên đánh phó bản đoàn mà không tổ được đủ người.

Vừa vặn cách đây không lâu Lăng Dương gặp được một người quen cũ cũng từng là người chơi ở server cũ, nửa năm trước Lâm Sơn vừa mở thì theo bang hội chuyển sang server mới phát triển, bây giờ nghe nói xông pha bên đó không tồi.

Hắn biết được hiện trạng thê thảm của server cũ, dứt khoát mời Lăng Dương qua đây, Lăng Dương vốn cũng không muốn ở server cũ nữa, bèn gật đầu đáp ứng.

Sau đó chính là một loạt chuyện linh tinh tìm phòng chuyển nhà, chờ hết thầy đàn xếp xong, Lăng Dương đương nhiên phải trở về nghề cũ, nhớ tới lời người quen, Lăng Dương quyết định mua một tài khoản server mới để chơi.

Muốn nói đến chuyện Lăng Dương chơi game, hứng thú phải nói vô cùng tận, vừa thích đi phó bản, lại thích ra chiến trường, thích chạy vòng (chơi nhiệm vụ liên hoàn), chạy thương, làm nhiệm vụ, ngay cả mấy việc khô khan nhợt nhạt như chép sách, trông trọt, luyện kỹ năng sinh hoạt cậu cũng đều có thể làm đến quên cả thời gian, duy chỉ có một việc là không thích luyện cấp.

Acc hồi trước của cậu hoàn toàn do hai người bạn cùng chơi bắt ép lôi kéo mà lên, vì để cậu chịu ngoan ngoãn luyện cấp trong chốc lát mà hai người họ cầu khẩn ông bà, cung phụng cậu như tổ tông.

Nguyên nhân không gì khác, chỉ vì Lăng Dương là tể ti duy nhất bọn họ biết, tục xưng vú em.

Lăng Dương là một GAY, không sai, nhưng cậu rất đàn ông, có rất ít thằng đàn ông thích chơi trị liệu.

Lúc trước khi lập acc, Lăng Dương cũng muốn chơi cung thủ hoặc pháp sư, cậu thích đùa bốn đối thủ từ xa, mười bước giết một người, không dính một cọng cỏ.

Thế nhưng bệ đăng từ nhỏ đến lớn của cậu, các anh em tốt của cậu nói đoàn đội cần một tể ti, mà cậu không thể nghi ngờ là người thích hợp nhất.

Nề mặt giao tình nhiều năm, Lăng Dương cắn răng, quyết tâm luyện một vú em.

Lăng Dương ở kho dữ liệu của 3715 tìm kiếm tể ti miễn cấp server Lâm Sơn.

Đừng hỏi vì sao rõ ràng có thể chọn lựa một lần nữa nhưng vẫn muốn chơi vú em, quả thật chơi tể ti lâu như vậy cậu đã thành thói quen, mà thói quen là một thứ rất đáng sợ.

Hơn nữa cậu phát hiện kỳ thật tể ti cũng rất thú vị, nếu thực đi sâu vào sẽ thấy rất nhiều lạc thú.

Tuy không thể giống pháp sư và cung thủ lấy mạng người từ ngàn dặm, nhưng dùng vô tận sửa dim chết kẻ thù, nhìn đối phương nghiêng răng nghiêng lợi lại chẳng thể làm gì cũng là một loại hưởng thụ.

Tài khoản phù hợp yêu cầu của Lăng Dương có bốn cái.

Trang bị gì gì đó Lăng Dương không cần, cái đấy có thể kiếm lại, nhưng tên thì không thể đổi được.

Chọn một cái tên hay là mấu chốt thành công.

Cái đầu tiên là “Obama Khen Tôi Đẹp Trai”, Lăng Dương xí~, Bin Laden còn khen kỹ thuật trên giường của tao đây này.

Cái thứ hai là “Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng”, ọe ~~~~~

Cái thứ ba là Hòa Tĩnh Văn.

Cái cuối cùng có vẻ không tồi, “Linh Đang Nhi”, cũng coi như thuộc nhà Lăng Dương (Lăng Dương là linyang, Linh Đang là lingdang), nghe có vẻ trong sáng lại đáng yêu, Lăng Dương tưởng tượng ra hình ảnh một cô bé con mắt to, cột hai bím tóc thiệt dài, trên dây cột tóc treo hai cái lục lạc con.

Linh Đang Nhi là một acc nữ, nhưng cái này không quan trọng, có làm nhân yêu hay không không phải do bề ngoài quyết định mà phải xem có một trái tim nhân yêu hay không.

Lăng Dương có một trái tim đàn ông cho nên thân loli gì đó đều là phù du.

Lăng Dương còn có một trái tim yêu đàn ông, chơi acc nữ nếu có thể thuận tiện cura luôn một anh đẹp trai thì tốt quá.

Nghĩ đến đây, Lăng Dương không chút do dự liên lạc người bán.

Trải qua một phen cò kè mặc cả, Linh Đang Nhi bị gán cho Lăng Dương với cái giá năm tờ Mao gia gia (năm tờ Mao Trạch Đông aka năm tờ 100 đồng), tiền mua acc cộng thêm tiền thuê nhà đã tiêu hết sinh hoạt phí tháng này của Lăng Dương.

Càng thăm hơn là, trường học đã bắt đầu nghỉ hè, căn tin nghỉ làm việc, hạn ngạch trong phiếu com hoàn toàn không thể sử dụng đến.

Cũng may Lăng Dương có dự kiến trước, khi chuyển nhà đã thuận tiện nhờ anh Gấu mua giúp một thùng mì gói, nếu ăn tiết kiệm, cách đảm ba ngày lại đến chỗ Từ Hiến ăn ké thì có thể kiên trì đến tháng sau.

Lăng Dương đã có một thời gian không đăng nhập trò chơi, chỉ download gói update thôi đã mất nửa giờ.

Đưa vào tài khoản mật mã, một tiểu loli ăn mặc thảm thương xuất hiện tại giao diện chọn nhân vật.

Tuy rằng Lăng Dương không trông cậy một tài khoản năm trăm đồng thì có thể mang trang bị tốt gì, nhưng thế này thì cũng quá bi thảm rồi, nhân vật cấp 80 còn mặc quần cấp 50, áo choàng là vật quá độ Lăng Dương đã đào thải từ cấp 60, càng ghê tởm hơn là đôi hài, nhớ không lầm là nhiệm vụ cấp 38 cho?

Duy nhất đáng giá là vũ khí trên tay, một cây quyền trượng tể ti miễn cấp thường dùng, bởi vì là trang bị kiếm được đã buộc chặt, cho nên không thể bán.

Lăng Dương thở dài một hơi, nhấn đăng nhập phía dưới nhân vật, đi vào một thế giới cậu vừa quen thuộc lại vừa xa lạ.

Bạn đang đọc truyện *Võng du chi ngã bất phối Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Trêu ghẹo giai đẹp dễ gặp nguy hiểm

Chapter.02 Trêu ghẹo giai đẹp dễ gặp nguy hiểm

Người gởi tin: Antelope (Tiểu Linh Dương dọn ra ngoài ờ), khu gửi: Homosexual

Tiêu đề: ngày đầu tiên ở cùng Hoa Hoa

Trạm gởi tin: BBS đại học Yên Sơn trăm năm trồng người (đây là BBS liên đại học, trạm là chỉ đc gửi từ trường đại học nào)

Chính thức dọn ra ngoài ở cùng Hana-san, buổi sáng cậu ấy tự tay làm thức ăn, thật là một người vợ hiền tuệ, mấy người cứ việc GATO đi.

Oa ha ha ~O(∩_∩)O~

Người gửi tin: Ironman (Người Sắt • Real Madrid mà đoạt cúp tui sẽ chạy khóa thân ở sân bóng), khu gửi: Homosexual

Tiêu đề: Re: ngày đầu tiên ở cùng Hoa Hoa

Trạm gửi tin: BBS đại học Yên Sơn trăm năm trồng người

Vốn rất ghen tị, nhưng nhìn xuống dưới thấy mặt cười thụ thụ chuyên dùng, đã bình thường trở lại. (=)))

Chúc hai người tính phúc.

Lăng Dương vừa lên mạng, kênh bang hội liền sôi trào.

“Mịa nó, tui mù rồi hả?”

“!!!!!! Chị dâu login kìa!!!!”

“Ý ~~~ là tui mở client không đúng cách à?” (client chính là tập tin game bạn click vào để vào game, game nào phải cài đặt mới chơi đc thì gọi là game client)

“Á? Tính hướng gì thế này?”

“Linh Đang Nhi chính chủ?”

“Lừa đảo chết bầm còn có mặt mũi login! Tại sao còn để thứ này trong bang không đá?”

“Chân tướng còn chưa điều tra rõ, mọi người đừng phi nhỏ vội.”

“Cưới vợ mạo hiểm lớn, làm gay sung sướng hơn, vợ chồng Linh Đang Nhi chính là ví dụ sống.”

Lăng Dương cảm thấy quá ồn ào, bèn thuận tay đóng kênh bang hội.

Bang phái sớm muộn gì cũng phải lui, trước đó, cậu phải tử tế quan sát acc vừa mua này mới được.

Các thứ trang bị khỏi phải nói, nhìn bên ngoài đã biết được chút ít, nhìn tử tế càng thấy vô cùng thâm trầm.

Nhấn này chẳng biết đào từ nấm mộ nào, thuộc tính làm cho người ta vừa nhìn đã muốn thâm lắng roi lệ.

Mịa nó một đại tể ti mang nhấn tăng sức mạnh làm mốc gì, thấy quái thì cầm trượng gõ à?!

Nhưng thật ra cũng có được một ít thành tựu, theo phân phối thì nguyên chủ nhân của acc này thiên về PVE, rất ít PVP, rất nhiều thành tựu phó bản, rất ít thành tựu chiến trường, dính đến sân đấu gần như không có, trái lại thành tựu đạo bản đồ thì có đủ, xem ra là một người thích du lịch.

Dựa vào kinh nghiệm hành tẩu giang hồ vài chục năm của Lăng Dương thì một acc như thế này căn bản là đã có chồng/vợ, trong trò chơi hai người ở bên nhau không cách nào lên giường thì cũng chỉ có thể đi dạo bản đồ.

Kỹ năng sinh hoạt... chỉ luyện nấu nướng, thật là một người ham ăn.

Lăng Dương là một kỹ năng sinh hoạt không (không: complex, đặc biệt đề tâm đến một thứ gì đó), acc lúc trước đều luyện mãi cả ba kỹ năng sinh hoạt (nếu không phải hệ thống quy định chỉ có thể học ba loại, sợ là cậu sẽ học toàn bộ kỹ năng sinh hoạt), ngay cả loại kỹ năng vô vị chỉ đơn giản dùng để giết thời gian như câu cá cũng miễn cưỡng.

Kỹ năng sinh hoạt của acc này cậu tạm thời còn chưa xác định được ý tưởng, hái thuốc chế được là tổ hợp ưa thích của cậu, nhưng may vá cũng là tình yêu trong lòng, rèn đúc làm ra vũ khí cũng không tệ, cậu chả muốn bỏ cái nào.

Sau này nói tiếp, sau này nói tiếp.

Mục quan hệ xã giao Lăng Dương chẳng thèm nhìn lấy một cái, sớm muộn gì cũng phải xóa sạch thôi.

Cuối cùng là mục kỹ năng nhánh, đó cũng là chỗ đặc sắc nhất của “Hồn Đạm OL”.

Trong trò chơi có sáu loại nghề nghiệp, từng nghề đều có rất nhiều nhánh bất đồng, giữa các nhánh có thể tổ hợp lẫn nhau, ngoại trừ cách cộng điểm theo phong trào, còn có thể phái sinh ra rất nhiều nhánh ít được lưu ý.

Cộng điểm khác nhau, cách chiến đấu của nhân vật sẽ hoàn toàn khác nhau.

Nghiên cứu cách cộng điểm và các phương thức chiến đấu bất đồng luôn là thứ hấp dẫn nhất đó giờ của “Hòn Đạm OL”.

Trong diễn đàn chính thức của “Hòn Đạm OL” có một box riêng chuyên thảo luận về vấn đề này, sứa Lăng Dương cũng là khách quen trong đó.

Ví dụ như nghề tế ti này đi, có ít nhất ba cách cộng điểm chính.

Đầu tiên là hệ thánh quang, chuyên trị liệu, kỹ năng thường phải đọc, thời gian ngâm xương rất dài, bơm được nhiều máu, nhân vật không thể thiếu khi đi phó bản đoàn, tục xưng vũ lớn.

Thứ nhì là hệ hủy diệt, chuyên bẻ, đặc điểm lớn nhất là có thể chuyển thương tổn của kẻ thù thành máu của chính mình, tục xưng quý hút máu, bị rất nhiều người thống hận, là nhân vật thường thấy trên sân PK.

Thứ ba là hệ thú ảo, chuyên phụ trợ, có thể cường hóa năng lực tác chiến của bảo bảo trên biên độ rộng, bơm máu cho bảo bảo. Trong “Hòn Đạm OL” có rất nhiều chủng loại bảo bảo, vật công, pháp thuật, chú thuật... Giữa một đám người, một cao thủ hệ thú ảo có thể sử dụng cho vài loại nghề nghiệp, biến đổi thất thường, khó nắm bắt nhất. Trong game hình tượng bảo bảo được thiết kế rất đáng yêu, không ít cô gái vì vậy mà chơi hệ thú ảo.

Đương nhiên còn có hệ tăng lực, hệ hỗn hợp các kiểu cộng điểm ít phổ biến, thứ gì cũng có.

Kiểu cộng điểm Lăng Dương thường dùng là hệ tự nhiên.

Hệ tự nhiên vốn là một nhánh hoang phế đến không thể hoang phế hơn, sau khi có một cao thủ tế ti tự nhiên công bố các clip PK của mình lên mạng thì đã đẩy lên cơn sốt tế ti tự nhiên trong một khoảng thời gian, rất nhiều tế ti đều bắt chước cách cộng điểm và thủ pháp của người này.

Có điều dần dà mọi người phát hiện cách cộng điểm này rất đánh đổ thao tác, không phải ai cũng luyện được, một vài người không đủ kỹ thuật quả nhiên chỉ có thể buông tha, phong trào này dần thối lui.

Nhưng Lăng Dương từ trước đến nay không đi theo đường tầm thường, cậu vẫn thích chơi tế ti hệ tự nhiên.

Acc Linh Đàng Nhi này được cộng điểm vô cùng đại chúng, đi theo con đường tế ti thánh quang.

Lăng Dương cũng không mấy bất ngờ, lúc nhìn thấy giao diện thành tựu của cô thì cậu đã đoán được kết quả này.

Nhưng Lăng Dương rất không thích cái kiểu đọc phép, đứng im một chỗ như tượng, cho dù là bơm máu, cậu cũng phải nhảy lên nhảy xuống mới bằng lòng.

Cho nên cậu quyết định tới chỗ NPC thầy nghề để tẩy điểm.

Một lần tẩy điểm không mắc, chỉ cần 20 vàng.

Thầy thông báo số vàng cậu mang theo không đủ, muốn cậu mang đủ tiền rồi lại đến.

Lăng Dương mở cột vật phẩm ra, 36 bạc 88 đồng...

Ồ, cái cảm giác thất bại vô lực này.

Nhớ đến acc của cậu tuy không phải hạng giàu có gì, nhưng quanh năm cũng có mấy trăm vàng trên người, lần nhiều nhất thậm chí đến tận 1800 vàng, lúc ấy Lăng Dương còn thấy mình giàu chảy mỡ, hận không thể tìm một anh đẹp trai để bao dưỡng.

Thứ tư vị chi trong một đêm bị đánh trở về trước thời giải phóng làm cho người ta thật khó chịu.

Hiện tại việc cấp bách là chẳng cần biết lấy từ đâu nhưng phải kiếm tiền để tẩy điểm đã, sau đó sẽ chậm rãi chạy thương kiếm tiền.

Đang nghĩ như vậy thì nhìn thấy bên cạnh xoạt —— mọc ra một người.

Giây phút người này xuất hiện, cả màn hình Lăng Dương trắng béc.

Trang bị của một người càng tốt thì cấp bậc cường hóa càng cao, hiệu quả phụ ma càng cao cấp, bảo thạch được khám càng hiếm có, khi nhân vật xuất hiện thì hiệu ứng ánh sáng sẽ càng chói mắt.

Bởi vậy sau khi người này xuất hiện, toàn thân đều dán đầy nhãn “đại gia”.

Lăng Dương liếc mắt đã nhận ra áo giáp người này mặc là áo giáp chiến sĩ cấp cao nhất, chỉ rơi trong phó bản đoàn quy mô lớn, còn vũ khí và tấm khiên của hắn thì không cái nào không chứng tỏ hắn giữ vai trò xe tăng trong đoàn đội, hơn nữa rất có thể là xe tăng chính.

Đúng vậy chính là nhân vật ngu ngốc đi đầu đội ngũ xoay hoa cúc về phía mọi người, chính mình đỡ tất cả công kích của BOSS.

Rất nhiều đứa con trai thích đóng kiểu nhân viên bảo vệ này “hi sinh một mình ta, bảo vệ cả đoàn người”, nghe đâu sẽ sinh ra khoái cảm mạnh mẽ về mặt tâm lý, có thể thỏa mãn ham muốn mở rộng cái tôi của đám người theo chủ nghĩa đàn ông.

Là một tiểu 0 khuyết thiếu ý thức trách nhiệm, Lăng Dương không thể nào hiểu được tâm lý đã bị ngược còn rất tự hào này.

Có điều người này xuất hiện đúng lúc quá, ngay cả bộ áo giáp đen như quạ kia ở trong mắt Lăng Dương cũng trắng như thiên nga.

Vị trí của Lăng Dương vốn chẳng phải điểm truyền tống gì, thế nhưng cậu bây giờ đã bị hào quang chói lóa của người vừa tới bắn cho mù hai mắt, ngay cả người này làm sao mọc ra được cũng không nghĩ đến.

Nhìn hán, mắt Lăng Dương sáng lên —— lúc trước là sáng bị động, bây giờ là sáng chủ động.

Hiện tại nội tâm của cậu chỉ có một suy nghĩ: đây chẳng phải là heo vàng rơi từ trên trời xuống sao.

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: HI, anh đẹp giai.

Người kia im lặng.

Anh đẹp giai thì phải giả vờ lạnh lùng, Lăng Dương hiểu.

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: anh đẹp giai, giúp cái, acc của em vừa mới bị trộm, muốn tẩy điểm kỹ năng cũng không có tiền, có thể cho mượn 20 vàng không? Ngày sau sẽ trả.

Trả mới sợ, 20 vàng đối với người như thế này chẳng qua là chín trâu mất một sợi lông, đến lúc đó cho dù Lăng Dương nhớ trả, người ta chưa chắc đã thêm.

Đội nửa ngày đối diện chẳng có động tĩnh chi hết, ngay vào lúc Lăng Dương bắt đầu rửa xả giàu mà keo thì người kia đột nhiên gửi lời mời giao dịch.

Lăng Dương nhấn xác nhận, nhận 20 vàng của đối phương.

Hầy, còn tưởng rằng thấy mình bị trộm acc tội nghiệp có thể cho thêm vài đồng, đòi 20 thật sự chỉ cho 20, đúng là càng nhiều tiền càng keo kiệt, biết thế đã đòi 50 rồi. Lăng Dương vô lương tâm nghĩ thầm, nhưng ngoài miệng thì vẫn diễn cho hết màn kịch.

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: cảm ơn anh đẹp giai, mua một cái nào ٩(3 ٔ) MOA~

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: anh đẹp giai đi thông thả, tạm biệt.

Lăng Dương xoay người đưa tiền còn chưa cầm nóng tay cho NPC, điểm kỹ năng nhanh chóng trở về trạng thái nguyên thủy.

Đã không chơi một thời gian, chính mình trước kia cộng điểm như thế nào cũng không nhớ hết được, chỉ có thể dựa vào trí nhớ cộng từng điểm một, thuận tiện suy nghĩ thử cách phân phối điểm mới.

Cứ thế mất hai mươi phút.

Đội Lăng Dương vất vả nhấn nút xác nhận, đóng giao diện kỹ năng nhánh thì phát hiện anh nhà giàu vừa rồi cho cậu mượn tiền vẫn còn đứng đằng sau, hai mươi phút qua không chút di động, ngay cả tư thế cũng không thay đổi.

Lăng Dương run rẩy, lẽ nào hán sợ mình không trả tiền.

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: anh trai, anh cũng đến tẩy điểm hả?

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: vậy anh cứ từ từ mà tẩy, em tẩy xong rồi, đi trước một bước, BYE~

Lăng Dương vừa nhấc một bước chân, người này giờ vẫn im lặng giả vờ thâm sâu đột nhiên mở miệng, lại còn dùng nói chuyện riêng.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cô không biết tôi?

Chết mịa, thì ra vị đại gia này còn là người quen? Theo phản ứng vừa này thì thật không giống bạn bè... Lẽ nào là kẻ thù? Lăng Dương chớp chớp mắt.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: tui phải biết anh?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: trên bàn phím cô nhấn phím O, bên trái phím P, bên phải phím I, bên trên phím L.

Người kia rất kiên nhẫn chỉ đạo Lăng Dương.

Lăng Dương nghe theo, mở ra giao diện quan hệ người quen vừa này khinh thường không thèm nhìn.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: tiếp theo?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: nhìn thấy ba hạng mục trên giao diện không? Dùng chuột trái nhấp đôn vào mục thứ hai.

Trên giao diện quan hệ có ba nhánh nhỏ, theo thứ tự là: bạn tốt / vợ chồng / kẻ thù.

Lăng Dương theo như lời chọn mục ở giữa, quan hệ vợ chồng.

Xét thấy trò chơi này trước mắt còn chưa mở ra chức năng trùng hôn (sau này cũng chưa chắc sẽ mở) (trùng hôn là một vợ lấy nhiều chồng), hiện giờ cột này chỉ có một người.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: biết tôi là ai chưa?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: biết...

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: vậy hiện giờ có thể nói cho tôi biết cô là ai chưa?

Bạn đang đọc truyện *Võng du chi ngã bất phối Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Quà tặng không lấy được không

Chapter.03 Quà tặng không lấy được không

Người gửi tin: Antelope (Tiểu Linh Dương, tám thơm thơm), khu gửi: Homosexual

Tiêu đề: Sữa tắm Hoa Hoa dùng có mùi bạc hà

Trạm gửi tin: BBS đại học Yên Sơn trăm năm trồng người

Buổi tối dùng thơm, thơm quá.

Người gửi tin: Hana (Hoa Hoa @ rốt cục không cần ở phòng ngủ), khu gửi: Homosexual

Tiêu đề: Re: Sữa tắm Hoa Hoa dùng có mùi bạc hà

Trạm gửi tin: BBS đại học Yên Sơn trăm năm trồng người

... Cái đây là để tắm cho con chó bọn tớ nuôi trong phòng hồi trước, còn chai tớ dùng màu đỏ.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: vậy hiện giờ có thể nói cho tôi biết cô là ai chưa?

Tám phần thì đây chính là người đã cùng nguyên chủ nhân của acc này đi dạo bản đồ, đối phương vừa nảy bay tới đây phỏng chừng dùng kỹ năng truyền tống vợ chồng, khi sử dụng kỹ năng này thì cùng với nhân vật giáng lâm bầu trời sẽ rắc hoa, đáng tiếc hào quang của người này quá chói mắt, che lấp hết hoa hòe hoa sói, nếu không Lăng Dương đã phát hiện ngay vấn đề rồi.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: xin chào, acc này là tui vừa mới mua, xin hãy dẹp hết quan hệ trước đó, rất lấy làm tiếc đã mang đến bất tiện cho anh.

Tuy rằng lời này là Lăng Dương gõ ra, nhưng nhìn qua cứ như đang nghe tiếng phổ thông tiêu chuẩn đến không thể tiêu chuẩn hơn được nữa.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cô mua? Cô mua bao nhiêu tiền?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: đúng năm trăm đồng nhân dân tệ.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: năm trăm?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: ý anh là tui bị lừa à?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cô có biết tôi xài bao nhiêu tiền cho acc này không?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: không biết.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: trước sau ít nhất năm nghìn.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi:...

Vậy tiền chạy đâu hết rồi hả!!!

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: trang bị của acc này đâu?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: khi tui nhận thì đã như này rồi.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: vậy tiền đâu?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: có tiền còn cần tui hỏi mượn à?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cô mua của ai?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: lên 3715 nhìn thấy.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: người bán trên 3715 không một ai đáng tin.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: đúng vậy.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: mỗi lần mua bán là mỗi lần đổi QQ.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: đúng vậy.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: nên bây giờ tôi có hỏi cô cách liên lạc người bán thì cũng không liên lạc được nữa đúng không?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: tui không thể đồng ý hơn được nữa.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: ...

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cô có biết acc này lúc trước đã làm những gì không mà còn dám mua?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: không biết mới mua.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: muốn biết không?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: anh muốn nói, tui sẽ nghe.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: lần login sau cùng của acc này là vào một tháng trước, lấy lý do cần tiền gấp mà mượn một số tiền lớn từ tôi, bạn bè đang online và các anh em trong bang hội, còn dọn sạch kho hàng bang hội, lên thẻ giới lừa vài tấm thẻ điểm, sau đó biến mất không tăm hơi.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: ... Nghe nội dung còn phong phú dữ.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: hồng lệ ý anh là, chỉ cần tui còn dùng acc này thì về sau ở server có thể nói là cừu gia khắp nơi, nửa bước khó đi, mặc kệ đi tới đâu cũng bị người đuổi giết?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: ý tương tự vậy.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: ày dô, năm trăm đồng của tui~

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: có phải hối hận rồi không?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: chút chút.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: kỳ thật không phải không có biện pháp sửa chữa.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: cầu đại hiệp chỉ một con đường!

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: tiền cô lừa tôi giúp trả hết rồi.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: hờ?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: khoan đã, đây không phải tiền tui lừa!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: nhưng anh chịu giúp kẻ lừa đảo trả tiền, tui rất cảm động, điều này cho thấy anh là người tâm địa thiện lương, nghĩa bạc vân thiên. (đạo nghĩa cao tới tận trời)

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cho nên bây giờ cô không thiếu nợ người khác, chỉ thiếu nợ tôi.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: tui đã nói không phải tui lừa tiền mà!

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: trong trò chơi mọi người chỉ nhận acc, không nhận người.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cô có thể thử nói với những người bị lừa rằng acc này cô mua, xem ai tin.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: không tin tui thì tin ai? Chẳng lẽ tin anh?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: tin tôi.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: ...

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: tôi có thể giúp cô, chứng minh hồi trước cô bị ăn cắp acc, bây giờ đã tìm lại được, như cũ là chính chủ.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: từ lần đầu tiên nhìn thấy anh, tui đã biết anh là người tốt.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: đương nhiên tôi cũng có điều kiện của mình.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: kỳ thật lần đầu tiên tui bị lừa mất nên không thấy gì hết.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: đầu tiên cô có thể lựa chọn trả tiền lại.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: tui đã nói không phải tui lừa tiền! Tui không có nợ anh tiền! Tui không có nợ anh tiền! Tui không có nợ anh tiền!

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: vậy được rồi, tạm biệt.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: khoan đã!!!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: được rồi, tui nợ anh bao nhiêu tiền?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: không tính ngân hàng vật tư của bang hội và thẻ điểm, tổng cộng là ba trăm ba mươi tám ngàn bốn trăm vàng.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi:

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: mẹ nó chẳng lẽ không có tiền sẽ chết à?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: tôi thì không, nhưng cô thì có. Nếu không phải tôi thay cô trả tiền, cô cho là mình còn có thể êm đẹp đứng ở đây lâu như vậy?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: T___T cảm ơn ngài. Nhưng xin lỗi, anh có giết tui cũng không trả lại được, tiền thì không có, mạng thì có một.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: hay là tui nằm ra đây cho anh giết, giết hết giận mới thôi?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: tại sao tôi phải giết cô? Giết cô chẳng có chút ưu đãi nào với tôi, phí thời gian phí điện.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: anh có cần thực dụng như vậy không đại ca.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: trả được hay không không sao, cô vẫn còn một con đường thứ hai để đi.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: tui tin tưởng con đường này nhất định là ánh sáng!

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: tiếp tục làm vợ tôi.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: ...

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: đại ca, anh thích con trai?

Lăng Dương nghĩ, tên này không phải là xuyên qua về ngoài nhìn thấu bản chất, đối với mình nhất kiến chung tình đấy chứ?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: ngại quá, khuynh hướng tình dục của tôi bình thường.

Ý là tui không bình thường hả? Lăng Dương phi nhỏ, thiếu chết đấm dị tính luyến mấy người đi.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đương Nhi: nếu không đoán sai, chủ cũ của acc này cũng là nhân yêu.

Không chỉ là nhân yêu, mà còn là một tên lười gât, hơn nữa còn là loại hèn hạ nhất lừa tài lừa sắc ăn xong bỏ chạy.

Người đối diện sau khi nghe được câu này sắc mặt rất tồi tệ —— đừng hỏi Lăng Dương làm sao thấy, biết chính là biết.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: đúng vậy, giờ tôi cũng mới nghĩ đến điểm này, không ngờ tôi lại bị một nhân yêu lừa lâu như vậy.

Ngữ khí của Dạ Lang đầy mất mát, Lăng Dương hận không thể vì hắn rơi một vốc nước mắt đồng tình.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đương Nhi: nén bi thương, anh giai, anh xứng đáng được người tốt hơn.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: tôi chỉ muốn cậu.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đương Nhi: tui...

Nếu không biết đây không phải là một câu tỏ tình, Lăng Dương xem nữa đã bị cảm động.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: acc này là đồ đệ đầu tiên tôi thu nhận, cũng là cái duy nhất, tôi gặp được em ấy ở thôn tân thủ, nuôi em từ cấp một đến lớn, mang em đi luyện cấp, đi phó bản, đập trang bị, mua trang phục kiểu mới...

Dạ Lang tựa hồ đang lâm vào hồi ức ngày xưa.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đương Nhi: nhìn không ra, người cool như anh mà lại thích hệ dưỡng thành.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: em ấy vừa mãn cấp, tôi đã cùng em kết hôn, hai người ở chung lâu như vậy, bạn bè xung quanh kết rồi ly, ly rồi kết, nhưng hai chúng tôi thủy chung hòa thuận vui vẻ, không ly không rời, ngay cả cãi nhau cũng chưa bao giờ.

Người ta căn bản đâu có để ý đến anh, hai người để ý lẫn nhau mới có thể cãi nhau ~ Lăng Dương trong lòng nghĩ như vậy, ngoài miệng thì vẫn tất cung tất kính, dù sao người ta cũng là chủ nợ của mình, nói nhiều câu để nghe không bị thiệt.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đương Nhi: tình cảm của hai người thật tốt.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: mọi người đều nói hai chúng tôi là vợ chồng kiểu mẫu của server, cho nên dù xảy ra loại chuyện này, tôi vẫn muốn tận lực giữ gìn hình tượng của em ấy.

Như ngài gọi là sĩ diện khổ thân.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đương Nhi: thâm tình của anh làm tui vô cùng xúc động.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: tôi không thể để người khác biết vợ tôi là một nhân yêu lừa đảo.

Càng không thể để người khác biết anh là một thằng ngốc.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đương Nhi: anh nói rất có đạo lý...

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cho nên cậu phải phụ trách đóng vai bà xã tôi cho tốt.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đương Nhi: đúng vậy đúng vậy... Hà??!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đương Nhi: không đúng, anh đã nói anh không có hứng thú với con trai, nhưng tui chính là một thằng con trai hàng thật giá thật đó, cái này tui không có lừa anh.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: tôi không có hứng thú với việc cậu là nam hay nữ, cậu chỉ cần phối hợp với tôi mặt ngoài là được.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đương Nhi: tui không giỏi tinh thần phân liệt, hơn nữa, tui cũng không biết giả con gái thế nào.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: không ai sinh ra đã biết, một lần lạ, hai lần quen, tôi tin cậu có thể làm được.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đương Nhi: cảm ơn lòng tin của anh... nhưng tui không muốn!!

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: không muốn thì trả tiền đây.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: không có tiền.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: không có tiền thì thế chấp người.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: ... Tui xóa acc được không?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: được, không phải chỉ năm trăm đồng à, không có thì thôi.

Lăng Dương tức thì suy sụp.

Cân nhắc tới lui, Lăng Dương quyết định.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: được, tui đồng ý, nhưng tui có điều kiện, chúng ta quy ước ba điều.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: tui chưa chắc sẽ đồng ý, nhưng có thể nghe thử một chút.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: ... Thứ nhất, anh là chồng của acc này, dù gì cũng phải có trách nhiệm tương ứng, anh xem trang bị tui tàn như vậy, tui còn ngại mặc ra đường nữa là.

Lăng Dương nghĩ, dù sao cũng là bán mình, chỉ ít phải bảo đảm lợi ích cho mình trước, hiện giờ tên này không làm lão công, làm lao công sai bảo cũng không tồi.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: yên tâm, cậu mặc như vậy ra đường cũng làm tôi mất mặt.

Nghe xong câu này Lăng Dương lập tức hối hận, đáng lẽ phải cởi sạch quần áo chạy đến chỗ đồng người, hung ác cho hắn hai bạt tai mới đúng.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: thứ hai, ngoài mặt tui sẽ toàn lực phối hợp, nhưng khi chỉ có hai người anh là anh, tui là tui, chúng ta nước giếng không phạm nước sông, anh không được can thiệp vào sinh hoạt cá nhân của tui.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: điểm này không hện mà cùng suy nghĩ với tôi, cũng xin cậu đừng quần quít lấy tôi không tha.

Là ai quần lấy ai không tha hả! (ノ`皿')ノ└┐

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: còn điều thứ ba... Tui chưa nghĩ ra, nghĩ ra rồi nói sau.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: tốt nhất nghĩ nhanh nhanh đi, quyền hạn của cậu không phải vĩnh cửu đâu.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: có ai đối xử với vợ vô tình như anh không?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: bây giờ là thời gian riêng, cậu không cần nhập vai nhanh vậy.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: ...

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cậu nói xong rồi, bây giờ đến phiên tôi nói.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: anh còn muốn nói??

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: thứ nhất, vợ của tôi ở trước mặt tôi phải thực nghe lời, tôi nói một, em ấy tuyệt đối không nói hai.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: ... Phụ quân nghiêm?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: là tôn kính lẫn nhau.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: ... Được rồi.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: thứ hai, vợ tôi thao tác không tồi, ít nhất tốt hơn con gái bình thường, cậu muốn giả thành em ấy, tốt nhất luyện tập thao tác tí ti trước đi.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: đây là vì tên đó vốn không phải con gái.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cậu không cần nhắc nhở tôi nhiều lần như thế.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: tui có lòng tốt thôi mà.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: “Vợ tôi ở trước mặt tôi rất nghe lời.”

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: vâng, ông xã!

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: ngoan

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: mịa, giờ không phải đang là thời gian riêng sao?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: thứ ba...

Dạ Lang dừng một chút.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: tôi cũng chưa nghĩ ra, chờ nghĩ ra nói tiếp.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: ...

Lăng Dương nhìn trời roi lệ.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: tui chỉ mua cái acc thôi mà, vì sao còn ép thêm một ông chồng?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cậu có thể chọn bỏ chồng lấy nợ.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: thân, quà tặng, không lấy được không?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: xin lỗi, bán theo cặp, mua rồi miễn trả lại.

Bạn đang đọc truyện *Võng du chi ngã bất phối Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 4 :Đại thần đảm bảo có bảo đảm

Chapter.04 Đại thần đảm bảo có bảo đảm

Người gửi tin: Antelope (Tiểu Linh Dương xui tận mạng), khu gửi: Homosexual

Tiêu đề: ông bị kết hôn!!!!

Trạm gửi tin: BBS đại học Yên Sơn trăm năm trồng người

Tự xưng có thêm một ông chồng!

Trời ơi là trời!!!

Người gửi tin: Hana (Hoa Hoa @ Dương Dương đúng là đứa xui xẻo), khu gửi: Homosexual

Tiêu đề: Re: ông bị kết hôn!!!!

Trạm gửi tin: BBS đại học Yên Sơn trăm năm trồng người

Phụ, tớ phải nói chúc mừng nhĩ? Đợi tớ gói cho cậu cái bao lì xì hai đồng hen =3=

Bỏ năm trăm đồng mua một tài khoản, quần áo rách rưới không nói, login chưa được nửa giờ đã bị thông báo acc này nợ một khoản tiền kéch xù hơn ba trăm ngàn, nếu không trả tiền thì chỉ có một con đường để đi.

Bán mình trả nợ, làm vợ của kẻ vô lễ bá đạo trước mặt đây.

Tuy rằng cậu trai đích thực là một trong những mục đích chơi game của cậu nhưng không có nghĩa vừa online là phải tiếp thu kiểu hôn nhân ép buộc có

tính không có tình này... Không đúng, ngay cả tính cũng không có.

Lăng Dương tức giận đến đập đầu vào bàn phím tại sao mình lại xui xẻo như vậy.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: h6ug6uy5g h6t6ugt6ggh

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: đập hồng đầu thì không sao, nhưng bàn phím không rẻ đâu đó.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: > 𐄂 < 𐄂

Sớm biết như vậy thì cậu thà mua “Trương Công, Xin Hãy Dịu Dàng” còn hơn mua cái acc nợ rỗng hơn cả quốc khố nước Mỹ này. (Mỹ là một trong những nước có nợ chính phủ cực cao)

Bằng kinh nghiệm tích lũy từ vài chục năm hành tẩu giang hồ của Lăng Dương, Dạ Lang không thể nghi ngờ chính là kiểu người theo chủ nghĩa đàn ông trong lời đồn.

Đàn ông như thế lúc nào cũng coi mình là thái dương, phụ nữ phải xoay quanh mình, mục tiêu duy nhất trên đời là lấy lòng mình.

Lo cái lo của hần, vui cái vui của hần, phải phục tùng vô điều kiện quyết định của hần...

Đây đều là nọc độc còn sót lại từ thời xã hội phong kiến trọng nam khinh nữ!

Mặc dù bản thân Lăng Dương cũng là đàn ông, nhưng cậu rất chú ý bình đẳng nam nữ, nhất là trong vấn đề cura trai đẹp càng phải bình đẳng nam nữ hơn, mỗi người đều có cơ hội.

Lăng Dương có nghĩ bằng đầu ngón chân cũng biết, đàn ông như Dạ Lang thích nhất kiểu con gái e ấp bên mình, phải nghe lời, phải khôn ngoan, có thể làm nũng nhưng phải biết chú ý nơi chốn. Còn bản thân anh ta thì sao, khi cao hứng thì cung chiều người ta, khi mất hứng thì vứt sang một bên, có khi tức giận còn thực hiện bạo hành gia đình.

Thay vì nói bọn họ đối xử bình đẳng với một nửa của mình thì chẳng bằng nói là coi phụ nữ như thú cưng.

Lăng Dương tự nhận không đủ nghe lời, hơn nữa cậu càng không cho rằng bản thân là chim non, bốn chữ “chim non e ấp” hoàn toàn không ăn nhập gì với cậu sắt.

Lăng Dương là một người can trường, đáng tiếc trình độ có hạn, nghĩ đến nửa tháng tiền sinh hoạt của mình có thể vì vậy mà bay theo gió, cậu liền can không nói.

Hết cách, cậu chỉ đành ép buộc bản thân nghĩ theo hướng lạc quan.

Con trai theo chủ nghĩa đàn ông coi con gái như thể diện của mình, rất sẵn lòng xài tiền cho đối phương.

Hơn nữa còn rất bao che, cho dù ở ngoài có làm sai chuyện gì cũng đều tuyệt đối giúp đỡ người yêu không nói lý, sổ sách gì để về nhà tính sau.

Bởi vì rất sĩ diện, có đôi khi phải chịu ngâm bồ hòn làm ngọt, điểm này tạm thời không thể nói là ưu hay khuyết, nhưng tuyệt đối là nhược điểm.

Dựa vào những đặc thù tính nết người này biểu hiện này giờ thì ít ra hần rất chung tình, không lăng nhăng bậy bạ, thứ hai hần rất có tiền, lại còn trọng nghĩa khí hiếm có.

Đàn ông như vậy cho dù phối hợp hần diễn kịch thì cũng không bị thiệt.

Cứ tạm coi như đang cặp với phú hào đi, Lăng Dương kiến thiết tâm lý chắc chắn cho mình.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: tôi đi xem có gì cho cậu mặc không, ngoan ngoan chờ ở đây, không được chạy ra ngoài dọa người.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: ... Chíp. (ôm đang làm chim con đấy)

Đã bắt đầu nuôi dưỡng rồi sao, Lăng Dương gần như có thể dự đoán được vận mệnh tương lai của mình, không khỏi rơi lệ đầy mặt.

Dạ Lang đi rồi, Lăng Dương không có việc gì đợi một hồi mới nhớ ra mình còn chuyện đứng đắn chưa làm.

Lên Khấu Khấu (là QQ) để lại một câu cho tiểu đồ đệ, nói nó biết tên mới của mình trong game.

Đây là tiểu đồ đệ cậu thu nhận từ server cũ, những người khác ở server cũ cậu không quan tâm lắm, duy chỉ có tiểu đồ đệ là không bỏ được, lần này Lăng Dương quyết định chuyển server cũng chỉ nói cho mình nó biết, ngay lập tức nó liền thề sống thề chết phải đi theo cùng.

Cho nên Lăng Dương vừa mua acc xong sẽ thông tri nó.

Mặt khác chính là người quen đã khuyên cậu đến server mới, tên gì ấy nhỉ...

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: mình là Lăng Dương, là cậu hả?

Gửi xong Lăng Dương rất hài lòng, câu này nhìn ngang nhìn dọc kiểu gì cũng rất có phong thái trong sáng tươi tắn.

Tức thì hệ thống thông báo có người thêm Lăng Dương vào danh sách bạn thân.

【 hệ thống 】 [Lạc Minh Phong] thêm bạn làm bạn thân, có đồng thời thêm đối phương làm bạn thân không? Xác định Hủy bỏ

【 hệ thống 】 bạn thân [Lạc Minh Phong] muốn đến đây bằng phù định vị bạn thân, có đồng ý hay không? Xác định Hủy bỏ

Lăng Dương nhấn xác định cả hai, bên cạnh lập tức mọc thêm một người.

Sau khi nhìn thấy Linh Đăng Nhi, người tới rõ ràng khựng một chút.

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: acc gì đây?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: acc tui mua.

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: trang bị... mặc mặc vậy?

Lăng Dương lại rơi nước mắt, cùng một ý nghĩa nhưng người ta biểu đạt sao mà uyển chuyển thế.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: trang bị thôi, từ từ kiếm là được.

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: tôi dẫn cậu đi kiếm.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: không cần, tui có lao công.

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: hờ?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: đừng hiểu lầm, đứng nghĩa đen.

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: ha ha, vậy được rồi, xin vào bang đi, số 7.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: ừ.

Lăng Dương tìm tìm trong giao diện xin vào bang, bang hội số 7, , xin gia nhập.

【 hệ thống 】 bạn đã có bang hội, trước khi gia nhập bang mới, xin hãy rút khỏi bang hội cũ.

Ha, sao lại quên mất chuyện này chứ.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: vào không được.

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: sao vậy?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: acc này có bang hội.

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: rút đi.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: đi... không được, chờ tui hồi cái đã.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: tui rút bang được không?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cậu dám rút thử coi.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: T___T

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: tôi và bà xã không chung một bang hội, người khác sẽ nói ra nói vào.

Ai thêm chú ý anh suốt ngày hả?! Cảm giác cái tôi đừng lớn quá được không!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: chủ nghĩa bá quyền!

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: xin hãy nhanh thích ứng.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: ...

Lăng Dương an ủi mình, ít nhất người ta còn nói một chữ “xin”...

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: rút không được.

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: tại sao?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: lao công không cho.

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: ... Nó là lao công hay lão công của cậu vậy, nghe lời nó thế?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: hiện giờ tui không phải người tự do.

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: là sao?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: acc này thiếu người ta một món tiền lớn, tui đang bị bắt bán mình trả nợ.

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: nợ ai, tôi trả giúp cậu.

Gi? Trục tiếp hỏi nợ ai chứ không thèm hỏi nợ bao nhiêu à? Nói ra tôi sợ hù chết cậu.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: ... thôi quên đi, nợ ai mà không là nợ, dù gì cũng phải gặt tiền, tui thà gặt người ngoài còn hơn.

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: cậu tạo một acc mới, tôi dẫn cậu vài ngày là mãn cấp.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: không cần! Tui ghét nhất thăng cấp!

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: cậu vui là được rồi, tôi không ép cậu đâu.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: 囧

Con mắt nào của cậu thấy tôi vui hả!!

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: chuyện nói với cậu lần trước nghĩ thế nào rồi?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: lần trước? Lần trước không phải kêu tui tới server mới chơi sao?

Lạc Minh Phong rất là không biết nói gì.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: à~ chuyện đó hả, tui còn chưa nghĩ xong.

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: phải không?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: hơn nữa, cho dù trái tim tui bằng lòng, thân thể nhất thời chưa chấp nhận được.

Lạc Minh Phong bị câu đó chọc cười.

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: được, vậy cậu cứ chậm rãi cân nhắc, tôi chờ.

Hai người mất to trừng mắt nhỏ đứng trong chốc lát, đôi phương không có ý định rời đi.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: còn việc à?

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: acc này hình như khá nổi bật.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: hả?

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: trên thế giới có người đang bàn luận về cậu.

Lăng Dương trước giờ không có thói quen xem thế giới, nghe vậy mở kênh thế giới, quả nhiên phát hiện có người bị giờ ra làm bia. Lăng Dương vẫn còn chưa nhạy lắm với tên mới của mình, nhìn nửa ngày mới phát hiện người nợ đang nói mình.

【 thế giới 】 Cổ Văn Diệu: Linh Đăng Nhi ở bang hội Kiếm Tinh, giả nhân yêu lừa tiền lừa card, bây giờ còn nghênh ngang login, đừng tưởng qua một tháng mọi người đã quên chuyện này.

【 thế giới 】 Cổ Văn Diệu: thì ra vô liêm sĩ có thể đạt tới cảnh giới này, ông thật phục mày, người của Kiếm Tinh cũng không giải thích được một câu à, bao che lừa đảo như thế không biết nên nói các người khoan hồng độ lượng hay là gà mẹ đây?

【 thể giới 】 Xi Dầu A: việc này tôi có ấn tượng nè, không phải về sau chồng nó trả tiền giùm rồi à? (cái tên Xi Dầu aka tương du của nv đoán chừng là từ cụm ‘đả tương du’ ý là đi ngang qua)

【 thể giới 】 Người Bị Hại A: ← người bị hại một, bày tỏ tiền thực đã trả.

【 thể giới 】 Người Bị Hại B: ← hai, thực đã trả, còn kèm tiền lời.

【 thể giới 】 Cố Văn Diệu: trả là thẳng chồng, nhưng đưa lừa là con vợ, chẳng lẽ vì đã trả hết số tiền ăn trộm nên có thể không truy cứu tội ăn trộm sao?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: ỉ? Họ Cố phân tích hợp tình hợp lý quá~

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: đúng vậy.

【 thể giới 】 Kiên Diệp: xin yên tâm, chuyện Linh Đang Nhi bọn tôi nhất định điều tra rõ ràng, cho mọi người một lời công đạo.

【 thể giới 】 Cố Văn Diệu: đương sự đến giờ còn chưa lộ diện, cho dù bị oan uổng cũng phải ra chút một tiếng chứ? Hay là chột dạ nên không dám nói lời nào?

【 thể giới 】 Linh Đang Nhi: chút

【 thể giới 】 Xi Dầu A: ...

【 thể giới 】 Người Bị Hại A: ...

【 thể giới 】 Người Bị Hại B: ...

【 thể giới 】 Dạ Lang: lúc trước tài khoản của vợ tôi bị trộm, hiện đã tìm về được, hôm nay là người thật, số tiền tên trộm acc lừa bằng tài khoản của vợ tôi, tôi đã trả sạch từ một tháng trước, về sau ai muốn tìm vợ tôi kiểm chuyện thì đừng trách tôi không khách sáo.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: xem, lao công của tui khí phách không?

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: khí phách có thừa nhưng lập trường không đủ.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: ý là sao?

【 thể giới 】 Cố Văn Diệu: trộm acc? Cậu nói trộm acc là trộm acc à? Ai chứng minh được? Công ty game chứng minh được? GM chứng minh được?

【 thể giới 】 Lữ Tiểu Bố: ông anh, ông nghĩ mình là Cố Chân Giò à? (Chân Giò đọc là zhōu·zì, đồng âm với zhōu·zǐ, là phiên âm của Chu Tử, Phuong Chu Tử là một học giả tác giả khoa học, từng làm việc học tập ở Mỹ, chuyên phê bình ngành giáo dục, khoa học, tin tức, Cơ Đốc, trung y v.v... nói chung là bác này cái gì cũng phê đc ==)

【 thể giới 】 Dạ Lang: tôi có thể đảm bảo em ấy không phải nhân yêu, càng không phải kẻ lừa đảo.

【 thể giới 】 Cố Văn Diệu: cậu là chồng nó, cậu có lập trường gì đảm bảo? Cậu thay kẻ lừa đảo trả tiền, tôi kính cậu là một nam tử hán, không phải không tin cậu mà là sợ cậu cũng bị nó lừa chẳng biết gì, nói hai câu ngọt ngào cậu đã tin, ngoan nh đầu lại hung ác lừa cậu thêm lần nữa.

【 thể giới 】 Dạ Lang: tôi tin em ấy.

【 thể giới 】 Mạc Thương Tâm: tuy em không hiểu rõ ả tình trong này, nhưng em tin bác Lang không phải thứ người nói chuyện vô trách nhiệm, em cũng có thể giúp Linh Đang Nhi đảm bảo.

【 thể giới 】 Cố Văn Diệu: các người đều cùng một bang hội, đương nhiên phải che chở cho người trong bang mình.

【 thể giới 】 Kiên Diệp: vậy không bằng anh cho bọn tôi cái phương án giải quyết hợp lý đi? Phải làm thế nào anh mới tin? Dĩ nhiên bọn tôi sẽ không đuổi Linh Đang Nhi khỏi bang, bị trộm acc không phải lỗi em ấy.

【 thể giới 】 Manh Đản Đản: thẳng đó chỉ đến phá bình thôi, chị Diệp đừng đề ý nó.

【 thể giới 】 Hạ Đại Gia: này cũng không được, kia cũng không được, mày rút cuộc muốn thế nào? Bắt nạt người khác có phải không? Bọn tao cứ nói trộm acc đây, mày tính sao? Nghe thì nghe, không nghe thì biến.

【 thể giới 】 Lạc Minh Phong: tôi có thể đảm bảo.

Chương 5: Nhân yêu cũng phải có đạo đức

Chapter.05 Nhân yêu cũng phải có đạo đức

Người gửi tin: Hana (Hoa Hoa @ hộ lý bậc một đau khổ), khu gửi: Homosexual

Tiêu đề: sống chung với tàn tật bậc hai thực vất vả

Trạm gửi tin: BBS đại học Yên Sơn trăm năm trồng người

Buổi tối mình bảo Dương Dương com nước xong để chén bát ở đây là được, mình có việc về rửa sau.

Kết quả chờ mình về thì cậu ta đã tự ý rửa hết, làm vỡ hai cái đĩa, một cái bát.

Rửa cũng không sạch, làm mình lại phải rửa lại lần nữa.

Người gửi tin: Antelope (Tiểu Linh Dương tàn nhưng không phế), khu gửi: Homosexual

Tiêu đề: Re: sống chung với tàn tật bậc hai thực vất vả

Trạm gửi tin: BBS đại học Yên Sơn trăm năm trồng người

... Phải biết thông cảm với người tàn tật!!!

【 thế giới 】 Lạc Minh Phong: tôi có thể đảm bảo.

Kênh thế giới an tĩnh một phút sau đó bắt đầu spam như điên.

“Đại thần nói chuyện, tình huống gì đây?”

“A a a, cách đại thần gần quá, tui muốn chụp ảnh chung.”

“Đại thần tại sao phải đảm bảo cho một tên nhân yêu lừa đảo?”

“Tuy không biết Linh Đang Nhi là ai, nhưng người này thể diện lớn thiệt.”

“Linh Đang Nhi không phải vợ Dạ Lang à? Đây, đây là sao?”

“Leo tường trong truyền thuyết?”

“Bang Kiếm Tinh quả nhiên có nhiều JQ.”

“Kiếm Tinh và Lạc Minh không phải bang hội đối địch à? Tình huống càng ngày càng phức tạp...”

“Hội trưởng đảm bảo cho người của bang hội đối địch, nếu là BL tui ngắc ngư luôn, đáng tiếc là BG ㄟ (ˊ ˋ) ㄟ”

“BG tự trọng!!!!!!”

【 thế giới 】 Hạ Đại Gia: ầm, mấy người đủ chưa!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: đại... thần...

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: bọn họ nói giỡn thôi, đừng tưởng thật.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: đại thần xin bảo kê xin bao dưỡng xin ôm đùi (^o^)/~

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: cậu cũng trêu chọc tôi.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: ^ _____ ^

【 thể giới 】 Thám Tử: báo cáo! Phát hiện đại thần và Linh Đăng Nhi đang hẹn riêng ở chỗ thầy nghề!

Câu này vọt lên kênh thể giới quả thực hiệu quả y chang “Tôi bắt được gian phu dâm phụ nhanh đến xem đi”, nháy mắt bản đồ đã chập cứng người chơi đến tham quan, NPC thầy nghề lần đầu tiên được hoan nghênh như vậy.

“Woa, đại thần thật sự ở đây, chụp ảnh chung chụp ảnh chung, SAY CHEESE~”

“Tổ hợp hai người này có phải quá kinh khủng không?”

“Con nhỏ Linh Đăng Nhi đúng là thói tha không biết xấu hổ, có chồng còn quyến rũ đại thần.”

“Có phải gái hay không còn khó nói lắm, lừa mấy trăm ngàn, một câu trộm acc là xong? Vậy tôi cũng đi lừa, cùng lắm thì nói tôi bị chôm acc.”

“Tôi cũng bị chôm acc.”

“Bị chôm acc 1”

“Mẹ nó nhiều người quá tao bị lag.”

“Tui mới rồi đã bị lag rớt mạng một lần...”

【 thể giới 】 Hạ Đại Gia: các người đều bị ngu hết rồi à? Linh Đăng Nhi là người của Dạ Lang, đừng suy diễn linh tinh.

【 thể giới 】 Hạ Đại Gia: cái đám rối hơi ăn nói vớ vẩn này, đi rửa miệng cho sạch đi, không bát quái thì chết à?

【 thể giới 】 Hạ Đại Gia: người của bang hội bọn tôi khi nào thì cần người ngoài đảm bảo? Chỗn chúc tết gà không có ý tốt!

【 thể giới 】 Lạc Minh Phong: Bạo Bạo đừng rộn.

【 thể giới 】 Hạ Đại Gia: mịa, biến chỗ khác!!!!

Lăng Dương ôm gối cười đến lăn xuống gầm bàn.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: Bạo Bạo O(∩_∩)O ha ha ~

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: Bạo Bạo Long ^ ^

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: nickname này quá hợp cậu ta XD

Màn hình Lăng Dương chợt trắng, cộng thêm bây giờ trên bản đồ có quá nhiều người, máy tính ước chừng lag hai phút mới bắt đầu động.

Lăng Dương sàu muộn, về sau nếu đi theo người này, kiểu gì cũng phải đổi một cái card màn hình ngon hơn.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: không biết tôi nên bội phục cậu, hay là bội phục cậu, hoặc là bội phục cậu đây?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: tôi chỉ mới đi có chốc lát đã gây động tĩnh lớn như vậy.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cậu có biết hành vi của mình giờ gọi là gì không?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: một phát gặp may?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: không tuân thủ nữ tắc.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: biết ngay anh không phun ra được ngà voi gì.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cậu và Lạc Minh Phong có quan hệ gì? Nó tại sao phải bảo đảm cho cậu?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: mắc mớ gì tới anh?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cậu giờ là vợ tôi, đương nhiên có mắc mớ.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: đó là trước mặt người bên ngoài, đây là chuyện riêng của tui.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: ngại quá, chuyện riêng của cậu đã bị phơi ra ngoài, bây giờ ai cũng biết cậu cho tôi đội nón xanh. (cầm súng)

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: chỉ cần sống được qua ngày, sợ gì trên đầu có chút xanh!

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: trên đầu tôi có chút xanh, cậu sẽ không sống qua ngày.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: được rồi, cậu ta là bạn tui.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cậu mới mua acc đã có bạn? Tốc độ kết bạn thật khiến người ta khâm phục.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: là bạn quen từ trước, tui cũng vì cậu ta mới đến server này.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: bạn bè theo kiểu nào?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: bạn bình thường.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: xin hãy đoạn giao.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: ...

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: Kiểm Tinh và Lạc Minh là bang hội đối địch, từ ngày thành lập bang đã vậy.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: thế giới tươi đẹp vậy mà các người lại oan oan tương báo, thế là không tốt.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: tóm lại, thành viên của hai bang hội không được phép có quan hệ cá nhân.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: vậy tại sao Bạo Bạo Long có?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: Bạo Bạo Long?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: là Hạ Đại Gia.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: quan hệ giữa cậu ta và Lạc Minh Phong ác liệt nhất, hai người gặp mặt là đánh nhau không dứt.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: hãy, anh vẫn còn đơn thuần quá $\neg (\neg \nabla \neg)$

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: có ý gì?

Lăng Dương mở kênh bang hội đã bị tắt đi.

【 bang hội 】 Linh Đăng Nhi: Bạo Bạo Long

【 bang hội 】 Hạ Đại Gia: cút!!!

【 bang hội 】 Hạ Đại Gia: cô là ai? Tại sao gọi tôi như vậy? Cô làm sao biết Lạc Minh Phong? Hấn vì sao bảo lãnh cô?

【 bang hội 】 Linh Đăng Nhi: nhiều câu hỏi vậy, cậu kêu tôi trả lời cái nào trước?

【 bang hội 】 Hạ Đại Gia: quan hệ giữa cô và hấn là gì?

【 bang hội 】 Linh Đăng Nhi: bọn tôi là bạn học.

【 bang hội 】 Hạ Đại Gia: P! Cô là bạn học của tôi? Học viện nào?

【 bang hội 】 Lữ Tiểu Bó: mẹ nó! Đại Gia và hội trưởng Lạc Minh là bạn học??!

【 bang hội 】 Tôn Tiểu Quyền: lượng tin tức quá lớn, nhất thời không tải kịp, đợi tôi tiêu hóa đã.

【 bang hội 】 Hoa Mãn Lâu: Đại Gia gấu quá, thân thể trở trêu như vậy, hồng lè cậu là Vô Gian Đạo? (aka gián điệp, đây là tên 1 bộ phim Hongkong, nhân vật trong đây lấy thân phận người khác trà trộn vào, lúc nào cũng lo sợ người khác phát hiện ra)

【 bang hội 】 Tiểu Thụ Đứng Chạy: em cả Đại Gia tuyệt đối không phải gián điệp, kỳ thật anh ấy muốn mượn sự đối địch giữa chúng ta và Lạc Minh để che giấu, thuận lợi cho anh và đại thần hợp lý tương ái tương sát thôi $\nabla(=\wedge\nabla\wedge=)$

【 bang hội 】 Kiêm Điệp: post trên thiết chân tướng để. (chân tướng để: vua chân tướng, chỉ những người biết tuốt những chuyện bà tám)

【 bang hội 】 Hạ Đại Gia:

【 bang hội 】 Hạ Đại Gia: trời đất!!! Linh Đang Nhi cô gài tôi!!!!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: SEE? =))))

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cậu còn đùa giỡn nó vậy coi chừng nó nổi giận đấy.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: người ta sợ quá ~~~ nếu cậu ta thực sự nổi khùng, anh bảo kê tui không?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cậu có đại thần bảo kê còn sợ gì?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: ông xã, anh đang ghen hờ?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cậu có biết xấu hổ không?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: trong ngoài bất nhất thật đáng ghét.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: câm miệng.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: (oXo)

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: tóm lại về sau không được lui tới với Lạc Minh Phong.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: những người khác trong Lạc Minh cũng vậy, gặp mặt đánh được liền đánh, không đánh được bỏ chạy, không cho phép lên lút.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: nếu không, có xảy ra chuyện cũng đừng trách tôi không bảo vệ cậu.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: có nghe hay không?!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: (oXo)

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cậu có thể nói chuyện.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: không biết, anh dựa vào gì can thiệp sinh hoạt cá nhân của tui?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: dựa vào tôi là chồng cậu.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: là chồng • hờ.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cậu không thể học tập Linh Đang Nhi trước đây cho tôi đỡ lo một chút à?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: Linh Đang Nhi trước đây cũng là nhân yêu.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: nó là nhân yêu, cậu cũng là nhân yêu, đều là nhân yêu nhưng đạo đức nghề nghiệp của nó tốt hơn cậu nhiều.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: lừa hơn ba trăm ngàn cũng gọi là có đạo đức nghề nghiệp!!!!

【 bang hội 】 Hạ Đại Gia: Linh Đang Nhi cô rút ra đây cho tôi!

【 bang hội 】 Dạ Lang: lịch sự với vợ tôi một chút.

【 bang hội 】 Kiêm Diệp: đúng vậy, Linh Đang Nhi, cô không thấy cần phải cho mọi người một lời giải thích sao?

【 bang hội 】 Linh Đang Nhi: chào mọi người, em là Linh Đang Nhi.

【 bang hội 】 Mạnh Dẫn Dẫn: ...

【 bang hội 】 Tôn Tiểu Quyền: ...

【 bang hội 】 Lữ Tiểu Bó: ...

【 bang hội 】 Linh Đang Nhi: cảm ơn mọi người đã chăm sóc chồng em trong khoảng thời gian em vắng mặt.

【 bang hội 】 Hoa Mãn Lâu: Linh Đang Nhi đang bị người ám?

【 bang hội 】 Linh Đang Nhi: lúc trước đúng là em bị chôm acc.

【 bang hội 】 Kiêm Diệp: tại sao lâu như vậy mới lấy về?

【 bang hội 】 Linh Đàng Nhi: vì em gặp tai nạn giao thông.

【 bang hội 】 Manh Đản Đản: hà!!!!

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: nhảm nhí!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: nhảm hay không nhảm không phải do anh nói, quần chúng nhân dân tự có phán xét!

【 bang hội 】 Kiêm Diệp: làm sao mà xui xẻo vậy? Trùng hợp nhiều quá hèn chi mọi người sẽ hiểu lầm.

【 bang hội 】 Linh Đàng Nhi: ừ, là do em không cẩn thận, đã cho mọi người nhiều phiền phức, về sau em sẽ chú ý.

【 bang hội 】 Mạc Thương Tâm: đừng nói vậy... Không ai trách cô đâu, nhưng về sau chú ý đừng gặp tai nạn giao thông nữa.

【 bang hội 】 Kiêm Diệp: ừ, nói ra hết thì tốt rồi, thương thế của em có nghiêm trọng không?

【 bang hội 】 Linh Đàng Nhi: không sao, chỉ là gãy ngón tay.

【 bang hội 】 Manh Đản Đản: hà????!

【 bang hội 】 Linh Đàng Nhi: nhưng đã sắp khỏi rồi.

【 bang hội 】 Mạc Thương Tâm: vậy tốt rồi, làm tôi sợ muốn chết.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cậu có thể nhảm hơn nữa không.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: chỉ cần quần chúng nhân dân thích nghe, tui sẽ không có giới hạn!

【 bang hội 】 Linh Đàng Nhi: còn có một di chứng.

【 bang hội 】 Mạc Thương Tâm: hà? Còn nữa?

【 bang hội 】 Linh Đàng Nhi: em mất trí nhớ.

【 bang hội 】 Manh Đản Đản: ...

【 bang hội 】 Tôn Tiểu Quyền: ...

【 bang hội 】 Lữ Tiểu Bó: ...

【 bang hội 】 Linh Đàng Nhi: đương nhiên không phải hoàn toàn mất trí nhớ, chỉ là không nhớ được một phần.

【 bang hội 】 Kiêm Diệp: là phần về bọn tôi phải không?

【 bang hội 】 Linh Đàng Nhi: ^__^ chị thiệt sáng suốt.

【 bang hội 】 Hoa Mãn Lâu: vậy cô nhớ cái gì?

【 bang hội 】 Linh Đàng Nhi: nhớ chồng mình.

【 bang hội 】 Manh Đản Đản: ồ ~~~~~

【 bang hội 】 Tôn Tiểu Quyền: Yoooooooo ~~~~~

【 bang hội 】 Linh Đàng Nhi: có quên ai cũng sẽ không quên anh ấy ~(@^_^@)~

【 bang hội 】 Kiêm Diệp: chắc chắn, bác Lang thật sự lời rồi, không phí ba trăm mấy chục ngàn.

【 bang hội 】 Dạ Lang: tôi cũng mới biết chuyện này, đã khiến các anh em trong bang bị gát oan ngại quá.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cậu xem tiểu thuyết nhiều quá hà.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: tiểu thuyết bắt nguồn từ cuộc sống.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: vờ mất trí nhớ vui lắm sao?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: không vờ thì sớm muộn cũng lộ tẩy, tui đâu biết acc này có chuyện xưa chuyện cũ gì với ai.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: coi chừng chơi lớ đấy....

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: vừa nãy tui nói thế anh thích không?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cậu bớt nói hai câu tôi càng thích hơn.

【 bang hội 】 Mạc Thương Tâm: nói gì đó, đều là người một nhà cả.

【 bang hội 】 Lữ Tiểu Bô: đúng vậy đúng vậy.

【 bang hội 】 Kiếm Diệp: không cần phải khách sáo với đám rề tiền này.

【 bang hội 】 Hoa Mãn Lâu: chị Diệp, đối tượng xin lỗi của A Lăng cũng bao gồm chị đấy...

【 bang hội 】 Kiếm Diệp: Hoa Hoa, em thấy mình sống lâu quá phải không?

【 bang hội 】 Hoa Mãn Lâu: /độn thổ

【 bang hội 】 Hạ Đại Gia: Linh Đang Nhi, lúc trước hiểu lầm cô, xin lỗi.

【 bang hội 】 Linh Đang Nhi: không sao đâu Bạo Bạo Long ^ _ ^

【 bang hội 】 Hạ Đại Gia: không được gọi tôi Bạo Bạo Long!!!!

Bạn đang đọc truyện *Võng du chi ngã bất phối Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Trạch nam mãnh nam không đội trời chung

Chapter.06 Trạch nam mãnh nam không đội trời chung

Người gửi tin: Ironman (Người Sắt • mùa hè phòng ngủ nóng chết người), khu gửi: Homosexual

Tiêu đề: trưa hôm nay ở trung tâm quảng trường người của Sâm Lam và học viện thể thao lại oánh nhau

Trạm gửi tin: BBS đại học Yên Sơn trăm năm trồng người

Hình như lại vì hai nam theo một nữ? Thêm lần này thì đã là lần thứ ba trong năm rồi.

Được nghỉ mà hông ai về nhà hết sao?

Người gửi tin: Antelope (Tiểu Linh Dương yêu hòa bình), khu gửi: Homosexual

Tiêu đề: Re: trưa hôm nay ở trung tâm quảng trường người của Sâm Lam và học viện thể thao lại oánh nhau

Trạm gửi tin: BBS đại học Yên Sơn trăm năm trồng người

Cậu cũng có về nhà đâu?

Mấy người kia đúng là đầu óc tối tăm, oan oan tương báo chi bằng uyên uyên tương báo (uyên uyên ôm nhau), chẳng làm tình dục, còn có thể làm hảo cơ hữu nữa ㄟ (ㄟ ▽ ㄟ) ㄟ (cơ đọc là ji = G = gay => cơ hữu là gay partner)

Lăng Dương trời sinh tánh dễ gần, chưa đến vài ngày đã “một lần nữa” thân quen với bang hội từ trên xuống dưới, thậm chí còn tốt hơn trước khi có tai

nạn giao thông.

Ai nấy cũng đều nhận ra Linh Đàng Nhi coi mở hơn nhiều so với trước tai nạn giao thông, cộng thêm đồng cảm với chuyện cô gặp phải, mọi việc đều để ý đến cô.

Acc này đã bị dọn sạch nên có thứ gì tốt đều gửi cho cô.

Làm nhiệm vụ hàng ngày cũng đều ưu tiên hỏi cô trước, xác nhận cô đã có đội hoặc đã làm rồi mới tỏ người khác.

Đi phó bản cũng kéo cô theo, trang bị của cô không tốt, lại lo lắng vết thương do tai nạn chưa hồi phục nên cũng chỉ để cô đi theo, không cần thêm máu, Lăng Dương cũng không thêm khách sáo, danh chính ngôn thuận ngồi xoi nước.

Chỉ có Dạ Lang biết nội tình là nhìn cậu không vừa mắt.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: để tôi xem cậu có thể xoi nước bao lâu?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: đến khi họ rốt cục nhìn không được đuổi vợ anh ra khỏi nhà mới thôi ^ _ ^

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: chuyện này hoàn toàn không thể xảy ra.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: hiện tại chính là thời khắc chứng kiến kỳ tích!

Lăng Dương theo sau đội ngũ quá chán đời, bèn đánh chữ nói chuyện phiếm trong bang.

【 bang hội 】 Linh Đàng Nhi: hỏi này, tại sao bang chúng ta và bang Lạc Minh đối địch vậy?

【 bang hội 】 Manh Đản Đản: đây là ân oán ngoài đời kéo vào trong trò chơi!

【 bang hội 】 Tôn Tiểu Quyền: việc này nói ra rất dài dòng. . .

【 bang hội 】 Lữ Tiểu Bô: còn dài hơn trăm năm lịch sử của đại học Yên Sơn.

【 bang hội 】 Linh Đàng Nhi: ㄟ

【 bang hội 】 Tôn Tiểu Quyền: bang hội chúng ta tuyệt đại đa số đều là bạn cùng trường.

【 bang hội 】 Lữ Tiểu Bô: mà trường bọn em là một trường bách khoa.

【 bang hội 】 Manh Đản Đản: tục xưng trường hòa thượng.

【 bang hội 】 Linh Đàng Nhi: (◦◦) à!

Mấy trường đại học của thành phố Hồ Sóc đều chen chúc nhau trong làng đại học, làng đại học to bằng cái bàn tay, có thị phi ân oán gì cũng đều truyền rất nhanh, bọn họ nói đến đây thì Lăng Dương đã hiểu, nhưng vẫn ra vẻ không biết gì nghe chuyện tiếp.

【 bang hội 】 Lữ Tiểu Bô: vì nhằm giảm bớt vấn đề thành gia lập nghiệp khó khăn của các bạn trong trường, bọn em đã chủ động xây dựng quan hệ với học viện mỹ thuật và trường âm nhạc đối đảo tài nguyên gần đây.

【 bang hội 】 Tôn Tiểu Quyền: nhưng không may thay. . .

【 bang hội 】 Manh Đản Đản: phần lớn người trong Lạc Minh cũng là bạn học của nhau.

【 bang hội 】 Tôn Tiểu Quyền: trường bọn nó cũng là trường hòa thượng.

【 bang hội 】 Manh Đản Đản: ai nói, trường bọn nó có nữ sinh!

【 bang hội 】 Tôn Tiểu Quyền: nữ sinh trường bọn nó có khác gì gấu!

【 bang hội 】 Linh Đàng Nhi: phụt ——

【 bang hội 】 Tôn Tiểu Quyền: cho nên bọn nó cũng thường xuyên ra ngoài xây dựng quan hệ với trường khác.

【 bang hội 】 Lữ Tiểu Bô: kết quả đã lừa gạt được hết nữ sinh của các trường gần đó.

【 bang hội 】 Tôn Tiểu Quyền: mấy em nói nam sinh Lạc Minh đều là mãnh nam.

【 bang hội 】 Lữ Tiểu Bô: bọn em đều là trạch nam.

【 bang hội 】 Manh Đản Đản: thật quá đáng!

Lăng Dương vừa lau màn hình vừa nghĩ, nhưng đây là sự thật mà.

【 bang hội 】 Linh Đàng Nhi: mấy cô này chả có mắt nhìn gì hết (ノ^_^)ノ

【 bang hội 】 Manh Đản Đản: đúng đúng, chị dâu thiệt là tinh mắt, lập tức chọn trúng anh Lang của bọn em.

Chọn trúng anh Lang của mấy người không phải vì bị loạn thị thì là bị cườm nước. (cườm nước: glaucoma, bị bệnh này mắt nhìn xa thì rõ nhìn gần thì mờ)

Nhưng nếu đứng từ lập trường của một kẻ lừa đảo thì chọn trúng con dê mập Dạ Lang này quả thật cũng coi như tinh mắt.

【 bang hội 】 Lữ Tiểu Bô: nam sinh ngành kỹ thuật có bao nhiêu là điểm tốt, ra được phòng khách, vào được phòng bếp.

【 bang hội 】 Tôn Tiểu Quyền: sửa được máy tính, đổi được bóng đèn.

【 bang hội 】 Lữ Tiểu Bô: thông được bồn cầu, chịu được khủng long.

【 bang hội 】 Manh Đản Đản: viết được số liệu, đánh được lưu manh... Được rồi, đặc biệt yếu thì có thể đánh được.

【 bang hội 】 Linh Đàng Nhi: O(∩_∩)O ha ha ~

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: ông xã, đến thông giúp bồn cầu cái coi ~

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cậu tự nhét mình xuống à? Vậy xin lỗi vô phương cứu chữa.

Lăng Dương cười gian, thì ra anh là người của Sâm Lam, vậy cũng ngay gần đây.

Có nên túm cổ người thật ra không nhỉ? Lăng Dương chống cằm suy nghĩ.

【 bang hội 】 Lữ Tiểu Bô: đúng rồi Linh Đàng Nhi, chị và Lạc Minh Phong rất cuộc quan hệ thế nào, rõ ràng hồi xưa chị dâu có qua lại với hần?

【 bang hội 】 Tôn Tiểu Quyền: chị nói chị gặp tai nạn xe, không phải bị hần đâm đấy chứ?

【 bang hội 】 Manh Đản Đản: woa, giống như trong kịch truyền hình, nam chính đụng nữ chính mất trí nhớ, thiệt lâm li!

【 bang hội 】 Tôn Tiểu Quyền: này là heo hả? Anh Lang mới là nam chính, Lạc Minh Phong cùng lắm là nam phụ hi sinh thôi!

【 bang hội 】 Manh Đản Đản: à à à! Hai nam theo một nữ? Tao biết tao biết!

Lăng Dương nhìn xem mặt đầy sọc đen.

【 bang hội 】 Linh Đàng Nhi: sức tưởng tượng của mấy người thiệt phong phú!

【 bang hội 】 Linh Đàng Nhi: kỳ thật tôi và hần không quen, mới gặp hai lần.

【 bang hội 】 Linh Đàng Nhi: hơn nữa, tôi không thích nam sinh chỉ phát triển cơ bắp, tôi thích trai kỹ thuật có đầu óc có kiến thức như chồng mình
o(*////▽////*)o

【 bang hội 】 Dạ Lang: ngoan

Trong kênh bang hội nhất thời tràn đầy các loại ngôn luận kháng nghị “Diễn ân ái tự trọng”, “Lôi ra ngoài thiêu chết”, “Lóa mù mắt chó của ông rồi”.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: có thuốc trị buồn nôn không?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: đừng tưởng kêu hai tiếng ‘ông xã’ sẽ mang thai, tôi không chịu trách nhiệm đâu.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: ... (ノ`Д')ノ hừ

【 bang hội 】 Linh Đàng Nhi: tại sao mọi người đều kêu Lạc Minh Phong đại thần?

【 bang hội 】 Lữ Tiểu Bô: bởi vì hần rất thần.

【 bang hội 】 Tôn Tiểu Quyền: bởi vì hần rất lợi hại.

【 bang hội 】 Manh Đản Đản: hần PK rất mạnh.

Lăng Dương nhìn ra được đối địch thì đối địch, người trong bang hội vẫn có chút kính nể với Lạc Minh Phong.

【 bang hội 】 Lữ Tiểu Bô: đội của hắn là hạng ba trong cuộc thi đấu 3V3 khu vực này.

【 bang hội 】 Tôn Tiểu Quyền: là hạng nhì.

【 bang hội 】 Linh Đương Nhi: ... Rốt cuộc hạng ba hay hạng nhì?

【 bang hội 】 Lữ Tiểu Bô: là hạng ba đồng thời là hạng nhì.

【 bang hội 】 Linh Đương Nhi: có ý gì?

【 bang hội 】 Tôn Tiểu Quyền: trận chung kết đội á quân bỏ quyền thi đấu.

【 bang hội 】 Linh Đương Nhi: (◊ ◊ ◊) a!

Người trong phó bản cũng bị đề tài này hấp dẫn.

【 đội ngũ 】 Mạc Thương Tâm: Lạc Minh bị đội á quân đánh bại trong trận bán kết, đối phương vất vả lắm mới lọt vào chung kết thì lại bỏ quyền thực đáng tiếc.

【 đội ngũ 】 Linh Đương Nhi: tại sao bỏ quyền?

【 đội ngũ 】 Hoa Mãn Lâu: không ai biết.

【 đội ngũ 】 Linh Đương Nhi: ồ...

【 đội ngũ 】 Linh Đương Nhi: mấy người không tham gia à?

【 đội ngũ 】 Mạc Thương Tâm: hội trưởng chúng ta có tham gia 2V2, ngoài ra trường học còn có đội 5V5, nhưng bọn họ đều ở server cũ, còn mấy đứa tôi đều là người theo chủ nghĩa hòa bình, không thích PK.

【 đội ngũ 】 Linh Đương Nhi: ... theo chủ nghĩa hòa bình còn muốn làm bang hội đối địch?

【 đội ngũ 】 Hoa Mãn Lâu: ha ha, ai bảo đây là mâu thuẫn bất khả hòa giải giữa hai trường làm chi /chóp mắt

【 đội ngũ 】 Linh Đương Nhi: Hoa Mãn Lâu không chung trường với mọi người à?

【 đội ngũ 】 Hoa Mãn Lâu: tớ là phe bạn bè thân thích ^o^

Lăng Dương mở giao diện bang hội, nhìn thấy ngày login cuối cùng của hội trưởng là 7 ngày trước, đây quả thực có điểm chung với hội trưởng ngày xưa của cậu.

Hơn nữa tên của hội trưởng... Lăng Dương nghĩ, sẽ không trùng hợp như thế chứ?

Lăng Dương đột nhiên cảm thấy bản thân có “vàng quang gặp phải hội trưởng vô trách nhiệm”.

Thí dụ như hội trưởng trước đây của cậu, bình thường xuất quỷ nhập thần, sau khi lập bang thì trao quyền cho hai hội phó, bản thân thong dong đi mất.

Hội phó kia lại học chuyên ngành có hơi đặc biệt, thường xuyên không online, sự vụ bang hội cơ hồ đều do mình Lăng Dương xử lý.

Cố tình Lăng Dương không phải kiểu người có kiên nhẫn quản lý chuyện linh tinh, cho nên bang bọn họ luôn lỏng lẻo rời rạc, người đến đến đi đi, ở lại đến cùng đều là một đám biến thái.

Ở server cũ, bang hội Lăng Dương luôn xuất hiện với hình tượng vô lâm tà phái —— rò đại điên cuồng, không câu nệ thế tục. Người chơi cùng server đối với bọn họ có yêu thích tôn sùng, có chán ghét căm hận, khen chê bất nhất.

Đến cuối cùng Lăng Dương cũng chịu hết nổi lũ điên kia, đơn giản cuốn gói chạy mất biệt, không để lại một câu, QQ, YY đổi mới tất tật, ngay cả số di động cũng đổi, quăng lại cục diện rối loạn cho hội trưởng.

Nghe nói đối phương cũng đang tìm cậu, hừ, một tiểu linh dương khỏe mạnh như cậu nếu đã muốn trốn thì làm sao người ta tìm ra được!

BOSS cuối ngã xuống, Dạ Lang ra hiệu Lăng Dương đi sờ thi thể.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: tự mình sờ.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đương Nhi: anh giúp tui.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cậu xoi nước cả đường, tí việc này cũng không làm?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: người ta không làm được việc nặng ~~

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: không được ẹo.

Lăng Dương phun một búng máu vào màn hình, ẹo cái gì mà ẹo, đây là làm nũng!

Không phải Lăng Dương lười mà thật sự tay cậu quá đen, chưa bao giờ sờ ra được thứ mình muốn.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: tay em gãy, đau.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: gãy tay mà còn tán dóc xôm vậy? Tôi thấy đầu cậu hồng thì có.

Dạ Lang cúi người sờ hai cái bên eo BOSS, ra hai món đồ, một bao cổ tay, một vòng cổ, không ngờ đều là đồ tể ti có thể sử dụng, vòng cổ còn là thượng phẩm

【 đội ngũ 】 Linh Đang Nhi: xem bàn tay đỏ của chồng em kìa ^O^

【 đội ngũ 】 Linh Đang Nhi: yêu anh chết mất MOA (ノ 3 ノ)

【 đội ngũ 】 Hoa Mãn Lâu: A Lăng mấy ngày này cậu đừng rửa tay.

【 đội ngũ 】 Mạc Thương Tâm: ha ha, Linh Đang Nhi lại bước gần một bước về phía tể ti cường lực.

Hoa Mãn Lâu tuy cũng là tể ti, nhưng đã sớm tốt nghiệp loại phó bản con con như này, đồ vật đương nhiên đều đưa cho Lăng Dương.

【 đội ngũ 】 Tiểu Thụ Đùng Chạy: móng vuốt của bác Lang lúc nào cũng hên, thân em có phần nửa là do bác sờ.

【 đội ngũ 】 Hoa Mãn Lâu: ỉ? Nghe cứ như cậu ấy sàm sỡ cô?

【 đội ngũ 】 Tiểu Thụ Đùng Chạy: câm miệng, bà không thích BG, mà Linh Đang Nhi còn đang ở đây, muốn chết hả?

【 đội ngũ 】 Linh Đang Nhi: (ノ ^ ノ)

【 đội ngũ 】 Hoa Mãn Lâu: (☉ x ☉)

Đoàn người đi xong phó bản cấp tiểu học thì tới thời gian hoạt động công hội. Bang Kiểm Tinh là một bang PVE tiêu chuẩn, đúng tám giờ mỗi đêm sẽ tập hợp đi phó bản 25 người.

Kiểu hoạt động này hiển nhiên không dính dáng gì Lăng Dương, cậu thấy đội trưởng Mạc Thương Tâm đổi hình thức đội thành đoàn thì biết bọn họ chuẩn bị mở tổ, đang muốn rút khỏi đội như bình thường thì bị Mạc Thương Tâm gọi lại.

【 đoàn đội 】 Mạc Thương Tâm: Linh Đang Nhi tới rảnh không? Có muốn chơi chung không?

Lăng Dương vừa muốn cự tuyệt thì Dạ Lang đã mở miệng trước.

【 đoàn đội 】 Dạ Lang: có hơi miễn cưỡng, trang bị em ấy không tốt, thân thể chưa khôi phục, đi sợ sẽ khiến mọi người thêm phiền.

Lăng Dương là một biệt nữ thụ (không được tự nhiên thụ), người ta càng không muốn cậu làm thì cậu càng muốn làm, nhưng Dạ Lang nói câu này quá hợp tình hợp lý, mình nghĩ sao cũng không ra lý do phản đối.

Huống chi phó bản đoàn đội là chuyện của hai mươi lăm người, bản thân không thể vì giận một mình Dạ Lang mà lãng phí thời gian của hai mươi ba người còn lại được.

【 đoàn đội 】 Mạc Thương Tâm: tối nay Lưu Hương xin nghỉ, trong bang không còn tể ti nào khác, và lại hôm nay đánh ba BOSS đầu mọi người đã đánh rất thuận thực, 24 người cũng có thể qua cửa, thêm một mình cô ấy không nhiều, có khi còn ra trang bị cho cô dùng.

Dạ Lang suy nghĩ một chút.

【 đoàn đội 】 Dạ Lang: cũng được, đến lúc đó nếu thực có chuyện thì nói với tôi, đừng ngại.

Thấy Dạ Lang đồng ý, Lăng Dương cũng giả vờ rút rè đồng ý.

【 đoàn đội 】 Linh Đang Nhi: cảm ơn tổ chức đã tin nhiệm em, em nhất định sẽ cố gắng bom máu, không ngồi xoi nước!

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cậu cứ tiếp tục xoi nước đi, theo sát Hoa Mãn Lâu, nó đứng đâu cậu đứng đó, nó đi thì cậu cũng đi, canh chừng máu của mình là được rồi, không được chết, không được dẫn quái, cũng không được rước phiền toái.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: chỉ vậy?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cậu làm được nhiều đó tôi đã cảm tạ trời đất rồi.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: nếu tui không làm được thì sao?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: tôi chặt tay cậu.

Bạn đang đọc truyện *Võng du chi ngã bất phối Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Đi phó bản chồng con cái gì chứ

Chapter.07 Đi phó bản chồng con cái gì chứ

Người gửi tin: Murong (Mộ Dung Tiểu Diễm Diễm), khu gửi: Homosexual

Tiêu đề: bịa chuyện không ngoan nha

Trạm gửi tin: BBS đại học bách khoa Sâm Lam màu lam biển rừng chuyển tới BBS đại học Yên Sơn trăm năm trồng người

Chuyện trưa hôm qua chẳng phải hai nam theo một nữ gì hết, là người của học viện thể thao ở trong game lừa tiền bạn học bọn tôi, bị kéo cổ ra dạy cho một bài học, giữa chừng thì người của học viện thể thao nhảy vào bảo vệ mới làm to chuyện, không tin có thể hỏi Gió 7.

Người gửi tin: Sevenwind (Phong), khu gửi: Homosexual

Tiêu đề: Re: bịa chuyện không ngoan nha

Trạm gửi tin: BBS học viện thể thao Lạc Minh cây xanh nước biếc chuyển tới BBS đại học Yên Sơn trăm năm trồng người

Hỏi tôi thì ích gì, đội bóng bọn tôi đang tập huấn mùa hè, nhưng phiên bản tôi nghe được là người trưởng tôi đang thanh lý môn hộ, người bên mấy cậu chạy vào giúp vui bị ngộ thương nên mới đánh nhau.

Nói chung thẳng kia không phải hội bọn tôi, tôi không xen vào.

Lăng Dương được một lần hiếm hoi nghe lời Dạ Lang, không chạy loạn, không dẫn quái, ngoan ngoãn đi theo Hoa Mãn Lâu, thỉnh thoảng còn giúp kéo máu của đội hữu.

Dạ Lang tuy chạy dẫn đầu cả đoàn nhưng luôn tập trung chú ý tiểu tể ti theo sau đoàn người, coi như khá vừa lòng với biểu hiện của cậu.

Kỳ thật Lăng Dương ngoan như vậy chính yếu là nhờ công tiểu tể ti luôn chiếu cố cậu mấy ngày qua, Hoa Mãn Lâu.

Hoa Mãn Lâu vừa nhìn tên đã biết là con trai nhưng acc lại là acc nữ, còn đạt tiêu chuẩn mặt mỹ nữ cổ điển. (Hoa Mãn Lâu là 1 nhân vật nam trong tác phẩm *Lục Tiểu Phụng* của Cổ Long)

Mặc dù Lăng Dương chưa từng hỏi thẳng giới tính đối phương, nhưng qua vài ngày tiếp xúc đã thấy cách nói chuyện của Hoa Mãn Lâu không mang tí nữ khí nào, ngẫu nhiên còn nói vài câu thô tục không mất dạy.

Những người khác trong bang cũng đều ngầm thừa nhận Hoa Mãn Lâu là con trai, liên tưởng đến việc bọn họ quen nhau ngoài đời nữa thì Lăng Dương càng chắc chắn hơn, đối phương giống mình, là một đứa con trai chơi acc nhân yêu.

Hoa Mãn Lâu đã thay trang bị cao cấp dùng cho phó bản đoàn từ sớm, nhưng vẫn cùng Lăng Dương đi phó bản nhỏ, hơn nữa còn kêu lúc nào đến lúc ấy, không một câu oán hận.

Nhìn cậu ta tận chức tận trách hoàn thành nhiệm vụ trị liệu vốn phải là phần của mình, Lăng Dương sinh ra vô hạn thiện cảm.

Hiện giờ Hoa Mãn Lâu thấy Lăng Dương lần đầu tiên đi phó bản đoàn kẻ từ sau khi “mất trí nhớ”, càng thêm quan tâm mọi lúc mọi nơi.

【nói chuyện riêng】Hoa Mãn Lâu: ở đây đi sát vào tường, đừng dẫn quái bên phải.

【nói chuyện riêng】Hoa Mãn Lâu: đứng tại vị trí hiện giờ của tổ dùng kinh công, nhìn thấy cây thông thì xông lên trước, hai đoạn tiếp theo nhảy là có thể lên bệ đá.

【nói chuyện riêng】Hoa Mãn Lâu: BOSS này mỗi 30 giây sẽ ngẫu nhiên nhìn trúng một người, phát hiện mục tiêu của BOSS biến thành mình thì lập tức gõ 1 trong kênh đoàn đội hoặc làm thành phím tắt cũng được. (tức là thay vì mở kênh đoàn đội gõ 1 ấn enter thì có thể thiết lập lại chỉ cần nhấn phím A hoặc phím nào đó là xong)

Lăng Dương kỳ thật đã đi phó bản này rồi, những điều Hoa Mãn Lâu nói cậu đều biết, nhưng hồi trước mỗi khi đánh cậu đều tự mình nghiên ngẫm hoặc xem hướng dẫn, chưa từng có ai tỉ mỉ giải thích cách đánh phó bản cho cậu như thế này.

Nếu không phải luôn nhận thấy được tình cảm thuần khiết từ những hàng chữ của đối phương, Lăng Dương quả thực hoài nghi chồng của Linh Đương Nhi không phải Dạ Lang mà là Hoa Mãn Lâu kiên nhẫn chu đáo tràn trề tình cảm này.

【nói chuyện riêng】Linh Đương Nhi: cảm ơn cậu, cậu là một người tốt!

【nói chuyện riêng】Hoa Mãn Lâu: ặc, đang dán mác cho tổ đấy à? (dán mác người tốt tức là bị đưa vào friend-zone khi bày tỏ tình cảm, thường mở đầu bằng câu “xin lỗi, cậu là người tốt nhưng...”)

【nói chuyện riêng】Linh Đương Nhi: không phải, mình thật lòng mà!

【nói chuyện riêng】Hoa Mãn Lâu: không cần khách sáo $O(\cap \cap)$

【nói chuyện riêng】Linh Đương Nhi: mình thấy mọi người đều gọi cậu là Hoa Hoa, mình gọi cậu Hoa Hoa được không? Mình cũng có một người bạn thân tên Hoa Hoa ^_^

【nói chuyện riêng】Hoa Mãn Lâu: đương nhiên... Kỳ thật ngày xưa Linh Đương Nhi gọi tổ như vậy đấy, đột nhiên đổi thành tên đầy đủ thiệt không quen.

【nói chuyện riêng】Linh Đương Nhi: xin lỗi không phải mình cố ý quên cậu mà T.T

【nói chuyện riêng】Hoa Mãn Lâu: tổ không có ý trách cậu! Cậu có thể bình an vô sự đã tốt lắm rồi, cậu không biết đoạn thời gian cậu mất tích A Lăng lo lắng cỡ nào đâu.

【nói chuyện riêng】Linh Đương Nhi: A Lăng ý là chồng mình ấy hả?

【nói chuyện riêng】Hoa Mãn Lâu: đúng, tổ quen miệng rồi, không sửa được.

【nói chuyện riêng】Linh Đương Nhi: hình như cậu rất thân với anh ấy?

【nói chuyện riêng】Hoa Mãn Lâu: bọn tổ quen nhau mười mấy năm, đã không chỉ thân mà phỏng chừng đã như một rồi XD

【nói chuyện riêng】Linh Đương Nhi: a, cảm giác thanh mai trúc mã thiệt khiến người ta hâm mộ.

【nói chuyện riêng】Hoa Mãn Lâu: là trúc mã trúc mã ^^

BOSS đầu tiên là người giữ cửa phó bản, đánh gần như chả có tí khó khăn nào, đập ngã rất dễ dàng.

Lăng Dương không có việc gì làm, bèn ném vài kỹ năng hồi máu liên tục của hệ tự nhiên lên người Dạ Lang, tên gọi Nở Rộ.

BOSS ngã, cửa mở, một bầy quái con ủa ra. Quái con không khó đối phó, bình thường chỉ cần MT giữ chặt bằng Trào Phúng tập thể, vài người hệ pháp thuật xông lên bêu là xong.

Dạ Lang canh tiểu quái đến gần thì thành thạo hét một chiêu Trào Phúng tập thể, quả nhiên quái vật đều tập trung mục tiêu vào hắn. Ngay giây sau đó Nở Rộ Lăng Dương thêm vào Dạ Lang nhảy một cái, tất cả tiểu quái đều tức thì chuyển mục tiêu lên người Linh Đương Nhi.

Lăng Dương nhìn thấy quái con vốn đang hướng về phía Dạ Lang đột nhiên chuyển hướng về phía mình, đánh giá thử tình thế, thấy chỉ thao tác bằng chuột thì không ứng phó được, Dạ Lang lại cách xa, vượt khỏi phạm vi cứu trợ, quyết định đứng bất động bỏ cuộc chờ chết.

Nói thì chậm nhưng xảy ra thì nhanh, ngay nháy mắt tiểu quái sắp bao vây cậu thì trên người Dạ Lang đột nhiên xuất hiện một biểu tượng hình trái tim cực bự màu hồng đào, đồng thời quanh thân Linh Đương Nhi cũng bị một vỏ trứng màu vàng bao phủ, sau đó thấy Dạ Lang từ ngoài ngàn dặm xông đến trước mặt Lăng Dương thay cậu đỡ tất cả công kích của tiểu quái.

Lăng Dương lúc trước xài acc nam, chưa từng kết hôn, thỉnh thoảng nhìn thấy cảnh tượng này, bị dọa hết hồn.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: đây là kỹ năng gì?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: đến chết không đổi.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: chiến sĩ còn có kỹ năng này? Tại sao trước giờ tôi chưa thấy qua.

Đội chốc lát mới có đôi thoại truyền tới.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: kỹ năng vợ chồng.

Dạ Lang nói xong câu đó thì gục, nhưng nhờ hấn kéo giờ mà các pháp sư đằng sau đã nhanh chóng bao vây tiểu quái giải quyết nhanh gọn, Linh Đăng Nhi đương nhiên không mất một cọng lông.

Lăng Dương hoang mang, theo lý dù không ai bom máu thì mấy con tiểu quái này cũng không thể chém chết một MT trang bị trâu bò lượng máu biến thái như Dạ Lang trong thời gian ngắn như vậy được, thế là cậu mở giao diện kỹ năng vợ chồng ra, quả nhiên phát hiện kỹ năng Đến Chết Không Đổi.

—— Đến Chết Không Đổi: trong 60 giây thừa nhận tất cả thương tổn giúp đối phương, sau đó nhân vật tử vong, giới hạn nhân vật nam sử dụng.

Đây là kỹ năng bên nhà trai, kỹ năng tương ứng bên nhà gái là:

—— Thiên Nữ U Hồn: sau khi chết nhân vật hóa hồn, trong 60 giây thừa nhận tất cả thương tổn giúp đối phương, giới hạn nhân vật nữ sử dụng.

Cái kỹ năng sau Lăng Dương trái lại rất hay thấy, tiểu đồ đệ của cậu dùng với chồng nó không chỉ một lần, mà chồng của đồ đệ phải gọi là gì nhỉ, đồ phu?

Sao nghe giống đồ trư (đồ = giết) thế...

Lăng Dương nhìn Dạ Lang ngã xuống dưới chân mình rất không biết nói gì.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: trang bị của anh đem sửa mất hơn tui, còn hồng băng để tui chết cho rồi. (chết thì trang bị giảm độ bền phải đi tu sửa)

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: thói quen.

Lúc này Dạ Lang đã được Hoa Mãn Lâu kéo dậy, những người khác bổ sung BUFF cho hấn còn kèm theo các kiểu trêu ghẹo nói móc, Dạ Lang chẳng thèm ngoảnh lại đã chạy lên đầu đội ngũ, dẫn mọi người đi về phía BOSS tiếp theo.

Lăng Dương chưa từng nghiên cứu tỉ mỉ kỹ năng vợ chồng, cậu để Linh Đăng Nhi đi theo Hoa Mãn Lâu, còn mình thì mở giao diện kỹ năng xem giải thích chi tiết của từng cái một.

Có vài kỹ năng căn bản rất thường thấy, như là:

—— Chân Trời Góc Bể: nháy mắt truyền tổng đến chỗ đối phương.

—— Bỉ Dực Song Phi: nháy mắt triệu hoán đối phương đến chỗ mình.

—— Tương Cứu Trong Hoạn Nạn: trong 30 giây song phương cùng khôi phục 3200 HP.

—— Mi Mục Đưa Tinh: vợ chồng tổ đội giết quái làm nhiệm vụ sẽ được tăng 20% kinh nghiệm, danh vọng và tiền tài thu hoạch được, kỹ năng bị động.

Ngoài ra có vài kỹ năng Lăng Dương mới nghe lần đầu, tỷ như:

—— Hôn Tướng Công: nâng cao lực công kích của song phương 2%, kéo dài 10 phút, giới hạn nhân vật nữ sử dụng.

—— Ôm Nương Tử: nâng cao hiệu quả trị liệu và được trị liệu của song phương 2%, kéo dài 10 phút, giới hạn nhân vật nam sử dụng.

—— Hồi Mâu Nhất Tiểu: nếu hai vợ chồng có nghề pháp sư, đề cao pháp thương 300 điểm, kéo dài 8 giây, giới hạn nhân vật nữ sử dụng.

(ngoảnh đầu cười, xuất xứ từ bài thơ Trường Hận Ca của Bạch Cư Dị: Hồi mâu nhất tiểu bách mị sinh, lục cung phần đại vô nhan sắc. Dịch: Ngoảnh đầu cười trăm ngàn quyến rũ, son phấn lục cung chẳng ai bì)

—— Trùng Quan Nhất Nộ: nếu hai vợ chồng có nghề chiến sĩ, nháy mắt đề cao giá trị nộ khí 50 điểm, giới hạn nhân vật nam sử dụng.

(tức giận xông về phía cửa quan, version đầy đủ là trùng quan nhất nộ vì hồng nhan, xuất xứ từ chuyện khi Ngô Tam Quế dẫn binh vào kinh thành gặp tân vương Lý Tự Thành, đến trạm dịch bên sông thì gặp được người nhà từ kinh, Ngô Tam Quế mới hỏi Trần phu nhân thế nào, người nhà báo đã bị vua

mang đi rồi, Ngô Tam Quế tức giận dẫn quân quay lại Sơn Hải Quan, cầu kết với người Mãn Thanh mở cửa biên quan lật đổ Lý Tự Thành, nói chung là vì gái đẹp mà nổi giận bán nước, ai coi Lịch Đình Ký thì biết)

Mấy cái này đã đủ ngớ ngẩn rồi, cái sau còn ngớ ngẩn hơn:

—— Mừng Được Quý Tử: triệu hoán một bảo bảo hình người tham gia chiến đấu, kéo dài 3 phút, giới hạn nhân vật nữ sử dụng.

Lăng Dương triệt để sọc đen, đầu óc người thiết kế game bị lừa đá rồi hả?

Lăng Dương nhấn thử chuột lập tức sinh đứa con.

Sau đó cậu trơ mắt nhìn thằng bé còi trưởng hân hoan chạy về phía con quái gần nhất, con quái đó vốn không cần đánh, chỉ cần tránh là được, nhưng bây giờ con quái phát hiện ra đứa con của Dạ Lang và Linh Đương Nhi tức thì kích động nhào vào như một tên luyến đồng.

Dạ Lang đi đầu đội ngũ lúc nào cũng đặt chú ý trên người Linh Đương Nhi, giờ phút này thấy cậu lại có chuyện, trực tiếp dùng kỹ năng tương ứng với Mừng Được Quý Tử —— Tinh Cha Như Núi, vọt trở lại, kịp thời giết chết tiểu quái trước khi nó giờ trở nên mạnh với con mình.

Khi Dạ Lang chạy về vị trí còn không quên ném một câu trong mắt người khác là tán tỉnh nhưng trong mắt Lăng Dương tuyệt đối là châm biếm.

【đoàn đội】 Dạ Lang: coi chừng con.

【đoàn địa】 Linh Đương Nhi: ...

【đoàn đội】 Tôn Tiểu Quyền: coi chừng con.

【đoàn đội】 Lữ Tiểu Bố: coi chừng con.

【đoàn đội】 Kiên Diệp: coi chừng con.

【đoàn đội】 Mạnh Đan Đan: coi chừng con.

【đoàn đội】 Hoa Mãn Lâu: coi chừng con.

【đoàn đội】 Tiểu Thụ Đứng Chạy: coi chừng con.

【đoàn đội】 Mạc Thương Tâm: coi chừng con.

【đoàn đội】 Linh Đương Nhi:

Lăng Dương bị màn spam chính tề trong kênh đoàn đội làm nghẹn không nói nên lời.

【nói chuyện riêng】 Dạ Lang: cậu là sinh vật không kiểm chuyện thì sẽ chết à?

【nói chuyện riêng】 Linh Đương Nhi: đứa con có một nửa của tui, cũng có một nửa của anh.

【nói chuyện riêng】 Dạ Lang: xin lỗi, tôi không nhớ có sinh con với cậu, xin tự giữ mình trong sạch.

Lăng Dương nhin nửa ngày mới kèm chế được xúc động muốn đánh đối phương.

【nói chuyện riêng】 Linh Đương Nhi: anh là tra công!

【nói chuyện riêng】 Dạ Lang: cậu là tiện thụ?

Lăng Dương đơ.

【nói chuyện riêng】 Linh Đương Nhi: sao anh biết cái này?

【nói chuyện riêng】 Dạ Lang: nghe Tiểu Thụ Đứng Chạy nói, nhưng không hiểu lắm, có ý gì?

【nói chuyện riêng】 Linh Đương Nhi: ... không hiểu thì đừng có nói bậy!

BOSS thứ hai thường được gọi là Ông Nội Hồ Lô, cũng có người gọi là Công Chúa Bạch Tuyết.

Hai nhân vật hoạt hình này khác nhau rất xa nhưng đều chung một điểm, bên cạnh có bảy người. (ông nội hồ lô là 1 nhân vật trong phim hoạt hình Hồ Lô Biển hay Anh Em Hồ Lô từng đc chiếu ở VN, có 1 ông già vào núi lấy đc 1 viên hồ lô đem trồng thì ra 1 cây hồ lô, trên cây có bảy trái hồ lô, từ bảy trái này nứt ra 7 anh em gọi ông là ông nội)

Bên cạnh BOSS số 2 có bảy con quái tính anh, bên trái bốn con, bên phải ba con, gọi chung là Bé Hồ Lô hoặc Chú Lùn.

Đánh các Bé Hồ Lô này không khó, chẳng qua máu cao đa dày, đánh hơi bị mất thời gian, lại thêm số lượng nhiều, yêu cầu khổng chế cục diện khá nghiêm khắc.

Đa số đoàn đội ở trong này đều chỉ biết ngoan ngoãn giết chết từng Bé Hồ Lô một, cái này mất ít nhất mười lăm phút.

Duy chỉ có một tình huống ngoại lệ là nếu trong đoàn có tể ti tự nhiên thì có thể lợi dụng một kỹ năng trong hệ tự nhiên dẫn BOSS ra khỏi hai bảy quái mà không cần kinh động bất cứ con quái tinh anh nào trong đó.

Nhưng như đã nói, hệ tự nhiên là một phái thiếu số của thiếu số, chẳng có tể ti nào vì vài con quái tinh anh nhai nhép mà đi tẩy thành hệ thao tác biến thái này.

Lăng Dương đã lâu không có thành thật giết Bé Hồ Lô như vậy, bởi vì bản thân cậu vốn là hệ tự nhiên, hồi trước bang bọn cậu giết Ông Nội Hồ Lô đều là cậu đi tiên phong dẫn Ông Nội ra.

Song thân phận bây giờ của cậu là một người tàn tật, còn bị bệnh mất trí nhớ, tạm thời không nghĩ ra cái quái gì nổi trội cả.

Giết từng con một thì cũng chả sao, nhưng khiến người ta mệt mỏi muốn ngủ luôn.

Lăng Dương là một người không chịu ngồi yên, ngồi chơi được một lúc cậu liền không kiềm được muốn kiểm chuyện để làm.

Thí dụ như, cách cậu không xa có một NPC đang đứng...

【đoàn đội】Dạ Lang: đừng nói chuyện với nó!

【đoàn đội】Linh Đàng Nhi: ... trễ rồi.

【NPC】Hô Diên Giác: là ai? Là ai quấy rầy giấc ngủ của ta...

Phải nói người thiết kế “Hồn Đạm OL” là tên khốn mới đúng, tự dung đặt một NPC ở cái nơi như vậy, căn bản là hấp dẫn người chơi nhấn vào nó mà.

NPC tên Hô Diên Giác nếu không nhấn thì chỉ là một nhân vật mang tính trang trí, nhấn vào nó sẽ bùng nổ, biến thành một BOSS biến thái siêu mạnh, đoàn đội có mạnh đến đâu cũng không đập được nó.

Khi phó bản này vừa khai trương, có vô số người nhấn bậy vào Hô Diên Giác trong tình cảnh không hay biết gì, kết quả đều trở thành vong hồn dưới đao của nó, liên lụy cả đoàn cùng chôn theo.

Không ai biết tại sao phải đặt một NPC như vậy ở đây, chẳng qua mọi người dần dà hình thành một luật bất thành văn là vô luận thế nào cũng không được quấy rầy giấc ngủ của Hô Diên Giác.

Cũng chỉ có người ngựa tay như Lăng Dương mới biết rõ còn cố chạy lên sờ.

Người trong phó bản thấy Linh Đàng Nhi kích hoạt Hô Diên Giác, theo bản năng muốn đi ra ngoài phó bản.

Mất thấy cục diện sắp rối loạn, Lăng Dương mới lo làm chuông sau khi mất bò.

【đoàn đội】Linh Đàng Nhi: mọi người đừng sợ, đi không có tác dụng đâu!

Thành viên trong đoàn nhìn thấy lời của Linh Đàng Nhi, bất ngờ thay lại sinh lòng tín nhiệm, đều dừng bước chờ cô chỉ thị, xem đội hữu được xưng đã mất trí nhớ có đối sách kinh người nào không.

Chỉ thấy Linh Đàng Nhi giờ tay phải lên, chụp lên bản thân một BUFF tăng tốc, Che Chờ Cửa Gió.

【đoàn đội】Linh Đàng Nhi: đi không có tác dụng đâu, phải chạy mới được!

Bạn đang đọc truyện *Võng du chi ngã bất phối Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Không đọc Cổ Long đành bó tay

Chapter.08 Không đọc Cổ Long đành bó tay

Người gửi tin: Antelope (Tiểu Linh Dương cũng muốn đi tập huấn), khu gửi: Homosexual

Tiêu đề: tập huấn vốn là mảnh đất để nuôi dưỡng JQ

Trạm gửi tin: BBS đại học Yên Sơn trăm năm trồng người

Một đám thanh niên thể thao nhiệt huyết ở chung với nhau, sợ ý cái là cọ súng tóe lửa ngay.

Người gửi tin: Sevenwind (Phong), khu gửi: Homosexual

Tiêu đề: Re: tập huấn vốn là mảnh đất để nuôi dưỡng JQ

Trạm gửi tin: BBS học viện thể thao Lạc Minh cây xanh nước biếc chuyển tới BBS đại học Yên Sơn trăm năm trồng người

Ha ha, hi vọng được dựa hơi cát ngôn của cậu.

Linh Đang Nhi bị Dạ Lang đá ra ngoài.

Đương nhiên đây là nói từ góc độ của người biết chuyện, còn dưới con mắt của quảng đại quần chúng thì biểu hiện của Dạ Lang là thế này:

【 đoàn đội 】 Dạ Lang: vô cùng xin lỗi, vợ tôi không nhớ rõ cách đánh phỏ bản này cho lắm, với tình trạng sức khỏe hiện giờ của em ấy mà đi phỏ bản đoàn thì hơi quá sức, để em ấy off nghỉ ngơi được không? DKP trừ thẳng vào điểm của tôi được rồi. (dragon kill point, điểm giết rồng mà thực ra đây là điểm giết boss để làm cơ sở ăn chia trang bị)

【 đoàn đội 】 Linh Đang Nhi: thực xin lỗi thực xin lỗi thực xin lỗi, em không cố ý mà %>__<

【 nói chuyện riêng 】 Hoa Mãn Lâu: là lỗi của tớ, đáng lẽ tớ nên nhắc cậu trước.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: không phải đâu! Là tự tớ bấm bậy, Hoa Hoa nhất định không được áy náy, nếu không tớ sẽ còn áy náy hơn!

【 nói chuyện riêng 】 Kiêm Diệp: chờ lần sau dẫn em đi, đội bọn chị đập ngã BOSS thì em hăng nhún Hồ Diên Giác, như vậy mọi người sẽ tiết kiệm được phí sửa chữa hôm đó.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: ... nhất định nghe theo lời dặn của tổ chức, không làm nhục sứ mệnh!

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: chúc mừng cậu lại tăng thêm một khoản nợ cho mình, vui không?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: đằng nào tui cũng trả không được, rận nhiều hết biết ngứa, đã hại ông xã tốn tiền rồi ~~~~~ (ノ 3 ノ)

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: kỳ thật cậu cố ý chứ gì, bây giờ có thể đi hẹn hò với tình lang.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: ai yêu bị anh nhìn ra rồi đáng ghét quá.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: có điều đối tượng ngoại tình của cậu hôm nay hình như không online.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: quan tâm anh ấy vậy? Anh ấy ra ngoài, cuối tuần mới về, anh có muốn nắm bắt cơ hội này không XD

Mấy ngày nay khi bang Kiếm Tinh hoạt động buổi tối thì Lăng Dương luôn ở cùng với Lạc Minh Phong, những tin tức có dính dáng đến đại thần lúc nào cũng được truyền đặc biệt nhanh trong server, gần như ai cũng biết vợ của Dạ Lang sau khi vợ vét một khoản lớn thì biến mất, đến khi xuất hiện lại cảm dỗ đại thần, trong lúc nhất thời tràn lan đủ loại phiên bản đom đặt nhầm nhứ.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cậu một vừa hai phải thôi.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: ông xã lại ghen rồi.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: không được gọi tôi là ông xã trong nói chuyện riêng.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: rõ ràng là anh ép người ta làm vợ mình.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: đây là trước mặt người ngoài, khi ở riêng cậu có biểu hiện giới cỡ nào cũng không có phí ngoài giờ.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: người ta là một người trước sau như một mà ~

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: câm miệng, không được ọ.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: em không có em không có em không có ~~~~~

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: sao cậu nói nhiều thế hả?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: chịu không nổi? Chịu không nổi thì anh có thể bỏ vợ.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cậu cố ý chọc giận tôi đúng không, tôi không mắc lừa cậu đâu.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: được rồi, tui thừa nhận bản thân chẳng qua đang khiêu chiến giới hạn của anh để anh chủ động đoạn tuyệt quan hệ với tui.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: không đời nào, cậu đừng si tâm vọng tưởng.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: (^ ^)

Lăng Dương đang định ra sức đùa giỡn Dạ Lang thêm một hồi thì thông báo bạn thân đã online của hệ thống hấp dẫn sự chú ý của cậu.

【 hệ thống 】 bạn thân [Lạc Minh Phong] của bạn đã online.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: ??

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: không phải đang tập huấn hè à?

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: tôi mang theo laptop, trong nhà trọ có mạng.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: điều kiện không tệ nhỉ, tui còn tưởng mấy cậu trải chăn ngủ ở sân bóng.

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: ha ha, coi truyện tranh nhiều quá đó, vậy còn phải mang chăn nệm theo.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: nói cũng đúng.

Lăng Dương vừa bận tán gẫu vừa ngồi xổm nhỏ cò, đột nhiên phát hiện nhân vật của mình trùng kỹ năng choáng không động đậy được, ngay sau đó được hệ thống thông báo, có người chơi đang tấn công mình.

Loại nghề có thể ẩn thân từ sau lưng đánh choáng nhân vật thì trong game chỉ có một, là võ sĩ hệ ảo ảnh.

Phải nói Lăng Dương chơi tể ti không sợ nhất là võ sĩ, hệ cuồng bạo hệ hành giả hệ ảo ảnh gì gì đấy, đánh dễ y như thái rau chặt dưa, nếu là trước kia, ngón tay xinh của Lăng Dương tùy tiện nhích một cái là có thể quật ngã đối phương.

Ảo ảnh này thật sự là ăn no rừng mỡ mới đi đánh lên một tể ti.

Lăng Dương hừ hừ hai tiếng, nghĩ bụng, hồ dữ không phát uy, coi tôi là tiểu linh dương à?

Chỉ thấy cậu bùm bùm cách cách múa may một chuỗi chiêu thức hoa lệ.

Không đợi múa đến chiêu thứ ba, thì chết.

【 trước mặt 】 Linh Đăng Nhi: khụ, sai sót kỹ thuật, sai sót kỹ thuật.

Lăng Dương ngượng ngùng giải thích với đối phương.

【 trước mặt 】 Bàn Đại Soái: ... thấy đùa ngu rồi, nhưng chưa từng thấy đùa nào ngu như vậy.

Lăng Dương lại có xúc động dùng đầu gối bàn phím.

【 trước mặt 】 Linh Đăng Nhi: đã nói rồi, là sai sót! Sai sót! Tui rất lợi hại!

【 trước mặt 】 Bàn Đại Soái: ...

【 hệ thống 】 [Bàn Đại Soái] muốn dùng quyền trục hồi sinh hồi sinh bạn, có chấp nhận không? Xác nhận Hủy bỏ

Lăng Dương nhấn xác nhận.

Hai người hồi đầy máu và lam, Bành Đại Soái dần dần ẩn thân biến mất trước mặt Linh Đàng Nhi, một lát sau lại đánh choáng cậu từ sau lưng.

Lần này Lăng Dương phản ứng nhanh nhạy hơn, trạng thái choáng vừa giải trừ thì ném ngay cho mình một cái HOT (heal over time, hồi phục từ từ), sau đó lại là một đợt chiêu thức liên hoàn.

Lần này cậu chỉ nhấn đến chiêu thứ hai thì toi.

【 trước mặt 】 Linh Đàng Nhi: a... ông dùng auto! (plug ở VN hình như gọi là auto, mấy phần mềm mở cùng game để nó tự động giúp mình tự bom máu bom mana dùng skill)

【 trước mặt 】 Bành Đại Soái: mày mới dùng auto!

【 trước mặt 】 Linh Đàng Nhi: nếu không làm sao ông giết được tui hai lần liền?

【 trước mặt 】 Bành Đại Soái: dựa vào thao tác của mày vừa nãy thì thiệt bình thường, bị mày giết hai lần mới không bình thường.

【 trước mặt 】 Linh Đàng Nhi: làm sao chứ... rõ ràng tui rất mạnh mà...

【 trước mặt 】 Bành Đại Soái: chưa từng đánh đơn với mày nhưng ai cũng nói mày đi phó bản thao tác không tệ lắm, bây giờ xem ra chỉ là lời đồn.

【 trước mặt 】 Linh Đàng Nhi: ỉ? Ông biết tui?

【 trước mặt 】 Bành Đại Soái: mày không biết tao?

Lăng Dương nghếch đầu, câu này sao nghe quen dữ vậy, hình như câu đầu tiên Dạ Lang nói với cậu cũng là thế...

Có lẽ nào????

【 trước mặt 】 Linh Đàng Nhi: ông cũng là chồng tui???

【 trước mặt 】 Bành Đại Soái: biến! Ai là chồng của thứ nhân yêu như mày hả!

【 trước mặt 】 Linh Đàng Nhi: a, vậy thì tốt rồi vậy thì tốt rồi.

Lăng Dương vỗ vỗ ngực, cậu thực sợ tiền nhiệm Linh Đàng Nhi lại để lại cho mình vấn đề mang tính lịch sử nào.

【 trước mặt 】 Linh Đàng Nhi: ông gần đây nhất định không lên mạng phải không.

【 trước mặt 】 Bành Đại Soái: đúng vậy, mấy bữa nay bận, không chơi.

【 trước mặt 】 Linh Đàng Nhi: thiệt đáng tiếc, ông bỏ lỡ quá trình tẩy trắng đầy ngoạn mục của tui.

【 trước mặt 】 Bành Đại Soái: hả?

【 trước mặt 】 Linh Đàng Nhi: tháng trước tui bị trộm acc.

【 trước mặt 】 Bành Đại Soái: lý do nhắm ruồi...

【 trước mặt 】 Linh Đàng Nhi: là thật!!

【 trước mặt 】 Bành Đại Soái: vậy mày làm sao giải thích lâu như vậy mới lấy lại tài khoản, hơn nữa đến cả tao cũng không nhận ra?

【 trước mặt 】 Linh Đàng Nhi: tui gặp tai nạn giao thông! Mất trí nhớ!

【 trước mặt 】 Bành Đại Soái: mịa nó quá nhắm nhĩ...

【 trước mặt 】 Linh Đàng Nhi: nhắm hay không không phải do ông nói! Quần chúng nhân dân tự có phán xét!

【 trước mặt 】 Linh Đàng Nhi: không tin ông có thể đi hỏi, Lạc Minh Phong bảo lãnh cho tui!

【 trước mặt 】 Bành Đại Soái: lại gạt người, hai bên là bang đối địch sao nó lại đi bảo lãnh cho mày?

【 trước mặt 】 Linh Đàng Nhi: tui thêm vào lừa ông!

Màn hình biến trắng một chốc, là Dạ Lang bay tới bằng kỹ năng vợ chồng.

【 trước mặt 】 Bành Đại Soái: vậy nhất định là mày leo tường. (ngoại tình)

【 trước mặt 】 Dạ Lang: leo tường?

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: đừng có vào lúc người khác nói chuyện được một nửa thì truyền tổng lại đây! >𐄂<

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: bởi vì cậu đang nói chuyện mất mặt không thể cho tôi nhìn thấy?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: đừng có suy diễn tầm bậy!

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: những lời không nghe được tôi có thể tự tưởng tượng.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: ... không phải như anh tưởng tượng!

【 trước mặt 】 Bành Đại Soái: hai, là cậu.

【 trước mặt 】 Dạ Lang: là tôi.

Dạ Lang hống một BUFF tăng lực tấn công, vùng trường thương trong tay hai nhất đã quét Bành Đại Soái ngã ra đất.

Tuy hán là một chiến sĩ hệ phòng ngự không giỏi đánh nhau, nhưng dù gì có trang bị áp chế, cộng thêm đối phương hình như không có ý trả đòn, cứ vậy bị Dạ Lang đâm chết tại chỗ, điều này bảo Lăng Dương thua dưới tay gã hai lần làm sao chịu nổi.

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: ... Ông xã anh làm gì vậy?

【 trước mặt 】 Dạ Lang: không phải nó vừa mới giết em hai lần à? Hệ thống vợ chồng và kênh bang hội đều có thông báo.

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: ặc... cái này nói ra rất dài dòng.

【 trước mặt 】 Bành Đại Soái: nó là nhân yêu.

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: phải nói bao nhiêu lần ông mới tin tui bị trộm acc hả (#`𐄂`)

【 trước mặt 】 Dạ Lang: vợ tao có phải nhân yêu hay không tự tao rõ ràng, không cần người ngoài quan tâm, hưởng chi là mày.

【 trước mặt 】 Bành Đại Soái: hai ta bây giờ là chiến hữu cách mạng cùng hội cùng thuyền, vậy mà cậu lại chĩa đứng về phía tôi?

Lăng Dương nghĩ quát đờ heo, cơ tình bán tứ tung như này là sao? (cơ tình: cơ = ji = G = gay => tình gay)

【 trước mặt 】 Dạ Lang: ai cùng hội cùng thuyền với mày? Tao còn chưa tính sổ với mày đâu.

【 trước mặt 】 Bành Đại Soái: người anh em cậu không thể như vậy, cậu là người có thể hiểu rõ tâm trạng của tôi nhất đúng không? Hai ta đều là nạn nhân của mấy con vợ nhân yêu mà.

Lăng Dương nghe như vậy thì sững sốt, bất giác nhìn về phía đỉnh đầu đối phương, quả nhiên phát hiện một hàng chữ nhỏ dưới tên của Bành Đại Soái.

Vừa rồi toàn bộ sự chú ý của Lăng Dương đều đặt ở khung nói chuyện, không coi kỹ hàng chữ nhỏ này, hiện giờ cẩn thận phân biệt, mới phát hiện danh hiệu của gã là .

Ngắt!

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: ông là chồng Hoa Hoa?

【 trước mặt 】 Bành Đại Soái: bệnh mất trí nhớ của mày khỏi rồi?

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: ... vậy tại sao ông còn muốn giết tui!

【 trước mặt 】 Bành Đại Soái: ai là chồng thẳng nhân yêu kia? Đòi này ông hận nhất là nhân yêu có biết không!

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: vậy lúc trước cưới cậu ấy làm chi?

【 trước mặt 】 Bành Đại Soái: lúc trước làm sao tao biết nó là nhân yêu!

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: ...

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: Hoa Hoa có nói mình là con gái à?

Bằng hiểu biết của Lăng Dương về Hoa Mãn Lâu trong mấy ngày qua, cậu ta tuyệt đối không phải kiểu người đi giả làm con gái.

【 trước mặt 】 Bành Đại Soái: không, nhưng nó chơi acc nữ, như thế mà còn không gọi là nhân yêu?

【 trước mặt 】 Linh Đăng Nhi: nhưng cậu ấy tên Hoa Mãn Lâu.

【 trước mặt 】 Bành Đại Soái: thì sao? Tên gái như vậy, có ai mà không hiểu lầm.

【 trước mặt 】 Linh Đăng Nhi: ...

【 trước mặt 】 Linh Đăng Nhi: không, vậy ông thấy Lục Tiểu Phụng là nam hay nữ?

【 trước mặt 】 Bành Đại Soái: đương nhiên là nữ, tên này còn gái hơn.

【 trước mặt 】 Linh Đăng Nhi: ông xã, người này ở cùng một hành tinh với chúng ta à?

【 trước mặt 】 Dạ Lang: em không cần nói nhiều với nó như vậy.

Lăng Dương còn ở bên này nói nhảm thì bên kia trong kênh bang hội của Bành Đại Soái, bang chúng Thiết Huyết Lòng Son sau khi nhìn thấy tin Bành Đại Soái bị giết thì tổ chức một đoàn người chạy tới, tiền đồ uyên ương vong mệnh Dạ Lang và Linh Đăng Nhi xuống địa phủ.

Người của Kiếm Tinh nhìn thấy MT nhà mình cùng phu nhân song song gặp nạn, ngay cả phó bản cũng mặc kệ mà chạy đến xấp lá cà với đối phương, tức thì hai bên oánh nhau túi bụi.

Bành Đại Soái sau khi được hồi sinh nhìn thấy Hoa Mãn Lâu cũng đến thì không ngừng đuổi theo giết chết đối phương, Hoa Mãn Lâu PVE khá giỏi nhưng PK thì rất yếu, bị Bành Đại Soái giết hết lần này đến lần khác, ngay cả Lăng Dương cũng không nhìn được nữa.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: cậu ở đâu? Qua đây điều đình cái coi.

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: không phải chủ nhân.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: ngất, cậu ta đâu?

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: đi tắm rồi.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: sao cậu không vào cùng?

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: sao ông phải vào cùng!!!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: haizz Bạo Bạo Long đừng nóng...

Qua vài phút đồng hồ.

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: tôi đã về, sao cậu khi dễ Bạo Bạo rồi? Vừa nãy vẫn còn yên lành, giờ lại đang phát cáu.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: ... tui nào có khi dễ nhiều bằng cậu, nếu không phải quen biết cậu thì tui thật cũng bị hình tượng dịu dàng của cậu lừa bịp.

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: ha ha.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: hầy không nói nữa, cậu nhanh chạy qua đây coi, sắp thế chiến rồi.

【 hệ thống 】 bạn thân [Lạc Minh Phong] của bạn muốn dùng phù định vị bạn thân chạy tới đây, có đồng ý không? Xác định Hủy bỏ

Đại thần tự thân ra mặt điều đình, Thiết Huyết Lòng Son và Lạc Minh Cửu Thiên quan hệ khá tốt, bèn nể mặt hấn một lần, rút quân nhanh gọn.

Người của Kiếm Tinh tuy không hợp với Lạc Minh, nhưng cũng chưa đến mức hội đồng một mình Lạc Minh Phong, nán lại chốc lát xong thì đi phó bản.

【 nói chuyện riêng 】 Bành Đại Soái: cô quả nhiên có mặt mũi, đại thần tự mình bảo lãnh cho cô, bỏ đi, tôi tin cô không phải nhân yêu.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: hừ, đã nói với ông rồi (ノ ^_^)ノ

【 nói chuyện riêng 】 Bành Đại Soái: nhưng tôi không tin cô không có leo tường.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: bà mịa (ノ`Д')ノ┐┌┐┌

Lăng Dương càng nghĩ càng thấy hôm nay xui xẻo, đi phó bản thì bị đá, PK đã ngoại thì bị ngược, cậu đến là phải nghỉ, mình có thể khiêu chiến vị trí No.1 bảng xếp hạng bị kịch của server được rồi đấy, chả có gì thảm thiết hơn tình trạng bây giờ.

Cậu không kìm được mà ngửa mặt lên trời thét dài, bàn tay vàng của tôi đâu? Hào quang vai chính của tôi đâu?

Thượng đế nghe được lời thỉnh cầu của Lăng Dương nên đã cho một người chơi xuất hiện trên màn hình, hơn nữa còn phát hiện ra cậu, vui sướng chạy về phía này.

Lăng Dương nhìn kỹ tên của đối phương, lại dụi dụi mắt xác nhận thêm lần nữa, một linh cảm xấu nhảy ra trong đầu.

Tay phải của cậu cấp tốc nhấn nút ESC, mở menu hệ thống, chuẩn bị logout.

Nhưng rốt cuộc cậu vẫn chậm một bước, người chơi kia đã chạy đến trước mặt Linh Đương Nhi, phấn khích gọi:

【 trước mặt 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: sự phụ ~~~~~

Bạn đang đọc truyện *Võng du chi ngã bất phối Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9 : Sự đồ trùg phùng vẫn còn loạn

Chapter.09 Sự đồ trùg phùng vẫn còn loạn

Người gửi tin: Ironman (Người Sắt • sắp cháy), khu gửi: Homosexual

Tiêu đề: mẹ ời nóng chết người

Trạm gửi tin: BBS đại học Yên Sơn trăm năm trồng người

Có ai biết sân băng của trường có mở cửa ngày nghỉ không? Không trượt băng đi vào giải nhiệt cũng được.

Người gửi tin: Antelope (Tiểu Linh Dương mở điều hòa đắp chăn bông ăn kem), khu gửi: Homosexual

Tiêu đề: Re: mẹ ời nóng chết người

Trạm gửi tin: BBS đại học Yên Sơn trăm năm trồng người

Vô cùng chắc chắn nói cho cậu biết, không mở (^o^)/~ huấn luyện viên với nhân viên công tác cũng phải nghỉ hè chứ.

Thuận tiện nói luôn phía cửa Đông có một sauna công cộng đang mở, chi bằng dùng độc trị độc thử xem?

Khi Từ Hiền gõ cửa phòng Lăng Dương thì cậu đang ngồi trước máy vi tính múa may năm ngón post bài nhảm.

Cho dù đây không phải lần đầu nhìn thấy bộ dạng này của đối phương, nhưng mỗi lần nhìn đến Từ Hiền đều cảm thấy rất thần kỳ.

“Bản lĩnh đánh chữ một tay của cậu rốt cuộc luyện từ đâu ra thế?”

“Hâm mộ à?” Lăng Dương không thèm ngẩng đầu, hỏi.

“Nói thật, có chút chút, nhìn tốc độ đánh chữ của cậu không chậm hơn người thường tí nào, nếu không phải tớ nhìn thấy tận mắt thì căn bản không tin cậu đang đánh bằng một tay.”

“Đây có gì mà hâm mộ, một tay chả thuận tiện tạo nào, nhất là khi phải ấn CTRL, ATL, SHIFT, tớ thực hận không thể dùng luôn cả chân.”

“Nhưng nghĩ theo hướng lạc quan thì sẽ giải phóng được một tay đi làm chuyện khác, tỷ như ấy ấy í í.”

Bàn tay đang đánh chữ của Lăng Dương khựng lại, “Cậu nghiêm túc?”

Từ Hiền tựa hồ nghĩ đến thứ gì đó, “Có lẽ nào cậu luyện ra nhờ vậy?”

“Mịa!!”

Từ Hiền nhún vai, “Đùa chút thôi.”

Lăng Dương giờ móng trái của mình lên, “Nếu cậu giống tớ thì cũng có thể luyện được tuyệt thế võ công này.”

Từ Hiền dòm ngón tay của cậu, tấm tắc hai tiếng, “Nói thực, cậu làm sao mà thể thảm được như vậy hả?”

Không đợi Lăng Dương mở miệng Từ Hiền lại nói, “Ngán vạn lần đừng nói với tớ cậu gặp tai nạn giao thông.”

Lăng Dương nguyệt Từ Hiền một cái, “Tớ mà dùng lý do nhầm nhứ như vậy? Không phải đã nói với cậu là tớ trượt băng té ngã à.”

“Không phải học kỳ sau mới có giờ trượt băng sao?”

“Không có giờ thì không được đi sao? Mang thẻ học sinh đi là được làm thẻ, không mất tiền.”

“Không ngờ cậu còn thích thể loại vận động này.”

“Cậu có muốn đi cùng không? Đợi khai giảng tớ dẫn cậu đi.”

“Nhìn cái dáng thương binh liệt sĩ của cậu, tớ nghĩ không cần đâu.”

“Sân băng có một đàn anh kiêm huấn luyện viên, là một mỹ nam như hoa.”

“Lần sau cậu đi lúc nào? Nhớ gọi tớ.”

Lăng Dương: “...”

“Mà cái móng dê của cậu khi nào mới khỏi đây?”

“Thương gân động cốt một trăm ngày, hẳn là nhanh thôi,” Lăng Dương giật giật ngón tay, “Kỳ thật tớ thấy bây giờ đã khôi phục gần xong rồi, nhưng bác sĩ vẫn không cho tớ vận động nhiều, sợ lệch vị trí hay gì đó.”

“Tớ thấy cậu cứ nghe lời bác sĩ đi, chăm sóc cho đàn ông, lỡ mà để lại di chứng gì thì phiền đấy.”

“Đúng vậy, nếu không tớ còn phải vật vả thể thảm như này à.” Đi phỏ bản còn bị đá, ngay cả ảnh võ cũng treo lên đầu mình.

“Buổi tối tớ hầm canh xương cho cậu bồi bổ.” Từ Hiền đứng dậy đi ra ngoài.

“Woa~ Hoa Hoa thật sự là người vợ hiền tuệ đệ nhất chữ thiên! Gả cho tớ đi!” Lăng Dương mắt mang hình ngôi sao. (thiên tự hào: mấy bạn hay đọc cổ trang thì sẽ thường thấy vào khách điểm các anh nhà giàu hay đặt “phòng chữ thiên”, thiên tự hào này chính là chữ thiên, đây là cách xếp hạng dựa theo chữ cái trong “Thiên vận tự”, cả cuốn sách có 250 câu, mỗi câu 4 chữ, đúng một ngàn chữ. Câu đầu tiên là: Thiên địa huyền hoàng, vũ trụ hồng hoang => thiên tự hào là no.1, sau đó còn có địa tự hào, huyền hoàng tự hào)

“Cậu nghĩ hay nhì!”

Lăng Dương lại spam BBS thêm một hồi mới mở biểu tượng “Hồn Đạm OL” vào trò chơi, vừa online không bao lâu thì Hoa Mãn Lâu cũng login.

【 nói chuyện riêng 】 Hoa Mãn Lâu: Linh Đạm Nhi đi hàng ngày không? (hàng ngày: nhiệm vụ hàng ngày)

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đạm Nhi: đi ~

Mặc dù là ngày nghỉ, nhưng chúng sinh viên đều thích thức đêm, bây giờ là buổi sáng, là thời điểm tốt để ngủ bù, trong bang hội không có ai online, trong đội ngũ chỉ có hai người Hoa Mãn Lâu và Linh Đạm Nhi.

【 đội ngũ 】 Linh Đạm Nhi: Hoa Hoa làm việc nghỉ ngơi thực khỏe mạnh, ngủ sớm dậy sớm.

【 đội ngũ 】 Hoa Mãn Lâu: ha ha, quen rồi, cậu cũng vậy đó thôi?

【 đội ngũ 】 Linh Đạm Nhi: mình dậy sớm để kè bữa sáng... Mà nè, chồng mình ăn ngủ có phải rất loạn xạ không? Mình chưa từng thấy anh ấy login ban ngày.

【 đội ngũ 】 Hoa Mãn Lâu: hử? Cậu không biết? Không phải cậu nhớ rõ cậu ta à?

【 đội ngũ 】 Linh Đang Nhi: Ặc, một phần thôi, một phần thôi.

【 đội ngũ 】 Hoa Mãn Lâu: ban ngày cậu ta phải đi làm

【 đội ngũ 】 Linh Đang Nhi: đi làm???

【 đội ngũ 】 Hoa Mãn Lâu: ... Đừng kinh ngạc vậy chứ.

【 đội ngũ 】 Linh Đang Nhi: anh ấy không phải sinh viên ư?

【 đội ngũ 】 Hoa Mãn Lâu: ờ, bây giờ đang nghỉ hè mà, cậu ta... cứ coi như đang làm công đi.

【 đội ngũ 】 Linh Đang Nhi: làm công???????

Lăng Dương hoàn toàn kinh ngạc, cậu tức thì tưởng tượng ra hình ảnh một nhân viên phục vụ đeo tạp dề cầm cây lau nhà dọn buồng vệ sinh ở McDonald, hoặc là mặc đồ rồi đứng trên đường phát tờ rơi trong cái nóng khốc liệt của mùa hè...

Sau đó cầm số tiền mồ hôi nước mắt cực khổ mới kiếm được vào trong game thay cô vợ nhân yêu của mình trả một khoản nợ kéch xù, giữ gìn danh dự cho cô ấy...

Nghĩ đến điểm này, Lăng Dương không kèm được cảm động mà rơi lệ.

【 đội ngũ 】 Linh Đang Nhi: Linh Đang Nhi kia, a ý mình là, mình của hồi trước có biết chuyện anh ấy làm công không?

【 đội ngũ 】 Hoa Mãn Lâu: đương nhiên có, A Lăng vừa tốt nghiệp trung học đã bắt đầu làm công, nghỉ đông và nghỉ hè đều không ngoại lệ, cậu còn trách móc cậu ta ngày nghỉ không ở bên mình.

【 đội ngũ 】 Linh Đang Nhi: ... thứ con gái nhẩn tâm.

【 đội ngũ 】 Hoa Mãn Lâu: hả?

【 đội ngũ 】 Linh Đang Nhi: à là tớ đột nhiên nhớ đến hướng đạo sinh lớp tớ, cậu đừng để ý.

【 đội ngũ 】 Hoa Mãn Lâu: độ nhảy cóc tư duy của cậu có bị cao quá không?

Lăng Dương mở giao diện nhân vật, trên người cậu còn đang mặc trang phục mới mua hôm trước Dạ Lang mua cho Linh Đang Nhi từ thương thành, đều có thời gian hạn định, mỗi món chỉ có thể mặc 7 ngày, hơn nữa cái nào cũng xa xỉ.

Trong ba lô vẫn còn một bộ để thay đổi, chuẩn bị cho bộ trên người hết hạn thì mặc vào, phong cách của hai bộ thời trang không khác biệt nhau, một bộ vàng nhạt, một bộ trắng tinh, đều theo con đường thiếu nữ thanh thuần.

Sau khi đồng ý đóng vai vợ Dạ Lang, Lăng Dương phát hiện đối phương thực sự như đang chơi hệ dưỡng thành với cậu, thứ gì cần xài tiền thì tuyệt đối không tiết kiệm, nhưng phải ăn mặc dựa theo sở thích của Dạ Lang.

Trải qua quan sát của Lăng Dương, những thứ Dạ Lang thích đều là theo hướng ngây thơ, cổ điển, trong sạch, hoàn toàn vô cảm với phái gợi cảm xinh đẹp, trong trò chơi có không ít đồ thời trang hở hang hơn nữa còn bán đắt như tôm tươi, nhưng Dạ Lang tuyệt đối không có khả năng mua cho Linh Đang Nhi những món này.

Cũng nhờ vậy mà Lăng Dương không phải mặc đồ hở ngực hở chân chạy tới chạy lui trong game, nếu vậy thật thì đoán chừng đến cậu cũng chịu không nổi.

Vốn Lăng Dương nghĩ đối phương là một đại phú hào, sửa soạn vợ mình cũng là vì thỏa mãn tâm hư vinh của bản thân, cho nên cậu mới tiếp nhận rất tự nhiên.

Nhưng bây giờ trong lúc vô tình phát hiện bí mật nguồn tài phú của Dạ Lang, lại không khỏi thấy đau lòng xót ruột.

Phải biết rằng bản thân cậu chơi game trước giờ chưa từng bỏ ra một phần tiền nào, năm trăm đồng mua acc này coi như là khoản giao dịch đầu tiên giữa nhân dân tệ với vật phẩm hư cấu của cậu.

Tiền nhiệm Linh Đang Nhi biết rõ Dạ Lang đến ngày nghỉ cũng phải vừa học vừa làm, vậy mà còn làm ra chuyện có lỗi với hán cơ này, quả thực là khiến người cảm phẫn!

【 đội ngũ 】 Linh Đang Nhi: Hoa Hoa, hỏi thật, cậu có thấy mình lúc trước rất hư không?

【 đội ngũ 】 Hoa Mãn Lâu: hả?

【 đội ngũ 】 Linh Đang Nhi: thì... có ý mè nheo ông xã mua này mua kia, xài tiền của anh ấy.

【 đội ngũ 】 Hoa Mãn Lâu: ờm, không có, không có khoa trương như vậy, hình như là A Lăng chủ động mua cho cậu nhiều hơn?

【 đội ngũ 】 Linh Đàng Nhi: vậy cũng phải từ chối chứ! Không nên lãng phí tiền mồ hôi nước mắt của ông xã như vậy!

【 đội ngũ 】 Hoa Mãn Lâu: ... hèn chi mà A Lăng thích cậu, cậu thực là suy nghĩ cho cậu ta.

Tuy rằng cậu ta không để ý cậu tiêu xài bậy bạ đâu, cậu ta đâu có thiếu tiền, Hoa Mãn Lâu nghĩ.

Thực tập ở công ty nhà mình hẳn cũng được coi như một loại làm công hen, huống chi A Lăng không giống như mấy cậu ám chỉ giả vờ đi cho có, cậu ta đích thực bắt đầu học tập từ nền tảng.

Hoa Mãn Lâu còn nhớ rõ mùa hè năm tốt nghiệp trung học, năm đầu tiên A Lăng dùng thân phận thực tập sinh đến công ty báo danh, thân phận không bị phát hiện, chỉ làm những công việc cơ bản như mua cà phê, photo giấy tờ, chạy việc linh tinh.

Bây giờ tuy ai nấy đều biết cậu ta là ai, nhưng cậu ta vẫn làm những việc cơ bản nhất.

Đây cũng là truyền thống hàng đầu của nhà họ Diệp, con cái nhà ấy đứa nào cũng phải vào công ty gia tộc thực tập lúc nhỏ tuổi, không có ngoại lệ, nghe nói chỉ có vậy mới nắm giữ hoàn toàn cách vận hành của một công ty, tiện bề cho việc tham gia quản lý sau này.

Cho nên con cháu Diệp gia không hề phô trương như những đứa bé nhà giàu khác, mà thường khiêm tốn hơn, còn rất giỏi chịu cực.

【 đội ngũ 】 Linh Đàng Nhi: mình nhất định sẽ thay da đổi thịt!

【 đội ngũ 】 Hoa Mãn Lâu: há?

【 đội ngũ 】 Linh Đàng Nhi: phải làm một người vợ tốt!

【 đội ngũ 】 Hoa Mãn Lâu: ặc...

【 đội ngũ 】 Linh Đàng Nhi: xin hãy nhìn tờ từ tra thụ biến thành trung khuyến!

【 đội ngũ 】 Hoa Mãn Lâu: sức ảnh hưởng của Tiểu Thụ Đứng Chạy trong bang hội lớn thật...

Hai người tiếp tục tổ đội làm nhiệm vụ hằng ngày, mãi đến khi trên bản đồ mọc ra một người thứ ba.

【 trước mặt 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: sư phụ ~~~~ sao tối hôm qua nhìn thấy con người lại offline?

【 trước mặt 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: sư phụ ~~~~ con đến nương tựa người đây ~~~~~

【 trước mặt 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: sư phụ ~~~~ tại sao không để ý đến con?

【 đội ngũ 】 Hoa Mãn Lâu: Linh Đàng Nhi, có phải người kia đang gọi cậu không?

【 đội ngũ 】 Linh Đàng Nhi: ài? Làm gì có ài? Bản đồ này ngoại trừ hai đứa mình còn người khác à?

【 đội ngũ 】 Hoa Mãn Lâu: ... đừng làm tớ sợ!

【 trước mặt 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: sư phụ Linh Đàng Nhi!

【 trước mặt 】 Linh Đàng Nhi: mỹ nữ, cô nhận nhầm người rồi!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: đừng có mang cái tên ghê tởm như vậy mà gọi ta sư phụ!

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: sư phụ, người cuối cùng để ý đến con, 55555~~~~

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: con định làm gì thế, mua acc này làm chi?!

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: bởi vì trên 3715 chỉ có bán ba tể ti ở server này! Có một cái tên là Hóa Tinh Văn con không nhận ra, có một cái tên là Bin Laden Khen Kỹ Thuật Trên Giường Của Tôi Cao~

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: là Obama Khen Tôi Đẹp Trai!

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: có khác nhau à? Dù sao cũng không thuộc gu của con, tên này không tốt ư? Con thấy cũng được đó chứ.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: tôi không biết cậu, tạm biệt!

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: đừng mà sư phụ (/T/T)/

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: nhưng sao cứ nhất định phải mua té tí? Hồi trước con đâu có chơi té tí!

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hầy Dị Dàng: con là đồ đệ của sư phụ, đương nhiên phải giống sư phụ, con còn đặc biệt đi tẩy thành hệ tự nhiên kia~

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: !!!

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hầy Dị Dàng: như vậy mới chứng tỏ con là đệ tử đích truyền của sư phụ!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: nhưng con biết chơi hả?

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hầy Dị Dàng: hoàn toàn không (/T/T)/

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: còn hồng bằng tạo cái acc mới cho rồi!

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hầy Dị Dàng: tạo acc mới ai kéo? Hồng lẽ trông cậy vào sư phụ kéo con thăng cấp?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: ... Không ta cảm thấy con mua acc này rất sáng suốt.

Bản thân Lăng Dương đã là một tên lười luyện cấp, càng không có khả năng kéo đồ đệ mình.

Lúc trước tiểu đồ đệ của cậu luyện cấp, người làm sư phụ đây từ đầu tới đuôi chưa từng kéo con người ta một lần, vẫn là đồ phụ của cậu làm thay, còn tác dụng của tên sư phụ này là cả hành trình tán gẫu với đồ đệ mà thôi.

Hai người này không biết có phải do tư duy não giống nhau hay không mà xáp vào cùng một chỗ là đặc biệt nhiều chuyện, tí chuyện nhỏ cũng có thể lú rú không ngừng, so ra thì đồ phụ của cậu quả thực là một Muộn Du Bình, không biết hai người này làm sao mà ở chung được lâu như vậy. (Muộn Du Bình: 1 nhân vật trong ĐMBK, im lìm như cái hũ nút)

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: haizz, nói, con đến Lâm Sơn này, giết heo nhà con biết không?

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hầy Dị Dàng: giết heo gì?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: là đồ phụ của ta đó, trượng phu của đồ đệ á.

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hầy Dị Dàng: đương nhiên không biết rồi, sư phụ ngàn vạn lần không được nói với hần!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: ta cũng đâu muốn nói! Nhưng nó là một tên biến thái! Đứng trước mặt nó ta không có bí mật!

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hầy Dị Dàng: sư phụ! Con tin người nhất định chịu được áp lực! Con xem trọng người, người nhất định rất gấu!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: ta chẳng hiểu hai đứa là như nào nữa, rõ ràng quan hệ trước giờ rất tốt, kết quả một đứa đột nhiên đòi ly hôn, một đứa sống chết cũng không chịu.

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hầy Dị Dàng: ai yo, ngay từ đầu không phải nói rõ là vì trong server MM (muội muội) quấy rầy hần nhiều quá, bọn con chỉ kết hôn giả để giúp hần chặn hoa đào sao? Còn là do sư phụ giới thiệu nữa!

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hầy Dị Dàng: hơn nữa lúc đó cũng nói rồi, chỉ cần con tìm được đối tượng thích hợp là có thể tùy thời chia tay, ai ngờ hần lại nói chuyện không giữ lời!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: tuy có nói vậy thật... nhưng về sau ta thấy hai đứa ở chung rất hòa hợp mà, còn tưởng rằng hai đứa phim giả thành thật rồi!

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hầy Dị Dàng: sư phụ đã bảo hần biến thái, còn giao con cho biến thái, sư phụ thật là xấu!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: ... tóm lại, ta chỉ có thể giúp con chặn thêm một tháng, chờ đi học rồi, ta cũng không thoát được nó.

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hầy Dị Dàng: yên tâm đi, đến lúc đó hần đã quên con từ khuya rồi, à đúng, ở server này sư phụ có bang hội không? Thêm con vào bang với.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: ờ hen, con vào đội trước đi.

【 đội ngũ 】 [Tướng Công, Xin Hầy Dị Dàng] gia nhập đội ngũ.

【 đội ngũ 】 Hoa Mãn Lâu: cái tên này...

【 đội ngũ 】 Linh Đăng Nhi: giới thiệu một chút, đây là đồ đệ của mình, đồ đệ, đây là Hoa Hoa.

【 đội ngũ 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: chào Hoa Hoa!

【 đội ngũ 】 Hoa Mãn Lâu: chào Tướng Công... sao nghe kỳ cục thế nhỉ.

【 đội ngũ 】 Linh Đàng Nhi: ặc, cậu cứ kêu nó là Tiểu Khẩu Nhi đi.

【 đội ngũ 】 Hoa Mãn Lâu: Tiểu Khẩu Nhi ^^ tên đáng yêu quá.

【 đội ngũ 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: ~(@^_^@)~ anh là bạn sur phụ mới quen ở server này hơ?

【 đội ngũ 】 Hoa Mãn Lâu: hả?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: không phải! Cậu ta là bạn bè trước kia của acc này!

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: hả?

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: sur phụ sao con nghe không hiểu chi hết?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: việc này rất dài dòng, đợi ta từ từ nói với con sau.

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: ô kê ~

【 đội ngũ 】 Linh Đàng Nhi: ừm, đồ đệ của tớ muốn vào bang chúng ta có được không?

【 đội ngũ 】 Hoa Mãn Lâu: đương nhiên là được, nhưng bây giờ người có quyền nhận người không online, đợi đến buổi tối Mạc Mạc hoặc chị Diệp lên kêu bọn họ thêm đi.

【 đội ngũ 】 Linh Đàng Nhi: được.

【 đội ngũ 】 Hoa Mãn Lâu: hoặc trực tiếp tìm chồng cậu cũng được.

【 đội ngũ 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: cái gì??? Sur phụ có chồng???

Bạn đang đọc truyện *Võng du chi ngã bất phối Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10:

Chapter.10 Phu thê trở mặt cắt không được

Người gửi tin: Antelope (Tiểu Linh Dương cũng muốn làm người vợ tốt), khu gửi: Homosexual

Tiêu đề: Canh xương sườn bí đao Hoa Hoa nấu ăn ngon lắm

Trạm gửi tin: BBS đại học Yên Sơn trăm năm trồng người

Có hương vị của hạnh phúc ^^

Người gửi tin: Hana (Hoa Hoa @ người vợ tốt), khu gửi: Homosexual

Tiêu đề: Re: Canh xương sườn bí đao Hoa Hoa nấu ăn ngon lắm

Trạm gửi tin: BBS đại học Yên Sơn trăm năm trồng người

Ăn gì bỏ nấy, ngày mai ăn canh móng heo đậu tương ha?

Tiểu Khấu Nhi kiên nhẫn nghe hết kinh lịch của Lăng Dương ở server mới xong, im lặng thật lâu, khác hẳn dáng vẻ la ó trước giờ của nó.

Ngay vào lúc Lăng Dương bắt đầu nghi ngờ có phải nó rớt mạng rồi không thì Tiểu Khấu Nhi rốt cục mở miệng.

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: vậy là, bởi vì sư phụ mua một acc nhân yêu nên từ nay về sau có thêm một ông chồng?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: đơn giản mà nói thì là vậy.

Lại là một màn im lặng.

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: chuyện này thật sự là...

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: quá lằng mạp!!!!!!!!!!!!!!

Lăng Dương: phụt ——

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: lương duyên trời ban đó! Số mệnh định trước đó! Kinh hi ngoài ý muốn đó!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: kinh thì có nhưng hi thì rất khó nói...

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: sư phụ, con cảm thấy năm trăm đồng của người xài đặc biệt đáng giá.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: nếu con thích, xin không cần để ý mà cứ làm người thứ ba đi, đồ đệ giết chồng sư phụ, quần chúng nhân dân thích nhất là nghe ngóng mấy chuyện ấu trĩ như này.

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: không được không được, tình tiết này hơi nhảm, hơn nữa, con mua acc này tuy không có chồng nhưng mà có tình lang.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: cái gì???

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: sư phụ ở kho dữ liệu của 3715 không nhìn thấy à? Acc này cùng một acc khác kỳ thực là một đôi, là một set acc tình nhân.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: ta chỉ nhìn tế ti, không để ý những nghề khác.

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: đối phương là một cung thủ.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: tên gì?

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: Nương Tử, Đêm Xuân Khổ Đoản.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi:

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: người bán còn nói mua cả cặp có giảm giá nữa~

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: vậy sao không mua?

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: khi không con đi mua hai acc làm chi? Acc kia phải để dành cho một nửa định mệnh của con!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: đến cả người mua acc là tròn hay méo con còn không biết nữa là.

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: đấy mới là chỗ lạc thú của việc không biết trước số mệnh!

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: tóm lại, con quyết định, sau này ai mua acc kia thì con gả cho người đó!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: ... con dọn cho sạch tình trái của mình trước đi rồi hẵng nói!!!!

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: đúng rồi, quên nói cho sư phụ, hội trưởng và hội phó từng buzz riêng cho con trên Khấu Khấu, hỏi con người đi đâu.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: con nói thế nào?

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: con nói sư phụ đổi game.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: game gì?

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hỡi Dị Dạng: Khẩu Khẩu huyền vũ! (chính là Audition của VTC)

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: mẹ nó! Không được bôi nhọ hình tượng vì sư như thế!

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hỡi Dị Dạng: Ặc, vậy làm sao đây, đổi thành Khẩu Khẩu đánh địa chủ? (game đánh bài tựa tựa như game Hearts của Windows)

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: bọn họ biết ta không biết chơi đánh địa chủ!

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hỡi Dị Dạng: thì không biết mới phải luyện.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: ... ừ nhỉ

Lăng Dương cùng Tiểu Khẩu Nhi đang thì thầm nói chuyện riêng, Hoa Mãn Lâu một thân một mình ở cách đó không xa thu thập đạo cụ nhiệm vụ, đột nhiên Lăng Dương phát hiện phía dưới thanh máu tiểu đội của Hoa Mãn Lâu có thêm rất nhiều icon DEBUFF, bên cạnh hình cái đầu cũng ửng lên ánh sáng đỏ, đây là biểu hiện gặp phải đánh lén. (debuff: trái ngược với buff, sẽ làm giảm tốc độ giảm phòng ngự giảm v.v... của đối phương)

Lăng Dương nhìn thoáng qua trạng thái xấu của Hoa Mãn Lâu đã biết bên đánh lén là một ảnh võ, liên tưởng đến biểu hiện của Hoa Mãn Lâu trong màn xấp lá cà hôm qua, Lăng Dương thầm kêu không tốt, vội vàng chạy qua.

Có điều cậu vẫn tới chậm một bước, khi cậu đến thì đối phương đã cho Hoa Mãn Lâu một kích trí mệnh sau cùng, nữ tể ti đáng thương hự một tiếng ngã vật ra đất, hương tiêu ngọc vẫn hồng nhan bạc mệnh, rốt cuộc không thể đứng lên.

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: tại sao lại là đồ thất học này nữa!

【 trước mặt 】 Bành Đại Soái: tôi làm nhiệm vụ hàng ngày của mình, mắc mớ gì tới cô?

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: nào ông co giết hả? Làm nhiệm vụ hàng ngày mà cần giết người?

【 trước mặt 】 Bành Đại Soái: xin lỗi, ý tôi là nhiệm vụ hàng ngày • của • tôi, chính là giết nhân yêu này, nếu mỗi ngày login không bay tới giết nó một hồi thì thật lãng phí kỹ năng truyền tống vợ chồng.

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: mịa, gặp qua vô sỉ, chưa gặp qua thẳng nào vô sỉ như mày!

【 đội ngũ 】 Hoa Mãn Lâu: đừng để ý đến gã, để gã giết xong gã sẽ đi.

【 đội ngũ 】 Linh Đang Nhi: không phải chứ, Hoa Hoa cậu cứ mặc cho hấn ức hiếp vậy à?!

【 đội ngũ 】 Hoa Mãn Lâu: nếu không làm sao đây, đánh thì tớ đánh không lại, ly hôn cũng ly không được, mục đích của gã là muốn giết tớ đến phải out game, tớ không đòi nào cho gã như nguyện.

【 đội ngũ 】 Linh Đang Nhi: vì sao không ly được??

【 đội ngũ 】 Hoa Mãn Lâu: bọn tớ kết hôn Tinh Chấn Hồn Vàng.

【 đội ngũ 】 Linh Đang Nhi: ...

【 đội ngũ 】 Tướng Công, Xin Hỡi Dị Dạng: xem, con đã nói hệ thống hôn nhân này rất khôn nạn mà!

Hệ thống kết hôn trong “Hồn Đạm OL” phân chia thành vài cấp bậc.

Sơ cấp nhất là Nhân Duyên Ngắn Ngủi, khi kết hôn chẳng cần tốn xu nào, chỉ cần đến Nguyệt Lão đăng ký, trả lời hai câu hỏi là xong, muốn ly hôn cũng đơn giản, bỏ 12 đồng mua một cây kéo đồng ở chỗ NPC, cắt cái phứt là từ nay về sau giang hồ quên nhau.

Sau đó theo thứ tự là Nhân Duyên Ngắn Dặm, Lương Duyên Vàng Ngọc, tương ứng với các cấp bậc hôn nhân khác nhau, cấp bậc càng cao, phí đăng kí đương nhiên càng nhiều, hôn lễ cũng càng xa hoa, khi ly hôn giá cả kéo bạc, kéo vàng phải mua cũng càng sang quý đắt đỏ.

Hôn lễ cao cấp nhất là Tinh Chấn Hồn Vàng, dùng tiền trong game thì không cách nào đăng kí được, phải mua một cặp nhẫn Tinh Chấn Hồn Vàng ở thương thành mới được, trị giá chín mươi chín nhân dân tệ.

Cái giá này thật ra không đắt đỏ chút nào, nhưng đối với các mối quan hệ hỗn loạn hôm nay kết ngày mai ly trong game thì khó gánh vác nhất không phải số tiền bỏ ra mà là thiết lập một khi kết hôn thì không thể ly hôn của nó.

Vào lễ tình nhân năm ngoái sau khi hệ thống hôn nhân Tinh Chấn Hồn Vàng được đưa ra, không ít người vì chứng tỏ trái tim trung trinh như một vĩnh viễn không đổi của mình, đã thề non hẹn biển vì nửa kia đội chiếc nhẫn Tinh Chấn Hồn Vàng.

Chẳng qua trong đời thực còn chưa có mối tình nào thiên trường địa cửu thì hướng chỉ là trên mạng ảo hư vô mờ mịt?

Càng ngày càng nhiều cuộc hôn nhân Tình Chấn Hôn Vàng tan vỡ, vợ chồng đứng đứng như người qua đường nhưng lại bị một cặp nhả hử cầu khóa lại, tình cũ không ly được, tân hoan kết chẳng xong, có người thậm chí bị ép xóa acc, đổi acc, chuyển server, thậm chí là AFK. (away from keyboard)

Hôn nữa căn cứ vào thiết lập của hôn nhân này, ngay cả danh hiệu vợ chồng cũng không được ản, tên của người yêu ngày xưa cứ treo ngay đỉnh đầu, luôn trở thành cái đỉnh trong mắt, cái gai trong thịt giữa mình và người mới.

Nhà phát hành game rốt cục chống chọi hết nỗi áp lực, vào ngày lễ độc thân năm ngoái (11/11) cho ra mắt túi phúc trùng thưởng, có xác suất cực nhỏ sẽ rút được [Kéo trăm tờ tình đoạn lục đục bình chìm trầm gây lao yển phân ly], là đạo cụ duy nhất có thể cắt đứt tình duyên Tình Chấn Hôn Vàng.

Thế nhưng xác suất rút được kéo thật sự quá nhỏ, toàn bộ server Đại Sơn từ trên xuống dưới chỉ mới rút được một cây, Lăng Dương còn biết cây kéo kia ở trong tay ai.

Về phần Lâm Sơn là server mới vừa ra mắt tháng 1 năm nay, ngay cả bóng dáng cây kéo còn chẳng thấy đâu.

Địa vị của đồ phụ của Lăng Dương ở server cũ giống như Lạc Minh Phong ở server mới vậy, là một sinh vật đi tới đâu cũng được kêu là đại thần.

Thân là đại thần, bên cạnh vĩnh viễn không thiếu oanh oanh yển yển dây dưa, mà cái này vừa hay lại là chỗ nó ghét nhất.

Nó quen biết với Lăng Dương trong game, về sau lại gặp nhau trong đời thực, phát hiện hai bên có ngọn nguồn rất sâu xa, thế là tự nhiên trở thành bạn bè.

Tiểu Khẩu Nhi là đồ đệ duy nhất Lăng Dương thu nhận, là do hệ thống tự đề cử, Lăng Dương lười kéo người đi thăng cấp, sở dĩ thu nhận nó chẳng qua là để hoàn thành thành tựu sư đồ mà thôi.

Nhưng về sau Lăng Dương lại phát hiện tiểu đồ đệ mới nhận của mình chẳng hề quán lấy mình đòi dẫn đòi đồ đạc mà ngược lại rất độc lập tự cường, vì thế lòng sinh thiện cảm. Một lần vô tình, cậu giới thiệu Tiểu Khẩu Nhi cho bạn thân của mình làm tấm mộc.

Bởi vì đã nói rõ là hôn nhân hợp đồng, khi đăng ký hai người chọn Nhân Duyên Ngắn Ngủi, để tiện ly hôn ngày sau.

Nào ngờ hai người ở chung hơn nửa năm, quan hệ gắn bó như keo sơn, danh tiếng ở server không hề thua kém Dạ Lang và Linh Đăng Nhi, nhưng vào lúc học kỳ sắp kết thúc, Tiểu Khẩu Nhi lại đột nhiên nói muốn chia tay trong hòa bình, điều này làm cho mọi người tròn tròn cả mắt.

Càng khó tin hơn là, hai người lúc ấy đã thân đến mức ngay cả tài khoản cũng trao đổi với nhau, chồng của Tiểu Khẩu Nhi tự tiện mở tài khoản hai bên, đem Nhân Duyên Ngắn Ngủi thăng cấp thành Tình Chấn Hôn Vàng, làm cho đối phương muốn ly hôn cũng ly không được, cái này mới khiến Tiểu Khẩu Nhi hoàn toàn nổi điên.

Đây cũng chính là nguyên nhân Tiểu Khẩu Nhi trốn khỏi server đến nương tựa vào Lăng Dương.

Hiện giờ gặp được Hoa Mãn Lâu cũng bị cuộc hôn nhân Tình Chấn Hôn Vàng vây khốn, Tiểu Khẩu Nhi vui vẻ như gặp được tri âm.

【đội ngũ】Linh Đăng Nhi: quan hệ hai người lúc trước rất tốt à? Vì sao tổn RMB kết hôn?

【đội ngũ】Hoa Mãn Lâu: kỳ thật bây giờ nghĩ lại cũng chẳng có gì, gã lựa chọn Tình Chấn Hôn Vàng chẳng qua là để khoe bản thân vừa có tiền vừa chung thủy thôi.

【đội ngũ】Linh Đăng Nhi: cậu không nói với hửn cậu là nam sao?

【đội ngũ】Hoa Mãn Lâu: cái này còn cần phải nói. . .

【đội ngũ】Linh Đăng Nhi: . . . cũng đúng.

【đội ngũ】Tuống Công, Xin Hửy Dịu Dàng: gì? Có người nghĩ Hoa Mãn Lâu là nữ?

【đội ngũ】Hoa Mãn Lâu: xem, tớ với Tiểu Khẩu Nhi mới quen thôi mà ẻm cũng nhìn ra được ㄟ(▽ ㄟ) ㄟ

【đội ngũ】Linh Đăng Nhi: sao Hoa Hoa muốn chơi acc nữ vậy?

【đội ngũ】Hoa Mãn Lâu: để tìm chồng.

【đội ngũ】Linh Đăng Nhi: hử?

【đội ngũ】Hoa Mãn Lâu: kỳ thật hồi trước cậu biết rồi, nhưng có lẽ giờ đã quên.

【đội ngũ】Linh Đăng Nhi: có ý gì, chẳng lẽ. . .

【đội ngũ】Hoa Mãn Lâu: đúng vậy, tớ thích con trai.

【 đội ngũ 】 Linh Đăng Nhi: cậu là G?

【 đội ngũ 】 Hoa Mãn Lâu: ừ... Linh Đăng Nhi cậu sẽ không mất ký ức rồi thì kỳ thị tớ chứ hờ XD

Lăng Dương roi lệ, chơi game mà còn có thể đụng phải đồng loại, cái này chính là duyên phận!

【 đội ngũ 】 Linh Đăng Nhi: tớ làm sao mà kỳ thị cậu! Tớ cũng thích con trai nè!!

【 đội ngũ 】 Hoa Mãn Lâu: ... cái này, Linh Đăng Nhi cậu là con gái, thích con trai hình như... là chuyện thiên kinh địa nghĩa mà?

【 đội ngũ 】 Hoa Mãn Lâu: hơn nữa, tớ đương nhiên biết cậu thích con trai, cậu là vợ A Lăng đấy thôi.

Lăng Dương: a ~~~~~!!!

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hỷ Dụ Dàng: phụt ha ha ha ha ha ha ~~~~

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: ta hận thân phận này T__T

【 đội ngũ 】 Tướng Công, Xin Hỷ Dụ Dàng: sư phụ chắc chắn sẽ không kỳ thị anh, anh nhìn em thì biết, kỳ thật em cũng thích con trai~

【 đội ngũ 】 Hoa Mãn Lâu: Tiểu Khấu Nhi không phải con gái??

【 đội ngũ 】 Tướng Công, Xin Hỷ Dụ Dàng: đáng ghét, người ta là đàn ông đích thực.

【 đội ngũ 】 Hoa Mãn Lâu: ...

【 đội ngũ 】 Linh Đăng Nhi: ...

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: Hoa Hoa thật đáng thương, vì sư phải giúp cậu ấy!

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hỷ Dụ Dàng: giúp thế nào?

【 đội ngũ 】 Linh Đăng Nhi: Hoa Hoa tối nay có rảnh không?

【 đội ngũ 】 Hoa Mãn Lâu: làm gì? Buổi chiều tớ phải đi mua thức ăn nấu cơm, buổi tối có thể lên.

【 đội ngũ 】 Linh Đăng Nhi: được, vậy hẹn gặp lại sau bữa chiều, tớ dẫn cậu đi làm nhiệm vụ.

Buổi tối Lăng Dương vui vẻ uống hết canh xương sườn bí đao của Từ Hiền, login tổ đội Hoa Mãn Lâu.

【 đội ngũ 】 Linh Đăng Nhi: nhiệm vụ này cậu hẳn làm qua rồi, nhiệm vụ chạy trốn cấp 60.

【 đội ngũ 】 Hoa Mãn Lâu: là cái nhiệm vụ chạy liền 12 bản đồ thu thập 12 lông chim, cuối cùng nhận được một đạo cụ tiêu hao có thể bay trên trời ấy hả?

【 đội ngũ 】 Linh Đăng Nhi: đúng đúng, nó là một nhiệm vụ lặp, có thể nhận vô số lần, mỗi lần đều được 5000 điểm kinh nghiệm, tớ thăng từ 60 lên 61 hoàn toàn là dựa vào làm nhiệm vụ này.

Hoa Mãn Lâu kinh ngạc, vậy phải làm đi làm lại bao nhiêu lần chứ!

【 đội ngũ 】 Linh Đăng Nhi: đương nhiên trọng điểm không phải ở kinh nghiệm, mà là đạo cụ được thưởng sau cùng, đời này nguyện vọng lớn nhất của tớ là có thể bay, nếu như được mọc cánh, bảo tớ làm gì cũng được, đừng nói chỉ là chạy 12 cái bản đồ.

Linh Đăng Nhi quen thuộc dẫn Hoa Mãn Lâu chạy từng bản đồ một, nhiệm vụ này được gọi là nhiệm vụ mòn đế giày nhất trong game, rất nhiều người làm xong một lần sẽ không bao giờ làm lại, cũng chỉ có mình Lăng Dương là không biết chán mà thăng cấp bằng nó.

Chạy xong 12 bản đồ ước chừng mất nửa giờ, tuy cả hành trình Hoa Mãn Lâu chỉ đi theo, nhưng vẫn mơ hồ thấy đau chân.

Tiếp theo Linh Đăng Nhi lại dẫn Hoa Mãn Lâu trèo lên đỉnh núi Côn Lôn cao nhất trong game, nơi này phong cảnh tuyệt đẹp, mây khói lượn lờ, khiến người ta như đặt mình vào tiên cảnh.

Hoa Mãn Lâu đi theo Linh Đăng Nhi ngắm cảnh đỉnh núi trong chốc lát thì hệ thống thông báo Dạ Lang login.

Linh Đăng Nhi đứng lên, đi đến bên vách núi, dưới chân cách đó không xa là mép vực sâu vạn trượng chẳng nhìn thấy đáy.

【 trước mặt 】 Linh Đăng Nhi: bí tịch này dung hợp toàn bộ trí tuệ cuộc đời game thủ của tớ, là tác phẩm tớ dốc hết tâm huyết để làm

【 trước mặt 】 Linh Đăng Nhi: trước đây, tớ chưa bao giờ biểu diễn cho bất kì ai xem

【 trước mặt 】 Linh Đàng Nhi: nhưng hiện giờ, tớ muốn đem tuyệt học suốt đời của mình truyền thụ cho cậu.

【 trước mặt 】 Linh Đàng Nhi: cậu nhất định phải nghiêm túc nhìn, khắc sâu vào tâm khảm

Linh Đàng Nhi nói xong thì thả người nhảy xuống vách núi, Hoa Mãn Lâu vội vàng đuổi theo.

Một giây sau, Linh Đàng Nhi sử dụng đạo cụ giữa không trung, nháy mắt ánh sáng cường liệt bao phủ toàn thân, lóa đến mức Hoa Mãn Lâu không mở mắt ra được.

Hào quang tan mất, chỉ thấy sau lưng Linh Đàng Nhi mọc ra hai cái cánh khổng lồ, tản ra quang huy trắng tinh nhàn nhạt, xung quanh còn không ngừng có lông chim rơi là tả.

Bây giờ Linh Đàng Nhi đang mặc trên người bộ váy dài màu trắng Dạ Lang mua cho cô, im lặng đứng giữa không trung, đập cánh nhịp nhàng, mây mù lượn lờ bên cạnh, giờ khắc này cả người cô đã hòa làm một với phong cảnh.

Hoa Mãn Lâu đã làm nhiệm vụ này rồi, đương nhiên cũng dùng đạo cụ này rồi, cũng nhìn thấy người khác sử dụng rồi, nhưng chưa bao giờ có tác động thị giác mạnh như vậy, nháy mắt đó, Hoa Mãn Lâu như gặp được thiên sứ.

【 trước mặt 】 Linh Đàng Nhi: tớ muốn cậu biết rằng, vũ lực không phải cách duy nhất để giải quyết vấn đề, nhưng một mực trốn tránh cũng không phải cách.

【 trước mặt 】 Linh Đàng Nhi: tiếp theo thứ tớ muốn biểu diễn cho cậu xem chính là bí tịch độc môn của tớ:

【 trước mặt 】 Linh Đàng Nhi: “Một trăm cách giết chồng” —— cách thứ nhất.

Cùng lúc đó, Dạ Lang vừa online đã nhận được một thông báo từ hệ thống.

【 hệ thống 】 nương tử của bạn [Linh Đàng Nhi] đang thông qua kỹ năng Bì Dục Song Phi triệu hồi bạn, có đồng ý hay không? Xác định Hủy bỏ

Dạ Lang chẳng thèm suy nghĩ nhấn ngay xác định.

Một giây sau, hần nhìn thấy thiên sứ.

Giây tiếp theo, hần gặp được thượng đế.

【 chiến đấu 】 [Linh Đàng Nhi] sử dụng Bì Dục Song Phi triệu hồi [Dạ Lang].

【 chiến đấu 】 Dạ Lang từ trên cao rơi xuống, tổn thất 1025328 điểm HP.

【 hệ thống 】 [Dạ Lang] đã tử vong.

Bạn đang đọc truyện *Võng du chi ngã bất phối Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

chương 11:Bệnh nhân tâm thần có tư duy giống nhau

☆ , Chapter.11 Bệnh nhân tâm thần có tư duy giống nhau

Người gởi tin: Antelope (Tiểu Linh Dương @ thay hồn đôi xác, lần nữa làm người), khu gửi: Homosexual

Tiêu đề: đó mọi người, muốn trở thành một người vợ tốt cần mấy bước?

Trạm gởi tin: BBS đại học Yên Sơn trăm năm trồng người

Hai bước:

Bước một, tìm một ông chồng tốt;

Bước hai, làm một bà xã tốt (^o^)/~

Người gửi tin: Hana (Hoa Hoa @ người tốt khó làm, bắt đầu làm ác), khu gửi: Homosexual

Tiêu đề: Re: đồ mọi người, muốn trở thành một người vợ tốt cần mấy bước?

Trạm gửi tin: BBS đại học Yên Sơn trăm năm trồng người

Đối với cậu mà nói thì bước một là đồng thoại, bước hai là thần thoại ㄣ (ˊ ▽ ˋ) ㄣ

Dạ Lang nằm xoài trên mặt đất lạnh như băng, không trực tiếp PM phê bình Linh Đàng Nhi sau khi gây chuyện như mọi khi mà cứ nằm như vậy, không giải phóng linh hồn, chẳng biết đang nghĩ gì trong bụng.

Nằm chốc lát, Bành Đại Soái cũng rơi xuống, té chết cách đó không xa.

Ngay sau đó, thiên sứ chậm rãi hạ xuống, thu hồi cánh, đi từng bước về phía thi thể Dạ Lang.

Linh Đàng Nhi giờ cao quyền trượng trong tay, miệng lẩm nhẩm, ngâm xướng thần chú khởi từ hồi sinh, gió xoáy từ ma pháp cuốn tung lọn tóc và mép váy, bảo thạch trên đầu quyền trượng phát ra vô số tia sáng nhỏ.

Sau một luồng ánh sáng ngút trời, Dạ Lang bò dậy khỏi mặt đất, trên người lập tức mọc thêm vài hiệu ứng kỹ năng Nở Rộ, tựa như hoa lá cành của trăm loài đang đua nhau nở bùng giữa các khe hở của bộ giáp đen.

Hoa Mãn Lâu cũng nói gót hạ xuống từ không trung, cao hứng nhảy nhót trên người Bành Đại Soái, Bành Đại Soái tức giận chửi bậy một tiếng, giải phóng linh hồn đi mất.

【 trước mặt 】 Linh Đàng Nhi: chồng à~~~~

【 trước mặt 】 Dạ Lang: ...

【 trước mặt 】 Hoa Mãn Lâu: A Lãng đừng trách Linh Đàng Nhi, cô ấy đang dạy tớ cách ngược tra công.

【 trước mặt 】 Dạ Lang: ừm.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: ông xã, em quyết định rồi.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: ?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: em muốn thay đổi bản thân, làm một người vợ tốt.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: gì?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: em cam đoan sẽ không đối nghịch với chồng nữa, cũng không gây phiền toái cho chồng.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: ...

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: từ nay về sau, anh nói một, em nhất định không nói hai, anh bảo em đi hướng Đông, em tuyệt đối sẽ không đi hướng Tây.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cậu bị gì kích thích vậy?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: đột nhiên phát hiện anh là người tốt.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cho nên mới giết tôi?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: em sẽ dùng hành động chứng minh cho anh xem!

Lúc này trên kênh thể giới đang cãi lộn đến tối tăm mặt mày, Bành Đại Soái bị Hoa Mãn Lâu gài bẫy té chết, cảm giận bất bình, dứt khoát lên thế giới bắt đầu chửi, dẫn đến nã pháo vào cả bang Kiểm Tinh và nhân yêu toàn server, chọc cho tiếng chửi bới vang trời.

Cộng thêm cả những người bị nhân yêu lừa tiền lừa tình, đơn giản thấy nhân yêu là khó chịu, bất bình thay cho việc Bành Đại Soái hay bắt nạt người khác, cảm thấy Hoa Mãn Lâu làm hay lắm, vui sướng khi người gặp họa, đổ thêm dầu vào lửa... Nhiều vô số kể, nhiều không kể xiết, trận chiến nước

miếng lần nữa leo thang.

Bởi vì kéo cả bang hội vào nên bang chúng Kiếm Tinh đương nhiên không chịu yếu thế, cũng đáp gạch lại.

【thế giới】Tiểu Thụ Đùng Chạy: con người Hoa Hoa thế nào người trong bang bọn tao đều rõ ràng, còn mày là cái hạng gì thì server ai ai cũng biết, lúc trước Hoa Hoa gả cho mày chính là đóa hoa nhài cắm bãi cứt trâu, không ngờ đến cả cứt trâu mày cũng không bằng!

【thế giới】Tôn Tiểu Quyền: mỗi ngày mày vừa online đã giết Hoa Hoa, Hoa Hoa bị mày giết bao lâu, cậu ấy có từng lên thế giới chửi mày không? Đăng này mới chết một lần đã chửi không dứt, có phải đàn ông không vậy?

【thế giới】Kiếm Diệp: Hoa Hoa có gạt tiền mày bao giờ chưa? Hay là đòi mày mua cho cậu ấy món gì chưa? Cậu ấy làm cho mày bao nhiêu được, cùng mày đi bao nhiêu phó bản mày còn không rõ? Rành rành là thằng nào đó thất học, đến cả thường thức cơ bản Hoa Mãn Lâu là nam cũng không biết, còn bày đặt ra vẻ đạo mạo lên án người khác, ghê tởm!

【thế giới】Manh Đan Đan: Hoa Hoa làm hay lắm! Thứ người khốn nạn như Bành tra tra thì phải cho nó té chết thêm vài lần!

【thế giới】Bành Đại Soái: nhìn bản mặt đám người bang Kiếm Tinh kia, đứa nào cũng đều ra nói giúp nhân yêu, tao thấy bọn mày nhất định là cái bang nhân yêu, nữ đều là nhân yêu, nam đều lấy nhân yêu!

【thế giới】Lạc Minh Phong: Ơm, mày mới là bang nhân yêu, rửa miệng sạch sẽ cho tao coi!

【thế giới】Lữ Tiểu Bó: đừng có ở đó mà nói xàm, là đàn ông thì ra ngoài cửa chủ thành quyết đấu!

Kênh thế giới đang huyền ảo đột nhiên có một khắc yên tĩnh dị thường.

“Vừa rồi... xảy ra chuyện gì...”

“Hình như có thứ gì đó khủng khiếp vừa xen vào?”

“Nhất định là do tôi mở kênh thế giới không đúng cách!”

“Trời, tôi không thấy gì hết, tự chọc mù hai mắt rồi đi.”

“Thiệt ghê rợn, đây là sao... Đại thần bị trộm acc?”

“Hình tượng đại thần chói lọi trong tâm trí tui ~~~~~”

“Mà đây hình như là lần thứ hai đại thần nói chuyện giúp bang Kiếm Tinh nhỉ? Lần trước là Linh Đương Nhi, lần này là Hoa Mãn Lâu, hai lần đều là nhân yêu, thiệt kì diệu...”

“Không phải đại thần đã bảo đảm Linh Đương Nhi không phải nhân yêu sao? Hoa Mãn Lâu đúng là nhân yêu mà, nhìn tên là đoán ra rồi.”

“Theo hiểu biết của tui về đại thần, đây tuyệt đối không phải giọng điệu của anh ấy.”

“Ra sức ủng hộ phía trên!”

“Tuyệt đối là bị ám.”

“Bị ám, khỏi giải thích!”

Lăng Dương cười đủ xong, chọt Dạ Lang.

【nói chuyện riêng】Linh Đương Nhi: ông xã, bây giờ em sẽ dùng hành động thực tế chứng minh quyết tâm của mình!

Tiếp theo cậu mở khung nói chuyện riêng với Lạc Minh Phong.

【nói chuyện riêng】Linh Đương Nhi: thân ái, anh làm sao vậy?

【hệ thống】bạn thân [Lạc Minh Phong] của bạn đã đăng xuất.

【bang hội】[Hạ Đại Gia] đăng nhập.

【bang hội】Hạ Đại Gia: Dạ Lang!!! Ông giữ vợ mình cho chặt coi!!!!

【bang hội】Tôn Tiểu Quyền: ?? Gì đây?

【bang hội】Mạc Thương Tâm: không phải tuần này Đại Gia xin nghỉ tập huấn à? Sao online rồi?

【bang hội】Tiểu Thụ Đùng Chạy: vì sao em có trực giác vừa nãy người ám đại thần là Hạ Gia...

【bang hội】Kiềm Điệp: phía trên thiết chân tướng để.

【nói chuyện riêng】Dạ Lang: đây là quyết tâm cậu muốn cho tôi xem?

【nói chuyện riêng】Linh Đàng Nhi: bước đầu tiên để làm vợ tốt là giúp tình địch giả tưởng của chồng giải quyết vấn đề tình cảm cá nhân (ノ▽ノ), tin em đi, bọn họ sẽ nhanh chóng được hạnh phúc!

【nói chuyện riêng】Dạ Lang: ngại quá, đến tình nhân tôi còn chưa có, ở đâu ra tình địch.

【nói chuyện riêng】Linh Đàng Nhi: bước thứ hai là trở thành khuê mật với trúc mã của chồng!

【nói chuyện riêng】Dạ Lang: cậu còn muốn Hoa Mãn Lâu bị chửi bới trên kênh thể giới bao nhiêu lần nữa?

【nói chuyện riêng】Linh Đàng Nhi: đến khi kế hoạch dạy “Một trăm cách giết chồng” của em hoàn thành mới thôi!

【nói chuyện riêng】Dạ Lang: đi đây, tạm biệt.

【nói chuyện riêng】Linh Đàng Nhi: dừng đi, em còn chưa nói xong mà, bước thứ ba là trở thành vợ hiền ông xã không thể thiếu, cho nên đêm nay dẫn em đi phó bản đoàn đi, lần này em nhất định sẽ ngoan ngoãn (/T/T)/

【bang hội】Tôn Tiểu Quyên: vợ chồng nhà bác Lang thiệt khiến người ta hâm mộ, vừa nãy ở ngoài thành nhìn thấy hai người họ dính cùng một chỗ, kẻ truy người chạy, thân thiết như vợ chồng son ấy.

【bang hội】Mạc Thương Tâm: ha ha, dĩ nhiên rồi, danh hiệu vợ chồng mẫu mực của server đâu phải là bịa đặt.

【bang hội】Lữ Tiểu Bô: làm đám cô đơn lẻ bóng này ghen tị chết mất.

【bang hội】Linh Đàng Nhi: ~(@^_^@)~

【bang hội】[Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng] gia nhập bang hội.

【bang hội】Mạc Thương Tâm: mọi người hoan nghênh thành viên mới ^^

【bang hội】Manh Đản Đản: woa ~ ma mới ~~~ báo số đo ba vòng!

【bang hội】Lữ Tiểu Bô: cái tên này cá tính...

【bang hội】Kiềm Điệp: hoan nghênh em gái mới ~

【bang hội】Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: cảm ơn mọi người, em là con trai ~(@^_^@)~

【bang hội】Tôn Tiểu Quyên: ngất, con trai, tan thôi tan thôi.

【bang hội】Tiểu Thụ Đùng Chạy: !! Hoan nghênh tiểu thụ mới! Để chị ôm cái nào~

【bang hội】Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: moa moa (ノ3ノ)

【bang hội】Mạc Thương Tâm: bạn mới này là đồ đệ của Linh Đàng Nhi.

【bang hội】Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: đúng vậy! Cảm ơn mọi người đã chăm sóc sư phụ em!

【nói chuyện riêng】Dạ Lang: cậu đang làm gì đây?

【nói chuyện riêng】Linh Đàng Nhi: nó là đồ đệ thân ái của tui ở server cũ.

【nói chuyện riêng】Dạ Lang: cậu còn chê một mình mình không đủ ỏn? Có muốn dọn nguyên bang hội cũ của mình qua luôn không?

【nói chuyện riêng】Linh Đàng Nhi: nó đặc biệt (ノ^_^ノ)

【đội ngũ】[Dạ Lang] gia nhập đội ngũ.

【đội ngũ】[Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng] gia nhập đội ngũ.

【đội ngũ】Linh Đàng Nhi: nào nào, đồ đệ, vị này chính là sư công của con.

【đội ngũ】Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: chào sư công!

【 đội ngũ 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: sư công, xin hãy dịu dàng với sư phụ con!

【 đội ngũ 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: sư phụ là người tốt, hơn nữa thao tác rất lợi hại (??`ω`?)

【 đội ngũ 】 Dạ Lang: hai người ai lợi hại hơn?

【 đội ngũ 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: ỉ? Dĩ nhiên là sư phụ rồi!

【 đội ngũ 】 Dạ Lang: tôi đã tuyệt vọng với sư đồ hai người.

【 đội ngũ 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: $\Sigma(\circ\triangle\circ)\parallel$ hờ?

【 đội ngũ 】 Linh Đàng Nhi: $\neg(\neg\nabla\cup)\neg$

【 bang hội 】 Kiếm Điện: trước giờ chưa từng thấy Linh Đàng Nhi thu nhận đồ đệ, người này từ đâu nhảy ra vậy, lại còn mẫn cấp nữa chứ?

【 bang hội 】 Tôn Tiểu Quyền: cùng hiểu kỳ.

【 bang hội 】 Mạnh Đan Đan: chẳng lẽ cũng giống như con tư sinh, đây là đồ đệ tư sinh? $\sim(\geq\nabla\leq)/\sim$

【 đội ngũ 】 Dạ Lang: tôi xem thầy trò các cậu giải thích thế nào.

【 đội ngũ 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: sư phụ ban đầu người nói thế nào?

【 đội ngũ 】 Linh Đàng Nhi: gặp tai nạn giao thông, mất trí nhớ $\neg(\neg\nabla\cup)\neg$

【 đội ngũ 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: vậy mà mọi người cũng tin?

【 đội ngũ 】 Linh Đàng Nhi: ban đầu vì sư không định làm bọn họ tin, nhưng không ngờ thể diện của chồng ta lại lớn như vậy...

【 đội ngũ 】 Dạ Lang: hừ

【 đội ngũ 】 Linh Đàng Nhi: nhưng bây giờ ta thực vui mừng bọn họ đã tin!

【 đội ngũ 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: con biết rồi, sư công yên tâm, con nhất định sẽ không làm sư môn mất mặt!

【 đội ngũ 】 Dạ Lang: yên tâm, sư môn của các người đã không còn mặt mũi để mất, đều bị sư phụ cậu làm mất hết rồi.

【 bang hội 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: em không phải đồ đệ trong game của sư phụ, em là đồ đệ ngoài đời thực của chị ấy $\sim(\geq\nabla\leq)/\sim$

【 bang hội 】 Mạnh Đan Đan: woa? Nghe thật là lợi hại!

【 bang hội 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: em vào game chính là để nương tựa chị, acc này em mua, cho nên chơi không ràng cho lắm

【 bang hội 】 Tiểu Thụ Đùng Chạy: không sao, chị sẽ giúp tìm một tiểu công giỏi để dạy em

【 bang hội 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: em có sư phụ dạy rồi (^o^)/~

【 bang hội 】 Mạc Thương Tâm ờm, Tướng Công em nói Linh Đàng Nhi là sư phụ em, vậy em học cô ấy cái gì?

【 bang hội 】 Mạc Thương Tâm mà cái tên này kêu ra thiết kỳ cục hết sức...

【 bang hội 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: gọi em là Tiểu Khẩu Nhi được rồi ^o^

【 bang hội 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: em quen biết sư phụ trong bệnh viện, bọn em ở chung phòng bệnh khoa nội trú!

【 bang hội 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: tuy sư phụ bị xe đụng mất trí nhớ, nhưng tính cách luôn rất sáng sủa lạc quan, còn rất ân cần chiều cố em!

【 bang hội 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: em ngưỡng mộ cách làm người của chị ấy, nên bái chị ấy làm sư, nếu nói cụ thể là học cái gì thì... em nghĩ, đại khái là học cách làm người chẳng!

【 đội ngũ 】 Dạ Lang: tôi đoán không sai mà, hai người quả nhiên là bạn bè trong viện tâm thần.

【 đội ngũ 】 Linh Đàng Nhi: ông xã (/T/T)/

Hạ Gia Uy cầm giận đóng phập nắp laptop, nếu không phải thứ đang đặt trước mặt là một món đồ điện gia dụng cao cấp thì cậu rất có xúc động muốn đập bẻ nó.

Thích Phong dựa vào đầu giường kể bên chỉ nâng mí mắt nhìn cậu một cái xong lại rũ xuống, thờ ơ hỏi, “Cậu lại phát giận gì thế?”

Hạ Gia Uy muốn mắng người, hít sâu vài hơi mới nhịn xuống được, “Thích Phong, cậu có thể kiểm điểm một chút không, đừng có lúc nào cũng đi quấy rầy gái có chồng!”

“Gái có chồng?” Thích Phong nghiêng đầu ngẫm nghĩ, “Cậu nói Linh Đang Nhi ấy hả? Cậu ấy làm sao?”

“Cô ta gọi cậu... gọi cậu...”

“Gọi tớ là gì?”

“Thân ái.”

“Ừm?”

“Ừm cái đầu cậu mà ừm!”

“Thì tớ đang chờ cậu trả lời câu hỏi đây.”

“Vừa rồi tôi đã trả lời câu hỏi đấy thôi!”

“Ồ...”

Hạ Gia Uy mím môi, cậu ta không phải mới vừa có ý chiếm tiện nghi mình chứ hả.

“Vậy, thân ái...”

Hạ Gia Uy nghe thấy lời của Thích Phong thì đỏ mặt.

“Cậu có nghĩ tới tại sao cậu ấy phải kêu như vậy không?”

Tiếng Hán bác đại tinh thâm, có văn viết cũng có văn nói, câu nói này quả thật không sai... Nhưng Hạ Gia Uy có nghĩ thế nào cũng cảm thấy đối phương đang chiếm tiện nghi mình.

“Cô ta vì sao gọi vậy chính cậu rõ ràng nhất!” Có khi ở sau lưng các người toàn gọi nhau như vậy không, chẳng qua lần này trùng hợp bị tôi bắt được mà thôi, hóa ra mấy tin bịa đặt gần đây trong server đều là thật!

Thích Phong có nghĩ bằng đầu ngón chân cũng biết, Lăng Dương gọi cậu như vậy chỉ có một nguyên do duy nhất, cậu ta biết người đang online bằng acc Lạc Minh Phong không phải chính mình, về phần Lăng Dương làm sao biết...

“Có phải cậu lại dùng acc của tớ mắng chửi trên kênh thế giới không?”

Hạ Gia Uy tức thì nhụt chí, “Là, là do tên kia chửi bọn tôi trước.”

Thích Phong thở dài, “Cậu nói cậu muốn lên acc của tớ chơi, tớ đồng ý, cậu đã hứa sẽ không dùng acc của tớ nói tục và đánh nhau, nhưng vừa rồi cậu không làm được, giờ sao đây?”

“Tớ, tớ... vậy cậu nói phải làm sao đây?”

“Acc của tớ cho cậu thượng một lần, cậu cũng cho tớ thượng một lần, vậy mới công bằng.” Thích Phong nghiêm túc nói.

“Ồ, không thành vấn đề,” Cậu lại chĩa cần giả đò làm sói đuôi xù như Thích Phong, không sợ hấn ta dùng acc của mình lên thế giới mắng người. (sói đuôi xù, đuôi xù nên từ xa đã thấy, giả vờ làm sói đuôi xù tức là gây chú ý với người khác, sợ người khác không thấy đuôi mình xù, ý chỉ những người thích huênh hoang, thích gây chú ý)

Hạ Gia Uy mở nắp laptop lần nữa, đang muốn đăng nhập vào tài khoản của mình thì đột nhiên thân giường lồm xồm, vừa nghiêng đầu thì thấy bán mặt của Thích Phong.

“Tớ đang đăng nhập, cậu dựa vào gần vậy làm chi!”

“Thượng cậu, cậu chính miệng đồng ý mà.”

“Tôi... tôi đồng ý cho cậu lên acc của tôi!” Hạ Gia Uy xù lông, làm sao lại có người nói được chuyện này bằng cái giọng đứng đắn như vậy chứ!

“Vậy à, ra là tớ hiểu sai ý,” Về mặt Thích Phong có hơi thất vọng.

“Cậu, cậu đầu óc cả ngày nghĩ cái gì vậy?!” Hơn nữa, có thể đã bỏ cuộc rồi? Không biết đấu tranh một chút à...

Thích Phong lắc đầu, “Cậu vui là được rồi, tớ không ép cậu.” Nói xong cũng đưa tay lấy laptop.

“Cậu làm gì đấy?” Hạ Gia Uy hỏi đầy cảnh giác.

“Login nhìn thử.”

“Ồ...” Cậu nghĩ một hồi lại thấy không đúng, “Có phải cậu muốn online tìm người ta không?”

Thích Phong không trả lời, cho Hạ Gia Uy một ánh mắt như đang hỏi, đúng thì sao?

“Thích Phong, sao cậu có thể như vậy, người ta có chồng rồi!”

Thích Phong giương mày, tựa hồ đang hỏi, vậy thì thế nào?

“Không được!” Hạ Gia Uy ngăn chặn laptop, “Tớ không thể để cậu tìm nhỏ!”

Thích Phong nhìn cậu một hồi, “Dáng ghen của cậu thật sự rất không đáng yêu.”

“Ai ghen hả! Ai thèm ăn giấm chua của cậu hả!”

“Vậy sao không cho tớ tìm Linh Đang Nhi?”

“Đây là vì, vì... vì tớ và Dạ Lang là anh em tốt!” Đây là nói thật, Hạ Gia Uy và Dạ Lang ở trong game quan hệ rất tốt, nhất là trước khi Linh Đang Nhi gặp tai nạn giao thông. Bây giờ vợ của anh em bị xe đụng hỏng đầu, muốn làm chuyện có lỗi với anh em, cậu đương nhiên phải làm việc nghĩa giúp anh em một phen!

Thích Phong giống như đã chấp nhận lý do này, thu tay lại, “Cậu vừa không cho tớ login, vừa không cho tớ thương cậu, vậy rốt cuộc muốn tớ thế nào đây?”

“Tớ...” Hạ Gia Uy nghẹn lời.

“Chính cậu chọn đi,” Thích Phong nhún vai, “Mặc kệ thế nào, tớ sẽ không ép cậu.”

Bạn đang đọc truyện *Võng du chi ngã bất phối Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 12 :Nhi đồng nhược trí có bao nhiêu vui

Chapter.12 Nhi đồng nhược trí có bao nhiêu vui

Người gửi tin: Sevenwind (Phong), khu gửi: Homosexual

Tiêu đề: Tiểu Linh Dương GJ (good job)

Trạm gửi tin: BBS học viện thể thao Lạc Minh cây xanh nước biếc chuyển tới BBS đại học Yên Sơn trăm năm trồng người

Không hồ là người tôi nhìn trúng.

Người gửi tin: Antelope (Tiểu Linh Dương là đại mỹ nhân), khu gửi: Homosexual

Tiêu đề: Re: Tiểu Linh Dương GJ

Trạm gửi tin: BBS đại học Yên Sơn trăm năm trồng người

Xem ra người nào đó đã thành công, chúc mừng thoát khỏi kiếp kiến tập $\sim(\geq \nabla \leq) \sim$ nhưng hình như cậu cũng đâu có kiến tập bao lâu, tui hận!

Bành Đại Soái sau khi mất mặt một lần vào tay Hoa Mãn Lâu thì đã biết khôn, không hưởng ứng triệu hồi của đối phương nữa, có điều Lăng Dương đã dự đoán được kết quả này, không để Hoa Mãn Lâu lại triệu hồi đối phương thông qua Bỉ Dực Song Phi.

Trái lại Bành Đại Soái sau khi login lần nữa làm “nhiệm vụ hằng ngày” thì đã xảy ra đủ thứ sự kiện ly kỳ.

Một lần khi gã truyền tống tới thì vừa vặn đối phương đang chọc ghẹo một con người máy có kỹ năng rèn chế tạo ra thuốc nổ, không đợi gã kịp phản ứng thì người máy đã tự nổ, tạc chết gã, còn Hoa Mãn Lâu vào khoảnh khắc người máy nổ thì đã ăn viên thuốc vô địch 8 giây bán trong thương thành, không mất một cọng lông.

Còn một lần khi Bành Đại Soái truyền tống tới thì Hoa Mãn Lâu đang ở giữa biển sâu, lại còn uống sẵn luôn thuốc hô hấp dưới nước, bơi qua bơi lại y như một mỹ nhân ngư. Bành Đại Soái liều mạng bơi lên trên, nhưng dường như đối phương đã canh chuẩn cự ly, rút cuộc gã chết đuối ở nơi cách mặt nước mười mã.

Lần thê thảm nhất là chẳng biết đối phương đứng ở kế bên điểm BUG gì mà gã vừa truyền tống qua đã mắc kẹt, không thể động đậy không thể dùng kỹ năng không thể dùng đạo cụ, hơn một giờ sau phải nhờ vào GM (Game Master) mới lòi được gã ra.

Tóm lại những trải nghiệm chơi game trong mùa hè này chính là huyết lệ sử của Bành Đại Soái, đủ để viết thành một quyển “Bành Đại Soái chịu khổ kỷ”.

Ác độc hơn là mỗi lần chinh Bành Đại Soái xong, đối phương còn chụp lại hình, sau đó cắt ghép thành clip “Một trăm cách giết chồng” đưa lên mạng, tức thì được các trang web video và các diễn đàn game đua nhau đăng lại, là nhân vật chính trong clip, gã triệt để trở thành hotboy, thậm chí có người còn đặc biệt tạo acc đến Lâm Sơn chiêm ngưỡng người thật, quấy rầy gã đến không biết phiên.

Kết quả của một đợt hành xác như vậy chính là Bành Đại Soái không dám tùy tiện đi tìm Hoa Mãn Lâu kiếm chuyện nữa.

Mấy ngày này Hoa Mãn Lâu rất vui vẻ, nhưng cũng là một trong những người thực hiện kế hoạch, Dạ Lang lại rất đau khổ, bởi vì trong dự án này, vai trò chủ yếu của hắn là làm mẫu, cứ vào lúc bất ngờ thì lại bị cô vợ hờ luôn mồm nói muốn làm hiện thể giết chết bằng đủ kiểu phương thức quái gở li kỳ.

Dạ Lang hận đến ngứa răng, nhưng ngoài mặt luôn phải giữ vững phong độ, mang dáng vẻ đàn ông mẫu mực nuông chiều vợ càn quấy.

Dạ Lang càng ngày càng hoài nghi Linh Đương Nhi mượn danh giúp Hoa Mãn Lâu báo thù thật ra là để thực hiện hành vi chính mình, thế nhưng hắn lại chẳng thể trở mặt, bởi vì đưa ra kế hoạch đóng giả và ép buộc đối phương hợp tác không phải ai khác chính là mình.

Cho nên hắn chỉ đành nuốt xuống máu và nước mắt, thờ ơ đứng nhìn ba em té ti ôm nhau thác loạn, mỗi ngày nhoi lên nhoi xuống, hôn ha hôn hờ, làm đủ chuyện ngứa thò.

Ba em té ti này đều là con trai thì không nói, trong đó còn có một người là bạn nối khố của hắn, nếu không phải có sự xuất hiện của Linh Đương Nhi mới thì ngay cả Dạ Lang cũng không biết thằng bạn mình quen mười mấy năm còn có một mặt hoạt bát như thế này.

Tính hướng của Hoa Mãn Lâu, Dạ Lang biết, đồ đệ Tiểu Khẩu Nhi từ lúc ban đầu cũng không hề giấu diếm bản thân là một đứa con trai đồng tính —— tuy đánh chết cũng nhìn không ra nó giống con trai chỗ nào, còn về phần cái kẻ chẳng biết xấu hổ cứ mở miệng là gọi hắn một tiếng chồng ơ hai tiếng chồng à kia...

Dạ Lang thật sự không muốn nghĩ đến.

Trong đa số trò chơi thì phí sửa chữa áo giáp của chiến sĩ thường cao nhất trong tất cả trang bị, bản thân chiến sĩ phòng ngự lại có năng lực kiếm tiền thấp, có nhiều khi phí tu sửa của MT đoàn đội đều do bang hội trả hết.

Dạ Lang có tiền, nhưng không có nghĩa hắn hoang phí, sau vài lần chết trong tay Linh Đương Nhi, phí tu sửa kénch xù của bộ trang bị đẳng cấp lập tức được thể hiện.

Vậy là Dạ Lang đặc biệt làm một phím tắt thay trang bị, vừa nhìn thấy Linh Đương Nhi đã theo bản năng nhấn nút cài sạch, chỉ mặc một chiếc quần xi nguyên thủy bộc lộ cơ bắp cường tráng của nhân vật game, vũ khí trong tay cũng đổi thành cần câu.

Về sau hắn lại thấy như vậy quá bất nhã, bèn kéo đại một chiếc quần đen từ thương thành để mặc, chiếc quần này không ngờ còn xứng thêm một đôi bốt rất khoa trương, thân trên như củ đề trần, chỉ buộc hai sợi dây da, một sợi vắt ngang qua eo, một sợi từ bả vai buộc chéo xuống dưới. (hình như chị Heise có vẽ 1 tấm tựa tựa như vậy ==)

“Hòn Đạm OL” là một trò chơi online không có giới hạn, trang phục hiện đại, cổ điển, tây phương, huyền ảo, ác liệt đều được bày bán trong này, hoàn toàn nhìn không ra là thời đại nào.

Lần đầu tiên Hoa Mãn Lâu nhìn thấy cách ăn mặc của Dạ Lang thì lăn ra cười nửa ngày, sau đó kiên định nói cần câu trong tay hắn không hợp, nhất quyết nhét cho hắn một vũ khí phụ của té ti hệ thú ảo —— roi, hắn cầm nó rồi thì đúng là ra dáng thật.

Vậy là phím tắt đổi bộ trang bị thứ hai đã được định đoạt như vậy.

Những người khác trong bang ai cũng chọc ghẹo Dạ Lang, còn đặt cho hắn một biệt danh mới —— S-MT, khi ra ngoài ba hoa với người khác thì đều như thế này: “MT của mấy người có gì đặc biệt? Bọn tui có S-MT nè!”

Về phần Linh Đương Nhi ngược lại chẳng bình luận gì, chỉ chăm đi tìm hấn nhiều hơn bình thường, bắt quả Dạ Lang rất tự nhiên cho rằng đối phương là đang tìm cơ hội đột mình, cân nhắc làm sao giết chết mình mà thôi.

Sau khi Thích Phong tập huấn trở về, online đã nhìn thấy cảnh tượng như thế này, Dạ Lang thân trên trần trụi, thân dưới mặc quần da đi bó, tay cầm roi da, Linh Đương Nhi mặc váy voan công chúa màu hồng nhạt —— không cần nghi ngờ, đây cũng là trang bị mới Dạ Lang dựa theo khẩu vị của mình mua cho Linh Đương Nhi.

Hai người đứng sòng vai một chỗ, một người cuồng dã một người thanh thuần, nhìn kiểu gì cũng thấy quý đi.

【nói chuyện riêng】Lạc Minh Phong: mấy ngày không gặp, lao công của cậu trở nên gọi cảm nhi.

【nói chuyện riêng】Linh Đương Nhi: cậu cũng thấy vậy à? Đều nhờ tui có công dạy dỗ XD

【nói chuyện riêng】Lạc Minh Phong: ừ, cậu rất là có công.

【nói chuyện riêng】Linh Đương Nhi: quên chưa chúc mừng cậu đắc thủ $\sim(\geq \nabla \leq)/\sim$

【nói chuyện riêng】Lạc Minh Phong: tôi cũng ghi lại công lao của cậu.

【nói chuyện riêng】Linh Đương Nhi: cậu và Bạo Bạo Long biết nhau bao lâu?

【nói chuyện riêng】Lạc Minh Phong: tám năm.

【nói chuyện riêng】Linh Đương Nhi: tám năm mới thu phục được, tui có thể phê bình cậu năng suất thấp không?

【nói chuyện riêng】Lạc Minh Phong: ồ? Vậy tôi biết một người mười sáu năm còn chưa thu phục được người ta, chẳng hay cậu đánh giá thế nào?

【nói chuyện riêng】Linh Đương Nhi: tui sai rồi T^T, tui thấy mới tám năm đã thu phục được Bạo Bạo Long thật sự rất lợi hại!

【nói chuyện riêng】Lạc Minh Phong: ha ha.

【nói chuyện riêng】Linh Đương Nhi: cậu biết không, cậu là người duy nhất nói ha ha mà tui không thấy ghét.

【nói chuyện riêng】Lạc Minh Phong: ồ?

【nói chuyện riêng】Linh Đương Nhi: người khác mà nói ha ha thì trong lòng đều đang chửi đôm.

【nói chuyện riêng】Lạc Minh Phong: phải không?

【nói chuyện riêng】Linh Đương Nhi: còn ha ha của cậu, bao hàm vô hạn khả năng.

【nói chuyện riêng】Lạc Minh Phong: ha ha.

Nếu xếp hạng bằng phúc hắc, Thích Phong tuyệt đối xếp thứ nhất trong số những người Lăng Dương quen biết, nhưng Lăng Dương không hề sợ cậu ta, bởi vì cậu ta không tồn tại uy hiếp với Lăng Dương, ít nhất trước mắt hai người vẫn còn chung một đội.

Người Lăng Dương sợ nhất hiện giờ là đồ phụ của cậu, vừa nghĩ tới còn chưa đến một tháng sẽ khai giảng, Lăng Dương đã đau đầu vô cùng.

【nói chuyện riêng】Linh Đương Nhi: tui làm chất xúc tác cho cậu một lần, cậu tính cảm ơn tui thế nào đây?

【nói chuyện riêng】Lạc Minh Phong: tôi hứa với cậu, sau này nếu có cơ hội, tôi cũng làm chất xúc tác cho cậu một lần.

【nói chuyện riêng】Linh Đương Nhi: ... vì sao mà hứa hẹn của cậu lại khiến tui run cả người?

【nói chuyện riêng】Lạc Minh Phong: có thể do mơ điều hòa quá thấp chăng? Tôi đi trước, đêm mai gặp nhau chiến trường.

【nói chuyện riêng】Linh Đương Nhi: hớ?

【nói chuyện riêng】Lạc Minh Phong: bang chiến ngày mai, bọn tôi đấu các cậu.

Lăng Dương đã lâu không đánh bang chiến, lý do có nói lúc trước, bang hội tiền nhiệm của cậu đều là một lũ điên và biến thái, không ai nguyện ý đánh bang chiến với biến thái, trừ phi bọn họ cũng là biến thái.

Nhân số bang hội không nhiều cũng là một nguyên nhân, dù sao cũng không thể có quá nhiều biến thái, như vậy người bình thường sẽ chịu không nổi.

Cậu chạy tới chỗ nhân viên quản lý chiến tranh bang hội xem, quả nhiên bang chiến hôm sau là Kiếm Tinh đánh với đối thủ một mất một còn, Lạc Minh Cửu Thiên.

【 đội ngũ 】 Linh Đang Nhi: đêm mai bang chiến?

【 đội ngũ 】 Dạ Lang: đúng.

【 đội ngũ 】 Linh Đang Nhi: tui cũng muốn đi $\sim(\geq \nabla \leq)/\sim$

【 đội ngũ 】 Dạ Lang: tui muốn cản cậu, cản được không?

【 đội ngũ 】 Linh Đang Nhi: $(\text{ }^{\text{J}}\text{ }^{\wedge}\text{ }^{\text{L}}\text{ })_{\text{J}}$ ông xã đừng vậy mà, em đang một lòng muốn trở thành vợ hiền của anh đây.

【 đội ngũ 】 Dạ Lang: không dám, ngày mai đối mặt với tình nhân lâu năm, cậu không làm Vô Gian Đạo (gián điệp, đã giải thích ở mấy chương trước) tui đã thấp hương rồi.

【 đội ngũ 】 Linh Đang Nhi: chồng à, sao anh vẫn còn ghen vậy?

【 đội ngũ 】 Dạ Lang: cảm miệng.

【 đội ngũ 】 Linh Đang Nhi: lúc bang chiến, mấy người chỉ huy thế nào?

【 đội ngũ 】 Dạ Lang: YY.

【 đội ngũ 】 Linh Đang Nhi: a tui thích nhất lên YY ~

【 đội ngũ 】 Dạ Lang: cậu rút mic cho tui, chỉ được phép nghe, không được phép nói.

【 đội ngũ 】 Linh Đang Nhi: hà? Vậy tui sẽ nghẹn chết mất!

【 đội ngũ 】 Dạ Lang: nghẹn chết cậu đã tốt.

【 đội ngũ 】 Linh Đang Nhi: chồng thiệt là nhẫn tâm $(/T/I/)$

Kỳ thật Lăng Dương chỉ nói vậy thôi, cậu còn chưa ngu xuẩn đến mức lên YY bại lộ thân phận, chủ yếu là bị phơi bày dễ dàng như vậy rất tẻ nhạt, không phù hợp với tác phong nổi tiếng sau một đêm của cậu.

【 đội ngũ 】 Linh Đang Nhi: vậy ông xã có nói chuyện không?

【 đội ngũ 】 Dạ Lang: tui là chỉ huy.

【 đội ngũ 】 Linh Đang Nhi: chỉ huy trước đây của em trước mỗi trận chiến đều sẽ hát một bài khích lệ tinh thần chiến đấu của mọi người!

【 đội ngũ 】 Dạ Lang: bệnh nhân viện các cậu quả nhiên hành sự không giống người thường.

Lăng Dương ở chung với Dạ Lang càng lâu, tính tình lại càng tốt, đối với mấy câu châm chọc thỉnh thoảng của Dạ Lang cậu sẽ tự động mở hệ thống che đậy □□ (tức là mấy từ nhạy cảm sẽ bị biến thành ô vuông, đọc QT đến khúc xôi thịt thường hay thấy cái này nè XD), cậu tựa hồ có thể nhìn thấy một tâm nhân “bạch liên hoa” xuất hiện ở lan can bên phải. (bạch liên hoa: ý chỉ mấy người ở người gặp người thích hoa gặp hoa nở mà người đó cũng gặp ai cũng thích gặp ai cũng nở, lan can bên phải ý chỉ khung nhiệm vụ, chỗ này có nghĩa là Lăng Dương tưởng tượng bản thân có nhiệm vụ bạch liên hoa, cho dù có gặp người chăm sóc mình thì vẫn thích người ta)

Giờ phút này đối mặt với lời chế giễu của Dạ Lang, cậu chẳng thèm để ý chút nào, còn vô cùng vui vẻ chạy đi nhỏ cò làm thuốc, có điều hai kỹ năng sinh hoạt này cậu đều vừa mới học, cấp bậc còn chưa cao, thuốc làm ra không đủ dùng trong bang chiến.

May mà lúc trước Linh Đang Nhi đã luyện nấu ăn miễn cưỡng, thế là Lăng Dương lại làm một đồng món ăn, thuận tiện chuẩn bị một ít cho Dạ Lang và tổ tế ti điên loạn.

Ngày hôm sau Từ Hiền nói buổi tối mình bận việc, bởi vậy cơm chiều phải ăn sớm một chút, điều này chính đúng ý của Lăng Dương.

Ăn cơm chiều xong, người trong bang đã bắt đầu xoa tay nắn chân chuẩn bị đón chờ một trận ác chiến.

Dạ Lang cũng lên sớm hơn bình thường một chút, bằng hiểu biết của Lăng Dương về Dạ Lang, một chút này chính là thời gian hắn đi làm xong chuẩn bị ăn cơm.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: sớm vậy? Ăn chưa?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: mì gói.

Lăng Dương nghe vậy lại giàn giụa nước mắt, bản thân đã lâu chưa ăn qua mì gói, thùng mì mua lúc chuyển nhà vẫn còn đặt ngâm giấm ở kia.

Từ lần đầu tiên được thưởng thức tay nghề của Từ Hiền, Lăng Dương đã khuất phục trước tài nấu nướng của đối phương, tiền sinh hoạt tháng này vừa đến cậu liền tự giác bỏ sung ngay tiền ăn tháng trước, kèm theo nộp luôn cả tiền ăn tháng này.

Mỗi ngày được sống trong cuộc sống như tiên, Lăng Dương rất là đồng cảm sâu sắc với những người không có cơm ăn, chỉ có mì gói.

Một sinh viên ăn mì gói vừa học vừa làm, tiêu xài tiết kiệm, tiền kiếm được đều dành mua quần áo giả tưởng cho mình, thứ cảm giác tội lỗi không thể gạt đi này...

Có cơ hội cậu nhất định phải khuyên nhủ đối phương mới được!

Lăng Dương dùng số YY mới đăng nhập vào kênh YY của bang hội, đám người Dạ Lang đã ở bên trong.

Mọi người thấy Linh Đương Nhi vào thì chỉ chào hỏi một tiếng, không ai nhắc đến việc muốn cậu gắn mic nói chuyện cả.

Đối với việc đây Lăng Dương không thấy bất ngờ xui nào, ở phương diện này, tiền nhiệm Linh Đương Nhi đã đặt nền tảng rất chắc cho cậu, mặc kệ phía trước nó đưa ra lý do gì, tóm lại đã khiến mọi người chấp nhận được sự thật Linh Đương Nhi không thể lên YY nói chuyện.

Nghĩ đến đây, Lăng Dương thật hơi ngạc nhiên.

【nói chuyện riêng】Linh Đương Nhi: Linh Đương Nhi trước kia không chịu lên YY nói chuyện, anh lại chưa từng gặp qua em, làm sao đã chắc chắn em là con gái? Chẳng lẽ trước giờ anh chưa từng hoài nghi?

Trong một xã hội đâu đâu cũng có nhân yêu, chôn chôn đều có công nghệ cao, hành vi của Linh Đương Nhi nhất định sẽ khiến người khác nghi ngờ.

【nói chuyện riêng】Dạ Lang: bọn tôi từng webcam.

Lăng Dương kinh ngạc, cậu chưa từng nghĩ hai người còn gặp mặt nhau, dù là cách internet.

【nói chuyện riêng】Dạ Lang: nhưng chỉ có một lần, bây giờ nghĩ lại, có thể là thể thân nó tạm thời tìm thay.

【nói chuyện riêng】Linh Đương Nhi: ra là vậy, hèn chi... thể thân của em nhất định là một đại mỹ nữ nên mới có thể mê hoặc anh đến thần hồn điên đảo như này.

Dạ Lang im lặng một chốc.

【nói chuyện riêng】Dạ Lang: bộ dáng tương đối bình thường, có chút thanh tú, nhưng...

【nói chuyện riêng】Linh Đương Nhi: nhưng?

【nói chuyện riêng】Dạ Lang: dáng vẻ không bôi son trét phấn rất vừa ý tôi.

Lăng Dương được mở rộng tầm mắt.

【nói chuyện riêng】Linh Đương Nhi: chỉ vậy?

【nói chuyện riêng】Dạ Lang: chỗ tôi làm công, đa số phụ nữ đều son phấn dày đặc, tôi nhìn thấy quá nhiều, không thích.

Hơn nữa còn nhìn từ nhỏ đến lớn, nhìn đến mức có ác cảm.

Người ta nói con người có phức cảm chim non, những thứ được tiếp xúc lúc nhỏ thường sẽ ảnh hưởng đến thẩm mỹ quan lúc trưởng thành, mấy cô nàng son phấn quá thật đã ảnh hưởng đến thẩm mỹ của Diệp Lăng, nhưng lại là ảnh hưởng xấu.

Trái lại Lăng Dương còn kinh ngạc hơn, hoàn cảnh làm việc có rất nhiều cô gái tô son trát phấn, chẳng lẽ anh ta là...?

Tư duy tâm thần của Lăng Dương lại bắt đầu khuếch tán vô phương cứu chữa, trái tim thánh mẫu của cậu cũng bắt đầu bành trướng.

【nói chuyện riêng】Linh Đương Nhi: vợ cũ của anh thật đúng là hiểu anh...

Ngay cả tim thể thân cũng có thể tìm được người hợp gu Dạ Lang như vậy.

【nói chuyện riêng】Dạ Lang: tôi không muốn nghe thấy từ vợ cũ.

【nói chuyện riêng】Linh Đương Nhi: ㄟ(▽ ㄟ) ㄟ nghĩ theo hướng lạc quan, ít nhất anh từng có một vị tri âm.

【nói chuyện riêng】Dạ Lang: nếu đây cũng tính là tri âm thì tôi thà rằng không ai tri tôi.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: chồng à anh đừng đau khổ, ít nhất còn có em hiểu chồng đây, sờ đầu.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: buổi tối không được đến gần tôi trong vòng 100 mã.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: tại sao?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: không muốn vì thói quen lại sử dụng Đến Chết Không Đổi, tôi sẽ hối hận muốn chặt tay luôn.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: đừng vậy mà (/T/T)/

Lăng Dương còn muốn nói tiếp thì nghe trên YY có người ho hai tiếng, tiếp theo nghe thấy một giọng nam thực trầm ồm vang lên bên tai, “Nghe thấy không?”

Bạn đang đọc truyện *Võng du chi ngã bất phối Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13 :Bang chiến trình chiếu Vô Gian Đạo

Chapter.13 Bang chiến trình chiếu Vô Gian Đạo

Người gửi tin: Lionking (Sư tử ngủ say), khu gửi: Homosexual

Tiêu đề: Sevenwind và Tiểu Linh Dương hình như rất thân?

Trạm gửi tin: BBS đại học Yên Sơn trăm năm trồng người

Thiệt tò mò hai người bình thường trao đổi thông qua cái gì?

Theo tôi biết, ngoại trừ BBS thì bạn Tiểu Linh Dương hình như đã biến mất khỏi con mắt công chúng từ rất lâu, bọn tôi đều không liên hệ được cậu ta.

Người gửi tin: Sevenwind (Phong), khu gửi: Homosexual

Tiêu đề: Re: Sevenwind và Tiểu Linh Dương hình như rất thân?

Trạm gửi tin: BBS học viện thể thao Lạc Minh cây xanh nước biếc chuyển tới BBS đại học Yên Sơn trăm năm trồng người

Nếu vấn đề cậu quan tâm là cái này thì tôi có thể nói cho cậu hay, bọn tôi trước giờ toàn trao đổi bằng tin nhắn của trạm, tôi cũng không có phương thức liên hệ nào khác của cậu ta :)

Dạ Lang: “Nghe thấy không?”

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: nghe thấy nghe thấy, ầu~~~

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: nghe thì nghe, cậu tru như sói làm gì.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: hưng phấn mà, lần đầu tiên người ta nghe thấy giọng của chồng~~~ uốn éo

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: bữa chiều không ăn cơm mà ăn xuân được hả.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: chồng ơi, hát một bài coi~~~

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cậu với đồ đệ mình lây bệnh cho nhau à? (ý là ẻm mắc cái bệnh~~~~ của Tiểu Khẩu Nhi)

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: vậy để em hát cho chồng một bài ~~~~

Khóe miệng Dạ Lang co giựt, giống như thực sự nghe thấy giọng nói oang oang của người nào đó vang lên bên tai, hần lặng lẽ chuyển sang YY dùng thân phận nhân viên quản lý đặt tỉnh âm cho chiếc áo trắng nào đó, thuận tiện khoác luôn áo cho cậu ta. (lên YY thì mỗi nickname sẽ có icon là hình chiếc áo, áo trắng là người ngoài, áo xanh là thành viên, nick YY của Lăng Dương mới lập => người ngoài => áo trắng, Linh Đăng Nhi hồi xưa là thành viên => áo xanh)

YY của Linh Đăng Nhi lúc trước có áo xanh, YY của Linh Đăng Nhi đương nhiệm vừa nhìn đã biết là mới lập, cũng may khi cậu vào ai nấy đều đang vội chuẩn bị chiến tranh nên không ai phát hiện vấn đề.

Những người khác trên YY đều đã quen với giọng nói của Dạ Lang, thậm chí đại bộ phận đều đã gặp người thật, trừ Lăng Dương thì cũng chỉ còn Tiểu Khấu Nhi là lần đầu tiên nghe Dạ Lang nói chuyện.

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: giọng của sư công nghe cũng không tệ.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: đương nhiên, không nhìn xem là chồng của ai ~

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: sư phụ, người chơi giả thành thật sao?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: con cho ta là con?

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: nhưng con thấy sư phụ đối xử với anh ta rõ tốt, hôm nay phát đồ ăn sư công được gấp đôi con!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: con không hiểu, tình cảm của ta với hần là thương tình.

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: anh ta mà còn cần người khác thương tình?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: đằng sau vẻ ngoài quang vinh cất giấu bí mật không ai biết.

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: sư phụ, đến cả cặp vú (meo meo = cặp vú, đáng lẽ từ đúng phải là miêu nị = chuyện mờ ám, Tiểu Khấu Nhi oánh sai chính tả) của anh ta mà người cũng biết, thì ra hai người đã thân thiết đến mức độ này!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: cậu đánh đúng chữ cho tôi coi!!!

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: nhưng so ra thì vẫn là giọng của giết heo nhà con dễ nghe hơn.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: không phải chứ! Cái giọng lạnh lẽo đó ta nghe mà rợn người!

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: sư phụ thiên vị, như sư phụ là tình nhân trong tai hóa Tây Thi!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: ta thấy là con thì có! Không đúng...

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: con nghe giọng nó hồi nào?

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: ở trên YY á ~

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: không thể nào, nó chưa bao giờ lên YY nói chuyện!

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: phải không? Vậy con quên rồi.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: ... Con có chuyện giấu vì sư.

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: ánh trăng đêm nay đẹp thật ~

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: hai đứa từng chat voice!

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: không có!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: webcam!

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: không có!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: gặp mặt nhau!

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: không có không có không có tất!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: nếu những thứ này đều không phải, vậy chỉ còn một cách giải thích...

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hầy Dị Dàng: cách gì?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: con tránh né đủ kiểu chẳng qua vì giấu diếm một sự thật, con thực ra là gái đúng không?!

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hầy Dị Dàng: sư phụ có muốn con mở webcam cho xem JJ không?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: mịa nó biến cho ta!!

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hầy Dị Dàng: dạ ~~ thướt tha rồi đi ~~~

Trong quá trình hai sư đồ cãi cọ thì Dạ Lang ở trên YY đã phân chia xong vị trí từng người.

Không ngoài suy đoán của Lăng Dương, cậu bị xếp vào đội canh cửa an nhàn nhất, chỉ cần mặt trận tiền phương không bị thất thủ diện rộng thì cương vị của cậu có thể nói là ăn không ngồi rồi.

Cùng phụ trách giữ nhà với cậu còn có ba tay đấm, một trị liệu, trị liệu kia không cần nghi ngờ chính là người có thao tác khó tin hơn cả Lăng Dương, đồ đệ của Lăng Dương, Tiểu Khẩu Nhi.

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hầy Dị Dàng: cùng sư phụ giữ nhà thiệt là tốt $\sim(\geq \nabla \leq) \sim$

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: ... Thái độ lạc quan của con ngược lại rất đáng khen.

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hầy Dị Dàng: chỉ cần được ở bên sư phụ thì làm gì cũng không quan trọng!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: đừng có nói như con thăm mền ta!

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hầy Dị Dàng: haizz, người ta thấy sư phụ hình như rất thất vọng nên mới an ủi thôi mà ~

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: tại sao ta phải thất vọng?

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hầy Dị Dàng: con từng đánh bang chiến với sư phụ, khi đó sư phụ toàn đi tiên phong!

Bang hội cũ của bọn họ từng đánh bang chiến? Đấy đã là chuyện của mấy trăm năm trước, bản thân Lăng Dương đã quên, khó cho Tiểu Khẩu Nhi còn nhớ rõ.

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hầy Dị Dàng: tư thế oai hùng của sư phụ khi đó đã khắc sâu vào não con!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: ta nhớ mỗi lần con đều theo đồ phụ trách bọc hậu, chúng ta hình như chưa từng chạm mặt.

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hầy Dị Dàng: đúng, con tự tưởng tượng ra.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: ...

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hầy Dị Dàng: nhưng có một lần con tận mắt thấy được

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hầy Dị Dàng: thân là tể ti đứng đầu bang hội

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hầy Dị Dàng: sư phụ đi theo chiến sĩ tay sai của mình

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hầy Dị Dàng: hai người như quỷ mị xuyên qua giữa thiên quân vạn mã, như vào chỗ không người, tiêu sái thông dong, tay áo tung bay, lấy thủ cấp tướng địch như lấy đồ trong túi!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: dừng!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: cảnh tượng con miêu tả rất xinh đẹp, đáng tiếc đây đều là YY của con.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: hưởng chi, người sống trong quá khứ là đáng xấu hổ!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: phải làm một con người cao thượng! Một con người hướng về phía trước! Một con người thoát khỏi sở thích hèn kém!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: hơn nữa, giữ nhà cũng rất quan trọng, đây là đường phòng thủ cuối cùng của chúng ta, là vị trí then chốt nhất có biết chưa?

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hầy Dị Dàng: dạ! Đồ nhi cần tuân lời sư phụ dạy bảo, thề từ thủ đường phòng thủ cuối cùng, đêm nay cờ còn ta còn, cờ mất ta mất!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: thật ra cũng không cần khoa trương như vậy...

Giọng nói của Dạ Lang lại vang lên trên YY, “Tôi dẫn đại quân đột phá ngay mặt, Phụng Tiên dẫn hai anh võ ả thân chạy tắt theo đường con, cẩn thận cung thủ bên đối phương ném pháo sáng” (Lữ Phụng Tiên aka Lữ Bố)

【 bang chiến 】 Lữ Tiểu Bố: ROGER!

“Tề ti của từng đội theo sát tiểu đội mình, DPS (damage per second: mấy nghề có công cao) tập trung bảo vệ trị liệu, Hoa Mãn Lâu cùng Lưu Hương đi theo tôi.”

【 bang chiến 】 Hoa Mãn Lâu: đã nghe.

【 bang chiến 】 Lưu Hương: 1

Lăng Dương nhìn thanh máu đoàn đội, dưới tên Dạ Lang xuất hiện một đồng trạng thái xấu, lượng máu cũng bắt đầu giảm dần, biết đây là lúc hai quân đang giằng co.

Lăng Dương càng nhìn càng thấy không đúng, lượng máu của Dạ Lang không nên tuột nhanh như vậy, quả nhiên trong đoàn đội nhanh chóng có người xác nhận dự đoán của cậu.

【 bang chiến 】 Hoa Mãn Lâu: máu của A Lăng có vấn đề, tó bom cậu liên tục.

“Tớ tẩy điểm kỹ năng, giờ không phải hệ phòng ngự.”

Vậy cũng không đúng, Lăng Dương ngẫm nghĩ.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: trang bị đổi về chưa?

Chỉ nghe từ YY khẽ truyền ra một tiếng “Phắc”, sau đó chợt nghe Dạ Lang nói, “Xin lỗi đã quên đổi trang bị.”

YY nhất thời vang đầy tiếng cười.

【 bang chiến 】 Hoa Mãn Lâu: gần đây nhìn quen dáng vẻ này của A Lăng, đến cả tớ cũng quên mất chuyện trang bị...

【 bang chiến 】 Mạnh Đan Đan: S-MT quá ngầu!

【 bang chiến 】 Lữ Tiểu Bố: lấy roi quất chết bọn nó đi!

【 bang chiến 】 Tiểu Thụ Đứng Chạy: thuận tiện thu vài tiểu M về dạy dỗ yêu thương.

【 bang chiến 】 Kiêm Diệp: ê ê, Linh Đang Nhi còn ở đây.

【 bang chiến 】 Linh Đang Nhi: ㄟ(ˊ ˋ)

Lăng Dương cười nửa ngày, bên kia Thích Phong cũng nhìn thấy, PM qua đây đùa cậu.

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: lao công của cậu ngày càng phóng khoáng.

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: người khóa thân đánh bang chiến đầu tiên trong lịch sử.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: quá khen, quá khen, không dám nhận.

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: cậu phụ trách giữ nhà?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: không sai! Trọng trách trên người, không dám chậm trễ!

【 hệ thống 】 bạn thân [Lạc Minh Phong] của bạn muốn sử dụng phù định vị bạn thân bay đến đây, có đồng ý hay không? Xác định Hủy bỏ

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: ...

Lăng Dương yên lặng nhún hủy bỏ.

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: đùa chút thôi.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: buồn cười ghê ha ha ha ha.

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: nếu cần cậu cũng có thể bay tới chỗ tôi.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: đã nhớ, tôi sẽ dùng!

Thế cục trên chiến trường thay đổi từng giây từng phút, bởi vì không ngừng có người chết trở về điểm hồi sinh, đại quân nhanh chóng bị tách ra, dựa vào đánh giá năng lực của Lăng Dương về Hoa Mãn Lâu thì cậu ấy rất khó sống lâu bên cạnh Dạ Lang, còn một trị liệu khác thì Lăng Dương không quen thuộc lắm, không dễ đưa ra kết luận.

Thân phận của Dạ Lang là lãnh tụ chiến trường, khi giết chết lãnh tụ số điểm đạt được cao gấp ba lần giết chết lính thường, toàn thể thành viên còn được thêm BUFF Nhất Cổ Tác Khí (một tiếng trống tăng cao sĩ khí), trong vòng một phút toàn bộ thuộc tính tăng 10 điểm, tốc độ tấn công và làm phép tăng 50%, có thể nói là biến thái cực kỳ.

Trong tình huống như vậy, trị liệu bên cạnh lãnh tụ tuyệt đối là đối tượng ăn đạn số một.

Không ngoài dự đoán của Lăng Dương, Hoa Mãn Lâu nhanh chóng bị Lạc Minh giết chết, đại quân của Dạ Lang bị tách ra, nhìn trên bản đồ Dạ Lang đang đơn độc tác chiến.

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: sự công gặp nguy hiểm, sự phụ nhanh qua đó đi, bên này tạm thời còn an toàn.

Lăng Dương cân nhắc giây lát.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: được, vậy con ở yên đây đừng nhúc nhích, có việc ta sẽ dùng phù định vị bạn thân bay trở về.

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: tuân mệnh!

Lăng Dương tự thêm cho mình Che Chờ Cửa Gió, mở giao diện kỹ năng vợ chồng, bay đi bằng một chiếc Chân Trời Góc Bể.

Đây là lần đầu tiên cậu sử dụng kỹ năng vợ chồng trên chiến trường, thật sự là vừa nhanh vừa tiện, cũng may mỗi kỹ năng đều có thời gian làm lạnh, nếu không thì quá không công bằng đối với các nhân sĩ chưa thành hôn.

Khi Linh Đàng Nhi bay đến, Dạ Lang chỉ còn một giọt máu, cũng may đại quân của đối phương cũng bị chia cách giống mình, ở đây chỉ còn một võ sĩ và một tế ti, hai người kia thấy sắp đánh chết lãnh tụ của quân địch thì đều phấn khích như uống máu gà.

Linh Đàng Nhi nhắc tay triệu hồi Dây Leo Trói Đất trói chặt võ sĩ, sau đó dùng thần chú hệ thủy tạm thời kim chế tế ti phía đối phương làm phép, khống chế xong hiện trường mới bình tĩnh ném ba tảng Nở Rộ về phía Dạ Lang, sau đó một đại chiêu cho Nở Rộ nổ tung, xong thêm một chiêu bom máu lập tức có thời gian làm lạnh 10 phút, chiến sĩ có lượng máu hơn trăm ngàn nháy mắt đầy.

Linh Đàng Nhi làm chuỗi động tác này trôi chảy như nước, một hơi là xong, ba người tại hiện trường còn chưa kịp phản ứng gì, thế cục đã xoay ngược trở lại.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: trước giết chết tế ti.

Dạ Lang tức thì hiểu ý, xông về phía tế ti vừa được giải trừ im lặng, đánh choáng đối phương. Võ sĩ bị dây leo quấn thân coi như đã mất sức chiến đấu, chỉ biết trơ mắt nhìn trị liệu của mình bị hai người bên kia đánh nhanh diệt gọn.

Sau khi dây leo khô héo, võ sĩ thấy hai người đối diện cơ hồ đầy máu, tự biết không có phần thắng, bèn nhảy ra sau xài khinh công chuẩn bị bỏ chạy, Dạ Lang muốn đuổi theo nhưng bị Linh Đàng Nhi ngăn cản.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: đừng đuổi theo, nhiệm vụ của anh là tự bảo vệ mình và đánh chết lãnh tụ đối phương, đi theo tôi.

Linh Đàng Nhi quay đầu chạy về hướng ngược lại, Dạ Lang ngẫm nghĩ cũng lựa chọn tin tưởng cậu, điều khiển nhân vật đuổi theo, trong YY tạm thời giao quyền chỉ huy cho Mặc Thương Tâm.

Dạ Lang không có kỹ năng tăng tốc, Linh Đàng Nhi thỉnh thoảng phải chạy qua chạy lại chờ hấn, cậu dẫn Dạ Lang nhảy đông nhảy tây, đi đến một góc bí ẩn ở hướng Tây Nam.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: chỗ này khá an toàn, bình thường không ai đến, nhưng tôi biết Lạc Minh Phong thường núp ở gần đây chính đồn trang bị, anh cũng khôi phục một chốc, đợi lát nữa chúng ta ra ngoài làm tập kích.

Lạc Minh Phong là lãnh tụ của đối phương, nếu đánh chết lãnh tụ, điểm sẽ tăng gấp bội, cơ hồ giống như chạy vào nhà đối phương cướp cò.

Linh Đàng Nhi nói xong cũng ngồi xuống ăn đồ vật thêm BUFF, Dạ Lang vốn đã ăn đồ, nhưng vừa nãy bị pháp sư hệ nguyên rửa của đối phương xua tan không còn một mảnh, vì vậy cũng lười đồ ăn Linh Đàng Nhi chuẩn bị trước cho mình ra, ăn từng món một, rất nhanh trên góc phải màn hình có thêm một chuỗi icon.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: đi thôi.

Lăng Dương nhìn BUFF của đối phương cảm thấy đủ rồi bèn điều khiển Linh Đàng Nhi đứng dậy đi ra ngoài.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: đợi đã.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: ?

Dạ Lang cho Lăng Dương cảm giác như có hơi mất tự nhiên, rất có mùi muốn nói lại thôi.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: hôn cái đã.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: hả?

Không đợi Lăng Dương phản ứng, đã thấy trên màn hình Dạ Lang cao to uy mãnh mặc áo giáp màu đen tiến lên một bước, ôm lấy cơ thể mềm yếu nhỏ xinh của Linh Đang Nhi, Linh Đang Nhi then thùng rúc vào lòng đối phương, Lăng Dương nhìn đến nổi cả da gà.

Ôm chầm dứt, Lăng Dương cũng từ giao diện vợ chồng tìm được kỹ năng Hôn Tướng Công tương ứng với Ôm Nương Tử, ánh mắt khép lại hôn trở về...

Cứ vậy hai người tự tăng thêm hai BUFF.

Cảm giác phiên giang đảo hải trong lòng Lăng Dương còn chưa biến mất, đã nghe thấy gần đó có người nói chuyện:

【 trước mặt 】 Lạc Minh Phong: em nói muốn dẫn hán lại đây cho anh giết, kết quả hai người ở đây anh anh em em là sao?

【 trước mặt 】 Lạc Minh Phong: có thêm nhiều BUFF hơn nữa, đến cuối cùng còn không phải chết? Người chết thì không cần BUFF.

【 trước mặt 】 Lạc Minh Phong: mặc kệ nói thế nào thì em cũng vất vả rồi, còn lại cứ giao cho anh, em có thể trở về.

Lăng Dương điên rồi, người này làm sao mà đánh chữ nhanh vậy, lời thoại đều bị một mình hán nói hết, chính cậu còn chưa nói được gì!

Hơn nữa, hán nói cái quỷ gì vậy!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: đầu má!

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: nếu bây giờ người ở bên cạnh là hội trưởng của mấy cậu thì người phải bỏ chạy là tôi, nhưng thực đáng tiếc...

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: cậu là tiểu tàn phế, còn lao công của cậu hả, kéo quái thì được chứ đánh người thì...

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: SO, ngoan ngoãn đầu hàng để anh kiểm điểm coi ^_^

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: sao mà cậu đánh chữ nhanh vậy hà!!!!

Lăng Dương bị Thích Phong chọc đến dở khóc dở cười, nhưng lý trí thì vẫn còn, cậu biết những gì Thích Phong nói đều là sự thật, dựa vào thực lực hiện giờ của cậu cộng thêm Dạ Lang thì vẫn không đủ chống lại đối phương, nhưng nếu bỏ cuộc dễ dàng vậy thì cậu đã không phải là Lăng Dương.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: nhớ kỹ chuyện cậu đã hứa!

Linh Đang Nhi lấy ra phù định vị bạn thân.

Trên màn hình của Thích Phong nhảy ra một hàng chữ vàng

【 hệ thống 】 bạn thân [Linh Đang Nhi] của bạn muốn sử dụng phù định vị bạn thân bay đến đây, có đồng ý hay không? Xác định Hủy bỏ

Thích Phong tức thì cảm thấy buồn cười, vừa rồi chính mình hình như có thuận miệng hứa vậy.

Để chứng tỏ bản thân không phải người nói không giữ lời, cậu nhấn xác định.

Linh Đang Nhi lập tức xuất hiện bên cạnh Lạc Minh Phong.

Dạ Lang không thấy được nói chuyện riêng giữa hai người, một màn vừa nảy lọt vào mắt hán tràn đầy âm mưu và ái muội khôn cùng.

Ngay sau đó Linh Đang Nhi lấy ra người máy thuốc nổ từ trong ba lô.

Đây là đạo cụ cậu và Hoa Mãn Lâu dùng để giải bày Bánh Đại Soái, cậu mua ba cái, làm mẫu dùng mất một cái, nổ chết Bánh Đại Soái mất một cái, còn dư một cái cậu ném vào ba lô, không ngờ lúc này lại phát huy tác dụng.

Lạc Minh Phong nhìn ra dụng ý của Lăng Dương, nhưng muốn né tránh đã quá muộn.

Chỉ cần Lăng Dương nhấn chuột là có thể khiến người máy tự nổ, làm cho Linh Đang Nhi và Lạc Minh Phong đồng quy vu tận.

Vào giây phút chỉ mảnh treo chuông đó, phòng của Lăng Dương đột nhiên tối thui, cúp điện.

Bạn đang đọc truyện *Võng du chi ngã bất phối Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Đêm Thất Tịch Brokeback Mountain thành phim hot

Chapter.14 Đêm Thất Tịch Brokeback Mountain thành phim hot

Người gởi tin: Ironman (Người Sát • muốn tạc nổ cái trạm phát điện quá đi), khu gửi: Homosexual

Tiêu đề: tức chết ông!

Trạm gởi tin: BBS đại học Yên Sơn trăm năm trồng người

Tối hôm qua luận văn viết được một nửa chưa kịp save thì tự động cúp mẹ nó điện!!! Tức chết ông rồi a a a!!!

Người gởi tin: Antelope (Tiểu Linh Dương chỉ muốn làm người tốt), khu gửi: Homosexual

Tiêu đề: Re: tức chết ông!

Trạm gởi tin: BBS đại học Yên Sơn trăm năm trồng người

Má ơi, hồng phải chó anh hai, ngày nghỉ người ta ở trường chơi game còn anh ngồi viết luận văn?? Có cần phải khắc khổ vậy không!!

Lăng Dương nhảy dựng lên nương theo ánh trăng xông ra ngoài, khi đi còn đá phải khung cửa.

Từ Hiền cũng chạy ra khỏi phòng, cậu ta bình tĩnh hơn Lăng Dương nhiều, còn nhớ cầm theo đi động đề chiếu sáng.

“Giờ đây?” Lăng Dương lớn giọng hỏi.

“Không biết! Hình như là mất điện khu vực!” Từ Hiền chạy đến bên cửa sổ ghé ra ngoài, bốn bề đen thui không có lấy một đốm sáng nhân tạo.

“Mịa nó, sớm không mất trễ không mất, tại sao có tình mất vào lúc này hả? Tớ còn việc quan trọng đây này!” Giờ thì hay rồi, tội danh Vô Gian Đạo chỉ sợ là nắm chắc trong tay.

“Tớ cũng vậy nè!” Từ Hiền phụ họa theo, “Chẳng biết CPU có bị giật hư không nữa.”

Lăng Dương buồn bực quay về phòng ngã nhào lên giường, hiếm khi được một lần muốn thể hiện đường hoàng, nào ngờ đến cả ông trời cũng không giúp cậu.

Phía bên này vừa mới cùng Dạ Lang ôm hôn một cái đã bị Thích Phong chen ngang, vốn định chứng minh chân tình bằng hành động thực tế, ai dè vừa truyền tống đến bên cạnh đối phương thì lại bị cúp điện mới chết!

Phải làm sao để giải thích nguyên nhân Lạc Minh Phong chấp nhận Linh Đang Nhi sử dụng phù truyền tống bạn thân chẳng qua là do hắn tự làm tự chịu chứ không phải do hai người thực sự có JQ như lời Lạc Minh Phong nói đây?

Tất cả đều quá trùng hợp, Lăng Dương lần này thực sự hết đường biện bạch.

Trong một gian phòng khác, Từ Hiền đang nói chuyện điện thoại.

“Đúng vậy, chỗ bọn tớ cúp điện.”

“Không biết là chuyện gì nữa.”

“Cả khu quanh đây đều cúp, ít nhất trong phạm vi nhìn thấy đều không có điện.”

“Tớ ở đâu hả? Ở trường chứ đâu.”

“Không phải nói với cậu rồi à, nghỉ hè không muốn về nhà, vừa hay mới thuê phòng xong, tiền phòng trả hết rồi.”

“Giờ làm sao đây, tớ cũng không biết khi nào mới có điện, tìm người thay tớ đi, không phải nấy cậu đi chung với vợ mình à?”

“Cái gì? Một phát rớt ba té tí?”

Lăng Dương cầm di động lướt weibo một chốc, điện như cũ không có, trái lại di động sắp hết điện, không còn cách nào, Lăng Dương đành phải thành thật đi ngủ.

Ngày hôm sau khi tỉnh lại thì đã có điện.

Cậu trèo lên BBS xem thử, quả nhiên box chuyện trường học bị spam tung trời, nghỉ hè sinh viên ở lại trường khá nhiều, ai nấy đều than phiền chuyện cúp điện tối qua.

Hóa ra hệ thống cung cấp điện nội bộ của đại học Yên Sơn gặp trục trặc dẫn đến khu vực toàn trường đột nhiên mất điện, thợ điện trực ban phải sửa vội đến quá nửa đêm mới xong.

Chuyện này đúng là một sự kiện xác suất rất nhỏ, nhưng vừa hay Lăng Dương lại trúng ngay nó, cậu chỉ còn biết cảm thán đúng là số mệnh trêu ngươi.

Ngày hôm sau trò chơi tạm dừng để bảo trì cộng thêm tiến hành update nội dung, đợi Lăng Dương login được thì đã là buổi tối, lúc này trong lòng cậu đã chuẩn bị sẵn tinh thần bị đá khỏi bang hội.

Có lẽ may mắn hơn chút còn được nhận luôn thông báo ly hôn?

Mà không biết đến nước này thì tên kia sẽ chọn tiếp tục tìm cơ bảo vệ danh dự Linh Đương Nhi hay là vô cùng thất vọng ngay cả công sức làm bộ cũng không muốn làm đây...

Nói cho cùng, leo tường ngay trước mặt chồng, trong bang chiến hợp mưu với đối thủ hãm hại chồng, chuyện như vậy mà truyền ra ngoài thì đúng là hung hăng cho hán hai cái tát, là chuyện một thằng con trai theo chủ nghĩa đàn ông như hán không thể nào chấp nhận.

Thực ra thì Lăng Dương ban đầu giả vợ chồng với Dạ Lang là do bị ép buộc, vậy nên cậu luôn bằng mặt không bằng lòng, thậm chí còn có ý kiếm chuyện chọc đối phương nổi giận, mục đích là muốn dụ Dạ Lang chủ động giải trừ hiệp ước.

Nhưng đến khi đạt được mục đích, Lăng Dương lại chẳng hiểu sao bực mình.

Là bởi vì không muốn bị hiểu lầm ư?

【nói chuyện riêng】Dạ Lang: đến đây.

Hả???

Lăng Dương đã ngẫm suy diễn trong bụng rất nhiều trường hợp có khả năng xảy ra sau khi mình login, duy chỉ trường hợp này là không có.

Hai chữ sơ sài vậy là có ý gì?

【nói chuyện riêng】Dạ Lang: cậu là Yên Đại à?

【nói chuyện riêng】Linh Đương Nhi: !!! Làm sao anh biết??

【nói chuyện riêng】Dạ Lang: xem ra là đúng.

Lăng Dương hoảng sợ, thử suy nghĩ, ngành đối phương học là khoa học kỹ thuật, nói không chừng còn là một tên biến thái hệ vi tính, thông qua vài cách bất hợp pháp điều tra ra mình cũng không phải chuyện không thể.

Nhưng cái này hơi quá đáng rồi nha!

Tui cùng lắm ở trong bang chiến làm chút chuyện có lỗi với anh thôi —— còn đặc biệt oan uổng nữa, anh đã đi điều tra người thật rồi?

【nói chuyện riêng】Linh Đương Nhi: chuyện tối hôm qua không phải như anh nghĩ!

【nói chuyện riêng】Dạ Lang: tôi biết.

Một chuỗi biện bạch dài thòng của Lăng Dương vừa đánh được câu mở đầu đã bị hai chữ băng quơ của đối phương chặn bật trở về.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: anh biết? anh biết cái gì?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: tôi nhìn thấy cậu lấy người máy.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: thật??

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: tôi bị cậu tặc chết một lần, nhìn thấy người máy thì biết ngay cậu muốn làm gì.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: ...

Xem ra hồi trước bản thân kiên trì phải làm mẫu cho Hoa Mãn Lâu cách giết chồng là một quyết định vô cùng sáng suốt!

Lăng Dương vui mừng nghĩ, ông trời quả nhiên đối xử với mình không tệ, kịch tình quanh co khúc khuỷu rồi cũng chuyển!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: tôi không nổ được là bởi vì chỗ tôi đột nhiên cúp điện!

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: chuyện này tôi cũng biết.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: cái này mà anh cũng biết?

Hồng lễ công tắc nguồn điện là do anh kéo?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: tối hôm qua chúng ta đồng thời thời rút ba té ti.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: gì??

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: Hoa Mãn Lâu, cậu và đồ đệ của cậu, ba người đồng thời rút mạng.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: ... !!!

Ai đó nói cho cậu biết đây là tình huống gì coi!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: Hoa Hoa là Yên Đại?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: đúng.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: cho nên anh đoán tôi cũng vậy?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: đúng.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: cho nên tôi và Hoa Hoa chắc hẳn là bạn học rồi?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: có vẻ vậy.

Xem ra mình và Hoa Mãn Lâu có duyên phận ghê, nhưng vấn đề là...

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: Tiểu Khấu Nhi cũng là Yên Đại??

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: nó không phải đồ đệ thân yêu của cậu à, đến chuyện này mà cũng không biết?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: nó có bao giờ nói với tôi đâu, mịa! Không ngờ dám gạt sư phụ này!

Lăng Dương nhớ lại cậu quen biết Tiểu Khấu Nhi trong game chính vào lúc vừa báo danh năm nhất chưa bao lâu, về chuyện mình học trường nào, Lăng Dương chưa từng giấu diếm qua.

Ngay vào tháng mười một năm ngoái, các sinh viên đại học Yên Sơn của server Đại Sơn còn tổ chức họp off một lần, Lăng Dương biết được thân phận đồ phụ của mình là vào khi ấy, hoạt động này Tiểu Khấu Nhi có biết nhưng nó chưa từng đề cập đến việc bản thân học Yên Đại.

Thằng nhóc chết giàm, không ngờ giấu mình lâu như vậy, nếu không có lần mất điện ngoài ý muốn này thì không biết còn định giấu tới khi nào!

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: sự cố mất điện lần này khiến tôi ý thức được một chuyện.

Trực giác của Lăng Dương cho hay câu sau chắc chắn không phải lời lẽ tốt lành gì.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: chuyện gì?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: thủy thổ phương nào nuôi ra người phương ấy, trường các cậu quả nhiên thừa thải quái nhân.

Đây là ba nữ tể ti, cả ba đều là nhân yêu, có tính cách “trên trời” như nhau, ấu trĩ như nhau, gom vào một chỗ là tám nhảm rất nhiều, làm chuyện gì cũng không đâu vào đâu, quan trọng nhất là có khi cả ba đều thích con trai.

Ba người bọn họ còn là toàn bộ số người học đại học Yên Sơn ở bang Kiếm Tinh, vô luận có lấy mẫu như nào thì kết quả đều giống nhau.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đương Nhi: ... tôi thật sự tìm không ra chứng cứ có sức phản bác anh.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: có lẽ vì đây là sự thật?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đương Nhi: tuy rằng tôi cũng là người bị hại, nhưng mặc kệ thế nào phương diện này cũng có trách nhiệm của tôi, đã hại mọi người thua bang chiến thật sự xin lỗi.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: thắng.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đương Nhi: thắng???

Rút ba tể ti mà cũng thắng, đây là nghịch chuyển động trời cớ nào chứ?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: chuyện Lạc Minh Phong cầu kết với cậu chẳng hiểu sao lại bị Hạ Đại Gia biết, sau đó Hạ Đại Gia hình như rút mất dây mạng của đối phương, chuyện sau đó nữa thì bọn tôi không biết, dù sao thì đều không thấy cả hai.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: lãnh tụ của đối phương lâm trận bỏ chạy, cho nên hệ thống phán chúng ta thắng.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đương Nhi: ...

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đương Nhi: tà bất thắng chính, đây là ý trời!

Lăng Dương ngằm giờ một ngón tay cái to oành cho Bạo Bạo Long!

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: không nói mấy chuyện này, cậu đi gom tổ ba người dở hơi của cậu đi, thuận tiện tìm thêm hai cô nữa.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đương Nhi: làm gì?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: phó bản Thất Tịch, không xem website à?

Lăng Dương đúng thật là không xem, ban ngày tâm tư của cậu đều đặt hết vào chuyện giải thích việc tối qua như nào, chẳng ngờ lại thuận lợi qua cửa như vậy, sau đó lại bị thêm một chuỗi chuyện phát sinh đã kích đến hết đường tự nghĩ.

Giờ phút này thấy lời Dạ Lang, cậu mới vội vàng nhảy sang coi trang web.

Nội dung update lần này nói nhiều không nhiều, nói ít không ít.

Chủ yếu là phối hợp với một ngày lễ quan trọng trong hiện thực, lễ tình nhân Thất Tịch.

Ngoại trừ mở ra một vài nhiệm vụ lễ tình nhân, phó bản Thất Tịch mỗi năm một lần cũng lại được mở ra.

Phó bản Thất Tịch năm ngoái có mở một lần, Lăng Dương từng đi rồi, nhưng đối với người chơi ở server mới thì đây là trải nghiệm mới toanh.

Phó bản này cần năm nam năm nữ tổ đội riêng đi vào, mê cung có bảy tầng, mỗi tầng có bảy cửa thang lầu, chỉ có một cái là chính xác.

Người chơi trừ việc vượt mê cung, còn phải dọc theo đường đi đánh ra tín vật, mỗi một tầng sẽ có một điểm cố định cho phép hai đội nam nữ gặp nhau trao đổi tín vật, có tín vật mới có thể đi vào tầng tiếp theo.

Đi xong bảy tầng mê cung thì lại tách ra chia thành một đội hai người, tiếp tục tiến hành một loạt nhiệm vụ sau đó.

Nhiệm vụ hoàn thành sẽ đạt được thành tựu và danh hiệu Thất Tịch, còn có cả vật trang sức không tồi.

Phó bản Thất Tịch mỗi nhân vật chỉ được đi một lần, mà trong game thì nhân vật nam nhiều hơn nhân vật nữ, năm ngoái có rất nhiều game thủ nam vì nguyên nhân ấy mà không được trải nghiệm, khiếu nại lên trên, năm nay công ty trò chơi rất tri kỷ mà cho ra mắt đạo cụ biến trang, đeo vào có thể thay đổi giới tính nhân vật.

Mọi người ai nấy đều thấy thiết lập này rất thú vị, tức thì có một đoạn thời gian nam hóa nữ nữ hóa nam vui đến không biết trời trăng.

Dạ Lang đã gom xong đội nam từ khuya, trừ hấn thì bốn người còn lại theo thứ tự là Hạ Đại Gia, Mạc Thương Tâm, Tôn Tiểu Quyền và Lữ Tiểu Bó.

Linh Đương Nhi đầu tiên đi gom Hoa Mãn Lâu và Tiểu Khẩu Nhi, sau đó lại vào kênh bang hội gọi thêm Tiểu Thụ Đứng Chạy, nhưng vẫn còn trống một vị trí không gọi được ai.

Những acc nữ khác trong bang không phải đã làm thì là có hẹn trước, sau Tiểu Thụ Đừng Chạy đề nghị thêm một acc nam vào rồi đổi giới tính, Lăng Dương ngầm nghĩ, đồng ý, vì vậy trong đội ngũ lại nhanh chóng có thêm một người.

Khi đội nữ đến nơi thì đội nam đã đứng đợi ở đây nửa ngày, cũng may trong những dịp thế này các chàng trai đều rất có phong thái ga-lăng, mà cho dù không có thì cũng phải có.

Nhưng có một người sẽ không thêm làm bộ có.

【trước mặt】Hạ Đại Gia: sao cậu lại đến đây!

【trước mặt】Lạc Minh Phong: tôi tới làm nhiệm vụ.

【trước mặt】Hạ Đại Gia: sao cậu phải đi theo bang tui tôi làm nhiệm vụ!

【trước mặt】Lạc Minh Phong: đây là nhiệm vụ ngày lễ, không phải nhiệm vụ xây dựng bang, tại sao không thể làm cùng nhau?

【trước mặt】Hạ Đại Gia: tôi không chào đón cậu!

【trước mặt】Lạc Minh Phong: không sao, tôi không chung đội với cậu, là Linh Đang Nhi mời tôi tới.

Thích Phong đánh chữ thực đúng là nhanh, này giờ cũng luôn một mực nói chuyện riêng với Lăng Dương.

【nói chuyện riêng】Linh Đang Nhi: tiếc quá, âm mưu tối qua của cậu không thực hiện được!

【nói chuyện riêng】Lạc Minh Phong: tôi cũng thấy tiếc, còn cho rằng lao công của cậu lần này chắc chắn sẽ đuổi cậu ra khỏi bang.

【nói chuyện riêng】Linh Đang Nhi: hừ hừ, tôi biết tổng ý đồ của cậu, muốn tôi bị đuổi đi sau đó gia nhập vào bang các cậu chứ gì.

【nói chuyện riêng】Lạc Minh Phong: tôi thu được tin tức từ nội bộ NPH, sắp mở phó bản đoàn mới đến nơi, muốn bắt cậu lại đây bán nghệ cái.

【nói chuyện riêng】Linh Đang Nhi: khách quan, em bán mình không bán nghệ ~

【nói chuyện riêng】Lạc Minh Phong: cậu ở lại Kiếm Tinh cũng không có chỗ cho cậu trong phó bản đoàn, tội tình gì phải thế?

【nói chuyện riêng】Linh Đang Nhi: ngại quá, tui bây giờ là người chơi thanh nhân $\sim(\geq \nabla \leq)\sim$ la la la

【nói chuyện riêng】Lạc Minh Phong: tôi nói thật đấy, Lạc Minh muốn trở thành đội FD (first down: hạ gục đầu tiên) phó bản mới của server, nếu lúc đó cậu còn chưa chen được chân vào đoàn khai hoang thì chỉ bằng cần nhắc đến chỗ tôi làm thuê đi, DKP được tính như đoàn viên chính thức, ưu tiên lấy trang bị.

【nói chuyện riêng】Linh Đang Nhi: hôm qua cậu cũng nói rồi đấy thôi, tôi là tiểu tàn phế!

【nói chuyện riêng】Lạc Minh Phong: đến tháng sau mới mở phó bản mới, khi đó tay cậu chắc chắn đã lành rồi.

【nói chuyện riêng】Linh Đang Nhi: lao công của tui không đồng ý đâu XD

【nói chuyện riêng】Lạc Minh Phong: nếu cậu ta đồng ý thì sao?

【nói chuyện riêng】Linh Đang Nhi: vậy tôi sẽ cần nhắc thử.

【nói chuyện riêng】Lạc Minh Phong: chính cậu nói đấy nhé :)

【nói chuyện riêng】Linh Đang Nhi: tôi biết tôi biết, không phải cậu ép tôi, cậu trước giờ chưa từng ép người khác.

【nói chuyện riêng】Lạc Minh Phong: ha ha.

Mục đích vào đây làm nhiệm vụ thất tịch của Thích Phong, Lăng Dương rõ không thể rõ hơn, vì vậy cậu mới giả vờ hỏi thăm:

【trước mặt】Linh Đang Nhi: này, có bạn nam nào muốn đổi đội không?

【trước mặt】Linh Đang Nhi: Lạc Minh Phong từng đánh phó bản này rồi, đội nam có cậu ấy dẫn sẽ khỏe hơn đấy.

【trước mặt】Linh Đang Nhi: hay là Bạo Bạo Long qua đây đi?

【trước mặt】Hạ Đại Gia: còn lâu tôi mới làm con gái! Còn nữa, không được gọi tôi là Bạo Bạo Long!

【trước mặt】Lạc Minh Phong: chưa từng đánh thì có thể xem hướng dẫn, tôi không ngại làm nữ, hay là cứ duy trì như vậy đừng đổi.

【 trước mặt 】 Hạ Đại Gia: khoan đã!

【 nói chuyện riêng 】 Hạ Đại Gia: có phải cậu lại muốn chung đội với nhỏ không!

【 nói chuyện riêng 】 Hạ Đại Gia: Dạ Lang là anh em của tớ, cậu đừng mãi ngáp ghé vợ cậu ta được không!

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: cậu lại ghen bậy ghen bạ.

【 nói chuyện riêng 】 Hạ Đại Gia: ai thèm ghen hả!!!

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: nếu đã lo lắng vậy thì cậu có thể đổi với tớ.

【 nói chuyện riêng 】 Hạ Đại Gia: đổi thì đổi, tôi đây là vì anh em không tiếc mạng sống!

【 đội ngũ 】 Hạ Đại Gia: Dạ Lang, tôi hi sinh vì ông nhiều như vậy, ông còn không trông chừng được vợ mình nữa thì giờ dao tự cung luôn đi!

【 đội ngũ 】 Dạ Lang: ?

【 trước mặt 】 Hạ Đại Gia: đổi đội, tôi qua!

【 trước mặt 】 Linh Đương Nhi: nhiệt liệt hoan nghênh $\sim(\geq \nabla \leq)\sim$

【 đội ngũ 】 [Lạc Minh Phong] rời khỏi đội ngũ.

【 đội ngũ 】 [Hạ Đại Gia] gia nhập đội ngũ.

【 đội ngũ 】 Linh Đương Nhi: lấy Tiểu Thụ Đứng Chạy làm đại biểu, dẫn đầu đội tiểu thụ GOGO~!

【 đội ngũ 】 Tiểu Thụ Đứng Chạy: Linh Đương Nhi, cậu đang giả trang thành tiểu thụ hả?

【 đội ngũ 】 Hoa Mãn Lâu: Linh Đương Nhi biến thành bộ dáng hôm nay, cô có trách nhiệm lớn nhất XD

【 đội ngũ 】 Tướng Công, Xin Hỷ Dị Dàng: không thể không nói nguyên do trong đó rất ảo diệu $O(\cap _ \cap)O$

【 đội ngũ 】 Hạ Đại Gia: ông đây còn lâu mới là thụ!!!

Bạn đang đọc truyện *Võng du chi ngã bất phối Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15 : Thụ thụ làm thân không ra chính đường

chapter.15 Thụ thụ làm thân không ra chính đường

Người gửi tin: Antelope (Tiểu Linh Dương @ Thất Tịch không nên ly hôn), khu gửi: Homosexual

Tiêu đề: biết tại sao đêm nay quán bar đóng cửa hết không?

Trạm gửi tin: BBS đại học Yên Sơn trăm năm trồng người

Bởi vì Nguru Lang đi chơi với Chức Nữ hết rồi $\sim(\geq \nabla \leq)\sim$ (nguru lang còn có nghĩa là trai bao)

Người gửi tin: Hana (Hoa Hoa @ lễ tình nhân không người yêu), khu gửi: Homosexual

Tiêu đề: Re: biết tại sao đêm nay quán bar đóng cửa hết không?

Trạm gửi tin: BBS đại học Yên Sơn trăm năm trồng người

Lạnh quá, hôm nay nhà được tiết kiệm tiền điều hòa rồi (>___

Bạn đang đọc truyện *Võng du chi ngã bất phối Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Công công quyết đấu không vào phòng ngủ

Chapter.16 Công công quyết đấu không vào phòng ngủ

Diễn đàn chính thức của “Hồn Đạm OL”, box bát quái giang hồ

Tiêu đề: lời bày tỏ chán động nhất server Lâm Sơn đêm Thất Tịch, trên cảm thiên, dưới động địa, trung gian kinh động quần thể đảng viên!

Người gửi: Thám Tử

Nội dung: như hình chụp không giải thích! [hình ảnh]

1L: sô pha!!!!

2L: băng ghế! Là người chứng kiến thời khắc vĩ đại này, tui thiết tự hào!

3L: sàn nhà! Tui đã nhìn ra hai người có JQ từ khuya! Tui là người đầu tiên đưa ra ý kiến hai người bọn họ thực ra đang tương ái tương sát chứ đâu!

(sô pha, băng ghế, sàn nhà: cũng tương tự như giựt tem, giựt phong bì của mình, ai comment đầu thì ngồi sô pha, đến nhì thì băng ghế rồi sàn nhà ==)

4L: mấy ngày hôm trước mọi người còn đang đào bới JQ giữa đại thần và bà xã của MT Kiếm Tinh, hôm nay một thằng bên bang bọn họ lại công khai tỏ tình với đại thần, tình tay tư này là sao? Tính gom một bàn mặt chược à?

5L: quan hệ giữa hai bang hội này thật phức tạp, tui xếp hết nỗi rồi, xin có sơ đồ quan hệ nhân vật.

6L: sơ đồ quan hệ nhân vật dưới đây, tui không chịu trách nhiệm chỉnh sửa. [hình ảnh]

7L: tui lại tin vào tình yêu rồi!

8L: ủng hộ post trên!!

... ..

Thức tỉnh khỏi trạng thái hóa đá, Lăng Dương vội vàng hủy cái loa chưa kịp gửi, PM Dạ Lang.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đạm Nhi: gì đây???

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: ha ha!

Lăng Dương đoán không sai, Dạ Lang quả nhiên đang tức giận, hơn nữa sau khi nhìn thấy cái loa của Hạ Đại Gia thì anh ta còn tức hơn, tức đến mức không muốn nói gì nữa, hết cách Lăng Dương đành phải gõ Thích Phong.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đạm Nhi: có phải cậu lại bắt nạt Dạ Lang không?

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: ha ha.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đạm Nhi: có lộn không vậy, đến lao công của tui mà cậu cũng đùa giỡn!

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: cậu nói rồi thôi, hần là lao công, không phải lão công của cậu, tại sao tôi không thể đùa giỡn? Cậu khẩn trương như vậy làm gì, đừng nói với tôi cậu đùa giả thành thật.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: cho nên giờ cậu đạt thành mục đích rồi?

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: không sai, vui hông?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: Thích Phong, cậu đúng là đồ mực ổng!

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: cảm ơn đã khen, chờ mở tân phó bản, nhớ đến chỗ tôi báo danh, mỗi đêm tám giờ, đúng, không được trễ :)

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: cậu yên tâm, tôi nhất định đi! Không hành các người đến diệt đoàn tui không mang họ Linh!

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: cậu vốn đâu phải họ Linh, lẽ nào...

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: cậu giả Linh Đàng Nhi giả đến nhập vai rồi, ngay cả mình nguyên bản tên gì cũng không nhớ rõ, có cần tôi nhắc không?

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: bạn Tiểu Linh Dương ^ _ ^

※

Chúng ta hãy lùi thời gian lại nửa giờ, cũng chính là sau khi Linh Đàng Nhi nói dối mình là sinh viên Lạc Minh.

So với bên đội nữ riu ra riu rít, đội nam bởi vì có Lạc Minh Phong gia nhập nên không ai thoải mái được như bình thường, nói năng cũng ít.

Chuyện kể Kiếm Tinh và Lạc Minh rõ ràng là bang hội đối địch, bây giờ lại tụ tập làm nhiệm vụ Thất Tịch, nghĩ thế nào cũng thấy quỷ dị.

Nhưng nguyên nhân khiến những người khác không thể nêu ý kiến phản đối, ngoại trừ bản thân Lạc Minh Phong là đại thần thì quan hệ tay ba phức tạp giữa hần và Hạ Đại Gia và Linh Đàng Nhi cũng là một trong những lý do chính —— hay là nói, phải thêm cả tay tư Dạ Lang nữa?

Thích Phong biết sự có mặt của mình đã khiến cho đội ngũ vắng lặng, nhưng hần chả có chút cảm giác xấu hổ nào.

【 đội ngũ 】 Lạc Minh Phong: này, tình địch.

【 đội ngũ 】 Mạc Thương Tâm: ... đang kêu bác Lang?

【 đội ngũ 】 Lạc Minh Phong: biết Linh Đàng Nhi là bạn học của bọn tôi bất ngờ không?

【 đội ngũ 】 Lữ Tiểu Bó: mịa nó không phải chứ, khi đó Linh Đàng Nhi nói thật à?

【 đội ngũ 】 Tôn Tiểu Quyền: chị ấy nói gì?

【 đội ngũ 】 Lữ Tiểu Bó: thì cái hôm chỉ vừa trở lại sau tai nạn ấy, ở trong bang nói mình là bạn học của Lạc Minh Phong, tao còn tưởng chị ấy nói chơi thôi!

【 đội ngũ 】 Tôn Tiểu Quyền: ngắt, nhớ rồi, tao còn ở trong bang nói nữ sinh trường chị chả khác gì gấu, tiêu rồi tiêu rồi.

【 đội ngũ 】 Dạ Lang: ha ha.

【 đội ngũ 】 Lạc Minh Phong: sau khai giảng trường bọn tôi sẽ có đại hội thể thao, nếu tình địch thích thì có thể tới xem cô ấy thi đấu.

【 đội ngũ 】 Lữ Tiểu Bó: woa, đại hội thể thao của học viện thể thao nhất định rất đáng xem!

【 đội ngũ 】 Tôn Tiểu Quyền: nói thế làm tao cũng muốn đi, này, bác Lang có muốn bọn em cùng đi xem chị dâu thi đấu không?

【 đội ngũ 】 Mạc Thương Tâm: tui cũng muốn đi nữa... Đúng rồi cô ấy tham gia hạng mục nào?

【 đội ngũ 】 Lạc Minh Phong: ném xa ba hạng toàn năng.

【 đội ngũ 】 Mạc Thương Tâm: ném xa hồng lễ là...

【 đội ngũ 】 Lạc Minh Phong: ném lao, ném đĩa, đẩy tạ :)

【 đội ngũ 】 Dạ Lang: ha ha.

【 đội ngũ 】 Lữ Tiểu Bó: đại thần anh thực sự là bạn học với Hạ Đại Gia?

【 đội ngũ 】 Lạc Minh Phong: đúng vậy, hơn nữa bọn tôi còn cùng hệ.

【 đội ngũ 】 Tôn Tiểu Quyên: Linh Đương Nhi cũng thuộc hệ các anh à?

【 đội ngũ 】 Lạc Minh Phong: không, cô ấy ở hệ thể dục cổ truyền.

【 đội ngũ 】 Mạc Thương Tâm: ặc, không hiểu lắm, nghe cứ như học võ ấy?

【 đội ngũ 】 Lạc Minh Phong: võ thuật Trung Hoa cũng là một trong các ngành đó.

【 đội ngũ 】 Lữ Tiểu Bó: vậy Linh Đương Nhi học ngành gì?

【 đội ngũ 】 Lạc Minh Phong: đấu vật và nhu đạo :)

【 đội ngũ 】 Dạ Lang: ha ha!

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cậu đủ chưa?

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: làm gì khẩn trương vậy, tán gẫu thôi mà, cho không khí trong đội sôi nổi.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: lúc không có mặt cậu không khí bọn tôi luôn rất tốt.

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: vậy xin lỗi bản thân tôi có mang vàng quang đầu hui.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cậu biết rõ Linh Đương Nhi là nam, còn giả vờ cái gì.

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: tôi biết cậu ấy là nam, nhưng ép cậu ta giả làm nữ là cậu mà, tôi chỉ phối hợp hai người diễn kịch thôi. Cậu biết, tên kia nói rất nhiều, không chừng có nói méo câu nào thì tôi giúp cậu ta nặn trở lại.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cậu rốt cuộc có ý đồ gì?

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: hỏi rất hay.

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: chúng ta cược một trận, sao hả?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cược thế nào?

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: nếu hôm nay là Thất Tịch, vậy đánh cược hợp phong cảnh chút, ừm. . .

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: ai có thể khiến bà xã của mình mở loa tỏ tình với mình trước, thế nào?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: bà xã cậu? Là ai?

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: Bạo Bạo.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: Hạ Đại Gia? Mở loa tỏ tình với cậu? Đang nằm mơ à.

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: thế nào, ván này có phải rất có lợi với cậu không?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: vậy tiền đặt cược?

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: nếu tôi thắng, để Linh Đương Nhi đi làm thuê cho tôi một tháng. Tôi biết cậu sẽ không cho phép cậu ta chuyển bang, không sao, mỗi buổi tối cho tôi mượn ba tiếng là được.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: ... Cậu muốn cậu ta làm gì? Thao tác bỏ đi, nói năng linh tinh, không làm chuyện đứng đắn, ý tưởng bậy bạ có đầy, cả ngày gây chuyện thị phi, đến chỗ nào là gà bay chó sủa chỗ đấy.

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: đánh giá của cậu thật sự là vô cùng chuẩn xác, tôi phát hiện bản thân không thể phản bác dù chỉ một chữ, ừm. . . tôi cần cậu ta đảm đương lĩnh vực đoàn đội khuấy động không khí, lý do này chấp nhận không?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: vậy nếu tôi thắng?

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: nếu cậu thắng, tôi cho cậu biết tên thật trường học ngành nghề túc xá số phòng với cả số di động của Linh Đương Nhi, sao?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: tôi lấy cái này làm gì?

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: chẳng lẽ cậu không muốn lôi cổ cậu ta ra đánh một trận?

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: thừa nhận đi, kỳ thật ở cùng cậu ta lâu ngày tôi cũng thường có loại xúc động này.

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: tính Bạo Bạo hơi tệ một chút, nhưng nói riêng thì cậu ta rất nghe lời tôi, còn Linh Đang Nhi thì...

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: ngoài miệng cậu ta có thể luôn miệng nói gì cũng nghe theo cậu, nhưng thực tế lại đối nghịch với cậu mọi nơi, tôi nói không sai chứ hả? Con sói mặt trắng này cậu không thuần được đâu, cái chức ông xã này chẳng qua cũng chỉ làm kiếng mà thôi. (sói mặt trắng: bạch nhãn lang, ý chỉ những người đặc biệt vô ơn)

Sở trường giỏi nhất của Thích Phong chính là nắm bắt nhược điểm của đối thủ, hẳn hoàn toàn rõ đàn ông như Dạ Lang để ý nhất thứ gì, dăm ba câu đã thành công châm lửa giận của đối phương.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cậu ở gần ngay Hạ Đại Gia, lúc bang chiến mà nó còn đi rút dây mạng của cậu được thì làm sao tôi biết cậu có gửi bằng tài khoản của nó hay không?

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: tôi đảm bảo bằng danh dự của mình, được chưa? Tôi còn chưa đến mức thắng cậu bằng thứ thủ đoạn đê tiện này đâu.

Mặc dù Dạ Lang không có thiện cảm với tên này, nhưng vẫn tin tưởng đối phương sẽ không lấy danh dự của mình ra đùa giỡn.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cậu tự tin sẽ thắng tôi như vậy? Bằng vào hiểu biết của tôi với Hạ Đại Gia, chuyện cậu nói nó tuyệt đối không làm được.

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: còn chưa cược mà cậu đã có kết luận, thế nào, sợ à?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cược thì cược, ai sợ ai.

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: đây là cậu tự nguyện, tôi không có ép buộc cậu đúng không?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: nói ít thôi.

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: ha ha.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: ha ha!

Năm phút sau.

【 loa 】 Hạ Đại Gia: Lạc Minh Phong tôi thích cậu.

Kênh thể giới:

“Đột nhiên phát hiện card màn hình bị hư, off.”

“Đột nhiên phát hiện máy tính bị màn hình xanh, off.”

“Đột nhiên phát hiện game chưa update, off.”

“Đột nhiên phát hiện động đất, off.”

“Đột nhiên phát hiện mình hóa ra là dị tính luyến, off.”

“Đột nhiên phát hiện chó con trong nhà sắp sinh, off.”

“Đột nhiên phát hiện bà xã sắp sinh, off.”

“Đột nhiên phát hiện mình sắp sinh, off.”

Kênh bang hội Lạc Minh Cửu Thiên:

“O a? Tình huống gì đây.”

“Chúc mừng đại ca thành công, khao dê khao dê.”

“Thiệt không dễ dàng, nhiều năm như thế mới thành công, em nhìn mà cũng mệt thay đại ca.”

“Hong dám, hai người này bắt đầu đánh từ cấp hai, đánh một hơi tới đại học, đáng thương cho tui cấp hai chung trường với Bạo Bạo Long, cấp ba chung trường với đại ca, đại học đồng thời chung trường với hai người, ước chừng đã làm bia đỡ đạn bảy năm, tui mà dễ dàng à!”

“Woa, người anh em, anh nói thế tôi tức khắc cảm thấy anh thiệt đáng thương, so với việc tôi chung đội bóng với hai người thì chẳng là gì cả, không cần nói thêm nữa, tất cả đều là nước mắt!”

“Đừng, không cần nói thêm nữa, đặt một bàn ở căn tin Thanh Chân!”

“Ông chỉ biết có căn tin Thanh Chân à! Thực làm mất mặt viện chúng ta!”

“Ông sang Yên Đại ăn căn tin hai hai ngày, bảo đảm trở về sẽ thấy căn tin Thanh Chân là thiên đường.”

“Khi không tự dung tui sang đó làm gì? Đồ dở hơi.”

“Hai thằng trên kia đừng có lạc đề!”

“Nếu đã xong hết rồi, vậy kêu Bạo Bạo Long sang đây đi, còn ở Kiếm Tinh làm gì nữa? Hại tui mỗi lần đánh nhau đều không thể đánh thả ga.”

“Ông mà cũng có lúc không được thả ga? Mỗi lần giết hăng nhất cũng là ông.”

“Nhưng lần nào cậu ta cũng lòi cổ người thật ra PK lại biết chưa, ông xem cái xác còm này có chịu nổi một quyền của Bạo Bạo Long không?”

“Sao không nói sức ông không đủ ấy, động tay động chân với cậu ta không phải tự sát à? Ráng mà học tập đại ca làm sao vận dụng đầu óc kìa, có điều bằng cái óc heo của ông thì phỏng chừng cũng chả nghĩ ra tích sự gì.”

“Ông mới là đồ óc heo, đầu ông đến cả heo cũng không bằng!”

“Hai thằng trên kia đừng có lạc đề!!” (=))))

Kênh bang hội Kiếm Tinh:

【 bang hội 】Kiếm Diệp: cái này tuyệt đối không phải người thật.

【 bang hội 】Manh Đản Đản: a! Đại Gia bị ám à??

【 bang hội 】Tiểu Thụ Đùng Chay: mặc dù nói, có nhiều điểm đáng ngờ, em cũng không muốn thừa nhận, nhưng mà...

【 bang hội 】Hoa Mãn Lâu: Đại Gia hiện giờ đang ở với bọn tớ, luôn là người thật ^^!

【 bang hội 】Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: giờ tay! Em cũng có thể làm chứng anh ấy ở đây!

【 bang hội 】Kiếm Diệp: tại sao tôi có cảm giác Lạc Minh Phong đang lên acc của Đại Gia, mấy hôm trước Đại Gia không phải cũng lên acc Lạc Minh Phong sao?

【 bang hội 】Tôn Tiểu Quyền: ờm, cho nói chút, đại thần bây giờ cũng đang ở chỗ bọn em, anh ta cũng luôn là người thật...

【 bang hội 】Manh Đản Đản: tại sao đại thần lại ở chỗ mấy người??

【 bang hội 】Mạc Thương Tâm: bọn tôi đang làm nhiệm vụ Thất Tịch.

【 bang hội 】Kiếm Diệp: ... thiệt là kinh khủng khiếp.

【 bang hội 】Lữ Tiểu Bó: há? Con người đại thần rất thân thiện nha, hồng ra về chút nào, thực bình dị gần gũi, nói chuyện với bọn tui rất vui vẻ, tui không ngờ anh ta là như thế đấy.

【 bang hội 】Lữ Tiểu Bó: hơn nữa tui xác định anh ta là người thật, Đại Gia nói chuyện nóng nảy hơn anh ta nhiều, nghe là biết ngay.

【 bang hội 】Hạ Đại Gia: ha ha ha ha ha ha ha!!!

【 bang hội 】Linh Đang Nhi:

【 bang hội 】Kiếm Diệp: chân tướng rõ ràng, thì ra đầu óc Đại Gia bị u mê, mọi người tan thôi.

【 bang hội 】Manh Đản Đản: hầy, tan tan, chán phèo.

Phó bản Thất Tịch:

【 nói chuyện riêng 】Lạc Minh Phong: đa tạ, tôi sẽ tận tình chăm sóc tôn phu nhân, sẽ không để cậu ấy bị thiệt thòi miếng nào.

【 nói chuyện riêng 】Dạ Lang: hừ.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: dám chơi dám chịu, nhưng tôi thực sự muốn biết, cậu rốt cuộc làm sao làm được?

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: ngại quá, đây là bí mật nhỏ giữa tôi và cậu ấy :)

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: cậu rốt cuộc làm sao làm được hả!!!

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: kêu Bạo Bạo thổ lộ à? Đơn giản thôi.

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: tôi chỉ nói với cậu ta truyền thống đêm Thất Tịch, ông xã phải công khai thổ lộ với bà xã, sau đó hỏi cậu ta có ngại tôi mở loa tỏ tình với cậu ta không.

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: kết quả tôi vừa nói xong thì đã thấy cậu ta gửi loa.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: ... chỉ vậy??

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: ừ hử.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: đậu xanh rau má! Lao công của tui chết oan quá đi!!

Rốt cục chạy xong bảy tầng mê cung, song phương đều đã thu gom đủ bài chữ, mở cơ quan xong, từ bốn phương tám hướng có hơn trăm con chim khách bay tới, vắt ngang qua Ngân Hà thành cầu hi thước, Ngưu Lang Chức Nữ rốt cục được gặp nhau.

Lăng Dương vừa nhìn thấy Thích Phong thì đã nổi giận, nếu không phải đang trong phó bản thì cậu rất có xúc động muốn chuyển đồ. (chuyển sang chế độ PK tự do, địch ta gì oánh hết, khi đó tên của mình sẽ đổi sang màu đỏ)

Quên đi, đối phương là đại thần nhờ PK mà nổi tiếng, chuyển đồ cũng là tự tìm ngược...

Hai đội ngũ tự động giải tán, nam nữ vừa nãy trao tín vật cho nhau cứ hai người một đôi được truyền tống đến bản đồ kế tiếp.

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: chồng à, đừng nóng giận.

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: lần này là em chậm tay, lần sau em nhất định sẽ gửi nhanh hơn nữa.

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: đi phó bản Thất Tịch tiếp theo của chúng ta thôi, phong cảnh về sau rất đẹp đó.

【 trước mặt 】 Dạ Lang: Lạc Minh Phong tại sao muốn cậu?

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: hử?

【 trước mặt 】 Dạ Lang: tuy tôi không muốn thừa nhận, nhưng đoàn phó bản của Lạc Minh có chiến lực rất mạnh, những người được vào đoàn của bọn họ thực lực đều không tầm thường, tiến độ phó bản của Lạc Minh trước giờ luôn đứng đầu server.

【 trước mặt 】 Dạ Lang: ngoại trừ việc bản thân học viện thể thao có rất nhiều cao thủ PVE thì một trong những nguyên nhân nữa là Lạc Minh Phong hay đi khắp nơi tìm nhân tài ưu tú.

【 trước mặt 】 Dạ Lang: nhưng bằng vào biểu hiện hiện giờ của cậu, tôi không thấy cậu có thực lực đáng để cậu ta nâng tay trên.

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: ặc...

【 trước mặt 】 Dạ Lang: rốt cuộc cậu là ai?

Bạn đang đọc truyện *Võng du chi ngã bất phối Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

chapter 17: Đêm Thất Tịch đào dạt cơ tình

chapter.17 Đêm Thất Tịch đào dạt cơ tình

Diễn đàn chính thức của “Hồn Đạm OL”, box bát quái giảng hồ

Tiêu đề: đêm Thất Tịch xây nhà vì đệ nhất si tình lang của Đại Sơn, cầu xin Luru Ly Khẩu SAMA hãy trở về

Người gửi: Cảm Động Vì Anh

Nội dung: mới đến hồ Thệ Vãn nhìn thử, Đế Thích đại đại vẫn còn ngồi bên hồ câu cá, từ ba tháng trước Luru Ly Khẩu SAMA sau khi log out giữa hồ chưa từng quay lại. Ba tháng qua Đế Thích đại đại ngày ngày canh giữ bên hồ không rời một bước. Tối nay là đêm Thất Tịch, các cặp đôi đều ở bên nhau, chỉ có đại đại cô đơn chiếc bóng, đau khổ chờ đợi, khiến một người như em hồi trước không vừa mắt hai người cũng phải cảm động. Đặc biệt xây căn nhà này, kêu gọi Luru Ly Khẩu SAMA trong đêm Thất Tịch quay về gặp phu quân của mình một lần đi!

1L: xây lâu! Cùng xúc động sâu sắc vì thâm tình của Đế Thích, Luru Ly Khẩu sà má, anh ở đâu nhanh về đi!

2L: kêu gọi Luru Ly Khẩu, anh mà không trở về thì hồ Thệ Vãn đến phải đổi tên thành hồ Vọng Thê mất!

3L: xiu, đã ba tháng tên kia còn chưa hóa thạch? Trâu quá vậy tui cũng góp một viên gạch!

4L: trong thế giới giả tưởng nay kết mai ly này, Đế Thích đại đại chính là vị thần tôn chỉ của em, chân thành hy vọng Luru Ly Khẩu đừng để đại đại chờ nữa, làm ơn trở về đi! _._

5L: Luru Ly SAMA, em là Vòng Xuyên đây, cho dù anh không muốn gặp Đế Thích đại đại thì cũng phải tới gặp em chứ, tại sao không nói một tiếng đã đi rồi 55555, em nhớ anh lắm (T/T)

6L: che mặt nói chuyện, tôi cũng từng ái mộ Đế Thích đại, lúc trước nhìn người nào đó rất ngứa mắt, còn kiếm chuyện với người đó, nhưng chuyện đã qua lâu rồi tôi cũng nghĩ thoáng hơn, nhìn bộ dáng hiện giờ của Đế Thích đại thiệt sự rất đau lòng, cho nên nếu người nào đó nhìn thấy thì nhanh biến trở về đi.

7L: tui mới chơi trò này không lâu, nhưng cũng từng nghe qua tên hai người, còn cùng bạn bè tạo acc phụ đi ngắm thử, bóng dáng đại thần quả nhiên còn đơn như trong truyền thuyết.

8L: hồ Thệ Vãn giờ đã trở thành một thắng cảnh du lịch nổi tiếng của server Đại Sơn, gần như đêm nào cũng có du khách lập acc đến du lịch tham quan, lần trước hồng ngữ còn thấy có người ở thôn tân thủ rao đưa đón đến hồ Thệ Vãn bằng rồng, choáng thiệt.

9L: đâu chỉ là Đại Sơn, giờ có rất nhiều cặp đôi kết hôn không thèm chọn miếu Nguyệt Lão nữa mà đổi sang hồ Thệ Vãn, hồ Thệ Vãn rõ ràng đã trở thành một thánh địa tình yêu thế hệ mới tượng trưng cho thế nguyên không đổi...

... ..

Lăng Dương không nói sai, phong cảnh về sau của phó bản Thất Tịch thật sự tuyệt đẹp, quả thực chính là thắng địa hẹn hò của các cặp tình nhân.

Phó bản đi đến mức này thì cũng chỉ còn tác dụng cấp vợ chồng trẻ nơi chụp ảnh tán nhau, cái gọi là nhiệm vụ thì rất đơn giản, chỉ đặt ra để gia tăng thêm tình thú.

Lăng Dương thấp thòm đi theo sau Dạ Lang, trong lòng suy nghĩ kế sách ứng đối.

【trước mặt】Linh Đàng Nhi: kỳ thật không phải giống như anh nghĩ vậy đâu.

【trước mặt】Linh Đàng Nhi: anh cũng biết, mấy người trong học viện thể thao đều là đàn ông con trai, không ai chịu chơi trị liệu, cho nên tế ti rất khan hiếm.

【trước mặt】Linh Đàng Nhi: vừa hay tôi quen biết Lạc Minh Phong ở server cũ, quan hệ không tồi, cậu ta cần tôi chẳng qua chỉ để dẫn tôi vào ăn bám, dù gì 24 người còn lại mạnh như vậy, cũng không dễ tâm có thêm tôi nhảy vào.

【trước mặt】Dạ Lang: thật không?

【trước mặt】Linh Đàng Nhi: hi hi trình độ của em chẳng phải chồng đã thấy rồi sao.

【trước mặt】Dạ Lang: chứ không phải cậu đang giả bộ làm người tàn tật à?

【trước mặt】Linh Đàng Nhi: 囧, tui không có giả.

Hai người tới bờ sông thả hoa đăng cầu nguyện, đây cũng là một trong những nhiệm vụ của phó bản Thất Tịch.

Lăng Dương viết bốn chữ “Chúc cậu hạnh phúc”, thả hoa đăng, nhìn nó theo nước sông chậm rãi trôi xa.

【 trước mặt 】 Dạ Lang: chúc ai hạnh phúc?

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: =.= anh.

【 trước mặt 】 Dạ Lang: cậu nghĩ tôi tin?

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: được rồi, chúc một người bạn của tôi.

【 trước mặt 】 Dạ Lang: năm ngoái cậu từng đến đây?

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: ừ.

【 trước mặt 】 Dạ Lang: với ai?

Vấn đề này thật đúng là làm Lăng Dương ghen hờn.

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: ... Nói thật, tôi quên rồi.

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: năm ngoái còn chưa cho ra mắt bảo châu biến tính, ở trong bang gọi đại một em gái, chả nhớ rõ tên.

【 trước mặt 】 Dạ Lang: ít nhất còn là một em gái.

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: ... anh đang mượn cơ hội tự giễu đấy à?

【 trước mặt 】 Dạ Lang: đúng, không ngờ đêm Thất Tịch đầu tiên trong game của tôi lại trải qua cùng một thằng con trai.

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: 囧, không phải ai cũng có vinh hạnh đón lễ tình nhân với tui đâu!

【 trước mặt 】 Dạ Lang: với tôi đây không phải vinh hạnh mà là bất hạnh.

Dạ Lang cũng thả hoa đăng ra, người trước giờ luôn khép kín như hắc hắc khi được một lần cảm tính:

—— Hy vọng năm sau có thể đón Thất Tịch cùng người mình thích.

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: kỳ thật nguyện vọng này có thể thành hiện thực trong năm nay.

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: chỉ cần bây giờ anh thích tui...

【 trước mặt 】 Dạ Lang: cảm miệng.

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: (o X o)

Hai người tới một nơi phong cảnh như tranh, Lăng Dương nhất thời hứng khởi, điều khiển Linh Đang Nhi vận khinh công, qua lại như thoi đưa giữa các cảnh cây, bay đến đâu trăm hoa đua nở, nhánh cây đâm chồi đến đấy.

Hệ tự nhiên, ý nghĩa như tên, hấp thu năng lượng của đất, nước, lửa, gió, hóa sức mạnh tự nhiên thành của chính mình, nắm trong tay hưng suy của vạn vật.

Hoàn toàn tương phản với khí dương cương của chiến sĩ như Dạ Lang, chiêu thức của tể ti hệ tự nhiên khi thi triển liên tục sẽ có vẻ đẹp của mây bay nước chảy, như sơn thủy thụ mộc dung thành một thể, giờ tay nhắc chân đều khiến người ta sáng khoái không nói nên lời.

Đây là lần đầu tiên Dạ Lang được tiếp xúc với chiêu thức của hệ tự nhiên ở cự ly gần, bất giác nhìn đến mức nhập thần.

Lăng Dương thi triển xong một bộ kỹ năng, từ đám mây nương theo sức gió nhảy xuống, đứng bên cạnh Dạ Lang, có bốn quang sáng hình cầu màu sắc bất đồng chuyển động quanh eo cậu theo chiều kim đồng hồ, theo thứ tự là lục, lam, đỏ, vàng, tương ứng với cội nguồn của bốn loại sức mạnh trong hệ tự nhiên.

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: biết vì sao tôi thích chơi hệ môn phái vắng vẻ này không?

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: tể ti tự nhiên là một nghề mà trong lúc hô hấp cũng có thể hấp thu linh khí của thiên địa vạn vật.

【 trước mặt 】 Dạ Lang: câu này nhìn quen ghê, hình như đã thấy ở đâu rồi.

Lăng Dương im lặng.

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: nổi tiếng lắm, là câu nói của một cao thủ khai sơn trong phái bọn tui, tui copy đó.

【 trước mặt 】 Dạ Lang: cậu rất sùng bái huh?

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: xem vậy đi.

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: còn anh, sao muốn chơi phòng chiến? (chiến sĩ phòng thủ)

【 trước mặt 】 Dạ Lang: có thể bảo vệ người mình thích đằng sau lưng.

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: chắc chắn, vẫn do chủ nghĩa đàn ông làm hại.

【 trước mặt 】 Dạ Lang: cậu cũng là đàn ông, chẳng lẽ chưa từng nghĩ vậy?

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: thực xin lỗi, không hề, tui thích được bảo vệ ټ (͡ ▽ ͜ ͡) ټ

【 trước mặt 】 Dạ Lang: không thể hiểu được tư duy của cậu.

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: hày, vậy mới thấy hai mình rất xứng nha.

【 trước mặt 】 Dạ Lang: cảm miệng, tôi biết ngay cậu sẽ nói câu này.

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: (◉ X ◉)

Lăng Dương chán chường mò ba lô, đột nhiên nảy ra một ý.

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: chồng à.

【 trước mặt 】 Dạ Lang: ?

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: hun cái coi.

Không chờ Dạ Lang phản đối, Lăng Dương đã sử dụng kỹ năng vợ chồng [Hôn nương tử] hôn tới.

Ngay nháy mắt đôi môi hai bên chạm vào nhau, Lăng Dương nhấn vào bảo châu biến tính trong ba lô, lập tức một cột khói trắng bao vây Linh Đang Nhi, hai giây sau sương khói tán đi, Linh Đang Nhi đã biến thành nam giới.

Dạ Lang và Lăng Dương đồng thời ngây người.

Lăng Dương chẳng qua ôm tâm lý thử xem, muốn nhìn thử hai acc nam thì có thể hôn môi hay không, không nghĩ tới kết quả lại bất ngờ như vậy.

Trong “Hồn Đạm OL” khi khác phái hôn môi, hai tay của người nam sẽ đỡ nhẹ lấy thắt lưng của người nữ, còn hai tay của người nữ sẽ dán trước ngực người nam, dáng vẻ như chim non nép vào người.

Nhưng Lăng Dương kiểu gì cũng không thể ngờ, nhân viên 3D của game đã dờ hoi đến mức này, ngang nhiên làm động tác hai acc nam hôn nhau.

Chỉ thấy tay phải Dạ Lang thả lỏng, tay trái đặt sau đầu Linh Đang Nhi, còn hai tay Linh Đang Nhi thì để ra sau lưng Dạ Lang, đầu hai người hơi nghiêng sang phải, hôn nhau như chỗ không người.

Lăng Dương bị cảnh tượng này chấn động đến đàn người không biết nói gì, ngay cả mình muốn làm gì cũng quên mất tiêu.

Bên kia Dạ Lang cũng không đỡ hơn cậu là bao, giờ phút này điều hắn nghĩ đến là, tại sao vào đêm Thất Tịch mình lại ở trong phó bản hôn một đứa con trai...

Vẫn là Lăng Dương phản ứng lại đầu tiên, vội vàng dùng chuột điều chỉnh đủ loại góc độ, đoạn nhấn nút chụp hình.

Đáng tiếc chưa chụp được bao nhiêu thì Dạ Lang cũng tỉnh người, nhảy lên chấm dứt động tác.

【 trước mặt 】 Dạ Lang: cậu rảnh nhì.

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: chồng ơi em còn chưa xem đủ mà (T/T)

【 trước mặt 】 Dạ Lang: tổ 3D của game này còn rảnh hơn cậu.

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: có lẽ công tác của họ thanh nhàn quá, tiền lương lại rất cao?

【 trước mặt 】 Dạ Lang: đúng là cái game khốn nạn không phụ tên gọi của nó chút nào. (khốn nạn là hỗn đản, đồng âm với hôn đạm)

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: hun thêm cái nữa đi (͡ 3 ͜ ͡)

【 trước mặt 】 Dạ Lang: xê ra.

Dạ Lang nói xong lùi ra sau hai bước, sợ đối phương lại muốn tập kích bất ngờ.

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: nếu không ôm một cái cũng được, đã có hun nhau thì chắc chắn sẽ có ôm nhau, nhìn thử xem hai acc nam ôm nhau thì thế nào.

【 trước mặt 】 Dạ Lang: tôi không có hứng thú.

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: thấy ghét, bang chiến hôm đó ông xã còn chủ động ôm người ta ~

【 trước mặt 】 Dạ Lang: đây là vì thêm BUFF.

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: hừ, qua cầu rút ván ټ(^ ^)ټ

Một icon dưới góc phải màn hình của Lăng Dương bắt đầu nhấp nháy, là thông báo của hệ thống quà tặng Thương Thành.

【 trước mặt 】 Dạ Lang: biến trở về, thay quần áo.

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: không phải chứ, anh lại mua quần áo? Bộ trên người tôi mới mặc có hai ngày.

【 trước mặt 】 Dạ Lang: đây là bộ mới cập nhật hôm nay.

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: ... anh sửa cái tật xài tiền bậy bạ này được không?

Lăng Dương oán giận chạy tới Thương Thành nhận quà tặng, lần này Dạ Lang mua cho cậu một bộ cổ trang màu trắng, Lăng Dương vừa nhìn đã biết là gu của Dạ Lang, bởi vì đây là một bộ COSPLAY mặc vào sẽ biến thành Tiểu Long Nữ.

Đàn ông mà thích Tiểu Long Nữ... Ngây thơ quá vậy, trán Lăng Dương có thêm vài sọc đen.

Tay Lăng Dương giựt lên, nhấn trúng trang thương phẩm mới nhập trong Thương Thành, con mắt liền sáng ngời.

Cậu vội vàng nhảy khỏi Thương Thành.

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: ông xã ông xã ông xã ông xã ông xã ông xã!!

【 trước mặt 】 Dạ Lang: ...

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: mua bộ quần phục kia đi!

【 trước mặt 】 Dạ Lang: gì?

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: thì bộ đồ nam mới ra hôm nay trong Thương Thành ấy!

【 trước mặt 】 Dạ Lang: ... tại sao?

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: tui thích!!

【 trước mặt 】 Dạ Lang: cậu mới nói không muốn tôi vung tiền bậy bạ.

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: ô ô ô tại sao lại cố tình nghe lời tui vào lúc này T^T

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: mua đi ~~~~~

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: chồng ơi mua đi ~~~~~

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: pò-lissss ~~~~~

【 trước mặt 】 Dạ Lang: không được ẹo! Cậu có phải con trai không? Linh Đang Nhi hồi trước giả làm gái cũng không đến mức như cậu.

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: anh xem tui vì thỏa mãn anh mà mặc này mặc kia, anh không thể thỏa mãn tui một lần à?

【 trước mặt 】 Dạ Lang: dựa vào quan hệ của hai ta, tôi không có nghĩa vụ thỏa mãn cậu.

【 trước mặt 】 Linh Đang Nhi: anh ép tôi có phải không? Được, tôi dùng phương thức đàn ông giải quyết với anh, cứ chờ đó!

Lăng Dương lại chuyển trở về Thương Thành, tuy cậu chơi game chưa bao giờ nạp tiền, nhưng acc này hồi trước có nạp chút khoản, đại thể thì đã tiêu sạch nhưng vẫn còn dư lại chút số lẻ, số lượng tuy không nhiều nhưng đủ cho cậu mua một cây vũ khí kỳ hạn 7 ngày rẻ nhất trong Thương Thành (khoản: cũng là một loại tiền game, có thể mua dc vài thứ hữu hạn trong Thương Thành)

Lăng Dương thoát khỏi Thương Thành, đầu tiên là thay bộ cổ trang Tiểu Long Nữ Dạ Lang đưa cho, cậu lập tức hóa thân thành một giai nhân thanh thuần vô hạn, siêu phẩm thoát tục.

Ngay sau đó cậu lôi vũ khí vừa mới mua tại Thương Thành ra cầm trên tay, Dạ Lang nhìn thấy quả nhiên phát hỏa.

【 trước mặt 】 Dạ Lang: cậu làm gì đó!

【 trước mặt 】 Dạ Lang: bỏ xuống cho tôi!

Lăng Dương quơ quơ vũ khí trong tay đầy vẻ thị uy, lúc này cậu rất muốn cảm tạ sở thích ác ôn của tổ tạo hình mỹ thuật của “Hồn Đạm OL”, vì thỏa mãn đủ loại nhu cầu của người chơi mà cho ra mắt đủ loại đạo cụ muốn hình vạn trạng.

Ví dụ như cây thụt bồn cầu cậu đang cầm hiện giờ, phải nói là làm sinh động như thật, giống y như đúc, chỉ nhìn bằng mắt thôi đã phảng phất như người được mùi hương bất thường của nó...

Nhân sinh trên đời, có mấy ai hữu duyên được nhìn thấy Tiểu Long Nữ cầm cây thụt bồn cầu, Lăng Dương cảm thán, Dạ Lang thật sự được lời rồi.

【 trước mặt 】 Linh Đạm Nhi: không thành vấn đề, chỉ cần anh đồng ý yêu cầu của tôi, tôi lập tức vứt nó.

【 trước mặt 】 Dạ Lang: cậu còn dám uy hiếp tôi?

【 trước mặt 】 Linh Đạm Nhi: không chịu phải không? Vậy tôi sẽ cầm nó ra cửa thành treo máy, chỗ ấy ngựa xe qua lại có lưu lượng người lớn nhất, ha, anh nói tôi nên bày POSE gì mới đẹp đây? Như Lai Thần Chưởng hen?

Nói xong Lăng Dương còn đặc biệt đi tìm Như Lai Thần Chưởng trong giao diện động tác, thế là chỉ thấy Tiểu Long Nữ cầm cây thụt bồn cầu co người nhảy lên đại thần, miệng còn lẩm bẩm: biết Như Lai Thần Chưởng, chuyện như vậy ta sẽ nói cho người hay sao?

【 trước mặt 】 Dạ Lang: trời ơi!

Dạ Lang cực hiếm khi bùng nổ trong game, nhiều nhất cũng chỉ cười ha ha, nên có thể thấy giờ phút này hắn đã bị Linh Đạm Nhi chọc tức đến thế nào.

【 trước mặt 】 Dạ Lang: được, coi như cậu lợi hại!

Dạ Lang bất động tại chỗ, trên đầu xuất hiện dấu hiệu đang xem Thương Thành, chốc lát sau, một Dạ Lang mặc quân phục màu đen phong cách Nazi xuất hiện trước mặt Lăng Dương, hàng cúc được cài ngay ngắn đến tận hầu kết, quanh bả vai rủ xuống tua rua vàng óng, còn có một đường lửa mạch kéo dài từ vai phải đến giữa ngực.

Trước ngực trái của hắn treo một loạt huân chương, phần eo thắt một sợi dây lưng mảnh, khóa dây lưng là một biểu tượng sao sáu cánh màu bạc, hai cổ tay áo được viền một đường trang trí màu vàng rộng bằng bàn tay, trên tay đeo một đôi găng bằng tơ màu trắng.

Phần dưới cũng là một chiếc quần quân đội màu đen, phần nửa ống quần được nhét vào giày boots cao tới đầu gối, giày boots đen bóng, ngoại trừ một sợi dây da có tác dụng trang trí thì không có một chi tiết dư thừa nào, gót giày còn hơi cao mang theo chút gợi cảm.

Lăng Dương không kim được mà bùm miệng.

【 trước mặt 】 Dạ Lang: vứt thử trên tay cậu đi ngay!

【 trước mặt 】 Linh Đạm Nhi: tuân lệnh, trưởng quan!

【 trước mặt 】 Dạ Lang: không đúng, tiêu hủy cho tôi!

【 trước mặt 】 Linh Đạm Nhi: Yes~ sir! Ha ha chồng ơi anh đẹp trai quá đi~!

【 trước mặt 】 Dạ Lang: lúc ở riêng không được gọi tôi là chồng!

【 trước mặt 】 Linh Đạm Nhi: đáng ghét ~~~~

【 trước mặt 】 Dạ Lang: không được ọ!

Hai người vô cùng vui vẻ (hoặc chỉ có một người vô cùng vui vẻ?) làm xong nhiệm vụ Thất Tịch, ra phó bản, những người khác cũng gần như ra đồng thời, nhìn thấy cách ăn mặc của hai người thì đều nhào tới.

【 trước mặt 】 Tôn Tiểu Quyền: woa, tướng quân Nazi Tiểu Long Nữ, tổ hợp này có phải hơi bị xuyên không không?

【 trước mặt 】 Lữ Tiểu Bó: chắc chắn, S-MT của chúng ta lại tiến hóa.

【 trước mặt 】 Tướng Công, Xin Hỷ Dị Dàng: sư công, người quả là... nhưng sư phụ đẹp hơn!!!

【 trước mặt 】 Tiểu Thụ Đùng Chạy: bác Lang đẹp trai man đại, chế phục cấm dục công a!

【 trước mặt 】 Mạc Thương Tâm: trong đầu không thể dùng tưởng tượng bản thân bác Lang mặc thành váy, gay go rồi ha ha ha.

【 trước mặt 】 Hoa Mãn Lâu: kỳ thật A Lăng có đôi giày cũng gần giống vậy, tớ thấy cậu ấy từng đi một lần, là vào lễ hội văn hóa đầu xuân năm nay của làng đại học, tớ nhớ lúc ấy có Mạc Mạc mà nhỉ?

【 trước mặt 】 Mạc Thương Tâm: à đúng đúng đúng, tớ nhớ rồi, đúng là rất giống.

【 trước mặt 】 Tiểu Thụ Đùng Chạy: không sai! Em cũng có đi! Em cũng có ấn tượng!

Mắt Lăng Dương tỏa ra hào quang.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: bọn họ nói thật?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: đừng nghe bọn đó nói bậy.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: cầu xin gặp mặt!

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: gì?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: chúng ta gặp mặt đi!

Bạn đang đọc truyện *Võng du chi ngã bất phối Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Ngày khai giảng hiểm nguy tứ phía

Chapter.18 Ngày khai giảng hiểm nguy tứ phía

Người gửi tin: Ironman (Người Sắt? Rốt cuộc khai giảng, nhớ căn tin hai), khu gửi: Homosexual

Tiêu đề: có ai cùng đăng kí đón tân sinh viên không?

Trạm gửi tin: BBS đại học Yên Sơn trăm năm trồng người

Năm nào đàn anh đi đón tân sinh viên cũng chỉ để ý mấy em gái, các em trai đành phải tự thân vận động, có ai cùng đi cho các em trai cảm thụ sự ảm áp của Yên Đại không?

Người gửi tin: Antelope (Tiểu Linh Dương không muốn không muốn khai giảng), khu gửi: Homosexual

Tiêu đề: Re: có ai cùng đăng kí đón tân sinh viên không?

Trạm gửi tin: BBS đại học Yên Sơn trăm năm trồng người

Tui cũng muốn đi lắm, nhưng mà... Haizz, một lời khó nói hết!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: chúng ta gặp mặt đi!

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: đầu cậu bị nước vào?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: có được không, anh cứ mặc bộ đồ hiện giờ... hay phong cách giống vậy cũng được!

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: được thôi, chỉ cần cậu chịu mặc bộ đồ hiện giờ, hay phong cách giống vậy cũng được.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: ông xã khi dễ người ta (T/TT)

Lăng Dương biết gặp mặt vô vọng, đành phải lầy lui để tiền.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: ông xã, dạo bản đồ chụp hình đi.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: hôm nay cậu trúng gió à?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: ông xã mặc đồ mới, phải chụp hình kỷ niệm chứ!

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: không được si mê tôi.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: anh xem em là Tiểu Long Nữ nè~

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: chưa từng thấy Tiểu Long Nữ nào to mồm như cậu.

Lăng Dương nghĩ hừ, không ép tui ra đòn sát thủ không được, đúng là biệt nữu công.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: tối nay là Thất Tịch, nếu tui không ở bên anh thì anh đoán người ta sẽ nghĩ thế nào?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: ... Đi thôi.

Dạ Lang bị Lăng Dương kéo chạy tới mấy bản đồ, chụp hết tất cả những thắng cảnh nổi tiếng trong game, đi ngang qua bản đồ hồ Thệ Ván, Lăng Dương trực tiếp bỏ luôn đi đến điểm tiếp theo.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: sao không đến bên hồ chụp?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: chỗ đó có gì hay mà chụp?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: không phải ai cũng nói nơi đó là thắng địa hẹn hò trứ danh à?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: là thắng địa chia tay thì có, nghe tên đã biết là điềm xấu. (thệ: qua đời)

Lăng Dương một mực quán lấy Dạ Lang chụp hình đến nửa đêm, nếu không phải hôm sau Dạ Lang còn đi làm thêm thì cậu đã không thả đối phương logout.

Thất Tịch qua đi, Lạc Minh Phong lấy lý do trang bị của Linh Đăng Nhi quá kém, mỗi ngày áp bức cậu tham gia đủ các loại phó bản to to nhỏ nhỏ, đi phó bản xong còn phải đi chiến trường kiếm điểm đổi trang bị, đi nhiều đến mức Lăng Dương muốn học máu.

Khi đi phó bản Bạo Bạo Long cũng thường đi theo, hai người này đã từ phòng ngủ dọn về nhà, nhưng nghe đồn không phải ai về nhà này, còn về nhà ai thì không quan trọng.

Đến tối Dạ Lang đăng nhập, Lăng Dương sau một ngày mệt mỏi lập tức phản chán như uống máu gà, hận không thể thời thời khắc khắc dán cùng một chỗ với đối phương. Sau khi quân phục 7 ngày của Dạ Lang hết hạn, Lăng Dương lại những nhẽo cường ép đòi hán phải gia hạn thêm một tuần.

Kết quả của những việc này chính là Dạ Lang, Linh Đăng Nhi, Lạc Minh Phong và Hạ Đại Gia, quan hệ tình tay tư của bốn người bị đồn thổi phức tạp hơn bao giờ hết, đủ kiểu phiên bản được truyền lưu trong server.

Kể từ khi Bạo Bạo Long biết Linh Đăng Nhi là bạn học rồi thì không còn mang địch ý với cậu nữa, thậm chí còn ba lần bốn lượt chủ động làm thân, ngay cả bị Lăng Dương gọi là Bạo Bạo Long cũng không tức giận, điều này khiến Lăng Dương chẳng hiểu chi hết, mãi đến một hôm...

Chuyện kể hôm nay ba người họ lại tổ đội đi liên năm phó bản, trên thế giới gọi đại một T và DPS (t: tank, dps: mấy nghề công cao), T là tân thủ không biết kéo quái, thường xảy ra chuyện ngoài ý muốn liên tục, cực kỳ nguy hiểm, người xui xẻo đứng mũi chịu sào chính là Linh Đăng Nhi đảm nhận trị liệu.

Lại sai lầm thêm một lần nữa, tiểu quái dời mục tiêu chạy về phía Linh Đăng Nhi, Bạo Bạo Long đuổi theo giờ một búa đánh ngã quái, cướp lại thù hận.

【 đội ngũ 】 Hạ Đại Gia: T mày rớt cuộc có biết kéo không vậy? Không thấy quái đuổi theo trị liệu hết rồi à?

【 đội ngũ 】 Linh Đăng Nhi: không sao không sao, có ai mà chưa từng là tân thủ.

【 đội ngũ 】 Hạ Đại Gia: lần sau chú ý chút, Linh Đăng Nhi mà chết ông cho mày chôn theo!

【 đội ngũ 】 Linh Đăng Nhi: ...

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: ờm, Bạo Bạo Long...

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: cậu đột nhiên rất kỳ lạ

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: là do tôi đã làm gì sao?

Đối diện im lặng một chốc.

【 nói chuyện riêng 】 Hạ Đại Gia: không, vấn đề nằm ở tôi.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: hà?

【 nói chuyện riêng 】 Hạ Đại Gia: kỳ thật tôi... ai da nói ra rất giựt mình.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: ... cậu nói đi tôi tiếp thu được.

【 nói chuyện riêng 】 Hạ Đại Gia: kỳ thật tôi là fan hâm mộ nhu đạo nữ!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: gì?????

Bạo Bạo Long cuối cùng đã nói được lời tận đáy lòng nên rất kích động, đến tốc độ viết chữ cũng tăng rõ rệt.

【 nói chuyện riêng 】 Hạ Đại Gia: kỳ thật hạng mục thể thao tôi thích nhất là nhu đạo nữ!

【 nói chuyện riêng 】 Hạ Đại Gia: nhưng tôi sợ nói ra người khác sẽ cười mình, cho nên trước giờ không dám nói cho ai biết!

【 nói chuyện riêng 】 Hạ Đại Gia: từ khi nghe nói cô là sinh viên chuyên đấu vật nhu đạo, tôi rất kích động!!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: từ từ, chuyện tôi học đấu vật nhu đạo cậu nghe ai nói?

【 nói chuyện riêng 】 Hạ Đại Gia: Thích Phong nói, hồng lẽ không phải?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: ... phải! Đương nhiên là phải! Tôi trời sinh đã dành để học nhu đạo!

【 nói chuyện riêng 】 Hạ Đại Gia: nói thật, tôi có thể đến đạo trường của các cô xem không? Tôi muốn đi từ lâu rồi!

【 nói chuyện riêng 】 Hạ Đại Gia: ai da, nhưng bị người khác thấy thì sao đây?

【 nói chuyện riêng 】 Hạ Đại Gia: nói tôi là bạn trai của cô có được không?

【 nói chuyện riêng 】 Hạ Đại Gia: hay là tôi trốn vào xem?

【 nói chuyện riêng 】 Hạ Đại Gia: tôi thề sẽ không trốn vào phòng thay đồ!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: cậu có muốn trốn cũng không trốn vào được!!!

【 nói chuyện riêng 】 Hạ Đại Gia: tôi thật sự rất muốn gặp cô, gặp mặt trao đổi chút tâm đắc về nhu đạo, nhưng Thích Phong nói không được.

【 nói chuyện riêng 】 Hạ Đại Gia: hần nói đến khai giảng cô sẽ đi tham gia giải đấu toàn quốc, không ở trường học.

【 nói chuyện riêng 】 Hạ Đại Gia: tuy rất đáng tiếc, nhưng tôi vẫn chúc cô giành được thành tích cao! Tôi sẽ xem truyền hình! Với điều kiện không bị phát hiện!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: ừm, cho tôi chen ngang một câu, tôi tham gia giải gì?

【 nói chuyện riêng 】 Hạ Đại Gia: Thích Phong nói, cô tham gia giải nhu đạo sinh viên Trung Quốc cúp Hồ Suất 20XX dành cho nữ ở hạng mục 48kg!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: ... Cậu ta nói không sai, tôi đúng là tham gia giải nhu đạo sinh viên Trung Quốc cúp Hồ Suất 20XX dành cho nữ ở hạng mục 48kg, tôi nhất định sẽ cố gắng đạt được thành tích cao, không để cậu thất vọng!

【 nói chuyện riêng 】 Hạ Đại Gia: tôi tin chắc cô sẽ thành công! Cố lên!!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: tui không thể đi khai hoang với mấy người!

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: ủa? tại sao?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: bởi vì tui phải đi tham gia giải nhu đạo sinh viên Trung Quốc cúp Hồ Suất 20XX dành cho nữ ở hạng mục 48kg!

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: lý do này không tốt à? Đây là giải đấu đi khắp cả nước, ban ngày thi đấu, buổi tối có thể đăng nhập, là chứng cứ không ở trường hoàn mỹ biết bao nhiêu, nếu cậu may mắn vào được đến chung kết, ít nhất phải thêm tới mấy tháng.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: em cảm ơn bác đã lo lắng chu đáo như vậy! Còn phải cảm tạ bác đã không để em tham gia thi đấu hạng mục 84kg! Em nhất định sẽ cố gắng đánh vào chung kết!

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: bởi vì hạng mục cao nhất là 78kg trở lên, thể trọng 48kg không dễ duy trì đâu, em nhất thiết không được phát phì, bác chúc em thành công đoạt giải quán quân, mang vinh quang về cho trường ta :)

Tuy Lăng Dương này giờ luôn bận đánh chữ tán gẫu, nhưng động tác trị liệu trước sau không ngừng, tân thủ T trang bị nát thao tác tồi dưới sự bom mào của cậu chưa từng chết một lần.

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: tay cậu khỏi rồi à?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: chưa, bây giờ vẫn còn thuần xài chuột, thứ phó bản con con này một con chuột đủ đối phó rồi.

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: với điều kiện là phải dùng con chuột đẳng cấp biến thái như của cậu.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: ha ha, cậu còn nhớ rõ.

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: xem rồi là khó quên, tôi cũng có ý mua một cái.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: mua đi, tuy hơi mắc nhưng xài ngon lắm.

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: con chuột của cậu thì tốt nhưng máy tính thì tàn quá, mỗi lần chuyển bản đồ đều bị lag rất lâu.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: cái này cũng bị cậu nhìn thấu, chịu thôi, tui là dân nghèo mà ٩ (͡° ͜ʖ ͡°) ۶

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: cậu nghèo thì có sao, không phải có người tình nguyện mua chuột bốn số cho cậu à? Mà nói tới thì hẳn cũng chịu bỏ tiền cho cậu ghê. (trị giá con chuột tới 4 chữ số)

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: =.= toàn nhắc chuyện không nên, đã nói rồi, đây là của công.

Đến tối.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: nghe nói cậu phải tham gia giải nhu đạo sinh viên Trung Quốc cúp Hồ Suất 20XX dành cho nữ ở hạng mục 48kg?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: ờ, đến anh cũng vậy?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: chẳng qua thấy buồn cười quá thôi.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: đây là do ai làm hại hả hả hả? Anh có biết tung một lời nói dối phải bịa một trăm lời nói dối để lấp vá không? Tôi bây giờ bịa nhiều quá đến cả mình cũng không nhớ nổi, phải ghi nhớ bằng memo đây a a a!

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: vậy chân thành xin lỗi, chuyện đến nước này rồi tôi cũng không thu tay được, nhưng có thể hữu nghị cung cấp memo cho cậu.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: ông xã vào học rồi đâu cần đi làm thuê nữa phải hông? Vậy ban ngày cũng vào game được đúng hông? Em đi phó bản với Lạc Minh Phong muốn học mấu rồi, người ta muốn đi với ông xã ~

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: thật đáng tiếc, cậu không thi đấu, nhưng tôi phải thi, ban ngày không lên lớp thì phải đi huấn luyện.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: a! Thi cái gì? Thi đấu ở trường các anh hả? Tui muốn xem!

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: bơi lội.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: ... không đi.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: tại sao?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: sợ nước.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: nước có gì mà sợ?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: có nói anh cũng không hiểu.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: nhưng những người học bơi có vóc dáng rất được, quần bơi tam giác cũng rất đáng yêu, nếu ông xã mặc đồ bơi ở

nơi không phải hồ bơi em nhất định đi xem!

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: một ngày không YY tôi cậu sẽ chết à?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: chứ anh nghĩ sức mạnh nào đã một mực chống đỡ tui tinh thần phân liệt đến giờ!

Thời gian nháy mắt chạy tới đêm trước khai giảng, các sinh viên về nhà đều dần trở lại trường, sân trường trở nên náo nhiệt hơn.

Mỗi năm một lần lại đến ngày tân sinh viên báo danh, Lăng Dương vốn cũng muốn đăng ký làm tình nguyện viên tiếp đón các em trai, thuận tiện tìm tòi niên hạ công chất lượng tốt, nhưng hề nghĩ tới đi là chắc chắn sẽ gặp đồ phụ biến thái làm trong hội sinh viên thì cậu chỉ đành từ bỏ.

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: sư phụ ~~~ người ta hôm nay nhìn thấy tân sinh viên văn tân, ai nấy cũng đều non mềm như nước ~~~

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: !!!! Sao con nhìn thấy được!!

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: ỉ? Chẳng phải đã nói người ta ở học viện văn tân là gì~

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: ... Là thật à???

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: hi hi sư phụ dễ lừa ghê (*^__^*)

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: phắc!!!

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: sư phụ giữ vững tinh thần, sắp phải đánh một trận ác liệt rồi!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: con còn có mặt mũi để nói!

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: con sẽ yên lặng đứng sau lưng làm trụ cột tinh thần cho sư phụ!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: trụ cột tinh thần của ta đã mặc quần bơi tam giác chạy mất rồi!

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: yên tâm đi sư phụ, sớm muộn gì cũng có một ngày ngài ấy đập tường vân bảy màu, vung vẩy quần đùi bơi trở về đón sư phụ!

Từ Hiền kéo Lăng Dương làm tổng vệ sinh trước khi nhập học. Từ Hiền là một người rất yêu sạch sẽ, bình thường vệ sinh chung trong nhà đều do cậu bao hết, Lăng Dương đương nhiên cũng biết ngưng bản thân trước giờ luôn trốn việc, vì vậy lần này triệt để dọn dẹp ngăn nắp từ trong ra ngoài.

Nhưng có quét tước sạch sẽ thế nào thì cũng không thể thay đổi sự thật cậu là một nam sinh không để ý tiểu tiết, đồ đạc trong phòng ngủ của mình vẫn chất đống hỗn độn, dù gì nhà cũng không có ai đến, bừa thì cứ cho bừa đi.

Sau cùng Lăng Dương cảm thấy gian phòng của mình đã trắng sạch lắm rồi, bèn tìm một tấm poster bự dán lên tường, trên poster là nam diễn viên Ngô Quan Phong cậu thích nhất, ngồi trên một chiếc ghế chân cao, chân trái giơ lên, gót chân dẫm lên ghế dựa bên cạnh, hai tay giao nhau đặt lên đầu gối, chân phải thon dài thả tự nhiên, vẻ mặt lãnh khốc.

Lăng Dương thích tấm poster này, lý do lớn nhất là do trên poster Ngô Quan Phong mặc một bộ đồ da bó sát rất gợi cảm, cộng thêm một đôi giày punk siêu cấp khoa trương, chỉ để giày thôi đã dày chừng 10cm.

Nhất là từ góc độ chụp này khiến cho đôi giày đặc biệt bắt mắt, làm người ta liếc mắt một cái đã chú ý, tựa hồ đã đoạt hết sự nổi bật của nhân vật chính.

Học kỳ mới, giờ học đầu tiên theo thường lệ là tình hình chính sách và giáo dục, tên gọi tắt rất ác liệt —— giờ hình giáo, mà nói trắng ra là phụ đạo viên của khoa đếm số người một lần, lặp lại kỷ luật lần nữa, tổng kết học kỳ trước, kỳ vọng học kỳ sau, đều là mấy thứ nhảm tai.

Đạo viên của Lăng Dương là một bà cô trung niên hơn bốn mươi tuổi, rất dài dòng, gây mê hiệu quả hơn cả thuốc ngủ.

Kỳ thật Lăng Dương sợ nhất không phải nghe bà lái nhài, bởi vì cậu phải lẩn trốn quá nhiều người, chỉ sức xác thương của một đạo viên thôi thì hoàn toàn không đáng kể. Mà phải nói cho đúng là đối với Lăng Dương toàn bộ sân trường đại học Yên Sơn đều là nguy hiểm tứ bề...

Lăng Dương đang đi, đột nhiên khước mắt liếc thấy một bóng người quen thuộc từ xa xa, không nói hai câu đã xoay người bỏ chạy.

Người kia cũng nhìn thấy cậu, la lên: “Lăng Dương! Đứng lại! Cậu chạy đi đâu!”

Lăng Dương chạy càng nhanh hơn, người kia thấy vậy, bèn hả hê hét to: “Bớ người ta! Dê xôm! Bắt lấy cái thằng đang chạy đằng trước!”

Bạn đang đọc truyện *Võng du chi ngã bất phối Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

chương 19: Hóa hiểm thành an nhờ ơn thầy

Chapter.19 Hóa hiểm thành an nhờ ơn thầy

Người gửi tin: Jyouousama (AKAME_yêu thích các couple ngược đời_lập trường kiên định theo phe Thích Diệp), khu gửi: Homosexual

Tiêu đề: toàn trạm truy nã Tiểu Linh Dương!

Trạm gửi tin: BBS đại học Yên Sơn trăm năm trồng người

Ai cung cấp được phương thức liên hệ xin hậu tạ!

Người gửi tin: Antelope (Tiểu Linh Dương không ai tìm được), khu gửi: Homosexual

Tiêu đề: Re: toàn trạm truy nã Tiểu Linh Dương!

Trạm gửi tin: BBS đại học Yên Sơn trăm năm trồng người

Hậu cỡ nào? Để em cân nhắc!

Bởi vì ngay vào ngày khai giảng nên sân trường có rất nhiều người qua lại, trong đó có không ít người vì chính nghĩa, nghe thấy có người hô hoán dè xỏm, rất tự nhiên mà hành động vì công lý, Lăng Dương nhanh chóng bị hai chàng trai vạm vỡ đè lại, áp giải đến trước mặt nạn nhân bị sàm sỡ.

“Học tỷ, một đời anh danh của em đều bị chôn vùi trong tay chị rồi, sau này ai ai cũng biết em sàm sỡ một cô nữ sinh, bọn họ sẽ kỳ thị xu hướng tình dục của em mất,” Lăng Dương ầm ức nói.

“Hừ, nếu không phải cậu vừa thấy chị đã bỏ chạy thì chị phải dùng hạ sách này à? Cậu cho rằng chị tình nguyện bị một tiểu thụ sàm sỡ sao?” Người được gọi là học tỷ khinh thường đáp lại, thuận tiện nhét tờ truyền đơn vào tay hai anh hùng đã hết mình vì công lý, “Cám ơn hai anh đã rút đao tương trợ, đây là quảng cáo chiêu mộ của câu lạc bộ hoạt hình bọn em, chúc nữa sẽ giới thiệu em gái với các anh.”

Hai người cầm tờ roi hơn hờ rời đi, để lại Lăng Dương mặt ủ mày chau đối diện với học tỷ.

“Học tỷ, chị tha cho em đi, em thực sự không làm được~”

“Bây giờ nói không được? Quần áo đều đã làm xong theo số đo của cậu, giờ cậu bảo không được, chị biết đi đâu tìm người thay đây?”

“Ai da, em bây giờ không giống ngày xưa, em phải ăn dật.”

“Ăn dật? Cậu mà biết hai chữ ăn dật viết thế nào à? Bạn nhỏ có ID Tiểu Linh Dương nổi danh khắp BBS trường ta.”

“Học tỷ không biết chứ, kỳ nghỉ này em đã bá được một sư phụ ăn dật, giờ đã tu luyện được chân lý muộn tao nhuyển như cháo.” (muộn tao: bề ngoài im lìm nhưng bên trong rất nhiệt tình)

“Nhiều chuyện, chị mặc kệ, ngày mai chiêu mộ ở cửa căn tin hai, trước giữa trưa cậu phải trình diện thay đồ hoá trang... Má, cái chân dê của cậu bị sao vậy? Giờ trò lưu manh bị người ta đập gãy à?”

“Đúng vậy đúng vậy, học tỷ, chị xem em bị thương rồi, thật sự lực bất tòng tâm.”

“Vết thương nhẹ không đến mức thoát ly mặt trận, dù gì y phục của cậu có thủy tự che không thấy được, đến lúc đó chú ý đừng để lộ là xong. Ngoài ra buổi chiều còn phải chụp ngoại cảnh, có giờ học không? Có thì cúp.” (thủy tự: phần tay áo dư ra dài thượt là dài mà khi hát tuồng cheo người ta hay vung qua vung lại)

“Cha mẹ ơi, qua một kỳ nghỉ, học tỷ càng ngày càng uy vũ khí phách!”

“Vuốt móng ngựa cũng vô dụng, lấy đi động ra! Cậu cho rằng dọn khỏi phòng ngủ, đổi số di động và chim cánh cụt (QQ) thì không ai tìm được cậu à? Có ngon thì trốn vào nơi thâm sơn cùng cốc không có tín hiệu ấy, nếu không về nông thôn dạy học cũng được, coi như là cống hiến vì loài người.”

Lăng Dương bắt đầu đi lùi ra điện thoại, “Hầy, chỉ cần còn tồn tại thì bản thân em đã tự phát quang phát nhiệt rồi.”

Học tỷ cúi đầu lưu số di động của cậu vào điện thoại mình, “Mấy tình lang yêu dấu của cậu đều mò đến chỗ chị cả rồi, để xem cậu còn nhảy nhót được mấy ngày, nhớ kỹ, trưa mai, quảng trường hoạt động trước căn tin hai, không tới thì cứ đợi chị phát tán số mới của cậu đi.”

“Học tỷ, đừng mà ~~~~~”

Lăng Dương ù ì đi vào học viện văn tân, đứng đến phòng học nhà mình, vốn định tìm góc vắng vẻ ẩn nấp, kết quả mới vừa lên vào từ cửa sau đã nhìn thấy anh Gấu ở tức xá ngồi đằng trước quay lại nhiệt tình vẫy tay với cậu, còn lớn giọng hô như sợ người khác không nhìn thấy: “Dương Dương!”

Thấy vậy Lăng Dương đành rề rà đi qua, trong bụng hạ quyết tâm, trốn được mừng một không trốn được mười lăm, cùng lắm thì liều mạng thôi.

“Một kỳ nghỉ không gặp, sao cậu xiu dữ vậy?” Anh Gấu vung khuỷu tay ôm cổ Lăng Dương, dùng nắm tay vỗ đầu cậu.

“Ài, nhẹ cái, nhẹ cái, đây hông phải do em núp ở nhà quá lâu không thấy ánh mặt trời à, phơi nắng một hồi lại xán lạn thôi.” Lăng Dương vội làm vẻ cầu xin.

“Khà khà,” Anh Gấu âm hiểm cười hai tiếng, cánh tay ôm Lăng Dương thoáng dùng sức, đầu cũng sát lại gần, hạ giọng, “Thú thật đi, có phải chú mày ở bên ngoài vay nặng lãi không?”

“Sao mà có?”

“Đừng gạt anh, vừa mới khai giảng mà chủ nợ đã tìm tới cửa mấy đợt, may là anh mày đủ nghĩa khí, can đảm cho mày, không để lộ chút phong thanh!” Anh Gấu vỗ vỗ ngực, ra vẻ công lao tràn trề.

“Em biết anh là người tuyệt vời nhất mà,” Lăng Dương đẩy ngực đối phương, “Đúng rồi có những ai đến tìm em?”

“Ừm, để anh nghĩ đã...” Anh Gấu xoa cằm, “Có một người, khi nghiêm túc thì giống Michael Scofield, khi cười thì giống Châu Tinh Trì.”

“... Như anh miêu tả còn là con người nữa à? Còn gì không?”

“Còn một người, ánh mắt giống Nhĩ Khang, cái mũi giống Vĩnh Kỳ, miệng giống Bát Gia, đường nét khái quát lại mơ hồ giống Tứ Gia.” (Bát Gia: Bát a ca Dận Tự, Tứ Gia: Tứ a ca Dận Chân, ai coi phim Bộ Bộ Kinh Tâm sẽ tưởng tượng ra ặc)

“Bà nó, bộ dáng kinh khủng như thế mà quản lý cũng cho lên lầu?”

“Ừ, còn một người nữa... Là một anh đẹp trai.”

Lòng hiếu kỳ của Lăng Dương hoàn toàn bị gọi lên, người mà được cả anh Gấu miêu tả là đẹp trai thì phải có bao nhiêu đẹp đây, “Là như thế nào như thế nào?”

“Hèm, không phải đang ngồi ở đằng kia à, còn tìm tới hai lần, anh nói với hán cậu vẫn chưa về trường.” Anh Gấu hát cảm về hướng bên phải một chút, Lăng Dương nhìn theo tầm nhìn của đối phương, lập tức rụt vùi.

“Trời, anh nói thẳng ra là lớp trưởng không được à.” Lăng Dương nói ịu xù.

“Ngay cả lớp trưởng cũng tìm cậu, cậu nói coi rốt cuộc bản thân đã làm chuyện thương thiên hại lý gì hả.”

“Anh, anh là huynh đệ đáng tin cậy nhất của em, là người duy nhất trong lớp biết địa chỉ bây giờ của em, anh nhất định nhất định phải thay em giữ kín bí mật này, coi như em van xin anh, nha~”

“Vậy cậu tính cảm ơn anh thế nào?” Anh Gấu bắt đầu làm dáng.

“Mời anh ăn căn tin hai được không?”

“Miễn! Anh chưa muốn vừa khai giảng đã vào phòng y tế đâu.”

Lăng Dương và anh Gấu cứ cầm đầu hủ hí với nhau nên không để ý có người vào phòng học, mãi đến khi nghe thấy chung quanh vang lên tiếng bàn tán nhỏ nhỏ mới phát hiện tình hình có biến.

“Má nó, tại sao là ông?” Giọng anh Gấu vang lên bên cạnh.

Lăng Dương nhìn về phía trước phòng học, cũng ngẩn người, tại sao là ông?

Người vừa bước vào đình đặc đi lên bục giảng, đặt giấy tờ trong tay xuống mặt bàn, mặc kệ chúng nhân rì rầm với nhau ở dưới, đi thẳng vào vấn đề:

“Phụ đạo viên của các bạn thân thể không khỏe, công tác đạo viên của học kỳ này do tôi tạm đảm nhiệm, tất cả mọi người đều biết tôi cho nên tôi không cần tự giới thiệu nữa, tiếp theo tôi cần biết một vài bạn, lớp trưởng là ai?...”

Người trên giảng đường tên là Đường Tu Văn, là giáo viên dạy môn phê bình văn học đương đại của hệ Lăng Dương, môn học thuộc loại bắt buộc, cho nên các sinh viên đều không xa lạ gì với người này.

Đường Tu Văn tuổi còn trẻ, tài hoa thì hơn người, tướng mạo lại xuất chúng, theo lý mà nói vốn là kiểu giáo sư rất được học trò hoan nghênh, nhưng con người thầy ấy lại cao quý lãnh diễm, những chuyện như hòa mình với các học sinh tuyệt đối không có khả năng xảy ra trên người thầy, bởi vậy mọi người cũng chỉ biết ví von thầy là một đóa sen trắng của văn viện, có thể ngắm nhưng không thể khinh nhờn.

Song, điều này chỉ giới hạn với những sinh viên khác, còn quan hệ giữa Lăng Dương và Đường Tu Văn lại coi như có chút sâu xa, trong hệ chỉ có mình Lăng Dương dám đến gần trước mặt thầy.

“Woa, không phải chứ, tại sao lại là thầy Đường thay thế đạo viên, anh sợ nhất là ông.” Anh Gấu chà chà cánh tay, còn không quên xắn tay áo triển lãm cho Lăng Dương, “Xem, anh vừa thấy ông thì lòng tự dưng hết cả lên.”

Lăng Dương trừng anh Gấu không biết nói gì, anh Gấu sờ dĩ gọi là anh Gấu không phải vì trong tên có chữ gấu, mà là vì dáng người anh to lớn, một mét chín tám làm tròn thành hai mét, mọi người kêu tới kêu lui đến tên thật của anh là gì cũng không nhớ rõ.

Một người cao to gần hai mét công khai bày tỏ bản thân e sợ một người, vậy người kia phải khủng bố cỡ nào?

“Anh thôi phòng dữ vậy, ông làm gì đáng sợ như anh nói,” Lăng Dương dẫu môi, “Em thấy ông rất bình dị gần gũi mà.”

Anh Gấu dùng ánh mắt như nhìn quái vật để nhìn cậu, lóp phó ngồi ở hàng trên nghe thấy cũng xoay lại tham gia thảo luận với bọn họ.

“Woa, Lăng Dương giỏi ghê, cả viện chắc chỉ có cậu mới có thể dùng bốn từ bình dị gần gũi để đánh giá thầy Đường.”

Lăng Dương không còn lời nào, “Giờ mà khoa trương đến mức như cậu hình dung?”

“Đây là băng son mỹ nhân thụ nổi tiếng của viện chúng ta đó,” Lóp phó là một hủ nữ chuẩn mực, “Trong vòng mười mét vật sống chắc chắn phải chết.”

Lăng Dương co giật khóe miệng, suy nghĩ của mình quả nhiên không cùng một không gian với đối phương.

Mà, cái gì gọi là băng son mỹ nhân thụ nổi tiếng? Thời đại bây giờ sinh viên cũng có thể trắng trợn YY đến trên đầu thầy giáo sao?

“Mà nói tiếp thì Lăng Dương có quan hệ tốt với ông là bởi vì hai người quen biết từ trước à?” Lóp phó hỏi.

“Ừ, thời trung học mình khá thân với em trai thầy.”

“Thầy Đường có em trai? Bề ngoài giống thầy không?” Cô nàng bắt đầu nhiều chuyện.

Tầm mắt Lăng Dương bay tới trên người Đường Tu Văn, đối phương dường như nhận ra mà nhìn về phía cậu, bốn mắt đụng nhau, ánh mắt lạnh lẽo của Đường Tu Văn rét đến khiến Lăng Dương bất giác run rẩy, lời mọi người nói hình như cũng không sai.

“Không, hoàn toàn không giống.” Lăng Dương ra sức lắc đầu phủ nhận.

Lớp trưởng ngồi trước Lăng Dương hai hàng lúc này đột nhiên quay đầu quét mắt nhìn cậu, cái nhìn này nhìn đến Lăng Dương không rét mà run, cúi đầu xắn tay áo nhìn thử, lòng tự của mình cũng dưng hết lên.

Hừ, núi băng chân chính phải là vị này mới đúng, chẳng biết hai người họ ai có nhiệt độ thấp hơn nữa.

Chuyện kể đạo viên đổi thành Đường Tu Văn thì chỗ tốt nhất là thầy không đồng dài, chỉ tùy tiện dặn dò vài câu đã tuyên bố hết giờ, điều này khiến cho các sinh viên chuẩn bị sẵn tinh thần nghe trường giảng đại hải được thở phào một hơi.

Lăng Dương đạt được tự do điều đầu tiên nghĩ đến là vọt ra ngoài, nhưng không đợi cậu vọt được nửa bước thì đã bị một giọng nói truyền đến từ đằng sau đóng đinh xuống đất.

“Tiểu Linh Dương.”

Chỉ ngăn ngắn ba chữ, lại ẩn chứa vô vàn sát khí, làm Lăng Dương không thể động đậy được miếng nào.

Cậu chậm rãi quay đầu lại, trên mặt trưng một nụ cười xán lạn, “Ha ha lớp trưởng, đã lâu không gặp.”

“Cậu trốn tôi làm gì?”

“Oan quá đi, tui làm gì có.”

“Không có mà phóng nhanh như vậy?”

“Chả phải tui sốt ruột đi căn tin hai mua bánh bao à, đi trễ hết hàng.” Lăng Dương cười xòa.

Vệ Thi hiển nhiên không có ý định để ý tới lý do bốc phét của cậu, đang định tiếp tục gặng hỏi thì ánh mắt quét qua, bắt gặp tay trái của đối phương.

“Tay cậu làm sao vậy?” Vệ Thi cau mày hỏi.

Lăng Dương giơ tay lên hoạt động thử ngón tay, “Cậu hỏi cái này? Tui nói lúc gồng tay với người khác bẻ gãy mất ngón tay cậu tin không?”

“Cậu cho tôi là thằng ngu?”

“Nếu cậu không tin lời tôi vậy đừng hỏi nữa,” Lăng Dương một câu hai ý.

Vệ Thi im lặng nhìn chằm chằm Lăng Dương một hồi, nhìn đến Lăng Dương dựng cả tóc gáy, cậu cứ có cảm giác người này không nói lời nào đã có thể nhìn thấu bí mật trong lòng mình.

“Cả kỳ nghỉ cậu không hề đăng nhập.”

“Tay tui thành như này làm sao mà đăng nhập.”

“Vậy cậu ta đâu?”

Lăng Dương cười khò, “Lớp trưởng, quan hệ của cậu với nó còn thân hơn cả tôi, tôi biết cậu cũng biết, tôi không biết cậu cũng biết, nếu như ngay cả cậu cũng không biết nó đi đâu thì tôi càng không có khả năng biết nhiều hơn cậu.”

Vệ Thi vừa định mở miệng thì đã bị Lăng Dương cắt ngang, đầu gối mình cũng coi như trường bối của đối phương, nhìn cậu ta cứ đâm đầu vào ngõ cụt như thế, bản thân kiểu gì cũng phải khuyên nhủ một lần, “Ta nói, đồ phụ à, đòi người ngán ngủ, phải biết tận hưởng hiện tại, đừng chỉ mãi đau đầu một người không buông. Không phải của con thì sẽ không phải của con, cho dù con câu hết cá của hồ Thệ Ván thì thế nào? Người ta sẽ không quay trở về, chỉ bằng sớm buông tay chút đi, cá nó không có tội.”

Vệ Thi bình tĩnh lại, rốt cục chỉ đơn giản phun bốn chữ, “Tôi không phải cậu.”

Lăng Dương liếc xéo, sao kiểu gì cũng kéo được tui vào vậy.

“Bạn Lăng Dương.” Cách không xa truyền tới một giọng nói, nghe vào tai Lăng Dương quả thực như tiếng trời.

“A, thầy, vừa hay em có chuyện tìm thầy,” Lăng Dương chạy vút qua.

“Ừ, chuyện gì?” Đường Tu Văn hỏi, đoạn nói với người đằng sau Lăng Dương: “Cậu cũng có việc?”

“Đúng.” Vệ Thi đi tới từ đằng sau mặt không đổi sắc.

Lăng Dương bức bối, đúng là âm hồn bất tán.

“Vậy cùng đi thôi.” Đường Tu Văn xoay người rời đi, hai người cất bước đuổi theo.

Đường Tu Văn vừa đi vừa nói chuyện nhà với Lăng Dương, “Em trai tôi gọi điện đến, hỏi cậu ngày nghỉ sao không về.”

“A, có chuyện đặc thù... Qua tết, chờ qua tết em nhất định trở về, em cũng đặc biệt nhớ anh, đúng rồi anh còn nói gì không?”

“Nó nói có một đứa cháu hỏi thăm về cậu rất nhiều lần.”

Lăng Dương bị ghen một chút, “Tuy mô tả như thế là không sai, nhưng đằng trước từ cháu chắc còn định ngữ nhà nào nữa chứ?”

“Hình như có, tôi không nhớ rõ.”

Khi Đường Tu Văn ở cùng Lăng Dương thái độ rõ ràng dịu hơn nhiều, nhưng một giây sau, anh lại khôi phục dáng vẻ băng sơn cách xa ngàn dặm, hỏi Vệ Thi này giờ vẫn đi bên cạnh, “Mail gửi cho cậu hai hôm trước đã xem chưa?”

“Xem.”

“Suy nghĩ thế nào?”

“Còn chưa nghĩ ra.”

“Tốt nhất nhanh lên, thầy Lương rất thích luận văn cậu đưa hồi cuối kỳ, hy vọng năm nay cậu có thể qua đó nghiên cứu đề tài với thầy, đến lúc đó mặc kệ là gửi luận văn hay ra sách đều sẽ có thêm tên của cậu, rất có ích cho tương lai. Cậu phải biết thầy Lương trước giờ chưa từng dẫn dắt sinh viên chưa tốt nghiệp, cơ hội này rất hiếm có, hy vọng cậu có thể nắm bắt.”

“Nhưng em thấy hoàn thành đề tài này nhanh nhất cũng cần ba tháng.”

“Nếu cậu lo lắng các môn chuyên ngành thì tôi có thể giúp cậu đánh tiếng, dù sao môn chuyên ngành đều có thể bổ sung, nếu là cậu thì nhất định không thành vấn đề, còn việc lớp...” Đường Tu Văn nhìn Lăng Dương như có điều suy nghĩ, cậu lập tức lắc đầu như trống bỏi.

“Có thể để lớp phó tạm thời quản lý.”

Lăng Dương ở bên cạnh nghe rõ mồn một, giờ phút này đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội thoát khỏi Vệ Thi, “Woa, người thầy nói có phải là thầy Lương hệ Trung văn bên Tân Đại không? Danh sư đó, được làm đề tài chung với thầy ấy đúng là cơ hội ngàn năm có một, tại sao lại có người không biết quý trọng thời cơ này nhỉ, nếu người thầy ấy coi trọng là em, em lập tức hăm hở cuốn gói lăn qua đó.”

Đường Tu Văn liếc xéo cậu, “Thô tục.”

“... lập tức run rẩy đến cửa xin đại sư chỉ điểm”

“Đây thì còn được.”

“Em biết rồi, em sẽ nhanh chóng trả lời thầy Lương,” Vệ Thi đáp.

Đuổi được Vệ Thi, Đường Tu Văn lại chuyển chú ý sang Lăng Dương, “Cậu tìm tôi có chuyện gì?”

“Hi hi, em muốn xin thầy giúp em viết đơn xin phép.”

“Giờ coi phải không?”

“Woa, em thực vui mừng học kỳ này đổi đạo viên, tiết kiệm được bao nhiêu nước miếng giải thích.”

“Tôi nghe em trai tôi nói qua, tôi có thể viết giấy chứng nhận cho cậu, còn đơn xin phép thì cậu phải tự đi phòng y tế bổ sung.”

“Hai, có giấy chứng nhận thì đơn xin phép chỉ là chuyện nhỏ, cảm ơn thầy nhiều!”

Đường Tu Văn viết xong giấy chứng nhận cho Lăng Dương, Lăng Dương cầm tờ giấy vẩy vẩy với đối phương, “Cảm ơn thầy, em đi đây.”

“Tạm biệt,” Đường Tu Văn dừng một chút, “bạn Tiểu Lăng Dương.”

Động tác trên tay Lăng Dương hơi khựng lại, tên thật của cậu là Lăng Dương, tên mạng là Tiểu Linh Dương, khuyết điểm lớn nhất của việc này chính là khi một người gọi xiaolinyang thì cậu vô pháp phân biệt đối phương đang thân mật gọi tên thật hay là tên mạng của cậu.

Lăng Dương không rõ Đường Tu Văn có ý gì, đứng ngốc tại chỗ vài giây vẫn nghĩ không ra đáp án, đành xấu hổ cười hai tiếng, xoay người chạy mất.

Lăng Dương phấn khởi cầm đơn xin phép đi ra từ phòng y tế, vốn cho rằng bản thân hôm nay sẽ trải qua một ngày chết chóc, không nghĩ tới quanh co vòng vèo lại thấy ánh sáng cuối đường hầm, dĩ nhiên là ngoại trừ việc bị học tỷ túm cổ như tội phạm, chuyện đó không tính.

Hiện giờ bản thân không chỉ không tốn sức đã lấy được đơn xin phép mà còn kèm theo thoát được BOSS cuối, ít nhất ba tháng tới sẽ không cần nom nớp lo sợ, còn sau ba tháng... phỏng chừng sẽ như lời đồ đệ cậu, đã sớm quên mất chuyện này rồi.

Thầy ơi là thầy, thầy quả nhiên là quý nhân của đời em!

Lăng Dương đắc ý ngâm nga một khúc hát, nhịp chân cũng bắt giắc nhanh hơn, hận không thể tăng tốc về đến nhà, chia xẻ với Tiểu Khẩu Nhi tin tức hả hê lòng người này.

Bạn đang đọc truyện *Võng du chi ngã bất phối Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20:Số mệnh gặp nhau lúc ngoảnh đầu

Chapter.20 Số mệnh gặp nhau lúc ngoảnh đầu

Người gởi tin: Antelope (Tiểu Linh Dương chân dài), khu gửi: Homosexual

Tiêu đề: tin nội bộ, ngày mai phần tử khủng bố sẽ đặt bom ở cửa căn tin hai

Trạm gởi tin: BBS đại học Yên Sơn trăm năm trồng người

Mọi người nhất thiết không được đến gần.

Người gởi tin: Jyouousama (AKAME_ Tất Tiêu là vương đạo không thể đảo nghịch_câu lạc bộ đang tuyển COSER), khu gửi: Homosexual

Tiêu đề: Re: tin nội bộ, ngày mai phần tử khủng bố sẽ đặt bom ở cửa căn tin hai

Trạm gởi tin: BBS đại học Yên Sơn trăm năm trồng người

PIA thẳng trên

Trưa mai CLB manga chiều mộ ở quảng trường hoạt động trước căn tin hai khu Bắc, thuận tiện có hoạt động COS, hoan nghênh các anh trai em trai tiểu công tiểu thụ đến cổ vũ.

PS, còn được ngắm chân dài của chủ nhà.

Khi Lăng Dương về nhà đăng nhập thì vừa kịp lúc hai sinh viên Yên Đại, Hoa Mãn Lâu và Tiểu Khẩu Nhi, đang tán gẫu trên kênh bang hội.

【 bang hội 】 Hoa Mãn Lâu: nghe nói hôm nay trường chúng ta bắt được một đứa lưu manh ở khu Bắc.

【 bang hội 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: a! Em cũng có nghe nói, ban ngày ban mặt sàm sỡ học tử, to gan thiệt!

【 bang hội 】 Hoa Mãn Lâu: lúc bỏ chạy bị mười mấy người cao to đè lại oánh một trận, oánh đến thê thảm!

【 bang hội 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: sau còn bị ép bán mình làm ô-sin cho học tử, ngay cả di động cũng bị tịch thu luôn!

【 bang hội 】 Linh Đàng Nhi:

【 bang hội 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: a, sư phụ lên rồi!!!

【 bang hội 】 Hoa Mãn Lâu: chào Linh Đàng Nhi (^o^)-

【 bang hội 】 Linh Đàng Nhi: chào Hoa Hoa, chào đồ nhi, chúc mừng khai giảng, một ngày đáng ăn mừng như thế này đừng thảo luận chuyện lưu manh lưu móng nữa.

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: sư phụ ~~~ hôm nay tình hình chiến đấu thế nào?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: sư phụ đích thân ra tay, con còn lo cái gì?

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: í? Rõ ràng hôm qua sư phụ đâu có tự tin vậy!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: há há, đó là vì ta đã gặp được quý nhân của đời mình!

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: gì cơ? Quý cỡ nào?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: học kỳ này bọn ta đổi đạo viên, mới nói dăm ba câu đã đầy được giết heo nhà con sang Tây bộ, quả thực oai chết người!

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: (◉◉)! Lợi hại vậy á!!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: ừ, lúc ấy ta chỉ hận không thể lạy ông ba cái ngay và luôn, biểu đạt sự kính ngưỡng trong lòng ta!

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hầy Dị Dàng: tam bái không phải dùng như vậy!!!

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hầy Dị Dàng: cho nên bây giờ con SAFE rồi?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: là chúng ta SAFE rồi, ít nhất được bảo đảm vô lo trong ba tháng.

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hầy Dị Dàng: này đúng là tốt quá! Sư phụ phải cảm ơn đạo viên của mình đàng hoàng!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: có lý, ta phải làm gì đây?

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hầy Dị Dàng: ờm, mời ông ăn cơm ha?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: không được.

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hầy Dị Dàng: tại sao?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: đồ nhi ta cho con biết một bí mật.

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hầy Dị Dàng: xin chăm chú lắng nghe!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: đạo viên hiện giờ ta quen ông từ lâu rồi.

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hầy Dị Dàng: ồ?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: thời trung học ta với em trai ông khá thân, ông đi thăm em trai mình, chúng ta biết nhau từ khi đó.

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hầy Dị Dàng: ừ hử?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: lúc năm nhất ông là thầy dạy môn chuyên ngành của ta.

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hầy Dị Dàng: sau đó thì?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: sau đó ta phát hiện, ngay từ lúc bắt đầu, thái độ của ông với ta, luôn có một chút, rất khó hình dung, tóm lại là rất mờ ám, con hiểu không?

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hầy Dị Dàng: không hiểu.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: sao con chậm tiêu vậy hả... Là ta hoài nghi ông thâm mểm ta!

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hầy Dị Dàng: (o o o) sức tưởng tượng của sư phụ thiệt phong phú!!!!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: đây là trực giác nhạy bén của động vật ăn cỏ!

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hầy Dị Dàng: vậy sư phụ thích ông không?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: này à...

【 hệ thống 】 [Dạ Lang] đăng nhập.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: sư công con lên rồi, không thèm nghe con nói nữa.

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hầy Dị Dàng: sư phụ thấy sắc quên đồ đáng ghét~~~

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: ông xã ~~~~~

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: chiều dài đường lượn sóng vượt quá 1cm, giam vào phòng tối mười phút.

【 hệ thống 】 [Dạ Lang] đã cho bạn vào sổ đen.

【 bang hội 】 Linh Đàng Nhi: chồng oi T^T

【 bang hội 】 Mạc Thương Tâm: Linh Đàng Nhi khóc gì vậy? Bác Lang lên rồi, đang có chuyện tìm bác đây.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: chuyện gì?

【 nói chuyện riêng 】 Mạc Thương Tâm: xem thế giới đi.

Dạ Lang chuyển đến kênh thể giới nhìn chốc lát, quả nhiên phát hiện chỗ không giống bình thường.

“Bang hội OO tuyển người cùng phân đầu, trên cấp 70, nhân phẩm tốt thì MMMMM”

“Bang hội XX, quyết chí trở thành bang hội mạnh nhất Lâm Sơn, tuyển game thủ miễn cấp độ các nghề, quen phó bản đoàn đội, tập hợp người giỏi PK, muốn đăng kí thì nhanh nhanh!”

“Bang hội OX, bang hội hữu ái nhất Lâm Sơn, tỉ lệ nam nữ 1:1, vào giới thiệu ngay cho em gái, khách quan ngài còn chờ gì nữa~?”

“Bang hội XO, không huynh đệ không phải Hồn Đạm, tuyển xe tăng, trị liệu miễn cấp, một khi trúng tuyển, bang hội sẽ tập trung bồi dưỡng!”

【nói chuyện riêng】Dạ Lang: trên thế giới sao có nhiều bang hội tuyển người vậy?

【nói chuyện riêng】Mạc Thương Tâm: nghe đồn có tin tức sắp mở tân phó bản 25 người, các đại bang hội đều đang nâng người.

Dạ Lang lập tức nhớ tới chuyện Lạc Minh Phong mượn Linh Đàng Nhi một tháng, xem ra gã có đường dây thu hoạch tin nội bộ NPH.

Linh Đàng Nhi lúc này đã truyền tổng tới bằng kỹ năng Chân Trời Góc Bể, đang không ngừng chạy tới chạy lui quanh Dạ Lang, cực kỳ giống chó con bị chủ nhân lạnh nhạt.

【nói chuyện riêng】Dạ Lang: liên quan gì chúng ta, chúng ta đâu thiếu người.

【nói chuyện riêng】Mạc Thương Tâm: chúng ta không thiếu không có nghĩa bang hội khác không thiếu, vào những lúc thế này T và trị liệu đặc biệt đắt hàng, sáng nay Đại Ngu đã không nói một tiếng lui hội.

【nói chuyện riêng】Dạ Lang: ừ??

Kiểm Tinh là bang hội trường học do các sinh viên Sâm Lam kiến lập, tiêu chuẩn tuyển người khá nghiêm khắc, thường những người vào bang đều là sinh viên trong trường hoặc thuộc phía bạn bè thân thích, bạn bè quen biết trong game nếu muốn vào bang phải có người bảo đảm mới được.

Đại Ngu là do một nguyên lão trong bang trước khi AFK tiến cử vào, thao tác trung lưu trở lên, trước giờ giữ vai trò 3T trong phó bản đoàn đội của Kiểm Tinh. Trong đoàn đội, đa số phòng chiến thường nợ DKP, Đại Ngu cũng không ngoại lệ. (MT là main tank aka tank chính, 2T là tank 2, 3T là tank 3)

【nói chuyện riêng】Mạc Thương Tâm: nghe nói có một bang hội mới thành lập lời cậu ta đi làm MT, tất cả trang bị ưu tiên CL (CL là đội trưởng nghề, tức là main tank, main trị liệu, main DPS, lùm đc đồ thì những người này sẽ đc ưu tiên), cậu ta ở đây cũng lắm chỉ được làm 2T dự bị, đi ăn máng khác cũng là chuyện thường tình.

【nói chuyện riêng】Dạ Lang: nhưng cậu ta vẫn còn nợ DKP, làm sao có thể nói đi là đi? Đúng là không có ý thức trách nhiệm!

【nói chuyện riêng】Mạc Thương Tâm: trong game có rất nhiều người như vậy, huống chi Đại Ngu không phải bạn học của chúng ta, đến cả phe thân thích cũng không được tính, người đảm bảo cho cậu ta lúc trước cũng không còn chơi nữa, muốn truy cứu trách nhiệm cũng không được.

Dạ Lang cảm giận đập bàn, tuy nói trong bang không phải không có xe tăng dự bị, nhưng lần này Đại Ngu thật sự rất không trượng nghĩa, rõ ràng hai bên không lâu còn chung một đoàn cười cười nói nói, chẳng ngờ nói đi là đi, đến chào hỏi một tiếng cũng không có, thật sự là làm người ta tức nghẹn họng.

Linh Đàng Nhi chạy vòng quanh Dạ Lang mấy chục vòng, hiện giờ lại bắt đầu ở trước mặt hấn hô to gọi nhỏ, Dạ Lang coi cậu như người vô hình, nhưng trong mắt người khác thì hình thức ở chung của cặp vợ chồng này cực kỳ tình cảm.

【nói chuyện riêng】Linh Đàng Nhi: Mạc Mạc, kêu chồng tui xem đồng hồ!

【nói chuyện riêng】Mạc Thương Tâm: ờ? xem đồng hồ gì? Sao cô không trực tiếp nói với cậu ta? Được rồi.

【nói chuyện riêng】Mạc Thương Tâm: Linh Đàng Nhi kêu cậu xem đồng hồ, có ý gì?

【nói chuyện riêng】Dạ Lang: không có gì, bọn tôi đang đùa thôi.

Dạ Lang di động con chuột, kéo Linh Đàng Nhi ra khỏi phòng tối.

【hệ thống】[Dạ Lang] đã chuyển bạn khỏi sổ đen.

【nói chuyện riêng】Linh Đàng Nhi: ông xã~~~ T^T

Kỳ thật lần này Lăng Dương cũng theo thói quen đánh đường lượn sóng rất dài, nhưng may là phản ứng kịp, xóa hết tất cả, ước lượng không vượt quá 1cm mới gửi đi.

【nói chuyện riêng】Linh Đàng Nhi: chồng thiệt nhẫn tâm, trong phòng tối vừa đen vừa kín em sợ quá (T/T)

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: vậy cậu ngoan ngoãn cho tôi đừng ọ ẹ nữa.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: người ta đâu có ọ!!

Được thả ra, Lăng Dương hoạt động gân cốt, lại bắt đầu rủ rì với đối phương kế hoạch gặp mặt đã nửa tháng.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: ừm, chổng à, khai giảng về trường rồi chứ hả, chuyện gặp mặt cân nhắc đến đâu rồi?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: sao cậu cứ cả ngày nhớ nhung chuyện này vậy?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: anh xem giữa bề người mờ mịt mà chúng ta có thể gặp gỡ nhau, tui mua đại một tài khoản đã thành vợ của anh, đây là duyên phận!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: hơn nữa chúng ta cách gần như vậy, không gặp mặt chẳng phải đáng tiếc lắm ư?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: trừ việc không thể tự tay đánh cậu một trận thì tôi thấy chả có gì đáng tiếc.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: lại nói, tôi không phải nói với cậu rồi à, chỉ cần cậu đồng ý điều kiện của tôi, tôi tự nhiên sẽ đồng ý điều kiện của cậu.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: vậy không phải khó dễ nhau à, anh có thể mặc quân trang, nhưng tui không thể mặc nữ trang, đây hồng phải thành biến thái sao?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: chuyện biến thái cậu làm còn thiếu à?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: khó ư (͡° ͜ʖ ͡°) ͡° ͜ʖ ͡° ͜ʖ ͡° ͜ʖ ͡°

Nhưng lời nói của Linh Đàng Nhi đã nhắc nhở Dạ Lang, hôm sau hẳn đúng thật là có việc phải đi Yên Đại.

Nghĩ đến đây bên PM cho đưa bạn nói khổ đang học Yên Đại.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: trưa mai rảnh không? Tớ muốn qua chỗ cậu một chuyện.

【 nói chuyện riêng 】 Hoa Mãn Lâu: ừ, đến làm chi?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: giúp CLB bơi lội lấy giấy tờ về đại hội thể thao của làng đại học.

【 nói chuyện riêng 】 Hoa Mãn Lâu: được, tới gọi tớ, giữa trưa cùng ăn cơm.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: tớ không ăn căn tin hai.

【 nói chuyện riêng 】 Hoa Mãn Lâu: đùa à, đến Yên Đại sao có thể không ăn căn tin hai? Đừng khách sáo, tớ đãi cậu, muốn ăn cái gì cứ việc gọi~!

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: ...

※

Đại học khoa học kỹ thuật Sâm Lam của Diệp Lăng cách đại học Yên Sơn rất gần, cụ thể gần bao nhiêu? Từ cửa Tây đại học Sâm Lam băng qua đường cái, đi bộ ba phút thì đến cửa Đông đại học Yên Sơn.

Kỳ thật mấy trường đại học này đều cách nhau rất gần, nguyên nhân chỉ có một, chính phủ lấy đại học Yên Sơn làm tâm, khoanh tròn thành một làng đại học. Vị trí cũ của đại học Sâm Lam vốn không phải ở đây, là mấy năm gần đây hưởng ứng chính sách mà dọn tới, trường học mới toanh toành toạch, tạo thành đối lập rõ ràng với đại học Yên Sơn có lịch sử trăm năm.

Trong làng đại học chiếm diện tích lớn nhất là trường đại học Yên Sơn văn lý tổng hợp, cái này còn chưa tính đại học y và viện mỹ thuật trực thuộc Yên Sơn tọa lạc gần đó.

Lớn thứ hai là đại học khoa học kỹ thuật Sâm Lam, một trường đại học thuần tính khoa học kỹ thuật, tài nguyên khan hiếm nhất trường là nữ sinh, bởi vậy sinh viên Sâm Lam thường hay chạy qua viện mỹ thuật và trường âm nhạc phụ cận.

Tiếp theo là trường quân đội Tiền Đường, ý nghĩa như tên, là một đại học mang tính quân sự, vị trí địa lý của nó hẻo lánh nhất, sân trường quản lý nghiêm khắc, Diệp Lăng đến nay chưa từng tìm được cơ hội mò vào thăm.

Cuối cùng là học viện thể thao Lạc Minh và trường âm nhạc Lam Sơn, hai trường đại học mang tính nghề nghiệp. Năm trường đại học này xoay quanh sát rạt nhau, đủ loại quan hệ rắc rối phức tạp, hoạt động trong trường đa hình đa dạng, về sau này đã có chút ý vị chẳng phân định ta, làng đại học cũng được khen là mô hình giáo dục của thành phố Hồ Sóc.

Đây không phải lần đầu tiên Diệp Lăng đến đại học Yên Sơn, năm nhất mới khai giảng hẳn đã từng tới đây tìm Từ Hiền, nhân tiện đi tham quan sân

trường một vòng.

Đại học Yên Sơn không hồ là trường cổ trăm năm, sân trường không phải bị bình thường, đi từ đông sang tây phải mất hơn nửa tiếng đồng hồ, dọc đường tùy ý có thể thấy được cổ thụ lâu năm, có cả kiến trúc Trung Quốc mang phong vị cổ kính.

Tòa nhà hành chính bắt mắt nhất trường còn là tòa lầu cổ mái cong ngói lưu ly, khi Diệp Lăng nhìn thấy nó lần đầu còn tưởng đây là nhà trưng bày hoặc chỗ ngắm cảnh.

Diệp Lăng lấy xong giấy tờ cần thiết, gọi điện thoại gặp Từ Hiền, hai người vừa đi về phía căn tin hai vừa bàn luận những thứ được nhìn thấy trong trường, chỉ chốc lát sau đề tài đã chuyển đến trò chơi. “Hôn Đạm OL” mới đầu là Diệp Lăng và bạn học của hắn chơi, cảm thấy cũng được bèn kêu thêm Từ Hiền, hai người chơi đã nửa năm có thừa.

Đi một hồi, bỗng Từ Hiền dừng bước, nhìn chằm chằm một bóng người cách không xa, nói mà không chắc chắn: “Í? Người kia, quen mắt quá...”

Diệp Lăng cũng phát hiện bóng người quen mắt của Từ Hiền, nhưng suy nghĩ bấy giờ của hắn lại là, xuyên không quá...

Vào năm 20XX này mà không ngờ có người lại mặc đạo bào xanh trắng đan xen, đầu buộc đạo quan tỏa sáng, thủy tụ và vạt áo bông bành theo gió, hết sức phiêu dật.

“Duong, Duong, Duong...” Từ Hiền dương nửa ngày, ngay vài lúc Diệp Lăng suyt nữa cho rằng cậu sắp nói “là cái giường để ngủ” thì Từ Hiền rốt cục hô lên: “Duong Duong!”

Duong Duong trong miệng Từ Hiền chậm rãi xoay người lại, Diệp Lăng theo dõi chân diện mục của cậu ta từng chút một hiện ra trước mắt mình như đang nhìn một bộ phim mỹ học HD, bên tai là tiếng hô hấp và tiếng tim đập của bản thân, ngay cả gió thổi xung quanh cũng dường như yên tĩnh vào một khắc ấy.

Người kia lúc xoay người, đôi mắt rũ xuống, mãi đến khi xoay được một nửa, mí mắt mới dần nâng lên lộ ra con ngươi đen bóng, nhìn từ góc độ của Diệp Lăng, cả quá trình giống như cậu ta đang liếc mắt đưa tình với mình.

Vào một buổi chiều mùa thu trong xanh, Lăng Duong mặc đạo bào, mặt như trăng tròn, mắt mang đào hoa, cùng Diệp Lăng trông nhau từ xa, để lộ một nụ cười mỉm nhẹ như mây gió.

Cười xong, cậu liền thu hồi tầm mắt, hơi ngẩng đầu, ánh mắt đưa về phía bầu trời xanh thẳm, không nói một câu.

Ánh dương quang ập vào mặt cậu, gió nhẹ cuộn tung vài lọn tóc, dáng vẻ tiên phong đạo cốt ấy, giống như một vị thế ngoại cao nhân không dính bụi trần.

Bạn đang đọc truyện *Võng du chi ngã bất phối* Convert được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Căn tin hai nhất kiến chung tình

Chapter.21 Căn tin hai nhất kiến chung tình

Người gửi tin: Antelope (Tiểu Linh Duong nhất kiến chung tình), khu gửi: Homosexual

Tiêu đề: mình yêu rồi

Trạm gửi tin: BBS đại học Yên Sơn trăm năm trồng người

Xây ra vào trưa hôm nay ~(@^_^@)~

Người gửi tin: Hana (Hoa Hoa @ cao tăng mau bắt yêu đạo kia!), khu gửi: Homosexual

Tiêu đề: Re: mình yêu rồi

Trạm gởi tin: Yên Sơn đại học trăm năm trồng người B BS

Bê cong thẳng nam sẽ bị trời đánh!!!

Lăng Dương hành tẩu giang hồ mấy chục năm, đã gặp qua đủ kiểu trai đẹp, kiểu phong lưu như Bạch Lung, kiểu cuồng dã như Mạnh Hổ, kiểu khí phách như Thích Phong, cậu tự nhận bản thân duyệt vô số người, kinh nghiệm phong phú, nhưng chưa bao giờ bắt gặp như hôm nay.

Khách quan mà nói, Thích Phong là người có ngoại hình xuất chúng nhất cậu từng gặp, nhưng lần đầu tiên nhìn thấy Thích Phong, cậu cũng chỉ mang thái độ thờ ơ mà huyết sào vài cái. (đại thần càng lúc càng ngầu >

Bạn đang đọc truyện *Võng du chi ngã bất phối Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22:Thệ Ván hồ kẻ cậ bên nhau

Chapter.22 Thệ Ván hồ kẻ cậ bên nhau

Hạ Lăng weibo (weibo có nghĩa là blog mini, Hạ Lăng là một nhà cung cấp weibo, giống Twitter ấy)

@Em là người vô danh up ảnh chụp: CLB truyện tranh của Yên Đại bên cạnh, hình COS Kiếm Tam 9.2 đợt thứ bảy chính lý xong! Gửi hình một quá đi, lần lộn xin trích đăng!! [hình ảnh]

- sô pha! Vất và GN, moa moa~ (GN: good night)

- ha ha, đợt thứ bảy là album Sách Dê à? Đáng yêu quá. (Sách Dê: Thiên Sách x Thuần Dương)

- chụp đẹp, trưa nay tui cũng có qua rình coi, còn nhỏ được một cọng lông từ râu gián của anh Thiên Sách.

- cô nương nhỏ lông phía trên xin tự trọng!! (tui cũng muốn nhỏ!)

- ai có thông tin của COSER Husky này không? Quý xuống thỉnh cầu

- thuận tiện xin luôn tư liệu weibo và vân vân của Dê he he~~ đền đáp là cần gì thì cho đó, ROLL điểm toàn bộ ra một trăm! (bạn này nói theo kiểu chơi game, khi đánh boss lùm đc đồ thì các thành viên trong đội sẽ đổ xí ngầu, ai đc điểm cao thì lấy món đồ đó, cao nhất là 100)

- mấy nường muốn thông tin thì sang dò la bên CLB truyện tranh Yên Đại chẳng phải sẽ biết à.

- tui biết COSER Thuần Dương này, hình như gọi là gì nhỉ... Tiểu Linh dương? (dương: ngựa)

- phía trên chột trúng chỗ buồn của tui, không được, đập đất!!! @Tiểu Linh @Tiểu Linh @Tiểu Linh

- @Tiểu Linh: móa, nầm mà cũng trúng đạn!!!

- xui, xem đến tám thứ ba từ dưới đếm lên, người qua đường A trong phòng nên có phải trường mình không vậy? @Tiểu Thụ Đừng Chạy qua xem thử cái

- @Tiểu Thụ Đừng Chạy: ...ngất, đứng thiệt rồi! @Dạ Lang anh sang Yên Đại làm cái gì?!

Buổi tối Lăng Dương vừa vào cửa, Từ Hiền vốn đang ngồi trên sô pha xem TV lập tức trốn vào phòng ngủ, Lăng Dương bước dài một bước chặn cậu

ngay cửa, bày ra đáng về tự cho là hung tàn nhất, hung ác nói: “Tám chữ, thẳng thắn khoan hồng, kháng cự nghiêm hình!”

Từ Hiền ưỡn cổ, về mặt đánh chết tở cũng không nói, “Tở cũng chỉ tám chữ, hần là trai thẳng, hần có vợ rồi.”

Thần chú tám chữ của Từ Hiền hiển nhiên có lực sát thương cao hơn, Lăng Dương vừa rồi còn nhảy lên nhảy xuống bây giờ lập tức ỉu xiu, xoay người đổ ập lên giường Từ Hiền, “Haizz, cậu nói coi sao số tở khổ vậy, lần nào cũng gặp kiểu chết người tồi cao, trai đã có vợ.”

“Cũng? Cậu gặp phải mấy lần rồi?”

Lăng Dương nằm lý trên giường lau bàu hai tiếng, Từ Hiền không nghe rõ cậu nói gì, chỉ lồm bồm vài từ xui xẻo gì đấy.

“Được rồi Dương Dương, chân trời nơi nào không có thom, trai tốt ở đâu mà không có, đừng cứ nhắm ngay trai thẳng mà hạ thủ chứ.” Từ Hiền nhìn thấy đáng về thảm thương của Lăng Dương thì có chút không đành lòng, nhưng trình tiết của đứa bạn thân thì vẫn phải bảo vệ.

“Thời đại này, trai tốt đều đã có bạn gái, tở không dám tranh giành với loại sinh vật này đâu, một lần sợ đến già.”

“Hồi xưa cậu từng tranh giành với người ta?” Từ Hiền dè dặt hỏi.

“Sao hồi xưa tở không phát hiện cậu nhiều chuyện như này nhỉ?”

“Chẳng phải do tở quan tâm cậu à.”

Lăng Dương vô lực vẫy vẫy tay, “Không nói nữa, chỉ toàn nước mắt, tốt hơn hết là trở về tìm ông xã an ủi vậy.”

Từ Hiền nhìn Lăng Dương ủ dột bỏ dậy từ trên giường xong lại thất hồn lạc phách lết ra ngoài, trong lòng hoang mang, sao tự dưng lại nhảy ra một ông xã ở đây?

【 hệ thống 】 [Linh Đang Nhi] đăng nhập.

Diệp Lăng nhìn lom lom dòng chữ này trên màn hình nửa ngày, đầu tiên là nghi ngờ có phải server bị lag không, sau đó kiểm tra máy tính có phải chết máy không, cuối cùng vào sổ đen xem xét thử, xác nhận mình không có nhốt đối phương vào phòng tối rồi thì, hoang mang.

Bình thường bất kể là mình hay Linh Đang Nhi login, trong vòng ba giây đối phương nhất định sẽ cảm một chuỗi lượn sóng dài thiết dài bay qua đây, xong những lúc ấy hần sẽ có xúc động muốn đập một phát vào mặt đối phương.

Nhưng hôm nay Linh Đang Nhi login đã mười phút, thế mà chẳng có động tĩnh gì, không chỉ không thấy bóng dáng mà ngay cả nói chuyện riêng cũng im lặng, điều này rất không phù hợp với phong cách của tên kia.

Đợi thêm năm phút đồng hồ, bên kia vẫn hoàn toàn không động tĩnh, lần này đến phiên Dạ Lang đứng ngồi không yên, hần bắt đầu hoài nghi có khi nào đối phương bị trộm acc, nghĩ đến acc Linh Đang Nhi được mua từ 3715 thì Dạ Lang có dự cảm không tốt.

Hần bay qua bằng chiều Chân Trời Góc Bể, sau khi chuyển bản đồ kinh ngạc phát hiện vị trí của mình lại ở Thệ Vắn hồ.

Còn con người hần nghi ngờ bị mắc bệnh tăng động bệnh nhiều lời thì giờ phút này đang im lặng câu cá bên hồ.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: ...

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: chính chủ?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: ông xã~

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: ...

Tuy đường lượn sóng hơi ngắn chút, nhưng miễn cưỡng vẫn có thể nhận ra là chính chủ.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cậu ở đây làm gì?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: câu cá.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: ý tôi là sao cậu muốn đến đây câu cá.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: không phải những người thất tình đều muốn đến hồ Thệ Vắn câu cá à?

Còn có cách nói này sao? Sao phiên bản hần nghe được lại là những người đang yêu đều muốn đến hồ Thệ Vắn hứa hẹn? Không đúng, trọng điểm của câu vừa rồi là...

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cậu thất tình?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: ô ô ô chồng ơi cần an ủi ~

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: nhưng cậu yêu hỏi nào?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: giữa trưa hôm nay.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: vậy cậu thất tình lúc nào?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: mới vừa rồi.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: ... Thiệt lòng cảm thấy cậu chết không đáng tiếc.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: chồng đừng vậy mà, người ta thất tình đã đáng thương lắm rồi (T/T)

Diệp Lăng cũng lúi cấn câu ra, đứng sóng vai bên Linh Đăng Nhi câu cá.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: vậy được, kể tôi nghe xem cậu làm sao lạc bước.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: vào một buổi chiều tui quay đầu, giữa biển người mờ mịt phát hiện ra anh ấy, nháy mắt đó tui đập thình thịch, như thể anh là nhân duyên tui đã chờ đã đợi ngàn năm, là bầu bạn duy nhất trong cuộc đời này, là nửa kia của linh hồn tui, là tình nhân trong mộng tui mong ngóng ngày đêm, là tình lang tui thề non hẹn biển kiếp trước, là Sát Phá Lang tui đứng trước Phật đầu khổ cầu năm trăm năm

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: nói tiếng người.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: tiếng sét ái tình.

Nếu là trước kia, Diệp Lăng nhất định khinh thường bốn chữ này, nhưng không biết tại sao, hôm nay nhìn thấy từ này trong lòng hần lại xúc động.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: tiếng sét ái tình là cảm giác gì?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: tựa như cả người bị điện giật, xèo ——

Cảm giác bị điện giật? Diệp Lăng hỏi tưởng thử, hần là không có.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: vậy sao mà thất tình?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: đối phương là một BOSS tình anh cấp xương khô.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: có ý gì?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: ý là trai đã có vợ.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: thì ra trên thế giới này cũng có người cậu không xuống tay.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: tui cũng có đạo đức chứ bộ.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: xin lỗi, nhìn không ra.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: 凸凹凸

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: kỳ thật tui đã từng tỏ tình với người có vợ một lần.

Đây là bí mật Lăng Dương giấu kín dưới đáy lòng, ngay cả khuê mật Từ Hiền cũng không được kể, nhưng không biết vì sao giờ phút này cậu lại đột nhiên muốn nói, có thể vì hồ Thệ Vấn có ma lực như thế.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: ồ?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: tui quen hần mười sáu năm, những chuyện lúc nhỏ đều là nghe người lớn kể lại, còn tui chỉ biết từ lúc có ký ức thì đã ở bên cạnh hần rồi, loại cảm giác này giống như bọn tui sinh ra đã là một phần của nhau.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: cứ thế hai đứa là anh em thân thiết nhất của nhau, hần có bạn gái rồi, nhưng hôm ấy chẳng biết tui ăn trúng cái gì mà lại chạy tới tỏ tình với hần.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: kết quả thế nào?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: còn có thể thế nào, ngay cả anh em cũng không thể làm.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: hần không có trực tiếp từ chối tui, mà là đến một chữ cũng không muốn nói, ngay cả một câu không được cũng

không có.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: BE triệt để ha ha ha ha.

Diệp Lăng nhìn ra đối phương đang miễn cưỡng cười xòa, nhưng hắn không biết phải an ủi thế nào.

Người này lúc nào cũng vô tâm vô phế, đột nhiên cảm tính lên làm mình chẳng thấy quen chút nào.

Dạ Lang không thể hiểu thích đồng tính là cảm giác gì, nhưng thử tưởng tượng, nếu Từ Hiến lớn lên cùng mình từ nhỏ vào một ngày nọ tự dưng tìm đến bày tỏ thì phỏng chừng mình cũng bị chấn động không thua kém gì người kia.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: chuyện bết bát hơn còn ở phía sau, tuy tui và hắn cùng tuổi, nhưng từ nhỏ đến lớn hắn đều săn sóc tui như em trai, trước giờ cãi nhau đều là tui đơn phương nổi giận, đến một câu nặng lời hắn cũng chưa từng nói qua.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: kết quả vào sáng ngày hôm sau, bởi vì một sai lầm vô ý của tui mà hắn lại gọi điện thoại đến chửi một trận, nói tui thực tùy hứng, không có trách nhiệm và vân vân.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: ha ha, này còn chưa phải chuyện xui xẻo nhất, lúc ấy tui không tiếp điện thoại được, Lạc Minh Phong mới giúp tui mở loa ngoài, kết quả tất cả mọi người trong phòng đều nghe thấy được, tui lớn bằng ngón này, đây lần đầu tiên mất mặt trước đám đông như vậy!

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: ...

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: vì thế tui bỏ trốn, rốt cuộc không còn mặt mũi nào gặp hắn, phòng ngủ không dám ở, đến nghỉ hè cũng không dám về nhà, sợ bị hắn tìm được.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cậu chắc chắn trong đó không có hiểu lầm?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: không quan trọng nữa.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: ông xã, anh xem có phải người ta rất thâm không, cần sưởi ấm cần an ủi T^T

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cậu muốn an ủi thế nào?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: gặp mặt được không?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: không được.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: ô ô ô vậy ôm một cái được không?

Diệp Lăng chân chờ giây lát, rốt cuộc vẫn mở giao diện kỹ năng vợ chồng, nhấn kỹ năng Ôm Nương Từ.

Vào khoảnh khắc hắn vừa ôm, một cột khói trắng bao phủ đối phương, tình cảnh này Diệp Lăng không còn xa lạ gì, quả nhiên một giây sau, trên màn hình xuất hiện hai acc nam ôm nhau thân mật.

Hắn biết ngay từ đầu đối phương đã chẳng có ý tốt lành gì, còn bản thân thì lại ngu ngốc đi tin là thật, thậm chí còn có một thoáng đau lòng thay cậu ta.

Bất quá Dạ Lang càng lúc càng tin tưởng “Hồn Đạm OL” là một trò chơi khôn nạn vô cùng, tổ 3D của công ty đã rành đến dở hơi.

Linh Đang Nhi biến thành nhân vật nam, khuôn mẫu giống y đúc Dạ Lang, hai đứa con trai cao bằng nhau, ôm nhau đương nhiên không có cảm giác chim non nép vào người.

Có lẽ vì nguyên nhân này mà trên màn hình Linh Đang Nhi xoay người lại, còn Dạ Lang thì ôm lấy đối phương từ đằng sau, cầm đặt lên càn cổ Linh Đang Nhi, nhìn vào vô cùng thân mật.

Lúc này trong game đang là hoàng hôn, ánh trời chiều chiếu xuống mặt hồ Thệ Ván, nhuộm mặt nước đang ba quang lân lân thành kim quang lóng lánh, nhờ card màn hình cao cấp của Diệp Lăng mà thậm chí đến ảnh ngược của hai người trong hồ cũng được miêu tả sống động.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: đừng nhúc nhích, ôm một chốc được không?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: đi mà.

Diệp Lăng do dự giây lát, chậm rãi dời ngón trỏ đã đặt trên phím space (để nhảy), mặc kệ hai người trên màn hình dựa sát vào nhau.

Đội chốc lát, Diệp Lăng thật sự không quen được kiểu ở chung an tĩnh như này, nhất là trong điều kiện hai nhân vật còn đang duy trì động tác mờ ám như thế, đành phải chủ động tìm đề tài.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: Thất Tịch đã qua, cậu còn giữ bảo châu biến tính làm gì?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: đạo cụ vui thế này, ai cũng đều lưu trữ, hồng lễ anh vứt hết rồi?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: nhiệm vụ chấm dứt liền tiêu hủy.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: ... Thiệt heo, vứt rồi nếu muốn chỉ có thể chờ đến năm sau.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: chưa chắc, tôi đâu muốn biến thành con gái.

Lại tẻ ngắt, Diệp Lăng phát hiện bản thân thực sự không phải người giỏi nói chuyện, hồi trước Linh Đăng Nhi huyền thuyên thì không thấy, nhưng giờ ngẫm lại, cậu ta rốt cuộc làm sao mà một mình có thể khuấy động được không khí nhỉ.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cậu nói đối tượng cậu cảm nắng là ai?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: bạn của bạn, không quen biết.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: gặp ở trường cậu?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: ừ, ở căn tin hai.

Bàn tay đánh chữ của Diệp Lăng khựng lại.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cậu đi căn tin hai làm gì, không phải người ta đồn ở đó khó ăn lắm à?

Lăng Dương đã sớm hạ quyết tâm không nói ra chuyện mình COS, bây giờ đương nhiên không có khả năng nói sự thật.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: à, giữa trưa tui đi mua bánh bao thì gặp mặt.

Diệp Lăng nghĩ cũng đúng, làm gì có khả năng trùng hợp vậy.

Linh Đăng Nhi chủ động nhảy ra kết thúc động tác của hai người, Diệp Lăng vô thức thở phào một hơi.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: a, cảm ơn anh, tui tốt hơn rồi.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: hôn cái nào MOA (´ 3 `)

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đăng Nhi: xuống trước, ông xã ngủ ngon ~~~~~ (tui cứ dài đấy, anh nhốt tui đi, nhốt tui đi ~~~~~)

【 hệ thống 】 [Linh Đăng Nhi] đăng xuất.

Diệp Lăng nhìn một chuỗi lượn sóng tiêu hồn trên màn hình, vừa bức vừa buồn cười, quả nhiên năng lực hồi phục của động vật hoang dã rất mạnh mẽ, mới có vài phút đồng hồ đã nhảy nhót lại bình thường, xem ra đã kích thích tình này cũng thường thôi.

Có lẽ cái gọi là tiếng sét ái tình từ lúc bắt đầu đã không đáng tin, chỉ là lời cửa miệng.

Di động của Diệp Lăng rung lên, là thông báo có tin nhắn từ ứng dụng weibo.

Hắn nhấn vào xem, thì ra là Tiểu Thụ Đùng Chạy tag hắn ở dưới weibo nào đó, hỏi hắn giữa trưa có phải đi Yên Đại không, còn bị chụp vào làm nền.

Diệp Lăng mở hình chụp, đúng là bạn cùng nhà của Từ Hiến gặp hồi trưa ở trước cửa căn tin hai, Từ Hiến gọi cậu ta là Dương Dương, tên đầy đủ hình như là Lăng Dương, không biết cụ thể là chữ nào. (Dương trước là dê, Dương sau là giường cao, phát âm giống nhau)

Bên cạnh cậu ta còn có một người khác, ở cạnh Tiểu Thụ Đùng Chạy lâu, hắn cũng ít nhiều hiểu một vài thuật ngữ đồng nghiệp, biết hành vi này gọi là fanservice, không biết tại sao, động tác của hai người trong hình lại khiến cho Diệp Lăng rất khó chịu.

Hắn vào weibo của người up hình, mò thử, quả nhiên đăng trước có một weibo là album ảnh một mình của Lăng Dương, hắn nhấn vào từng hình một, tỉ mỉ xem.

Nhìn hết ảnh chụp một lượt, Diệp Lăng xác nhận bản thân không có thứ cảm giác kỳ dị dâng lên từ đáy lòng khi nhìn thấy đối phương lần đầu vào ban ngày.

Diệp Lăng nhớ rõ vào năm hắn mười mấy tuổi cũng là tuổi biết yêu, thân thích dẫn hắn đến trường quay chơi, bị rất nhiều bà chị tô son trát phấn bu vào “đùa giỡn”, hắn bị mùi nước hoa và mùi son phấn nồng nặc hun đến nả thờ.

Ngày ấy vừa hay trường quay đang quay cảnh ở Tuyệt Tình Cốc trong “Thần điêu hiệp lữ”, Tiểu Long Nữ áo trắng phấp phới trước khi rơi xuống vực lưu luyến quay đầu nhìn một cái, đoạn tung người nhảy xuống vực sâu vạn trượng.

Chính là một thoáng quay đầu kinh diễm ấy mà từ đó về sau hình tượng giai nhân tuyệt thế độc lập đã khắc sâu vào tim Tiểu Diệp Lăng.

Hôm nay cảnh tượng ở trước căn tin hai Yên Đại lại trùng hợp một cách kinh ngạc với tình cảnh trong ký ức nhiều năm trước, thậm chí có thoáng chốc đã phục chế lại tâm tình ngày ấy.

Diệp Lăng vô thức ngấm ngấm đi động, đợi đến khi tỉnh lại mới phát hiện bản thân chẳng biết khi nào nhấn vào mục chọn lưu hình.

Hắn chuyển tới album ảnh trong di động, quả nhiên tìm được chùm ảnh một mình của Lăng Dương trong ấy.

Tiếng sét ái tình sao? Diệp Lăng lắc đầu, không có khả năng.

Nhất định là vì hôm nay Linh Đặng Nhi quá mức khác thường, cho nên liên lụy mình cũng bị cậu ta tẩy não, ngón tay cái của Diệp Lăng dừng lại thật lâu trên nút xóa bỏ, nhưng cuối cùng vẫn không ấn xuống.

Thiên Sách, râu gián là 2 cọng râu trên đầu

Bạn đang đọc truyện *Võng du chi ngã bất phối Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Chân mệnh thiên tử Tiểu Bạch Long

Chapter.23 Chân mệnh thiên tử Tiểu Bạch Long

Người gửi tin: Ironman (Người Sắt? học kỳ mới trở về sân bóng rổ), khu gửi: Homosexual

Tiêu đề: xế chiều hôm nay có trận đấu vòng loại bóng rổ đại hội thể thao

Trạm gửi tin: BBS đại học Yên Sơn trăm năm trồng người

Yên Sơn VS Lạc Minh, chúng ta chủ nhà, có ai xem không?

Người gửi tin: Hana (Hoa Hoa @ vận động bắt tài á té), khu gửi: Homosexual

Tiêu đề: Re: xế chiều hôm nay có trận đấu vòng loại bóng rổ đại hội thể thao

Trạm gửi tin: BBS đại học Yên Sơn trăm năm trồng người

Mù bóng rổ, xem không hiểu *nhìn trời*

Hôm nay không có chuyện làm, buổi chiều Lăng Dương cùng Từ Hiến đi dạo trong trường, đi ngang qua nhà thể dục, từ xa nhìn thấy không ít người đang vây xem quanh sân bóng rổ, thỉnh thoảng còn vang lên một đợt hoan hô nhiệt liệt.

“Bên kia sao náo nhiệt vậy?” Lăng Dương hỏi.

“Cậu không biết?” Từ Hiến cũng quay đầu ngóng về phía sân bóng, “Đầu năm học mỗi năm đều có đấu bóng rổ giao lưu giữa các trường, cũng là đấu vòng loại bóng rổ cho đại hội thể thao của làng đại học, hôm nay chúng ta chủ nhà đấu Lạc Minh.”

“Viện nào?”

“Học viện thể thao Lạc Minh.”

Lăng Dương xoay người đi về phía sân bóng.

“Ê, cậu muốn đi xem à? Cậu thành fan bóng rổ từ khi nào thế?” Từ Hiền đuổi theo, “Chênh lệch giữa chúng ta và học viện thể thao không phải nhỏ, trận đấu khẳng định nghiêng về một phía, có gì đáng xem đâu.”

“Vậy mới nói cậu ngu ngốc,” Lăng Dương vừa đi vừa liếc xéo Từ Hiền, “Tớ hỏi cậu, học viện thể thao nhiều nhất là gì?”

“... Mãnh nam cơ bắp!” Mắt Từ Hiền sáng rực, “Này, tớ nói sao cậu đi chậm vậy?”

Lăng Dương: “...”

Hai người đi đến bên sân đấu, mở đường máu giữa đám nữ sinh đang gào thét phát điên.

“Đây là lý do tại sao tớ không thích con gái,” Lăng Dương bịt tai, nói, “Quá ồn!”

Tập âm xung quanh rất lớn, Lăng Dương lại bịt lỗ tai, cho nên những lời này phải hét lên.

Bốn phía nháy mắt tĩnh lặng, nhưng chẳng bao lâu lại vang lên tiếng thét chói tai.

“Á~~~~~ tiểu thụ sống sờ sờ~~~~~”

“...” Từ Hiền dùng ánh mắt tớ rất thông cảm với cậu để nhìn Lăng Dương.

“...” Lăng Dương cũng thực không biết nói gì, nhẫn nhịn nửa ngày lại hét lớn một câu với Từ Hiền, “Tớ biết cậu cũng nghĩ vậy!”

“Á~~~~~ còn tới hai đứa!!!!!!!!!!!!!!”

Từ Hiền cầm giận giờ ngón giữa.

“Mau nhường vị trí tốt cho các tiểu thụ.” Không biết là ai nói ra.

Hai người nhanh chóng chiếm cứ vị trí có tầm nhìn tốt nhất bên sân.

“Chắc chắn, tớ chắc chắn sự không tồi,” Lăng Dương tới đâu hay tới đó, mặc kệ những tầm mắt đáng khinh quanh mình, thoải mái đánh giá các cầu thủ trong sân.

“Tớ đã sớm cảm thấy đồng phục màu tím của đội Lạc Minh rất có khí chất, màu đồng phục của trường chúng ta rất quê mùa.”

“Đấy gọi là màu vàng cứt trâu.”

“Của đội bóng đá còn xấu hơn, xanh lá rùa, chả biết do thần nhân nơi nào chọn.”

“Cậu không hiểu rồi, đây là tích lũy từ trăm năm lịch sử của trường ta.”

Hai người đứng một bên bình phẩm từ đầu đến chân, các nữ sinh đứng một bên châu đầu ghé tai, không hiểu đang thảo luận cái gì.

“A, bên kia không tồi!” Từ Hiền chỉ vào một người đằng xa.

“À?”

“Số 7 của Lạc Minh, chắc là hậu vệ?” Từ Hiền không hiểu mấy thứ bóng rổ cho lắm. (chắc mọi người đoán đc là ai rồi nhì, sevenwind ^^)

Lăng Dương nhìn qua, quả thật không tệ, dáng người cao ráo, đường nét cơ thể gọn gàng, vừa thấy đã biết là tuyển thủ thường xuyên làm vận động nhảy lên.

Động tác chơi bóng của người này rất vững vàng, không phô trương. Nếu như nói từ hành vi cử chỉ của một người có thể đoán được tính cách của người đó thì người này rõ ràng là kiểu người trầm tĩnh.

Đối lập rõ rệt với anh ta là số 14 của đội Lạc Minh, làn da phơi nắng đến ngăm đen, dáng người to lớn, bắp chân rắn chắc, tràn đầy sức bật, cho dù đứng tại chỗ không nhúc nhích cũng cho người ta cảm giác bất cứ lúc nào cũng có thể xông lên.

Số 14 này hề đập bóng thì y như mãnh thú, một khi tìm được cơ hội sẽ dẫn bóng đột kích về phía rổ, tốc độ nhanh sức mạnh kinh người, không ai ngăn được.

Tấn công của Lạc Minh cơ bản đều do số 7 tổ chức, số 14 hoàn thành, hai người này một đen một trắng, một động một tĩnh, một công một thủ, phối hợp trong ngoài, ăn ý như chiến hữu đã hợp tác nhiều năm.

Hiện tại là số 7 giữ bóng, anh ta dẫn bóng qua trung tuyến, truyền thẳng tới dưới rổ, số 14 đón bóng xoay người nhảy ném, đội viên phòng thủ của Yên

Đại nhảy lên chặn lại, mắt thấy sắp chế ngự được phạm vi tấn công của đối phương.

Một giây sau bàn tay giờ lên giữa không trung của số 14 đột nhiên thu trở về, chuyển bóng ra sau như là tùy hứng, bóng vào tay số 7 đã đứng chờ sẵn ở vạch 3 điểm, không ai canh phòng, một cú ném xa xinh đẹp, vào rồi.

Các cô nương sân nhà rất không có đạo đức mà vỗ tay hoan hô đối thủ, đến cả Lăng Dương cũng không nhịn được mà hô một tiếng bóng đẹp!

Số 7 như nghe được tiếng hô của cậu, quay đầu nhìn qua, mỉm cười với Lăng Dương, lại còn vỗ tay, số 14 thấy thế cũng xoay đầu liếc thử qua chỗ Lăng Dương, ngẩn người.

Lăng Dương cũng ra vẻ cao thâm mà gật đầu với số 7, xung quanh lại vang lên một đợt thét chói tai.

Từ Hiền kinh ngạc quay đầu tròn mắt nhìn cậu.

“Hai người quen biết?”

“Í? Chứ hông phải vì tớ đẹp trai hả?”

“Cậu có thể lắng xẹt hơn không?”

Lăng Dương đang muốn nói thêm vài câu thì bỗng nhiên mí mắt giật giật, nhìn thấy một người không nên thấy.

“Chết rồi, tại sao hần cũng tới.”

“À?” Từ Hiền không hiểu.

“Cậu có thấy cái người chơi nổi mặc đồ trắng toàn thân không?”

“Hừm? Ở đâu?”

“Ở phía tay phải hướng Tây Nam góc ba mươi độ của cậu, dáng cao, gầy như cây tre, mắt giống Nhĩ Khang, mũi giống Vĩnh Kỳ, miệng giống Bát Gia, đường nét tổng thể mơ hồ giống Tử Gia.”

“Mụ nó, bộ dáng kinh khủng như vậy gác cổng cũng cho hần vào? Gì? Hình như tớ thấy hần rồi. Gì? Hình như hần thấy cậu rồi. Gì? Hình như hần biết cậu đây. Gì? Hần đang đi về phía bên này.”

“Cậu lắm di thể, di cậu tới chưa?” (ở TQ, di tới còn có nghĩa là “tới tháng”)

“Biến, di cậu tới thì có.”

“Hoa Hoa, chúng ta là anh em đúng không?”

“Nói đi, muốn tớ làm cái gì?”

“Tớ yêu cái tính ngay thẳng này của cậu nhất, giúp tớ ngăn hần lại, nhất định nhất định không thể để hần tìm được tớ.” Lăng Dương vừa nói dứt câu, bàn chân đã chuẩn bị bôi dầu.

Từ Hiền kéo cậu lại, “Dù gì cũng phải cho tớ một lý do thích đáng chứ?”

“Việc này nói ra rất dài dòng.”

“Vậy nói ngắn gọn.”

“Ba tuổi cướp đồ chơi của hần bảy tuổi đập hần xuống sông mười bốn tuổi tung tin đồn về hần trong trường mười tám tuổi giết bạn gái của hần vậy có đủ chưa?”

Từ Hiền yên lặng ba giây, “Cậu đúng là thằng khôn nạn.”

“Cho nên,” Lăng Dương vỗ vỗ vai Từ Hiền, “Giao cho cậu đây người anh em.”

Lăng Dương quay đầu bỏ chạy, trái lại Từ Hiền đứng tại chỗ suy tư nửa ngày, một thằng thuần GAY cướp bạn gái người ta để làm chi?

“Hai.” Một tiếng gọi triệu hồi suy nghĩ của Từ Hiền, cậu vừa ngẩng đầu đã nhìn thấy người xui xẻo trong miệng Lăng Dương đang đứng trước mặt mình.

Nhưng về ngoài của anh ta chẳng giống Lăng Dương mô tả tẹo nào, chả biết con mắt Lăng Dương phát triển như nào nữa.

Từ Hiền bày ra nụ cười bản thân thấy hài lòng nhất, “HI~”

“Người vừa này, là bạn của cậu?”

“Tôi có rất nhiều bạn, anh chỉ ai?”

“Cái người vừa thấy tôi đã chạy, còn vỗ vai cậu.”

“À ~~~ anh nói Dương Dương à,” Từ Hiền chớp chớp mắt, “Anh tìm nó có việc?”

“Đã lâu không gặp, muốn tìm cậu ta ôn chuyện.”

Thuận tiện thanh toán nợ cũ sao? Từ Hiền nghĩ.

“Gần đây cậu ta rất bận.”

“Vậy sao?”

“Nếu anh chỉ đơn thuần muốn ôn chuyện cũ thì... tôi cũng được vậy.” Từ Hiền ngượng ngùng nói.

Người kia đầu tiên là sững sờ một chút, sau đó lộ ra một hàng răng trắng bóc, “Chúng ta quen nhau?”

“Chẳng phải anh đang trách Dương Dương cướp bạn gái của mình à,” Từ Hiền đưa tay giữ chặt tay của đối phương, ngón trỏ khẽ gãi lòng bàn tay của anh ta một cái, “Đền cho anh một người không phải được rồi sao.”

“Á~~~~~”

Từ Hiền nghĩ, chết bà, sao lại quên mất đám hủ nữ xung quanh chứ.

Chủ ý định ra trong lòng Từ Hiền là, nếu Lăng Dương đã nói mình cướp bạn gái của đối phương, vậy chứng minh người này là trai thẳng.

Mà dựa vào kinh nghiệm hành tẩu giang hồ vài chục năm của cậu (đây là câu thiên ngoài miệng của Lăng Dương, bị Từ Hiền lấy trộm), đối phó trai thẳng bằng cách này, xác suất thành công là hai trăm phần trăm, không ai không bỏ chạy ngay lập tức.

Đáng tiếc Từ Hiền đã bỏ quên một sự thực, thì là chuyện người này có bạn gái được nói ra từ miệng Lăng Dương.

Vậy mọi thứ đều có khả năng.

“Thật không?” Người kia càng cười càng vui vẻ, thậm chí còn mang theo vài phần tà khí, “Đề nghị này tôi thật sự thấy không tồi.”

Lúc này đến phiên Từ Hiền sững sờ.

“Anh anh anh, anh không phải thẳng sao?”

“Ai nói cậu vậy?”

“Dương Dương nói anh có bạn gái.”

“Hầy,” Người nọ thờ dài như bất đắc dĩ, “Lăng Dương nói mười câu thì có chín câu là giả, một câu là nửa thật nửa giả, cậu không biết sao?”

“Nhưng nhưng nhưng nhưng mà...”

“Không nhưng nhị gì hết, nào, để bản thiếu gia chính~ miệng~ nói cho cậu hay tên kia không đáng tin đến cỡ nào.” Anh ta không để cho Từ Hiền phản búa mà kéo cậu tách khỏi đám đông, người này nhìn có vẻ mảnh mai nhưng sức lực lại lớn kinh người, Từ Hiền thầm dùng sức mà cũng không thể rút tay lại được.

Các nữ sinh tự động tự giác nhường ra một con đường, còn có người không sợ chết mà nhỏ giọng kêu:

“Dụ thụ dụ thụ kia!!”

Dụ cái đầu cô mà dụ! Ông là bị gái!! Từ Hiền vừa rít gào trong lòng vừa tưởng tượng cảnh lăng trì Lăng Dương một vạn lần.

“Cậu là bạn của Lăng Dương? Sao trước kia tôi chưa từng thấy cậu?” Người kia kéo Từ Hiền đến một góc cách sân bóng không xa, từ đây có thể giám thị nhất cử nhất động ở sân bóng.

“Anh là ai? Chẳng lẽ bạn bè của Dương Dương anh đều gặp hết à?”

“Ít nhất thân với cậu ta tôi đều biết.”

“Tôi cũng rất thân với cậu ta, nhưng anh không biết.” Từ Hiền hơi chút đắc ý.

“Vậy chỉ có một cách giải thích, cậu mới chỉ quen biết cậu ta từ sau học kỳ trước.”

Từ Hiền kinh ngạc há hốc mồm, đúng là bị anh ta nói trúng rồi.

“Tôi tìm Lăng Dương đã hai tháng, di động tắt máy, QQ không lên, nghi hè không về nhà, đến cả phòng ngủ cũng không ở, bạn cùng phòng cậu ta miệng đũa sau chặt hơn đũa trước, tôi muốn hỏi cậu có phương thức liên lạc hiện tại của cậu ta không?”

Người kia đột nhiên nói một hơi dài, Từ Hiền nhất thời không phản ứng kịp.

“Dương Dương nợ anh nhiều tiền lắm à? Nếu không sao nó trốn anh thành cái dạng này?”

Người kia lắc đầu, “Nếu thật là nợ tiền thì đã tốt rồi.”

Từ Hiền đột nhiên nhớ tới một chuyện Lăng Dương từng dặn cậu hồi trước, “Anh là Lionking trên BBS?”

“BBS? BBS gì?”

“Trăm năm trông người á, anh không biết? Chẳng lẽ anh không phải trường này?”

Đối phương lắc đầu.

“Vậy anh có thuộc làng đại học không? Đây là một diễn đàn liên hợp, chỉ cần là sinh viên làng đại học thì đều biết.”

“Xem ra là tôi quê mùa lạc hậu. Lionking cậu vừa nói là gì, vua sư tử?”

“À, là một cái ID trên BBS, Dương Dương từng nói với tôi, nếu ID này dò hỏi tôi về nó thì nói không biết gì hết.”

Người kia cúi đầu lặp lại tên này mấy lần, “Tôi nghĩ tôi biết cậu nói ai rồi.”

Anh ta lấy di động ra, gọi một cú điện thoại.

Khi quay số điện thoại anh ta buông lỏng tay Từ Hiền, Từ Hiền thấy thế đang định đánh bài chuẩn thì chưa kịp bước một bước đã bị đối phương tóm lấy.

“Vệ Thi, là tôi.”

“Đừng, giờ tôi đang ở trường các cậu, bọn Lạc Minh còn đang thi đấu.”

“Cậu xác định Thích Phong biết tung tích của Lăng Dương? Hai tên này làm sao thông đồng được với nhau vậy?”

“Được, tôi biết rồi, cậu cứ an tâm đợi ở Tây bộ, bên này giao cho tôi.”

“Không nói nữa, bọn họ thi đấu xong rồi.”

Từ Hiền thấy anh ta cúp điện thoại mới phát giác điều bất thường, “A, anh và Lionking là chung bọn? Các người vì sao đều muốn tìm Dương Dương, nó rốt cuộc làm gì mấy người?”

Đối phương kéo cậu đi, “Lát nữa giải thích với cậu.”

Từ Hiền bấy giờ mới phát hiện hóa ra mình đang đứng trên con đường đội bóng Lạc Minh ra khỏi sân bóng phải đi qua, người áo trắng không chút do dự tiến lên chặn đường số 7 phía đối phương, các cầu thủ khác thấy thế cũng dừng bước.

Mất thấy người đang tóm lấy mình không buông đã dời sự chú ý sang những người khác, bàn tay nói lỏng, Từ Hiền lại lần nữa muốn bôi dầu lên chân, lần này mới vừa chạy hai bước đã bị đối phương dùng một tư thế bản thân vô phương phản kháng giữ chặt lấy cổ tay, kéo trở lại.

“Anh luyện tiểu cảm nã thủ?” Từ Hiền kinh ngạc.

Anh ta liếc xéo cậu, “Đừng mơ tưởng chuẩn nữa, tôi không cho cậu chạy đâu.”

“Cậu có việc?” Số 7 Lạc Minh hỏi.

“Thích Phong, đã lâu không gặp.”

“Cậu tới đây chắc không phải tìm tôi ôn chuyện nhỉ, huống chi tôi với cậu hình như không thân quen cho lắm.” Người được gọi là Thích Phong trả lời.

“Được, vậy tôi vào thẳng vấn đề, nghe nói gần đây cậu rất thân với Lăng Dương?”

“Nghe nói? Nghe ai nói, cái tên đánh cá Đê Thích sao?” Thích Phong nhún vai, “Tôi thân với ai là chuyện của tôi, hình như đâu cần phải báo cáo với cậu.”

“Thích Phong,” Giọng nói của người kia đột nhiên trầm xuống, “Cậu biết bọn tôi đều đang tìm cậu ta, chỉ có cậu biết tung tích của cậu ấy.”

“SO?” Thích Phong nhìn thẳng vào mắt đối phương, “Tiểu Linh Dương hiện giờ là người của tôi.”

“Tôi muốn biết hôm đó rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Còn nữa, tay cậu ấy là thế nào?” Giọng nói của anh ta đã hơi nóng nảy.

“Mắt tao nhắm như này đâu phải là phong cách của cậu, Bạch đại thiếu gia,” Thích Phong vòng qua anh ta rồi đi, “Sớm biết có hôm nay, lúc trước cần gì làm”

“Thích Phong!”

“Tôi chỉ có thể nói bây giờ đang ở bên sói, sư tử hổ hay gì gì đó đừng nhớ nhung nữa.” Thích Phong nói, không thèm quay đầu lại.

Các đồng đội bên Lạc Minh lục tục đuổi theo, số 14 lúc đi ngang qua còn tò mò nhìn cổ tay bị bắt giữ của Từ Hiền. Mãi đến khi bọn họ đã đi rất xa, người kia vẫn còn nhủ chặt mày.

“Này...” Từ Hiền nhỏ giọng gọi anh ta, “Tay tôi vẫn còn bị anh nắm đấy.”

Đối phương quay phắt đầu, lại khôi phục vẻ phong lưu bất cần đời, “Đừng ha, tôi còn quên mất khoản bồi thường này.”

“Bồi thường cái gì, tôi cũng là người bị hại được không!”

“Nếu cậu đã bồi cho tôi, vậy tôi nên tận dụng cho hết mới phải.”

“Đã nói là tôi bị Dương Dương gài mà!”

“Cái BBS cậu mới nói, Lăng Dương thường xuyên lên đó sao? Địa chỉ là gì?”

Từ Hiền do dự giây lát, vẫn đành đọc ra một chuỗi số dài.

“Sao dài vậy, còn là chữ số?” Đối phương ngốc luôn.

“Là IP mạng trường, anh chưa từng lên? Anh có thực là sinh viên làng đại học không vậy?” Từ Hiền vò đầu, không biết phải giải thích thế nào, “Là BBS xài TELNET, anh biết TELNET không? TERM chung dùng cho kiểu phần mềm...”

Cậu càng giải thích càng hỗn loạn, đối phương đương nhiên cũng không nghe hiểu, trực tiếp kéo Từ Hiền xoay người rồi đi.

“Ê, anh kéo tôi đi đâu?”

“Đi ký túc xá của tôi, giúp tôi làm thơ nai thơ mụ gì đó của cậu.”

“A? Nhưng buổi tối tôi còn có việc, tôi không đi được! Đừng kéo nữa!...”

Đại thần thứ 3 đã xuất hiện, Tiểu Bạch Long, mặc dù chương này có vẻ đại thần hơi mù công nghệ ; v ; còn bạn Thích Phong ngầu lắm đúng không đúng không?!!!!

Bạn đang đọc truyện *Võng du chi ngã bất phối Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 24: Xuân tâm nảy mầm Hoa Mãn Lâu

Chapter.24 Xuân tâm nảy mầm Hoa Mãn Lâu

Người gửi tin: Ironman (Người Sắt • đội bóng Yên Đại chả ra sao cả), khu gửi: Homosexual

Tiêu đề: có ai biết số 7 bên đội học viện thể thao không?

Trạm gửi tin: BBS đại học Yên Sơn trăm năm trồng người

Cái người chiều nay đến thi đấu bên trường ta, chơi rõ mượt ấy.

Có một cậu em trai dễ ngượng gửi tin nhắn trạm cho tôi, nói nó ngại tự mình hỏi, muốn tôi hỏi giúp nó.

Có ai biết không? Biết thì đừng điểm nha.

Người gửi tin: Sevenwind (Phong), khu gửi: Homosexual

Tiêu đề: Re: có ai biết số 7 bên đội bóng học viện thể thao không?

Trạm gửi tin: BBS học viện thể thao Lạc Minh cây xanh nước biếc chuyển tới BBS đại học Yên Sơn trăm năm trồng người

Ha ha. =)))

Từ Hiền không ngờ đối phương nói muốn dẫn cậu đến ký túc xá lại phải ngồi bằng xe bus, mấy trường trong làng đại học đều cách nhau rất gần, anh ta rốt cuộc học trường nào vậy?

Người kia sau khi ngồi xuống thì trở nên yên tĩnh, có vài lần Từ Hiền muốn mở miệng nhưng lời đến bên miệng lại nuốt trở về. Cũng may sau khi lên xe, người kia nhắm chùng Từ Hiền không thể chạy trốn, bèn thả lỏng bàn tay vẫn giữ chặt đối phương. Từ Hiền bấy giờ mới phát hiện sức lực của đối phương thực rất lớn, trên cổ tay đã hằn vài vết rõ ràng.

Từ Hiền không việc gì làm, đành cúi đầu nghiên cứu mấy vết dấu tay.

“Xin lỗi.” Người kia đột nhiên mở miệng.

“Hử?”

“Hình như đã làm cậu bị thương.”

“À, anh nói này à, không sao... Nhưng nhìn không ra sức lực của anh lớn vậy á?”

Đối phương không trả lời, “Tôi và Lăng Dương là bạn bè lớn lên bên nhau từ nhỏ, chúng tôi quen biết đã có mười sáu năm.”

Từ Hiền không nghĩ đối phương sẽ chủ động nhắc tới chuyện này, hơn nữa hai người còn biết nhau lâu như vậy, rất là kinh ngạc, vốn dĩ cậu cho rằng mình và Diệp Lăng biết nhau từ tiểu học đã là lâu rồi.

“Nhưng Lăng Dương cùng lắm chưa đến hai mươi tuổi, trông anh cũng không hơn cậu ta bao nhiêu... Chuyện lâu như vậy anh còn nhớ rõ?”

Người kia lắc đầu, “Bọn tôi lớn lên chung một trường, từ nhỏ đã chung một nhà trẻ, một mẫu giáo, một tiểu học... Những chuyện thơ ấu đều là nghe các trưởng bối nhắc tới lúc tán gẫu, nhắc tới nhiều quá tự dưng trở thành một phần ký ức của mình.”

“Tôi sinh ra trong gia đình quân nhân, từ nhỏ gia giáo rất nghiêm, khi mấy đứa trẻ khác vui chơi thì tôi lại phải học rất nhiều thứ, không có lấy một người bạn cho nên từ nhỏ đã hơi bị tự kỷ.”

Từ Hiền ngắm bên mặt đang lâm vào hồi ức của người kia, thế nào cũng không nhìn ra con người này có khuynh hướng tự kỷ.

“Nhìn không ra phải không?” Người kia dường như đoán được suy nghĩ của Từ Hiền, thoáng quay đầu cười với cậu, “Đều nhờ Lăng Dương cả. Ấn tượng đầu tiên của tôi về cậu ta là hồi nhỏ thường xuyên đến nhà tôi, quấy rầy tôi lúc tôi tập viết chữ đọc sách, mỗi lần đều phải chọc tôi tức điên lên, quan hệ giữa hai đứa rất ác liệt, mãi đến năm bảy tuổi vào tiểu học.”

Từ Hiền nhớ tới lời Lăng Dương nói trước khi đi, “Dương Dương nói năm bảy tuổi nó đạp cậu xuống sông.”

“Đúng.” Người kia gật đầu, “Cái này là sự thật, khi ấy tôi tan học đi bên bờ sông, Lăng Dương đột nhiên xông tới từ đằng sau, một phát đẩy tôi ngã xuống sông, may là nước không sâu, trời không lạnh, nhưng tôi thì ướt nhẹp từ đầu đến chân, rất thê thảm.”

Từ Hiền có thể tưởng tượng ra cảnh lúc ấy, muốn cười rồi lại không dám, chỉ đành mím môi chịu đựng.

“Chờ chờ ra khỏi sông thì cậu ta đã chạy mất biệt, tôi chỉ đành oánh đũa bạn đứng cạnh Lăng Dương khi ấy, dĩ nhiên đối phương cũng trả đòn. Nhà hai đũa vừa hay ở kề bên nhau, lúc trở về hai đũa đều thấm như xơ mướp, vừa bằm dập vừa ướt sũng, song song bị phạt đứng trong sân nhà mình.

“Sau đó Lăng Dương đến, chẳng biết cậu ta kiểm đầu ra cục gạch, bắc nó treo lên trên bờ tường, xong vắt vèo ở đó cười nhạo tôi.” Người kia cúi đầu, không kìm được mà bật cười, cười đến vẻ mặt dịu dàng, ánh mắt cong cong thành hình trăng non, “Cậu không biết, bộ dáng của cậu ta khi ấy, rất đáng ăn đập.”

Từ Hiền nhìn dáng vẻ này của đối phương mà có chút xuất thần, tuy không được nhìn tận mắt, nhưng Từ Hiền tuyệt đối đoán được vẻ mặt khi ấy của Lăng Dương là thế nào.

“Sau chuyện đó bọn tôi trở thành bạn thân, Lăng Dương là đũa bạn đầu tiên của tôi, cũng là đũa thân nhất, thói quen vắt vèo trên tường đến giờ vẫn không đổi, mỗi lần nhìn thấy tôi đều không kìm được muốn đập cậu ta.”

“Nhưng cũng nhờ ơn cậu ta mà tính cách của tôi dần sáng sủa hơn, chính là bộ dáng cậu nhìn thấy bây giờ.” Người kia lại cười với Từ Hiền, Từ Hiền phát hiện đối phương cười lên thật sự rất đẹp, nếu bị tự kỷ thật thì quá đáng tiếc.

“Khụ,” Từ Hiền đột nhiên ý thức được bản thân thất lễ, khum tay che miệng giấu điếm, “Nếu các cậu thân nhau như vậy, sao Dương Dương còn muốn trốn cậu? Nó làm chuyện gì có lỗi với cậu à?”

Nụ cười biến mất trên mặt đối phương, nửa ngày mới nói, “Cậu ấy không làm chuyện có lỗi với tôi, là tôi làm chuyện có lỗi với cậu ấy.”

Từ Hiền kinh ngạc há miệng, cậu luôn cho rằng Dương đắc tội người ta nên mới lẩn trốn khắp nơi như chim sợ cành cong, không ngờ sự thật lại khác một trời một vực với suy đoán của mình.

“Còn quan hệ của cậu với Lăng Dương thì sao?” Người kia hỏi.

“Tôi... bọn tôi là bạn net,” Từ Hiền còn nhớ lời nhắc nhở của Lăng Dương, không nói ra chuyện hai người thuê chung nhà.

“Là bạn net trên BBS mới nói ấy hả?”

“Đúng.”

“Vậy à,” Biểu tình trên mặt người kia rõ ràng hơi thất vọng.

“Này,” Từ Hiền có chút không đành, “Vấn đề cậu vừa mới hỏi số 7 Lạc Minh, bàn tay của Dương Dương ấy...”

“Cậu biết?” Người kia nghe vậy trở nên rất kích động, làm Từ Hiền hết hồn.

“Tôi có nghe Dương Dương nói một lần, nó nói bị té khi trượt băng, không cẩn thận làm gãy ngón tay.”

“Cậu ta nói vậy?”

Từ Hiền gật đầu, “Ừ.”

Người kia lại lâm vào suy tư.

“Sao vậy, có gì không đúng à?” Từ vẻ mặt của đối phương, Từ Hiền đoán rằng người kia cũng chẳng tin gì đáp án này.

Đối phương ngẫm nghĩ, đoạn mới do dự nói, “Cậu cũng biết, Lăng Dương nói chuyện, có bảy phần thực, ba phần giả, tôi thật sự cũng không biết lời cậu ta câu nào là thật, câu nào là giả... Cậu từng thấy Lăng Dương trượt băng chưa?” Người kia đột nhiên hỏi.

Từ Hiền lắc đầu.

“Thiên phú vận động của Lăng Dương nói giỏi thì không giỏi, nói kém thì không kém, cậu ta là kiểu tuyển thủ theo hứng thú, không có hứng với thứ gì thì hoàn toàn không biết thứ đó, nhưng một khi đã sinh hứng thú thì sẽ rất chuyên tâm, thậm chí còn nỗ lực hơn người khác gấp mấy lần.”

“Từ nhỏ đến lớn, cậu ta cũng chỉ hứng thú với hai loại vận động, thứ nhất là bơi lội, thứ hai là trượt băng. Cậu ta nói bơi lội có thể rèn tâm phách, trượt băng có thể rèn cân bằng, hai loại vận động rất có lợi cho cậu ta.”

Người kia hỏi tương, “Lăng Dương trượt băng rất giỏi, tuy không thể sánh với chuyên nghiệp, nhưng trong mắt người thường đã ít nhiều có thể xem là tuyển thủ nghiệp dư.”

“Cho dù là vận động viên chuyên nghiệp cũng có khi bị té, hơn nữa trình độ càng cao té càng nghiêm trọng,” Từ Hiền nhỏ giọng nhắc nhở.

“Cậu nói đúng, cũng không loại trừ khả năng này,” Người kia vỗ Từ Hiền, “Xuống xe đi, đến trạm rồi.”

Từ Hiền xuống xe xong ngẩn người nhìn cảnh tượng trước mắt.

“Đây là trường cậu?”

“Ừ.”

“Cậu là sinh viên ở đây?”

“Sao?”

Từ Hiền ngăm cậu ta từ trên xuống dưới, “Nhìn không ra...”

“Vậy hẳn phải thế nào?”

Từ Hiền cũng không nói ra được, cậu múa tay múa chân một hồi, “Đáng lẽ phải...”

Đối phương cười, “Đây là thành kiến.”

Từ Hiền đứng trước cánh cổng có bốn chữ Tiền Đường Quân Giáo to đùng mà kích động cả người, “Tôi có thể vào?”

“Có tôi dẫn thì có thể vào.”

“Tốt quá, tôi muốn vào xem đã lâu.”

“Chờ cậu dạy xong tôi sẽ dẫn cậu đi dạo một vòng.”

“Thật á? Sao cậu đi chậm vậy hả.”

“...”

Từ Hiền lần đầu bước vào trường Tiền Đường, cái gì cũng đều hiếu kỳ, ngăm nhìn tứ phía, đầu xoay y chang một con cây măn-gút.

Sinh viên trường quân đội khá đông, phần lớn đều mặc đồng phục huấn luyện hoặc đồ rằn ri, rất ít người mặc đồ xi-po như người kia.

Đoạn đường từ cửa chính đến ký túc xá, Từ Hiền phát hiện không biết người kia là quen biết rộng rãi hay có danh tiếng mà rất thường hay có sinh viên chủ động chào hỏi cậu ta, còn cậu ta thì chỉ gật đầu mà thôi.

Đến dưới túc xá Từ Hiền bắt gặp một người có vẻ như là quản lý ký túc, đối phương vừa thấy người dẫn Từ Hiền vào thì đến một câu hỏi theo lệ cũng không có.

Đi vào trong lâu, không ít sinh viên thấy có người ngoài vào cũng rất kinh ngạc, nhưng từ đầu tới đuôi không ai tỏ vẻ nghi ngờ, điều này càng làm Từ Hiền thấy khó hiểu.

Sau khi vào phòng ngủ của đối phương thì trong phòng chỉ có một người đang định ra ngoài, nhìn thấy Từ Hiền vào cũng hơi bất ngờ, nhưng vẫn lên tiếng chào hỏi rồi đi, vì vậy trong phòng chỉ còn hai người họ.

Từ Hiền rất kinh ngạc khi thấy phòng ngủ trường quân đội cũng có máy tính, tuy chỉ có một máy, nhưng so với mấy miếng đậu hũ xung quanh rất là lạc lõng. (đậu hũ: kiểu xếp chân trong quân đội, phải xếp vừa ngay vừa phẳng y chang miếng đậu hũ)

“Tại sao phòng ngủ mà cũng bày máy tính?”

“Cái này thống nhất cả trường, giờ là thời đại tác chiến thông tin, tại sao không cho dùng máy tính? Bọn tôi còn có phòng máy kia, phần đông mọi người đều vào đó lên mạng.”

“Vậy khác gì sinh viên bình thường đi quán net?”

“Khác chứ, mấy cậu đi quán net phải mất tiền, còn bọn tôi thì dùng quân phí.”

Từ Hiền hết biết nói gì luôn, “Hủ bại quá vậy, vậy không phải còn sung sướng gấp mấy lần trường bình thường à?”

Người kia ngăm nghĩ, “Nhưng ở trong trường thì không được dùng di động, ra khỏi trường mới được.”

“A, vậy không phải liên lạc rất bất tiện sao?”

“Bọn tôi có điện thoại cố định,” Cậu ta chỉ máy điện thoại gắn trên tường, “Lấy di động ra, tôi sẽ lên cho cậu số.”

Lần này thỉnh thầy Từ Hiền coi như thỉnh chuẩn rồi, Từ Hiền là một người cực có kiên nhẫn, tải phần mềm xong, dạy đối phương từng bước từng bước một, cài đặt thế nào, đăng kí ra sao.

“BBS trường đăng kí theo hệ thống tên thật, ID phải là tiếng Anh, sau đó có thể tùy tiện sửa nickname.”

“ID của cậu là gì? À đúng, này giờ còn chưa hỏi cậu tên gì.”

“ID của tôi là Hana, à, Dương Dương gọi tôi là Hoa Hoa, nếu cậu thích thì cũng có thể...”

“Hoa Hoa,” Cậu ta lặp lại một lần, “Cậu tên Hana, vậy tôi tên Haku, ID này có phải rất xứng đôi với cậu không?” (haku nghĩa là bạch)

“Hó?”

“Bạch Lung, tên tôi là Bạch Lung” (cối xay gió màu trắng)

※

Đêm nay đoàn phó bản của Kiếm Tinh đã tổ từ lâu nhưng vẫn chưa đầy, tất cả mọi người đã chờ đến sốt ruột.

Trị liệu của MT, Luru Hương, xin vắng là một trong các nguyên do, nhưng làm người ta còn bất ngờ hơn là đã qua nửa tiếng nhưng Hoa Mãn Lâu chuyên cần không vắng một buổi lại chưa xuất hiện.

Mạc Thương Tâm phụ trách gom người không nhện được mà PM Dạ Lang thân nhất với Hoa Mãn Lâu.

【nói chuyện riêng】Mạc Thương Tâm: kì lạ, đã giờ này mà sao Hoa Hoa chưa lên? Cậu ấy luôn rất đúng giờ mà.

Được Mạc Thương Tâm nhắc nhở như vậy, Diệp Lăng cũng thấy lạ.

【nói chuyện riêng】Dạ Lang: đợi tớ gọi điện thoại hỏi thử.

Một lát sau, Diệp Lăng trở lại.

【nói chuyện riêng】Dạ Lang: Hoa Mãn Lâu hôm nay không tới được.

【nói chuyện riêng】Mạc Thương Tâm: ủa? Sao vậy?

【nói chuyện riêng】Dạ Lang: không biết, hỏi cái gì cậu ta cũng ấp úng, tóm lại là không ở nhà, cũng không biết chắc mấy giờ về.

【nói chuyện riêng】Mạc Thương Tâm: vậy RAID hôm nay sao giờ? (raid = tấn công)

【nói chuyện riêng】Dạ Lang: không có tể ti dự bị à?

【nói chuyện riêng】Mạc Thương Tâm: vốn có một người dự bị, Luru Hương xin vắng nên hấn thế vào rồi.

【nói chuyện riêng】Dạ Lang: sao bình thường tớ thấy trong bang toàn tể ti, đến khi muốn dùng lại không có lấy một mống?

【nói chuyện riêng】Mạc Thương Tâm: có lẽ là vì có ba con người mang cảm giác một bằng trăm...?

【nói chuyện riêng】Dạ Lang: ... cậu nói đúng, tớ quên mất điểm này.

【nói chuyện riêng】Dạ Lang: bây giờ trong bang có tể ti nào online?

【nói chuyện riêng】Mạc Thương Tâm: miễn cấp chỉ có hai đứa, một là vợ cậu, hai là đồ đệ của vợ cậu.

【nói chuyện riêng】Dạ Lang: ...

【nói chuyện riêng】Mạc Thương Tâm: hỏi thử xem tay Linh Đàng Nhi khỏi chưa?

【nói chuyện riêng】Dạ Lang: tớ đi hỏi.

Diệp Lăng ngẫm nghĩ, vẫn là PM Tiểu Khẩu Nhi trước.

【nói chuyện riêng】Dạ Lang: cậu đi phó bản đoàn bao giờ chưa?

【nói chuyện riêng】Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: rồi, sao vậy?

【nói chuyện riêng】Dạ Lang: Hoa Mãn Lâu đêm nay vắng mặt, bọn tôi thiếu một trị liệu.

【nói chuyện riêng】Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: (◉ o ◉)! Sao không kêu sư phụ?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: dẫn cậu ta đi một lần, thao tác không xài được.

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: !!!!!

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: sư công đang đùa hờ!

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: sư phụ lợi hại lắm đó!!

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: là so với cậu ấy hả?

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: xiu...

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: con từng đi bán 25 người rồi, nhưng hồi đó con không xài tể ti.

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: hơn nửa đêm nay con có việc, không có biện pháp theo mọi người RAID.

【 nói chuyện riêng 】 Tướng Công, Xin Hãy Dịu Dàng: sư công cứ tìm sư phụ thử đi, không thử sao biết được? Sư công phải tin tưởng vợ mình chứ!!!

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: ... Được rồi.

Diệp Lăng chọt Linh Đang Nhi.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: già lam điện 24 = thiếu 1 trị liệu, vào không?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: !!! Ông xã anh rót cục cho em vào rồi! Em còn tưởng anh sẽ coi rẻ em đến khi thiên hoang địa lão!

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cậu còn gây chuyện giống lần trước thì tôi sẽ thành toàn nguyện vọng cho cậu.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: em thề tuyệt đối không hề! Cho em theo được không?

Diệp Lăng suy nghĩ giây lát, hôm nay đánh vừa hay là mấy con BOSS Linh Đang Nhi có đi lần trước, hiện giờ trang bị của mình đã có thể chống chịu, áp lực trị liệu không lớn lắm.

Huống chi, không có Lưu Hương, vị trí trị liệu của MT bỏ trống, để Linh Đang Nhi theo người khác cũng là gây chuyện, chi bằng để theo mình cho rồi, cũng tiện việc giám sát.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: vậy cậu phải cam đoan ngoan ngoãn thành thật.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: em cam đoan! Xin cho em một cơ hội biểu hiện, em sẽ khiến anh nhìn với cặp mắt khác xưa!!

Không ngờ lần này Linh Đang Nhi nói được thì làm được, cả chặng đường không gây phiền phức cho Diệp Lăng, thêm máu rất gọn gàng, không xuất hiện sơ hở, cả đoàn thuận lợi giết tới BOSS số 2, cũng chính là Ông Nội Hồ Lô.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: không cần đánh mấy Bé Hồ Lô, tui sẽ kéo Ông Nội ra.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cậu kéo BOSS ra? Như thế nào?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: tể ti hệ tự nhiên có một kỹ năng... Nhưng chỉ giới hạn ở BOSS này.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: sao cậu biết?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: trên mạng có hướng dẫn á, có clip nữa, dạy rất kỹ càng tỉ mỉ.

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cậu xác định mình làm được?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: chồng tin em đi, có khi nào em khiến chồng thất vọng đâu?

【 nói chuyện riêng 】 Dạ Lang: cậu chưa từng khiến tôi thất vọng, cậu đã sớm làm tôi tuyệt vọng.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đang Nhi: ông xã (T/T)

【 đoàn đội 】 Dạ Lang: Linh Đang Nhi nói em ấy xem hướng dẫn, có thể lôi BOSS ra giết, chúng ta tạm thời thử xem, nếu thành công về sau sẽ tiết kiệm được không ít thời gian.

【 đoàn đội 】 Dạ Lang: nếu lỡ như không được thì phí sửa chữa tôi bao, xin mọi người khoan dung một chút.

【 đoàn đội 】 Kiêm Diệp: có những lời này của bác Lang, chúng ta còn sợ gì, xin đừng để ý cứ tiến lên đi.

【đoàn đội】Tôn Tiểu Quyên: đúng vậy đúng vậy, chị dâu cố lên!

【đoàn đội】Mạc Thương Tâm: tôi cũng xem qua clip đó rồi, có vẻ rất khó khăn, Linh Đang Nhi tận lực được rồi, không cần miễn cưỡng.

【đoàn đội】Manh Đản Đản: em tin Linh Đang Nhi, cố lên GOGO!

【nói chuyện riêng】Linh Đang Nhi: chồng ơi chồng tốt với người ta quá T^T

【nói chuyện riêng】Dạ Lang: nếu thất bại thì phí sửa chữa tiếp tục cộng vào nợ của cậu.

【nói chuyện riêng】Linh Đang Nhi: tiền không thành vấn đề... Nhưng anh không sợ tui thất bại làm anh mất mặt à?

【nói chuyện riêng】Dạ Lang: từ khi trời buộc với cậu thì tôi đã vứt bỏ thứ nhảm nhí này.

【nói chuyện riêng】Linh Đang Nhi: em nhất định sẽ nhất lại cho chồng T^T

Linh Đang Nhi đưa tay thêm một cái Che Chờ Cửa Gió.

【nói chuyện riêng】Linh Đang Nhi: game thủ cao cấp Linh Đang Nhi phi thường trâu bò phi thường thành thực, xuất phát!

Bạn đang đọc truyện *Võng du chi ngã bất phối Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25:Già Lam Điện một đêm nổi tiếng

Chapter.25 Già Lam Điện một đêm nổi tiếng

Người gửi tin: Hana (Hoa Hoa @ kết bạn bất cần) khu gửi: Homosexual

Tiêu đề: Dương Dương là một kẻ bán bạn cầu vinh!

Trạm gửi tin: BBS đại học Yên Sơn trăm năm trồng người

NT không giải thích! (như trên)

Người gửi tin: Antelope (Tiểu Linh Dương không dám nữa), khu gửi: Homosexual

Tiêu đề: Re: Dương Dương là một kẻ bán bạn cầu vinh!

Trạm gửi tin: BBS đại học Yên Sơn trăm năm trồng người

Oan uổng! Tuy tớ bán bạn, nhưng không phải vì cầu vinh!

Linh Đang Nhi một mình tiến lên quyền rũ Ông Nội Hồ Lô, Diệp Lăng vô thức đổ mồ hôi lạnh giùm cậu.

Dáng vẻ đi đứng của tên kia cứ như đang say, đoạn đường rõ ràng chỉ cần hai bước, nhưng lại bị cậu đi thành như son lộ mười tám khúc ngoặt, có vài lần sắp dẫn trúng Bé Hồ Lô, nhưng không biết đã bị cậu né tránh bằng thứ góc độ quý dị gì.

Khi sắp tiếp cận phạm vi BOSS thì dưới chân Linh Đang Nhi tụ tập khối trắng, đây là dấu hiệu đối phương kích hoạt khinh công.

Quả nhiên một giây sau, Linh Đang Nhi bay vọt lên cao, đạp chân ở một chỗ không thể tưởng tượng được, ngay sau đó lại vận khinh công, Dạ Lang bấy

giở mới ý thức đối phương vừa rồi sử dụng kỹ năng reset CD, cho nên mới có thể sử dụng khinh công hai lần liên tiếp. (reset CD: reset thời gian chờ, không cần chờ kỹ năng hồi phục mà xài tiếp luôn)

Chẳng biết Linh Đàng Nhi tại không trung ném cái gì mà ba Bé Hồ Lô bên phải xuất hiện icon ngủ zzz trên đầu, nhưng chỉ có ba giây ngắn ngủi, trong ba giây này, Linh Đàng Nhi vừa rơi xuống vừa giơ quyền trượng bằng hai tay, triệu hồi một chùy gỗ cực đại, gõ một nhát lên đỉnh đầu BOSS, ngay sau đó xoay 180 độ tại không trung vọt trở về, rơi xuống đất nhảy một bước, chạy về phía Diệp Lăng.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: đón

Ngón tay Diệp Lăng này giờ vẫn dừng trên phím tắt xung kích, giờ phút này thấy BOSS bị dẫn khỏi khu an toàn, lập tức xông lên trước đoạt thù hận, vài kỹ năng Trào Phúng ồm ồm giữ chặt BOSS.

Những người khác thấy vậy đều tấm tắc thưởng thức, được nhắc nhở, các DPS mới tỉnh lại, giương cung vó cầu lửa, giải quyết Ông Nội Hồ Lô nhanh gọn lẹ.

【 đoàn đội 】 Mạnh Đan Đan: Linh Đàng Nhi ngầu quá!

【 đoàn đội 】 Mạc Thương Tâm: woa, y chang clip tớ nhìn thấy hồi trước, thần kỳ quá.

【 đoàn đội 】 Tôn Tiểu Quyền: làm sao làm được vậy?!

【 đoàn đội 】 Linh Đàng Nhi: =.= trên diễn đàn có hướng dẫn, tui chỉ bắt chước thôi, không khó.

【 đoàn đội 】 Lữ Tiểu Bố: vậy cũng trâu rồi, hồi này chị tại không trúng ném gì vậy?

【 đoàn đội 】 Linh Đàng Nhi: [Hạt Giống Ma Túy]

【 đoàn đội 】 Tôn Tiểu Quyền: vậy có phải sau này không cần đánh tiểu quái nữa không, chỉ cần ru ngủ chúng là được?

【 đoàn đội 】 Linh Đàng Nhi: chỉ có tác dụng ở đây, mấy Bé Hồ Lô là hệ bắt từ, thực vật khác bắt từ.

【 đoàn đội 】 Lữ Tiểu Bố: vậy những quái tinh anh hệ bắt từ khác trong phó bản có ru ngủ được không?

【 đoàn đội 】 Linh Đàng Nhi: không biết, chưa thử qua ^^!

【 đoàn đội 】 Kiêm Diệp: không tệ, nhìn với cặp mắt khác xưa, đáng tiếc không vợ vết được phí tu sửa của bác Lang.

【 đoàn đội 】 Dạ Lang: tề ti dự bị đừng nhán Hồ Diên Giác!

【NPC】 Hồ Diên Giác: là ai? Là ai quấy rầy giấc ngủ của ta...

Lăng Dương thấy Dạ Lang hô lên thì ngẩn người, lần này cậu thật sự không có nhán Hồ Diên Giác.

Chuột phải chuyển góc nhìn mới phát hiện là tề ti dự bị của hôm nay, bởi vì lần đầu đi phó bản này cho nên đã nhán bậy vào Hồ Diên Giác trong tình trạng không biết gì.

Quần chúng nhìn thấy Hồ Diên Giác bị kích hoạt, hiện trường tức thì bắt đầu loạn.

【 đoàn đội 】 Linh Đàng Nhi: mọi người đừng sợ, đi không có tác dụng đâu!

Diệp Lăng vừa thấy thì bực mình, lại nữa rồi?

Hắn nhấn enter, đang định đánh chữ dạy dỗ một chap thì nhận được mật ngữ từ Linh Đàng Nhi.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: giữ chặt! Đi theo tui!

※

Từ Hiền về đến nhà thì đã là buổi tối mười giờ hơn, chuyến xe cuối đã hết từ lâu, là Bạch Lung giúp cậu đón taxi.

Ai cũng nói trường quân đội kỷ luật nghiêm minh, nhưng chỉ ít từ trên người này, Từ Hiền không thấy một tí gì, mười giờ tối ra cổng trường bảo vệ chẳng những không ngăn cản, mà còn thiếu điều cúi chào cậu ta.

Về đến nhà, cửa phòng Lăng Dương đóng chặt, từ khe cửa lộ ra ánh đèn, Từ Hiền đứng ở cửa phòng Lăng Dương một lúc, cuối cùng vẫn xoay người vào phòng mình.

Vấn đề mình muốn biết không phải chỉ dăm ba câu là giải quyết được, để đến mai hẵng nói vẫn tốt hơn.

Từ Hiền đăng nhập thì phát hiện kênh bang hội vô cùng náo nhiệt, ai ai cũng có vẻ hưng phấn dị thường, chỉ có Hạ Đại Gia thảng trợn đi tham gia tiệc ăn mừng mà vắng mặt RAID, giờ phút này mới online là không hiểu mô tê gì giống cậu.

【 bang hội 】 Hạ Đại Gia: hôm nay sao vậy, có người trúng độc đặc?

【 bang hội 】 Tôn Tiểu Quyên: ha ha, Đại Gia nhất định không thể tưởng được, hôm nay chúng ta đã hoàn thành một sự nghiệp kinh thiên động địa đến thế nào!

【 bang hội 】 Lữ Tiểu Bô: Đại Gia đêm nay không tới thật sự là thiệt thòi, bỏ lỡ một khoảnh khắc mang tính thể kỷ!

【 bang hội 】 Manh Đản Đản: cả Hoa Hoa nữa, đáng tiếc quá đi, không được tham dự.

【 bang hội 】 Hoa Mãn Lâu: rốt cuộc là chuyện gì?

【 bang hội 】 Mạc Thương Tâm: đêm nay chúng ta DOWN Hô Diên Giác ^ _ ^

【 bang hội 】 Hoa Mãn Lâu: cái gì???

【 bang hội 】 Lữ Tiểu Bô: là đoàn đầu tiên ở các server!! Không phải server này, mà là các server đó!!!!

Sau đó mọi người bắt đầu anh một câu tui một câu hỏi ức lại cho hai người xem, gần như là miêu tả cả quá trình của tối nay thành một bộ sử thi cự thiên, ngữ khí cường điệu, từ ngữ to tát, chẳng biết có bao nhiêu phần trăm sự thật bên trong.

Từ Hiền mất nửa ngày mới hiểu rõ ngọn nguồn câu chuyện:

Đêm nay do bản thân và Lưu Hương vắng mặt khiến tề ti trong đoàn không đủ, bởi vậy tìm Linh Đương Nhi và một người mới thế vào;

Khi đánh BOSS số 2 Linh Đương Nhi đột nhiên nói rằng mình đã xem hướng dẫn, có thể câu được Ông Nội Hồ Lô ra giết, hơn nữa chỉ một lần mà đã thành công, ở đây bỏ bớt vô số từ ngữ miêu tả tư thế oai hùng hiên ngang của Linh Đương Nhi khi ấy;

Người mới nhấn bẫy vào Hô Diên Giác, diệt đoàn gần ngay trước mắt;

Lúc này MT Dạ Lang anh dũng giữ chặt Hô Diên Giác, dưới sự hộ tống của Linh Đương Nhi hai người dẫn Hô Diên Giác đến một chỗ có hai cây cột, không ngừng chạy hình số 8, kiểu chạy này không ngờ giảm bớt được một nửa công kích của Hô Diên Giác;

Hô Diên Giác sở dĩ quánh mãi không chết, nguyên nhân lớn nhất là vì không T nào chịu được công kích của nó, bây giờ vấn đề xe tăng được giải quyết, các DPS khác dưới sự chỉ đạo của Linh Đương Nhi mở toàn bộ hỏa lực;

Giây phút Hô Diên Giác ngã xuống, trong đoàn có chừng bốn người còn sống, Dạ Lang chỉ còn mấy trăm điểm máu, trên người vẫn còn treo hơn một ngàn DOT đang nhảy số (damage over time, bị tấn công từ từ, ví như cứ 3s mất 1000 máu liên tục trong 3 phút), còn Linh Đương Nhi đã hết sạch ma (mana, ma lực). Mọi người tro mắt nhìn Hô Diên Giác ngã xuống, một giây sau, MT nhà mình bị trắng ngả theo, cùng Hô Diên Giác song song nằm một chỗ, tựa như một đôi đồng tính chết vì tình.

Cả quá trình lên voi xuống chó, biến đổi bất ngờ, người nằm xuống đầy bất lực không cam tâm, kẻ còn sống thân mang sứ mệnh, căng thẳng nhìn lượng máu BOSS giảm từng chút một mà đội hữu cũng ngã theo từng đũa, sau khi DOWN được BOSS có một thoáng không thật, rồi ngay sau đó cảm giác vinh quang tràn đến, dù loại tình cảm phức tạp xoắn cùng một chỗ, như đã trải qua một trận chiến thực sự.

Đây không phải là một đợt RAID bình thường mà quả thực là một cột mốc lịch sử của game “Hôn Đạm OL”!

Mà trong đó được mọi người kể hằng say nhất, không ngoài màn phối hợp khắng khít ăn ý của Dạ Lang và Linh Đương Nhi, cùng năng lực chỉ huy lâm thời đầy bất ngờ của Linh Đương Nhi, quả thực đã được mọi người tôn sùng thành thần linh.

【 bang hội 】 Hoa Mãn Lâu: a, hóa ra Linh Đương Nhi lợi hại vậy sao? Nhưng mà...

【 bang hội 】 Hạ Đại Gia: tôi đã nói Linh Đương Nhi rất mạnh mà! Hồi trước bọn tôi cùng đi ngũ bản, T trang bị rách thao tác cùi cô ấy đều bom được, bây giờ mấy người tin chưa?

【 bang hội 】 Lữ Tiểu Bô: tin tin, bây giờ anh nói chị ấy có thể một mình đánh H bản 25 người, em cũng tin! (Hero bản: phó bản anh hùng, cao cấp hơn phó bản thường)

Tin tức như bom nổ này đã truyền khắp server bằng tốc độ sét đánh không kịp trộm chuông (đây là một câu ghép từ hai thành ngữ sét đánh không kịp bịt tai, bịt tai trộm chuông, hai câu na ná nhau có người nói nhầm, về sau thành 1 cách nói đùa trên mạng), dĩ nhiên đã truyền đến tai Thích Phong, người cũng đồng dạng đi tham gia tiệc ăn mừng vừa mới online.

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: lần này cậu mở bàn tay vàng hơi bị lộ đấy. (bàn tay vàng: cách nói thường thấy khi nhân vật dc tác giả bảo kê một cách vô lý)

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đương Nhi: =.= cậu cũng tới mốc mĩa tui, cậu cho rằng bàn tay vàng dễ mở vậy à? Tui thiệt muốn quay một video clip “Bàn tay

vàng được luyện thành như thế nào” quá đi.

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: đề tài hay, tôi thích, xin ra sức :)

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: haizz, kỳ thật tui chẳng qua muốn thể hiện một chút trước mặt lao công thôi, không ngờ lại thể hiện quá đà.

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: lần này chơi nổi như vậy, có nghĩ đến chuyện về sau chưa?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: lúc ấy tình hình khẩn cấp, tui nóng đầu xông lên luôn, hồng ngờ một phát thành công, hồi đó bọn tui chỉ đánh tới đa được tới 18%.

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: thời đại bất đồng, trang bị được ép, lao công đương nhiệm của cậu có trị phòng ngự cao hơn chồng cũ của cậu nhiều.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: 囧, cái tật không nói lời thật sẽ chết của cậu có thể sửa được không.

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: hôm nay vốn muốn tìm cậu ôn chuyện, ai dè cậu trốn ôn thần, ôn thần đành phải tìm tôi.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: ô, vậy cậu nói thế nào?

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: ăn ngay nói thật.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: há??

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: nói cậu bị sói cấp đi rồi.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: ...

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: mà Bạo Bạo Long vẫn tinh thần như xưa nhỉ, tui thấy hần còn ngầu hơn cậu.

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: có ai nói gu thẩm mỹ của cậu hơi bị méo chưa? Đúng rồi hôm nay Bạo Bạo Long thấy cậu, có hỏi tôi về cậu.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: không thể nào, hần còn nhớ rõ tui?

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: cậu ta nói cậu thực quen mắt.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: ngát, vậy cậu giải thích thế nào?

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: “bồ cũ.”

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: !!!!!

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: giỡn thôi.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: ... ha ha ha!

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: hầy, không nói nữa, tui tiếp tục bịa lý do đây, lần này không thể qua cửa bằng chiêu xem hướng dẫn trên mạng nữa rồi.

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: có cần tôi cho mượn mấy tờ memo không?

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: chỉ?

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: ghi lại mấy lời cậu bịa, tôi sợ cậu bịa nhiều quá bản thân không nhớ trước sau mâu thuẫn.

【 nói chuyện riêng 】 Linh Đàng Nhi: bác bớt bịa giùm em vài câu em đã cảm ơn bác lắm rồi!!

【 nói chuyện riêng 】 Lạc Minh Phong: ngại quá, đây là một trong những sở thích của tôi :)

Lăng Dương thoát khỏi nói chuyện riêng với Thích Phong, nhìn mọi người trong bang bàn tán sôi nổi mà lâm vào trầm tư.

Bang hội biến thái hồi xưa của cậu ở server cũ, nếu đã là bang hội biến thái thì ắt phải làm một ít chuyện biến thái, một trong những sở thích của họ là nghiền cứu các kiểu chơi chưa được phát hiện trong game cùng với hoàn thành các loại nhiệm vụ bất khả thi.

Ví dụ như, một trăm cách giết chết chiến hữu trong điều kiện không biến đồ, Lăng Dương sau thay hình đổi dạng nó truyền thụ cho Hoa Mãn Lâu; ngoài ra còn, một minh pháp sư đi phò bản mười người, đánh chết Ông Nội Hồ Lô trong điều kiện không dẫn Bé Hồ Lô, nhảy xuống từ đỉnh Côn Lôn mà không chết, v.v. ..., hết thảy những chuyện người khác nghĩ ra được hay không ra được bọn họ đều đã phí thời gian đi làm, đi nghiền cứu.

Đánh chết Hồ Diên Giác là nhiệm vụ đứng đầu trong số nhiệm vụ bất khả thi, bọn họ trước sau phấn đấu suốt một tháng, ngã xuống vô số người, chạy suốt năm vạn dặm (chết xong trở lại điểm hồi sinh trong thành rồi lại từ đó chạy vào phó bản), trang bị đỏ rồi lại đỏ, dùng người máy sửa chữa như nước, đập đủ loại được tề tất đồ như rác, kết quả tốt nhất là đánh Hồ Diên Giác tới 18%.

BOSS Hồ Diên Giác này có hai điểm khó giải quyết nhất, thứ nhất là không xe tăng nào chống được hai lần công kích liên tục của nó, trải qua một tuần mày mò, rốt cục trong một lần ngẫu nhiên phát hiện phương pháp vòng quanh cây cột theo hình số 8, có thể hóa giải một lần công kích trong đó.

Thứ hai là cây máu của Hồ Diên Giác sau khi còn một phần năm sẽ đạt được BUFF tăng sức mạnh, đánh MT cơ hồ là chết ngay tại chỗ, cho dù dùng cách chạy trên cũng vô phương giải quyết.

Sau vô số lần thử nghiệm, bọn họ rốt cục quyết định tạm thời gác lại kế hoạch này, MT lúc ấy đã ra kết luận, thêm nửa năm nữa, trang bị được thăng cấp, giải quyết Hồ Diên Giác nhất định không thành vấn đề.

Nửa năm sau, Hồ Diên Giác ngã xuống, nhưng bạn bè bên người không còn là chiến hữu từng theo Lăng Dương đánh đến chết đi sống lại mà là một đám con trai chưa bao giờ đánh Hồ Diên Giác, điều này làm cho lòng dạ Lăng Dương vô cùng phức tạp.

Trước kia DPS đánh sống đánh chết cũng chỉ tới 1500, bây giờ đầu óc ngu si trang bị phát triển cũng có thể một giây được 2000.

Thao tác của Dạ Lang chưa chắc giỏi bằng MT cũ của Lăng Dương, nhưng đẳng cấp trang bị của hắn ta không biết phải tốt hơn người kia bao nhiêu lần, cho dù Hồ Diên Giác có bùng nổ, cũng có thể chịu được một kích ngay mặt.

Mục tiêu mình từng đau khổ theo đuổi, cứ vậy dễ dàng ngã xuống, không phải thua ở năng lực mà là thua ở thời gian. Những chiến hữu từng theo cậu phấn đấu chung một chiến tuyến, hiện giờ đã đường ai nấy đi, bang hội cũ tan thành mảnh vụn, còn bản thân thì mang thân phận của người khác sống tại một server xa lạ... Lăng Dương nhất thời có cảm giác thê lương khi vật chuyển sao dời.

Ở đây, trừ hai người quen biết cũ là Thích Phong và Tiểu Khẩu Nhi thì người duy nhất biết cậu không phải Linh Đương Nhi, từ giây phút Hồ Diên Giác ngã xuống liền không thèm nói với cậu một câu.

【nói chuyện riêng】Linh Đương Nhi: chồng ơi T^T

【nói chuyện riêng】Dạ Lang: cậu bịa xong rồi?

【nói chuyện riêng】Linh Đương Nhi: bịa gì...

【nói chuyện riêng】Dạ Lang: Lạc Minh Phong muốn cậu là để cậu theo ăn ké, biết dẫn Ông Nội Hồ Lô là vì cậu xem hướng dẫn, lần đầu tiên nhân bầy Hồ Diên Giác là do cậu mới chơi không biết gì, mỗi lần cậu đều có thể xuất ra một lý do có vẻ hợp lý để lấy lệ tôi, lần này cậu cho tôi lý do gì?

【nói chuyện riêng】Linh Đương Nhi: ...

【nói chuyện riêng】Dạ Lang: nếu gặp khó khăn thì tôi có thể cho cậu vài cái, ví dụ như sau khi bị tai nạn đạt được công năng đặc biệt, ở trong núi được cao nhân chỉ điểm, hoặc kỳ thực thân phận thật của cậu là GM “Hồn Đạm OL”. (GM: game master, giống như admin)

【nói chuyện riêng】Linh Đương Nhi: ... mấy lý do này nhằm quá vậy.

【nói chuyện riêng】Dạ Lang: nhầm hay không nhầm không phải do cậu nói, quần chúng tự có phán xét.

【nói chuyện riêng】Linh Đương Nhi: ông xã, đừng châm chọc em nữa mà T^T

【nói chuyện riêng】Dạ Lang: không cần vội, tôi cho cậu thời gian chậm rãi bịa, nếu không nhớ hết tôi còn có thể hữu nghị cung cấp memo.

【nói chuyện riêng】Dạ Lang: đúng rồi, bịa xong đừng quên đối chiếu khẩu cung với gian phu và ái đồ của cậu, miễn cho về sau nói trật.

【nói chuyện riêng】Dạ Lang: ngủ ngon, bà • xã • thân • yêu.

【nói chuyện riêng】Linh Đương Nhi:

【hệ thống】[Dạ Lang] đăng xuất.

Con chuột của Diệp Lăng vốn đã dừng ở nút tắt máy, nhưng thỉnh linh nghĩ đến một chuyện, hần quơ chuột, mở trình duyệt web bên cạnh.

Diệp Lăng nhập một mình té ti tự nhiên dẫn BOSS số 2 Giả Lam Điện vào ô tìm kiếm, không ngờ thực sự tìm được một bài post như vậy ở box thảo luận phó bản trên diễn đàn chính thức của “Hồn Đạm OL”, giống như Linh Đương Nhi miêu tả, có video clip có hướng dẫn, giải thích rất kỹ càng tỉ mỉ.

Hắn xem bài post một lượt từ đầu tới đuôi, bao gồm bình luận phía dưới, không phát hiện có gì dị thường, hần lại quay về xem ID của người gửi bài, tên là “Không quân hai ○ một tiểu tổ chung sở thích ngoại khóa”.

ID này có trả lời vài lần dưới bài post, đều là giải thích các câu hỏi của người chơi, không có bất kỳ manh mối nào.

Cuối cùng hẳn mở video clip, chẳng biết là do chất lượng phát online bị nén lại nghiêm trọng hay do cấu hình máy của người quay clip không tốt, mà làm cho clip rất mờ nét, nhưng vẫn có thể nhìn ra được phương pháp nhân vật trong clip sử dụng không hề khác biệt với cách Linh Đang Nhi dẫn Ông Nội Hồ Lô khi tới, ngay cả điểm đặt chân tại không trung cũng không sai một ly.

Diệp Lăng nhìn đi nhìn lại clip hai lần, trong đó vì dễ hiện rõ điểm đặt chân mà tác giả đoạn clip còn dùng hiệu ứng phóng đại, Diệp Lăng ấn nút tạm dừng, mở rộng đoạn clip ra toàn màn hình, rốt cục mơ hồ nhìn thấy ID của game thủ thị phạm trên hình:

—— Tiểu Linh Dương.

Bạn đang đọc truyện *Võng du chi ngã bất phối Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.